BIOLOGIYA

Oʻrta ta'lim muassasalarining 10-sinfi va oʻrta maxsus, kasb-hunar ta'limi muassasalarining oʻquvchilari uchun darslik

1-nashr

Oʻzbekiston Respublikasi Xalq ta'limi vazirligi tasdiqlagan

«SHARQ» NASHRIYOT-MATBAA AKSIYADORLIK KOMPANIYASI BOSH TAHRIRIYATI TOSHKENT – 2017 UOʻK 373.5:371.381(075.3) KBK 28.02ya722+20.1ya722 B 60

Mualliflar:

A. Gʻafurov, A. Abdukarimov, J. Tolipova, O. Ishankulov, M. Umaraliyeva, I. Abduraxmonova.

Taqrizchilar:

- **M. Ergasheva** A. Avloniy nomidagi XTXQTMOMI dotsenti, biologiya fanlari nomzodi;
- G. Togʻayeva Toshkent shahar XTXQTMOI katta oʻqituvchisi;
- **B. Raximova** Toshkent shahar Yunusobod tumanidagi 105-sonli umumta'lim maktabi biologiya fani o'qituvchisi.
- B 60 Biologiya. Umumiy oʻrta ta'lim maktablarining 10-sinfi uchun darslik: 1-nashr / Mualliflar: A. Gʻafurov, A. Abdukarimov, J. Tolipova, O. Ishankulov, M. Umaraliyeva, I. Abduraxmonova. T.: «Sharq», 2017. 240 b.

ISBN 978-9943-26-708-4

UO'K 373.5:371.381(075.3) KBK 28.02ya722+20.1ya722

Respublika maqsadli kitob jamgʻarmasi mablagʻlari hisobidan chop etildi.

ISBN 978-9943-26-708-4

[©] A. G'afurov, A. Abdukarimov, J. Tolipova, O. Ishankulov, M. Umaraliyeva, I. Abduraxmonova.

^{© «}Sharq» nashriyot-matbaa aksiyadorlik kompaniyasi Bosh tahririyati, 2017.

SO'ZBOSHI

Mazkur darslik Oʻzbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2017-yil 6-apreldagi «Umumiy oʻrta va oʻrta maxsus, kasb-hunar ta'limining davlat ta'lim standartlarini tasdiqlash toʻgʻrisida»gi 187-sonli qaroriga muvofiq, biologiya fanidan kompetensiyaviy yondashuvga yoʻnaltirilgan davlat ta'lim standarti asosida tayyorlandi.

Aziz oʻquvchi! 5–9-sinflarda biologiyaning boʻlimlari hisoblangan botanika, zoologiya, odam va uning salomatligi, sitologiya va genetika asoslari kabi boʻlimlarini oʻrganishda hayot shakllarining xilma-xilligi, ularning xususiyatlari, asosiy biologik tushunchalar, nazariya va qonuniyatlar bilan tanishdingiz. 10-sinfda avval oʻzlashtirgan bilimlaringizni amalda qoʻllab, hayotning (tiriklikning) quyi tuzilish darajasidan yuqori tuzilish darajasiga qadar tabiatga yaxlit tizim sifatida qarashni, biologik tushunchalar, nazariyalar va qonuniyatlarni umumlashtirgan holda bir tizimga keltirishni oʻrganasiz.

Mavzu mazmunini diqqat bilan oʻqib chiqib, unda foydalanilgan shartli belgilar asosida berilgan topshiriqlarni bekam-u koʻst bajarishingiz kelgusida shaxs sifatida shakllanish, ilmiy dunyoqarashni kengaytirish va ekologik tafakkurga ega boʻlishingizga zamin tayyorlaydi.

Darslikdan foydalanishda quyidagi shartli belgilardan foydalaniladi:

Tayanch soʻzlar

Savol va topshiriqlar

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar

Mustaqil Oʻzbekistonning komillikka intiluvchi farzandi sifatida fan asoslarini chuqur oʻzlashtirib, kelgusida biologiyadan egallagan kompetensiyalaringizga asoslangan holda kasb tanlab, mustaqil hayotda oʻz oʻrningizni topishingizda omad yor boʻlsin.

I BOB. BIOLOGIK TIZIMLAR HAQIDA TUSHUNCHA

1-§. BIOLOGIYA – HAYOT HAQIDAGI FAN

Biologiya Yerdagi hayotning barcha koʻrinishlarini, uning turli darajadagi: molekula, hujayra, organizm, populatsiya (tur), biogeosenoz (ekosistema), biosfera darajasidagi tizimlarning barcha xossalarini oʻrganadi.

Biologiyaning asosiy maqsadi tirik mavjudotlarning tuzilishi, oʻziga xos xususiyatlari, koʻpayishi, rivojlanishi, kelib chiqishi, tabiiy jamoalarda va yashash muhiti bilan oʻzaro munosabatlarini oʻrganishdir.

Biologiya atamasi fransuz olimi J. B. Lamark va nemis olimi G. R. Treviranus tomonidan fanga kiritilgan boʻlib, «bios» – hayot, «logos» – fan degan ma'noni bildiradi.

Insonlar salomatligini saqlash, turli kasalliklarni davolash va ularning oldini olish, inson umrini uzaytirish, tabiatdagi no.yob oʻsimliklar va hayvon turlarini muhofaza qilish, hosildor oʻsimlik navlari, mahsuldor hayvon zotlari, yangi xususiyatli mikroorganizm shtammlarini yaratish, insoniyatni sifatli oziq-ovqat mahsulotlari bilan ta'minlash kabi muhim muammolarni hal etish biologiyaning rivojiga bogʻliq.

Biologiya fanining tarmoqlari. Biologiya fundamental va kompleks fan hisoblanadi. Fundamental fan deyilishiga sabab, biologiya tibbiyot, psixologiya, agronomiya, oziq-ovqat sanoati, farmokologiya uchun nazariy asos boʻlsa, kompleks fan sifatida esa koʻplab tarmoq fanlarni oʻz ichiga oladi.

Tekshirish obyektiga koʻra biologiya fani bir qancha sohalarga boʻlinadi. Botanika — oʻsimliklar, zoologiya — hayvonlar, mikrobiologiya — mikroorganizmlar, mikologiya — zamburugʻlar, gidrobiologiya — suv muhitidagi organizmlar, paleontologiya — qazilma holdagi organizmlar, ekologiya esa organizm va muhit orasidagi munosabat toʻgʻrisidagi fan hisoblanadi. Biologiya tirik organizmlarning ayrim jihatlarini tekshirish boʻyicha ham turli fanlarga ajraladi. Anatomiya — organizmlar organlari tuzilishini, fiziologiya esa funksiyasini, embriologiya — murtak (embrion) rivojlanishini, sistematika — organizmlarning sistematik guruhlarini, oʻzaro qarindoshlik munosabatlarini, etologiya — hayvonot olamining xulq-atvorini tadqiq etadi.

Biologiyaning ba'zi sohalari boshqa tabiiy fanlar hamkorligida paydo bo'lgan. Biologik sistemalarda ro'y beradigan fizik jarayonlarni biofizika, organizmlarning kimyoviy tarkibi, ulardagi kimyoviy jarayonlarni biokimyo, tirik organizmlarning yer yuzida tarqalish qonuniyatlarini biogeografiya fani o'rganadi. Bionika organizmlar hayot faoliyatining o'ziga xos jihatlari va tuzilishini asos qilib texnik sistemalar yaratishni, biotexnologiya esa tirik organizmlardagi biologik jarayonlarni ishlab chiqarish korxonalarida qo'llashni maqsad qilib qo'yadi.

Hozirgi kunda insoniyat jamiyatining taraqqiyot darajasi biologiya fani rivojiga koʻp jihatdan bogʻliq.

Biologiya fanining ilmiy tadqiqot metodlari. Biologiyada tirik organizmlarning hayotiy xossalarini oʻrganish uchun quyidagi metodlardan foydalaniladi.

Kuzatish metodi. Organizmlar va ularni oʻrab turgan atrof-muhitda roʻy beradigan hodisalarni kuzatish, tasvirlash va tahlil qilish imkonini beradi. Bu metod qadim zamonlardan boshlab olimlar tomonidan daliliy materiallar yigʻish va uni tavsiflash uchun keng qoʻllanilgan. XVIII asrda bu metod yordamida biolog olimlar hayvonlar va oʻsimliklarni ta'riflash, tasvirlash va toʻplangan materiallarni tartibga solish bilan shugʻullangan.

Taqqoslash metodi. Turli biologik tizimlarning tuzilishi, funksiyasi, tarkibiy qismlardagi oʻxshashlik va farqlar taqqoslash metodi yordamida oʻrganiladi. Mazkur metoddan sistematika, morfologiya, anatomiya, paleontologiya, embriologiya fanlarida foydalaniladi. Taqqoslash metodi yordamida hujayra nazariyasi, biogenetik qonun, irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlar qonuni kashf etilgan.

XVIII asrdan boshlab keng qoʻllanila boshlangan bu metod biologik obyektlar, hodisa va jarayonlar oʻrtasidagi oʻxshashlik hamda farqlarni aniqlash orqali ularning mohiyatini ochishga imkon yaratdi.

Tarixiy metod. Mazkur metod turli sistematik guruhlarning evolutsion jarayonda paydo boʻlishi, takomillashishini dalillar yordamida tushunish va ularni avvaldan mavjud boʻlgan dalillar bilan qiyoslash, organizmlarning paydo boʻlishi va rivojlanishi, ularning tuzilishi va funksiyalarining murakkablashib borish qonuniyatlarini bilib olishga imkon beradi. Shu orqali organizmlarning paydo boʻlishi va tarixiy taraqqiyoti qonuniyatlarini asoslab berish mumkin. Tarixiy metod turli era va davrlarda organizmlarning paydo boʻlishi va organik olam evolutsiyasini oʻrganishda qoʻllaniladi.

Eksperimental (tajriba) metodi. Maxsus tashkil etilgan sharoitda tirik organizmlar tuzilishi, hayot jarayonlarini oʻrganish eksperimental metod orqali amalga oshiriladi. Bu metod organizmlar xatti-harakati, tuzilishi, xossalari mohiyatini tajribalar yordamida chuqurroq tadqiq qilish imkonini beradi. G. Mendelning irsiylanish qonuniyatlarini oʻrganishga bagʻishlangan ishlari fanda tajriba usulini qoʻllashning yorqin namunasidir. Biologik tadqiqotlar uchun zamonaviy asbob-uskunalarning paydo boʻlishi bu usuldan keng foydalanish imkonini berdi.

Modellashtirish metodi. Biologik tadqiqotlarda tobora keng qoʻllanilayotgan modellashtirish metodining mohiyati tirik tabiatdagi hodisalar va ularning jihatlarini matematik belgilarga aylantirib, model tarzida qayta tiklab oʻrganishdan iborat. Biologik jarayonlarni, evolutsiyaning turli yoʻnalishlarini, ekosistemalar hamda biosferaning rivojlanishini kompyuterda modellashtirish orqali roʻy berishi mumkin boʻlgan voqea-hodisalarni oldindan bilish imkoni yaratildi.

Biologiya fanining muammolari. Biologiya fanida hali oʻz yechimini topmagan bir qancha muammolar mavjud. Hayotning, odamning paydo boʻlishi, bosh miya faoliyati mexanizmlarini oʻrganish orqali tafakkur va xotira qonuniyatlarini anglash, embrional taraqqiyotda genetik axborot asosida toʻqima, organlar va organizm rivojlanishini oʻrganish shular jumlasidan.

Dunyo aholisining soni yildan yilga ortib bormoqda. Binobarin, biologiya fani oldida turgan muhim vazifalardan biri insonlarning oziq-ovqatga boʻlgan ehtiyojini qondirishga qaratilgan nazariy va amaliy muammolarni hal etishdan iborat. Bu sohada seleksiyada koʻp yillardan beri qoʻllanib kelinayotgan duragaylash, tanlash metodlaridan tashqari, gen muhandisligi — genlarni sintez qilish, koʻchirib oʻtkazish, somatik hujayralarni duragaylash, allofen — organizmlar yetishtirish va boshqa metodlardan foydalanish nihoyatda samarali boʻladi.

Insonlardagi irsiy kasalliklarni oʻrganish, ularning oldini olish choralarini ishlab chiqish va amaliyotga tatbiq etish nihoyatda muhim sanaladi. Bu muammoni ijobiy hal etish gen muhandisligi va biotexnologiya sohalarining rivoji bilan uzviy bogʻliq.

Hozirgi vaqtda eng xavfli hodisalardan biri ekologik muhitning yomonlashayotganligi hisoblanadi. Bu ayniqsa, inson uchun nihoyatda foydali boʻlgan oʻsimlik va hayvon turlarining yildan yilga kamayib ketayotganligida yaqqol koʻzga tashlanadi. Biologiya fani oldida turgan muammolardan

biri hayvonlar, oʻsimliklar genofondini saqlash usullarini ishlab chiqish va amaliyotga tatbiq etishdan iborat.

Ilmiy-texnika taraqqiyoti, qishloq xoʻjaligi va shaxsiy hayotda turli kimyoviy moddalardan foydalanish natijasida tobora ortib borayotgan sanoat, transport va maishiy chiqindilarni qayta ishlash, tabiat ifloslanishining oldini olish muhim yazifa hisoblanadi.

Tayanch soʻzlar: tibbiyot, seleksiya, agronomiya, psixologiya, farmokologiya, biotexnologiya, mikrobiologiya, mikologiya, gidrobiologiya, paleontologiya, bionika, ekologiya, kuzatish, taqqoslash, tarixiy, eksperimental, modellashtirish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Zamonaviy biologiya fanining oʻziga xos xususiyatlarini aniqlang.
- 2. XXI asrda biologiya fani hal etishi lozim boʻlgan muammolarni sanang.
- 3. Biologiya fanining asosiy maqsad va vazifalarini tushuntiring.
- 4. Biologiya rivojida taqqoslash va kuzatish metodining ahamiyati nimalardan iborat?
- 5. Tarixiy metodning ilmiy ahamiyati nimada?

Mustaqil bajarish uchun topshiriq:

Biologiya fanining ilmiy-tadqiqot metodlari yordamida hal etiladigan muammolarni yozing.

Biologiyaning ilmiy-tadqiqot metodlari	Mazkur metodlar yordamida hal etiladigan muammolar
Kuzatish metodi	
Taqqoslash metodi	
Tarixiy metod	
Eksperimental metod	
Modellashtirish metodi	

2-§. HAYOT MOHIYATI VA TIRIKLIKNING XUSUSIYATLARI

Hayot mohiyati. Biologiya fani taraqqiyoti davomida juda koʻp olimlar hayotga ta'rif berishga harakat qilishgan: hayot — biosferani hosil qiladi va oʻzgartiradi, hayot — tirik organizmlarda hayotiy jarayonlarning sodir boʻlishi, hayot — bu tirik organizmlarning irsiy axborotni avloddan avlodga oʻtkazish orqali oʻz-oʻzini barpo etadigan jarayon.

Hayotning mohiyati juda keng tushunchadir. M. V. Volkenshteyn ta'rifi boʻyicha: «Yerda mavjud boʻlgan tirik organizmlar, biopolimerlar: oqsil va nuklein kislotalardan tuzilgan. Ular oʻz-oʻzini idora etadigan, yarata oladigan ochiq sistemalardir».

Mazkur ta'rifga koʻra, tirik organizmlar tashqi muhitdan kerakli oziq moddalarni qabul qiladi, keraksiz mahsulotlarni ayirib chiqaradi, nuklein kislotalarda kodlangan irsiy axborot asosida oqsillar sintezini amalga oshiradi, ekologik muhitda oʻsib rivojlanadi va koʻpayadi.

Hayotning asosiy xossalari. Har bir tirik organizm bir-biri bilan chambarchas, tartibli munosabatda boʻlgan tuzilmalardan tashkil topgan yaxlit tizim (sistema) boʻlib, oʻziga xos, ya'ni anorganik tabiatdan farq qiluvchi xossa va xususiyatlarga ega.

Kimyoviy tarkibning birligi. Barcha tirik organizmlar tarkibiga kiruvchi kimyoviy elementlarning 90% dan ortigʻi asosan toʻrt xil: uglerod, kislorod, vodorod va azot elementlaridan tashkil topgan. Bu elementlar barcha tirik organizmlar tarkibiga kiruvchi organik birikmalar, masalan, oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlar, uglevodlarni hosil qiladi.

Strukturaviy tuzilish birligi. Barcha tirik organizmlar hujayradan tuzilgan boʻlib, hujayra tiriklikning tuzilish, funksional va rivojlanish birligi hisoblanadi.

Ochiq sistemaligi. Barcha tirik organizmlar muntazam ravishda tashqi muhit bilan energiya va moddalar almashinuviga ega boʻlgan ochiq sistemadir.

Moddalar va energiya almashinuvi. Barcha tirik organizmlar va tashqi muhit oʻrtasida doim moddalar va energiya almashinuvi sodir boʻladi. Moddalar va energiya almashinuvi oziqlanish, nafas olish, ayirish kabi jarayonlarni oʻz ichiga oladi. Moddalar va energiya almashinuvi tufayli oʻzgaruvchan tashqi muhit sharoitida tirik organizmlar kimyoviy tuzilishi va tarkibining doimiyligi ta'minlanadi.

Oʻz-oʻzini yangilash. Organizmda sodir boʻladigan moddalar almashinuvi jarayonida biomolekulalar, hujayra va toʻqimalarning doimiy yangilanishi sodir boʻladi.

Oʻziga oʻxshaganlarni yaratish – koʻpayish xossasi. Tirik organizmlarning koʻpayishi nuklein kislotalarda mujassam boʻlgan irsiy axborot asosida sodir boʻladi.

Oʻsish va rivojlanish. Ontogenezning ma'lum bosqichlarida tirik organizmlar genetik axborotlar asosida oʻz tuzilishini saqlagan holda miqdoriy jihatdan ortadi, ya'ni oʻsadi hamda ularda yangi belgi va xususiyatlar

shakllanishi – rivojlanish kuzatiladi. Rivojlanish tirik organizmlarning ma'lum qonuniyatlar asosida oʻzgarib borishidir. Individual rivojlanish – ontogenez va tarixiy rivojlanish – filogenez kuzatiladi. Organik olamning tarixiy rivojlanishi *evolutsiya* deb yuritiladi.

Oʻz-oʻzini idora qilish. Tashqi muhit sharoitlarining muntazam oʻzgarishiga qaramay, tirik organizmlar tashqi va ichki tuzilishi, kimyoviy tarkibi, fiziologik jarayonlarning doimiyligini saqlash, ya'ni gomeostaz xususiyatiga ega.

Ta'sirlanish. Ushbu xususiyat tirik organizmlarning tashqi muhit ta'sirlariga javob reaksiyalari orqali amalga oshadi.

Irsiyat va oʻzgaruvchanlik. Tirik organizmlarning oʻz belgi va xususiyatlarini nasldan naslga oʻtkazish xossasi irsiyat, yangi belgi-xususiyatlarni namoyon qilishi oʻzgaruvchanlik hisoblanadi. Oʻzgaruvchanlik tufayli esa tashqi muhit ta'sirlariga tirik organizmlarning moslanuvchanligi ortadi.

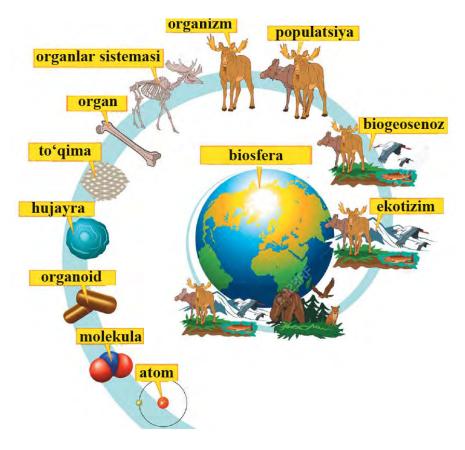
Yuqorida keltirilgan xususiyatlarning ayrimlari notirik tabiat uchun ham xos boʻlishi mumkin. Masalan, tuzli eritmalarda kristallarning hajmi va massasi ortadi, yonayotgan shamdan energiya ajraladi. Lekin bu jarayonlarda gomeostaz kuzatilmaydi.

Hayotning tuzilish darajalari. Yerdagi hayot molekula, hujayra, toʻqima, organ, organizm, populatsiya, biogeosenoz (ekosistema), biosfera kabi turli biologik sistemalar shaklida mavjud. Ular bir-biridan tarkibiy qismlari – komponentlari hamda jarayonlari bilan farqlanadi.

Hayotning tuzilish darajalari ma'lum bir tarkibiy qismlardan, ya'ni komponentlardan tarkib topgan, quyidan yuqoriga murakkablashib boradigan yaxlit biologik tizimlardir (1-rasm).

Hayotning molekula darajasi. Hayotning molekula darajasini oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlar va uglevodlar kabi biomolekulalar tashkil etadi. Hayotning molekula darajasida irsiy axborotning saqlanishi, koʻpayishi, oʻzgarishi hamda moddalar va energiya almashinuvi bilan bogʻliq jarayonlar sodir boʻladi.

Hayotning hujayra darajasi. Hujayra barcha tirik organizmlarning tuzilish, funksional va rivojlanish birligidir. U tiriklikning barcha xossalarini oʻzida mujassam qilgan eng kichik tuzilish darajasi hisoblanadi. Hayotning hujayra darajasi komponentlariga hujayraning tarkibiy qismlari: membrana, sitoplazma va uning organoidlari, yadro kiradi. Bu darajada hujayra organoidlarining tuzilishi, funksiyalari, boʻlinishi, hujayrada kechadigan biokimyoviy jarayonlar, hujayra tomonidan energiyaning oʻzlashtirilishi, toʻplanishi va sarflanishi kabilar sodir boʻladi.

1-rasm. Hayotning tuzilish darajalari.

Hayotning toʻqima darajasi. Toʻqima kelib chiqishi, tuzilishi, bajaradigan vazifasi oʻxshash hujayralar va hujayralararo moddalardan tashkil topgan biotizim hisoblanadi. Hayvonlarda epiteliy, muskul, biriktiruvchi va nerv toʻqimalari mavjud. Oʻsimliklarda esa hosil qiluvchi, qoplovchi, asosiy, mexanik, oʻtkazuvchi toʻqimalar boʻladi. Hayotning toʻqima darajasida hujayralarning ixtisoslashuvi bilan bogʻliq jarayonlar oʻrganiladi.

Hayotning organ darajasi. Organ bu ma'lum tuzilish, shaklga ega, muayyan funksiyani bajaradigan hamda aniq bir joyda joylashgan organizmning bir qismidir. Organlar bir necha xil to'qimalardan tashkil topgan bo'lib, organning bajaradigan vazifasi to'qimalar faoliyati bilan bog'liq.

Hayotning organizm darajasi. Organizm mustaqil hayot kechiradigan, oʻz-oʻzini idora eta oladigan, oʻz-oʻzini yangilay oladigan bir yoki koʻp hujayrali

yaxlit biologik tizimdir. Organizmlar bir va koʻp hujayrali boʻladi. Hayotning organizm darajasi moddalar va energiya almashinuvi, ta'sirlanish, oʻsish, rivojlanish, koʻpayish, hayotiy jarayonlarning nerv-gumoral boshqarilishi, moslanish, xulq-atvor, umri davomiyligi kabi xususiyatlarni oʻrganadi. Har bir tirik organizm individ hisoblanib, uning evolutsiyaga qoʻshadigan hissasi nasl qoldirish va oʻzgaruvchan muhit sharoitiga moslanishdan iborat.

Hayotning populatsiya, tur darajasi. Morfofiziologik, genetik, ekologik, etologik jihatdan oʻxshash, kelib chiqishi umumiy boʻlgan, oʻzaro erkin chatishib, nasldor avlod beradigan tur arealining ma'lum qismida uzoq muddat mavjud boʻlgan individlarning yigʻindisi *populatsiya* deyiladi. Tur ma'lum arealga ega oʻzaro erkin chatisha oladigan, ayrim belgi va xossalari bilan shu turning boshqa populatsiyalaridan farq qiladigan, nisbatan alohidalashgan populatsiyalar yigʻindisidir. Hayotning bu darajasi populatsiya zichligi, individlar soni, koʻpayish tezligi, yashovchanlik, jinsiy va yosh bilan bogʻliq tarkibi kabi belgilar bilan ta'riflanadi. Hayotning bu darajasida tur doirasida individlar oʻrtasidagi munosabatlar, populatsiya dinamikasi, populatsiya genofondining oʻzgarishlari, tur hosil boʻlish jarayonlari sodir boʻladi. Populatsiya evolutsiyaning boshlangʻich birligi hisoblanadi.

Hayotning biogeosenoz (ekosistema) darajasi. Hayotning biogeosenoz darajasining elementar birligi har xil turlarga mansub populatsiyalardir. Bir-biri va atrof-muhit bilan oʻzaro dinamik munosabatda boʻlgan, ma'lum maydonda tarqalgan oʻsimlik, hayvon, zamburugʻ, bakteriya turlarining yigʻindisi biogeosenoz yoki ekosistema deyiladi. Hayotning bu darajasi ekosistemalar strukturasi, biotik munosabatlar, oziq zanjiri, trofik darajalar kabi xususiyatlar bilan tavsiflanadi. Bu xususiyatlar moddalar va energiyaning davriy aylanishi, ekosistemalarning oʻz-oʻzini boshqarishi, tirik organizmlarning muhit omillari bilan dinamik muvozanati, mavsumiy oʻzgarishlar kabi jarayonlarda aks etadi.

Hayotning biosfera darajasi. Biosfera yerdagi hayotning barcha koʻrinishlarini qamrab olgan, tiriklikning eng yuqori tuzilish darajasidir. Biosfera darajasini tashkil etuvchi komponentlar biogeosenozlar hisoblanadi. Hayotning bu darajasida moddalar va energiyaning global davriy aylanishi, insonning xoʻjalik va madaniy faoliyati kabi jarayonlar kuzatiladi.

Shunday qilib, tiriklikning har bir tuzilish darajasi oʻziga xos xususiyatlarga ega. Shuning uchun har qanday biologik kuzatish, tajribalar va tadqiqotlar hayotning ma'lum bir darajasida olib boriladi.

Tayanch soʻzlar: biopolimerlar, gomeostaz, ontogenez, filogenez, molekula, hujayra, toʻqima, organ, organizm, populatsiya, biogeosenoz (ekosistema), biosfera.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hayotning tuzilish darajalari deyilganda nimani tushunasiz?
- 2. Hayotning molekula darajasining komponentlari va jarayonlarini izohlang.
- 3. Hayotning hujayra darajasining mohiyati nimadan iborat?
- 4. Hayotning organizm darajasida sodir boʻladigan jarayonlarni bayon eting.
- 5. Hayotning populatsiya darajasining oʻziga xos jihatlari nimada?
- 6. Hayotning ekosistema va biosfera darajalarining mohiyatini tushuntiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Hayotning har bir tuzilish darajasida amalga oshadigan jarayonlarni yozing.

Darajalar	Komponentlar	Jarayonlar	

2-topshiriq. Ijodiy va mustaqil fikrlang va savolga javob bering.

- 1. Tiriklikning turli tuzilish darajalariga ajratishning mohiyati nimada deb oʻylaysiz? Fikringizni asoslang.
- 2. Tiriklikning har bir darajasida sodir boʻladigan jarayonlarni aytib bering.

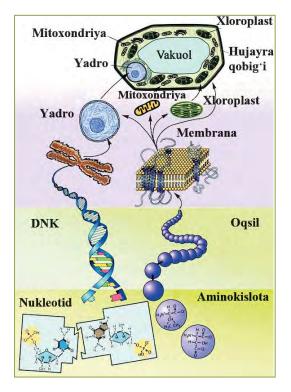
II BOB. HAYOTNING MOLEKULA DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR

3-§. HAYOTNING MOLEKULA DARAJASI VA UNING OʻZIGA XOS JIHATLARI

Ma'lumki, tirik organizmlar yaxlit sistema bo'lib, ular organlar sistemasidan, organlar sistemasi esa, organlardan, organlar to'qimalardan, to'qimalar esa hujayralardan tuzilgan. Shu sababli, hujayra tirik organizmlarning tuzilish, ko'payish va funksional birligi sanaladi. Tirik organizmlarga xos bo'lgan hayotiy jarayonlar aynan hujayralarda sodir bo'ladi. Hujayra va uning organoidlarida boradigan hayotiy jarayonlar uning tarkibiga kiradigan organik birikmalarga bog'liq bo'ladi. Mazkur organik birikmalarning molekula darajasida o'rganili-

shi hujayra, toʻqima, organ, organlar sistemasi va organizmda sodir boʻladigan jarayonlarda ularning biologik ahamiyatini tushunish imkonini beradi (2-rasm).

Hayotning molekula darajasi Yerda hayotning paydo boʻlishi va rivojlanishining birlamchi asosi sifatida o'rganilishi, shuningdek, tiriklikning keyingi darajalari bo'lgan hujayra, toʻqima, organ, organizm, populatsiya va tur, biogeosenoz, biosfera bilan o'zaro aloqadorlik va uzviylikni aniqlashda muhim ahamiyat kasb etadi. Hayotni molekula darajasida oʻrganishning mohiyati tirik organizm hujayralarida uchraydigan biologik molekulalar, ya'ni organik birikmalar: uglevodlar, oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlarning tuzilishi va ularning biologik ahamiyatini aniqlash sanaladi.

2-rasm. Tiriklikning molekula darajasi.

Molekula darajasida muhim biologik birikmalar (uglevodlar, oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlar)ning tirik organizmlarning oʻsishi, rivojlanishi, irsiy axborotni saqlashi va avloddan avlodga oʻtkazishi, modda va energiya almashinuvida tutgan oʻrni oʻrganiladi.

Tirik organizmlarni oʻrganishda dastlab organik birikmalar, ular ishtirokida boradigan reaksiyalar, fizik-kimyoviy jarayonlarga e'tibor qaratiladi. Mazkur jarayonlar aniqlangandan soʻng, tirik organizmlarda sodir boʻladigan oʻzgarishlarning mohiyatini tushunish mumkin.

Shuni qayd etish kerakki, makromolekulalarning tuzilishi va xususiyatlarini bilish, ularni laboratoriya sharoitida oʻrganish biomolekulalar haqida toʻliq tasavvurni hosil qilmaydi. Hayotning molekular darajasini oʻrganishda kimyo, fizika, informatika, matematika fanlarining kashfiyotlari va qonunlaridan foydalaniladi. Hujayradan ajratib olingan makromolekulalar biologik mohiyatini yoʻqotib, faqat fizikaviy va kimyoviy xususiyatlarga ega boʻladi.

Tirik materiyaning molekula darajasi qator biologik molekulalar – DNK, RNK, ATF, oqsillar, uglevodlar, lipidlar va boshqa murakkab birikmalar bilan birgalikda muayyan funksiyalarni bajaradigan majmualarini oʻrganadi.

Yirik molekulali organik moddalar oʻzaro bogʻliq tarkibiy qismlarga ega. Masalan, oqsillarning monomeri aminokislotalar boʻlib, ular i-RNKda kodlangan irsiy axborot asosida belgilangan tartibda peptid bogʻlari orqali bogʻlanadi va oqsilning birlamchi strukturasi shakllanadi. Ribosomadan ajralgan oqsillar keyinchalik vodorod bogʻlari hisobiga ikkilamchi, oltingugurt bogʻlari orqali uchlamchi strukturaga ega boʻladi va muayyan vazifa (ferment, gormon)ni bajaradigan oqsil molekulasiga aylanadi.

Xuddi shuningdek, turli monomerlar tuzilishi boʻyicha har xil, lekin makromolekula tarkibida bir-biri bilan kimyoviy bogʻlar orqali birlashib, muayyan vazifalarni bajaruvchi yaxlit molekula (nuklein kislota, oqsil)larga aylanadi. Makromolekulalar tarkibida asosiy kimyoviy element sifatida uglerodning ishtiroki ularning tuzilishida umumiylik boʻlishiga sabab boʻladi. Uglerodning maxsus fizik-kimyoviy xususiyatlari hisobiga yirik, murakkab va xilma-xil organik birikmalar yuzaga keladi.

Makromolekulalarning noyob tuzilish xususiyati ularning bajaradigan biologik vazifalari bilan tavsiflanadi. Masalan, nuklein kislota molekulalari irsiy axborotni saqlash, irsiyatni keyingi avlodga oʻtkazish vazifasini bajaradi.

Lipidlar hujayraning biologik membranasi, hujayra organoidlarining tuzilishida ishtirok etadi. Oqsillar hujayrada sodir boʻladigan barcha biokimyoviy jarayonlarni boshqarish va katalizator sifatida mazkur jarayonni jadal borishida ishtirok etadi. Fotosintez jarayonida quyoshning yorugʻlik energiyasi kimyoviy bogʻlar energiyasiga aylanishi natijasida uglevodlar hosil boʻladi va u barcha biologik molekulalarning tuzilishida birlamchi asos boʻlib xizmat qiladi.

Hayotni molekula darajada oʻrganishning ahamiyati. Hayotni molekula darajada oʻrganishda asosiy e'tibor Yerda hayotning paydo boʻlishi va rivojlanishi, tirik organizmlarning yashashi uchun qulay muhitning vujudga kelishiga zamin yaratadigan fotosintez jarayoniga qaratiladi. Quyosh nuri ta'sirida xlorofill ishtirokida anorganik moddalardan organik moddalarning sintezlanishi fotosintez jarayoni ekanligi sizga ma'lum. Fotosintez jarayonida quyoshning yorugʻlik energiyasi organik birikmalarning tarkibidagi kimyoviy bogʻlar energiyasi shaklida jamlanadi. Mazkur organik birikmalarning parchalanishi natijasida hosil boʻlgan energiya hisobiga barcha tirik orga-

nizmlarning yagona va universal energiya manbayi makroergik bogʻlarga ega ATF (adenozintrifosfat) sintezlanadi. ATF barcha tirik organizmlar, ayniqsa, geterotrof organizmlar uchun asosiy energiya manbayi boʻlib xizmat qiladi.

Fotosintez jarayonining mukammal oʻrganilishi kelgusida sayyoramizda hayotning saqlanib qolishi, ekologik muammolarning oldini olish, qishloq xoʻjaligi ekinlarining hosildorligini orttirish omillarini aniqlash imkonini beradi.

Hayotning molekula darajasida oʻrganiladigan muammolardan biri organik molekulalar tarkibiga kiradigan kimyoviy elementlar, ya'ni makro va mikroelementlarning tirik organizmlar tuzilishi va ularda boradigan biologik jarayonlarda ishtirokini aniqlash sanaladi. Organik birikmalar tarkibidagi makro va mikroelementlar ular bilan birikkan holda biologik tizim shaklida muayyan vazifalarni bajaradi. Masalan, xlorofill tarkibida magniy, gemoglobin tarkibida temir mavjud. Mazkur kimyoviy elementlar yetarli boʻlgan taqdirda makromolekulalar oʻz vazifalarini toʻliq bajara oladi.

Biosferada hayot molekula darajasining asosiy roli quyosh energiyasini oʻzlashtirish, organik birikmalarni sintezlash, irsiy axborotni kodlash va uzatish, avlodlar oʻrtasida irsiy axborotning uzviyligi va barqarorligi, fizik-kimyoviy jarayonlarning tartibli oʻtishini ta'minlashdan iborat.

Hayotning molekula darajasida yuksak darajada tartiblangan biokimyoviy jarayonlar: oqsillar biosintezi (ribosomada), glikoliz (sitoplazmada), nafas olish (mitoxondriyada), fotosintez (xloroplastda) sodir boʻlishi biologik tizimda hayot nafaqat hujayra darajasida, balki molekula darajasida oʻrganilishini taqozo etadi. Hayotning molekula darajasida oʻrganilishi lozim boʻlgan juda koʻp ilmiy muammolar oʻz tadqiqotchilarini kutmoqda.

Tayanch soʻzlar: makromolekulalar, tuzilish va funksional birlik qonuni, molekular biologiya, biokimyo, biofizika.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hayotning molekula darajasining oʻziga xos xususiyatlarini aniqlang.
- 2. Hayotning molekula darajasini oʻrganishda uglerodning ahamiyatini tushuntiring.
- 3. Hayotning molekula darajasini oʻrganishning ahamiyatini aniqlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq:

Hayotning molekular tuzilish darajasida amalga oshadigan jarayonlar haqida referat yozing.

4-§. TIRIK ORGANIZMLARNING KIMYOVIY TARKIBI VA UNING DOIMIYLIGI

Tirik organizmlarning asosiy xossalaridan biri kimyoviy tarkibining birligidir. Oʻsimliklar, hayvonlar, mikroorganizmlarning barcha hujayralari kimyoviy tarkibiga koʻra bir-biriga oʻxshaydi, bu esa organik olamning birligidan dalolat beradi. Barcha tirik organizmlar tarkibiga kiruvchi kimyoviy elementlar biogen elementlar deyiladi.

Tirik organizmlardagi miqdoriga koʻra hujayra tarkibiga elementlar makroelement va mikroelementlarga ajratiladi. Makroelementlarni 2 guruhga birlashtiriladi. Birinchi guruhga elementlarning 98% ini tashkil etuvchi C, O, H, N kiradi. Bu elementlar tirik organizmlar tarkibiga kiruvchi organik birikmalar, masalan, oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlar, uglevodlarni hosil qiladi. Ikkinchi guruhga S, P, Ca, Na, K, Cl, Mg, Fe kiradi. Bu elementlar 1,9% ni tashkil etadi. Miqdori 0,001% dan kam elementlar mikroelementlar deyiladi. Ular biologik faol moddalar – ferment, gormon va vitaminlar tarkibiga kiradi.

Kimyoviy elementlarning biologik ahamiyati

Elementlar	Biologik ahamiyati	
Makroelementlar		
Kislorod (O)	Suv va organik birikmalar tarkibiga kiradi. Hujayrada nafas olish jarayonining aerob bosqichida ishtirok etadi	
Uglerod (C)	Barcha organik birikmalar tarkibiga kiradi	
Vodorod (H)	Suv va organik birikmalar tarkibiga kiradi. Energiyaning bir turdan boshqa turga oʻtishida ishtirok etadi	
Azot (N)	Aminokislotalar, oqsillar, nuklein kislotalar, ATF, xlorofill, vitaminlar tarkibiga kiradi	
Fosfor (P)	Nuklein kislotalar, ATF, fermentlar, suyak toʻqimasi tarkibiga kiradi	
Kalsiy (Ca)	Suyak toʻqimasi tarkibiga kiradi, qonning ivishi, muskullar qisqarishini ta'minlaydi	
Magniy (Mg)	Xlorofill molekulasi tarkibiga kiradi, energiya almashinuvi va DNK sintezini faollashtirishda koferment sifatida ishtirok etadi	
Natriy (Na)	Nerv impulslarini oʻtkazishda ishtirok etadi va hujayraning osmotik bosimini ta'minlaydi	
Temir (Fe)	Gemoglobin, mioglobin oqsillari tarkibida O_2 transportini ta'minlaydi	

Kaliy (K)	Nerv impulslarining oʻtishi, oʻsimliklarning rivojlanishini, yurak ishining me'yorida oʻtishi, qonning normal ivishini ta'minlovchi omil		
Oltingugurt (S)	Sistein, sistin, metionin aminokislotalari tarkibiga kiradi, oqsillarning uchlamchi strukturasida disulfid bogʻ hosil qiladi		
Xlor (Cl)	Oshqozon shirasi tarkibiga kiradi		
Mikroelementlar			
Yod (I)	Qalqonsimon bez gormonlari tarkibiga kiradi		
Mis (Cu)	Umurtqasiz hayvonlar qonidagi gemosianin tarkibida kislorod tashish funksiyasini bajaradi. Ayrim fermentlar tarkibiga kiradi		
Kobalt (Co)	B ₁₂ vitamini tarkibiga kiradi		
Ftor (F)	Tish emali tarkibiga kiradi		
Rux (Zn)	DNK-polimeraza va RNK-polimeraza fermentlari, insulin gormoni tarkibiga kiradi		

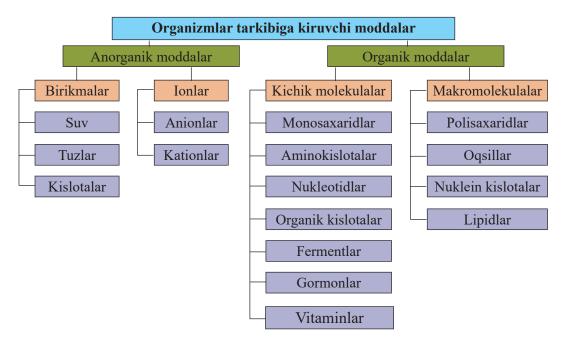
Hujayra tarkibiga kiruvchi birikmalar. Hujayra tarkibiga kiruvchi birikmalarni ikki guruhga: anorganik moddalar va organik moddalarga birlashtirish mumkin (1-sxema).

Hujayraning anorganik birikmalari. Hujayraning hayot faoliyatida mineral tuzlar ham muhim ahamiyatga ega. Mineral tuzlar hujayrada kationlar (K⁺, Na⁺, Ca⁺², Mg⁺²), anionlar (Cl⁻, HCO₃⁻, HPO₄²⁻, H₂PO₄⁻) yoki kristall holda uchraydi. Kation va anionlarning hujayra ichidagi va tashqi muhitidagi miqdori farq qiladi. Natijada hujayraning ichki va tashqi muhiti oʻrtasida potensiallar farqi yuzaga keladi. Bu farq nerv impulslarining oʻtkazilishi va muskul tolalarining qisqarishi kabi muhim jarayonlarni ta'minlaydi.

Ionlar hujayrada muhim funksiyalarni bajaradi.

- − K⁺, Na⁺, Ca²⁺ kationlari organizmlarning qoʻzgʻaluvchanlik xususiyatlarini ta'minlaydi;
 - Mg²⁺, Mn²⁺, Zn²⁺, Ca²⁺ kationlari fermentlar faoliyati uchun zarur;
- fotosintez jarayonida uglevodlarning hosil boʻlishi xlorofill tarkibiga kiruvchi Mg²+ ga bogʻliq;
- kuchsiz kislota anionlari hujayra ichki muhitining doimiyligini buferlikni ta'minlaydi.

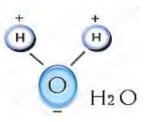
Hujayra ichki muhitining kuchsiz ishqoriy holatda doimiy saqlash xususiyati buferlik deyiladi. Hujayra ichida H₂PO₄- va HPO₄- anionlari, hujayralararo

suyuqlik va qon plazmasida HCO₃- anioni buferlikni ta'minlovchi sistemalar hisoblanadi.

Suvning hujayradagi funksiyalari nihoyatda koʻp. Koʻp hujayrali organizmlar tana massasining 80% ini suv tashkil qiladi. Hujayradagi suvning miqdori, shu hujayradagi moddalar almashinuvining intensivligiga bogʻliq boʻladi. Hujayrada hayotiy jarayonlarning suvli muhitda oʻtishga moslashganligi, dastlabki hayotning suvda paydo boʻlganligini isbotlovchi dalil hisoblanadi.

Suvning biologik funksiyalari uning fizik-kimyoviy xususiyatlari bilan belgilanadi. Suv molekulasi kislorod atomi va u bilan kovalent bogʻlar orqali bogʻlangan ikkita vodorod atomidan tashkil topgan. Suv molekulasining bir

3-rasm. Suv molekulasi.

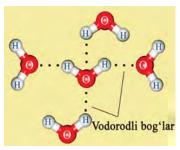
tomoni musbat, ikkinchi tomoni esa manfiy zaryadlangan boʻlib, *dipol* – ikki qutbli molekula deyiladi (3-rasm). Bitta suv molekulasining manfiy zaryadlangan kislorod atomi bilan ikkinchi suv molekulasining musbat zaryadlangan vodorod atomi orasida vodorod bogʻ hosil boʻladi. Har bir suv molekulasi 4 ta qoʻshni suv molekulalari bilan vodorod bogʻ hosil qilib birikadi (4-rasm).

Suvning yuqorida keltirilgan xususiyatlari uning funksiyalarini belgilaydi. Suv koʻpchilik tirik organizmlar uchun yashash muhiti hisoblanadi va organizmda oziq moddalarni, metabolizm mahsulotlarini tashiydi. Suvda erigan mineral moddalar oʻsimliklarning oʻtkazuvchi toʻqimalari orqali barcha organlariga yetkaziladi.

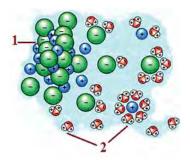
Suv hujayrada muhim erituvchi hisoblanadi. Suv molekulalari qutbli boʻlgani uchun unda qutbli moddalar yaxshi eriydi. Suvda yaxshi eriydigan moddalarni *gidrofil* moddalar deyiladi (5-rasm). Ularga osh tuzi, monosaxaridlar, disaxaridlar, oddiy spirtlar, aminokislotalar misol boʻladi. Suvda yomon eriydigan va umuman erimaydigan moddalarni *gidrofob* moddalar deyiladi. Ularga polisaxaridlar (kraxmal, glikogen, kletchatka), ATF, lipidlar, ba'zi oqsillar, nuklein kislotalar kiradi.

Tayanch soʻzlar: makroelementlar, mikroelementlar, anorganik birikmalar, organik birikmalar, kationlar, anionlar, buferlik, gidrofil, gidrofob.

4-rasm. Suv molekulalari orasidagi vodorod bogʻlar.

5-rasm. Gidrofil moddaning suvda erishi. 1 – gidrofil birikma; 2 – suv molekulalari.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hujayra tarkibiga kiruvchi elementlarning ahamiyatini izohlang.
- 2. Suvning hujayradagi funksiyalarini aytib bering.
- 3. Mineral tuzlarning hujayra faoliyatidagi ahamiyatini izohlang.
- 4. Hujayraning buferlik xususiyatini ta'minlovchi sistemalarni ayting.

5-§. UGLEVODLAR VA LIPIDLAR

Hayotning molekula darajasi biologik molekulalar – DNK, RNK, ATF, oqsillar, uglevodlar, lipidlar faoliyatida namoyon boʻladi. Bu moddalar qaysi turga mansubligidan qat'i nazar barcha tirik organizmlar hujayralari uchun umumiy tuzilishga ega. Yuqori molekular moddalar – oqsillar, nuklein kislotalar, polisaxaridlar biopolimerlar hisoblanadi. Biopolimerlar monomerlarning oʻzaro birikishidan hosil boʻladi. Polimerlar ikki guruhga boʻlinadi. Bir xil tipdagi monomerlardan tuzilgan polimerlar (glikogen, kraxmal, selluloza) *gomopolimerlar*, har xil tipdagi monomerlardan tuzilgan polimerlar (oqsillar, nuklein kislotalar) *geteropolimerlar* deyiladi.

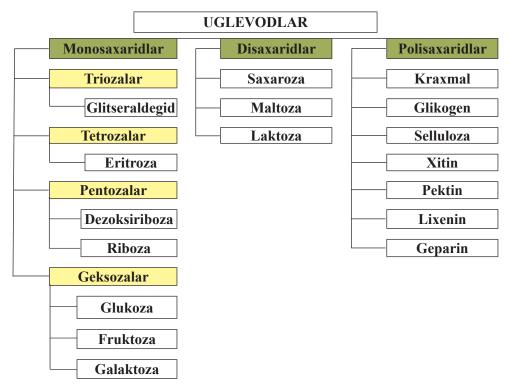
Uglevodlar. Uglevodlar hujayraning eng muhim organik birikmalari hisoblanadi. Uglevodlarning umumiy formulasi $Cn(H_2O)n$.

Oʻsimliklar quruq moddasi massasining 80% ga yaqini, hayvonlar quruq moddasi massasining 2% ga yaqinini uglevodlar tashkil etadi. Tarkibiga koʻra uglevodlar uchta guruhga boʻlinadi: *monosaxaridlar, disaxaridlar va polisaxaridlar* (2-sxema).

Monosaxaridlar kichik tarkibiy qismlarga gidrolizlanmaydigan biomolekulalardir. Ularning nomi tarkibidagi uglerod atomi soniga bogʻliq. Triozalarda uglerod atomining soni 3 ta $(C_3H_6O_3)$, tetrozalarda 4 ta $(C_4H_8O_4)$, pentozalarda 5 ta $(C_5H_{10}O_5)$, geksozalarda 6 ta $(C_6H_{12}O_6)$. Monosaxaridlarning hammasi suvda yaxshi eriydigan shirin ta'mga ega rangsiz moddalardir.

Triozalarga moddalar almashinuvining mahsulotlari boʻlgan sut kislota (C₃H₆O₃), pirouzum kislota (C₃H₄O₃) kiradi. Eng koʻp tarqalgan monosaxaridlarga besh uglerod atomli pentozalar – riboza va dezoksiriboza va olti uglerod atomli geksozalar – glukoza, fruktoza misol boʻladi. Riboza bilan dezoksiriboza nuklein kislotalar va ATF tarkibiga kiradi. Turli mevalar, shuningdek, asalning shirin boʻlishi ularning tarkibidagi glukoza va fruktozaga bogʻliq. Glukoza C₆H₁₂O₆, molekular massasi 180 ga teng. Erkin holda hujayralarda toʻqima suyuqliklarida, plazmada boʻladi. Qon tarkibida glukoza doimo ma'lum konsentratsiyada mavjud boʻlib, toʻqimalarning energiyaga boʻlgan ehtiyojini ta'minlab turadi. Odamlar qonida glukoza miqdori 4,5–5,5 millimol (80–120 mg%)ga teng. U *qon qandi* deb yuritiladi. Qonda glukoza miqdori ortib ketishi yoki kamayishi moddalar almashinishining buzilganligidan darak beradi.

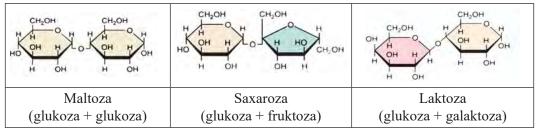
Uglevodlarning tasnifi

Glukoza va fruktoza suvda yaxshi eriydi.

Disaxaridlar ikkita monosaxaridning birikishidan hosil boʻladi (6-rasm). Ikkita monosaxarid bir-biri bilan *glikozid bog*ʻ orqali birikishi natijasida disaxarid – $C_{12}H_{22}O_{11}$ hosil boʻladi.

$$C_6H_{12}O_6 + C_6H_{12}O_6 = C_{12}H_{22}O_{11} + H_2O$$

6-rasm. Disaxaridlar.

Disaxaridlar ham, xuddi monosaxaridlar singari, suvda yaxshi eriydi, shirin ta'mga ega. Disaxaridlardan saxaroza (lavlagi yoki shakarqamish shakari) bilan laktoza (sut shakari) muhim. Sut shakari sutemizuvchilarda o'sayotgan organizm uchun muhim.

Maltoza undirilgan don shakari deb ataladi. Chunki u don unib chiqishi davrida kraxmalning parchalanishidan hosil boʻladi.

Polisaxaridlar yuqori molekular birikmalar boʻlib, molekular massasi bir necha mingga, hatto milliongacha yetadi. Ular ta'msiz boʻlib, suvda erimaydi. Polisaxaridlar monomeri monosaxaridlardan tashkil topgan gomopolimer moddalardir. Ularning monomerlari oʻzaro glikozid bogʻlar orqali birikkan.

$$C_6H_{12}O_6 + C_6H_{12}O_6 + C_6H_{12}O_6 \dots + C_6H_{12}O_6 = (C_6H_{11}O_5)_n + (H_2O)_n$$

Polisaxaridlarga kraxmal, kletchatka, selluloza, glikogen, xitin va pektin kiradi. Kraxmal, kletchatka, sellulozaning monomerlari glukozadir.

Ba'zi uglevodlar oqsillar bilan glikoproteinlar, lipidlar bilan esa glikolipidlarni hosil qiladi.

Kraxmal oʻsimliklar tanasida koʻp toʻplanadigan muhim polisaxaridlardan hisoblanadi. U oʻsimlik donida ayniqsa koʻp boʻladi. Masalan, sholi va makkajoʻxori donida 80% gacha, bugʻdoy donida 60–70% gacha, kartoshka tuganagida 20% gacha kraxmal boʻladi.

Glikogen, ya'ni hayvon kraxmali deb ataladigan polisaxarid odam va hayvon, zamburugʻ organizmida zaxira oziq modda sifatida uchraydi.

Selluloza oʻsimliklar tarkibida koʻp boʻlib, ular hujayra devorining asosini tashkil qiladi. Oʻsimliklar bargi toʻqimasining 15–30% i, yogʻochligining 50% i sellulozadan iborat.

Uglevodlarning organizmda bajaradigan funksiyalari xilma-xil.

Uglevod	Uglevodning funksiyasi		
Energetik funksiya			
Glitseraldegid	Energetik almashinuvning kislorodsiz bosqichi mahsuloti		
Glukoza	Hujayraning nafas olish jarayoni uchun energiya manbayi		
Maltoza	Unayotgan urugʻ uchun energiya manbayi		
Saxaroza	Glukozaning asosiy manbayi		
Fruktoza	Organizmda kechadigan koʻpchilik jarayonlar uchun energiya manbayi		

Struktura – qurilish materiali (plastik funksiya)			
Selluloza	Oʻsimlik hujayralari qobigʻiga mustahkamlik beradi		
Xitin	Zamburugʻ hujayrasi qobigʻi va boʻgʻimoyoqlilar tana qoplamiga mustahkamlik beradi		
Riboza	ATF va RNK molekulalari strukturasini tuzishda ishtirok etadi		
Dezoksiriboza	DNK nukleotidlari tarkibiga kiradi		
	Zaxira funksiyasi		
Laktoza	Sutemizuvchilarning suti tarkibiga kiradi		
Kraxmal	Oʻsimlik toʻqimalarida zaxira modda sifatida toʻplanadi		
Glikogen	Hayvonlar toʻqimalarida zaxira modda sifatida toʻplanadi		
Himoya funksiyasi			
Geparin	Hayvonlarda qon ivishiga toʻsqinlik qiladi		

Lipidlar. Barcha tirik organizmlar hujayralari tarkibiga kiradi. Lipid qutblanmagan, gidrofob molekulalardir. Tuzilishiga koʻra bir necha guruhlarga boʻlinadi.

Neytral yogʻlar — tabiatda koʻp tarqalgan lipidlar boʻlib, 3 ta yogʻ kislota va 3 atomli spirt — glitserinning birikishidan hosil boʻladi. Bu guruhga hayvon yogʻlari va oʻsimlik moylari kiradi. Mumlar — yogʻ kislotalar va koʻp atomli spirtlarning birikishidan hosil boʻladi. Mumlar terini, hayvonlarning junini, qushlarning patlarini qoplab turadi, ularni yumshatadi hamda suvdan himoya qiladi. Mum qoplami barg, poya, mevalarni suv ta'siridan, qurib qolishdan himoya qiladi. Fosfolipidlar — hujayraning membranali tuzilmalarini hosil qiladi. Glikolipidlar — lipidlarning uglevodlar bilan, lipoprotein — lipidlarning oqsillar bilan hosil qilgan birikmasi. Steroidlarga mansub — xolesterin hujayra membranasining muhim tarkibiy qismidir. Buyrak usti bezida, jinsiy bezlarda xolesterindan steroid gormonlar sintezlanadi. Ortiqcha xolesterin qon tomirlarda toʻplanib, tomirlarni toraytiradi, ateroskleroz kasalligiga sabab boʻladi. A, D, E, K vitaminlari ham yogʻsimon moddalarga kiradi.

Lipidlarning funksiyalari. Lipidlar hujayrada xilma-xil funksiyalarni bajaradi. Plastik (qurilish materiali) funksiyasini bajaradigan lipidlarga hujayralar membranali tuzilmalarining tarkibiga kiruvchi fosfolipidlar, xolesterin, lipoproteinlar, glikolipidlar misol boʻladi.

Buyrak usti bezidan ajraladigan kortikosteroid gormonlar va jinsiy bezlarning gormonlari steroidlar qatoriga kiradi va gormonal funksiyani bajaradi. 1g yogʻ toʻliq oksidlanganda 9,3 kkal yoki 38,9 kJ energiya ajraladi.

Teri osti yogʻ kletchatkasi mexanik ta'sirlardan himoya qiladi. Lipidlar issiqlikni yomon oʻtkazganligi tufayli, organizmda issiqlikni saqlashga yordam beradi. Oʻsimliklarda va hayvonlarda yogʻ zaxira holda toʻplanadi. Choʻl hayvonlarida va qishda uyquga ketadigan hayvonlarda zaxira yogʻ energiya va suv manbayi boʻlib xizmat qiladi. Yogʻda eruvchi A, D, E, K vitaminlari fermentlarning koferment qismini tashkil qiladi.

Tayanch soʻzlar: glitseraldegid, glukoza, maltoza, saxaroza, fruktoza, selluloza, xitin, riboza, dezoksiriboza, laktoza, kraxmal, glikogen, geparin, fosfolipidlar, glikolipidlar, steroidlar.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Gomopolimer va geteropolimer tushunchalarini izohlang.
- 2. Uglevodlar va ularning guruhlarini aytib bering.
- 3. Uglevodlarning funksiyalarini aytib bering.
- 4. Lipidlar va ularning guruhlarini aytib bering.
- 5. Lipidlarning funksiyalarini gapirib bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Uglevodlarning xususiyatlariga mos ravishda tegishli raqamlarni yozing. 1) riboza; 2) dezoksiriboza; 3) glukoza; 4) fruktoza; 5) saxaroza; 6) maltoza; 7) laktoza; 8) kraxmal; 9) glikogen; 10) kletchatka.

Uglevodlarning xususiyatlari	Raqam	Uglevodlarning xususiyatlari	Raqam
RNK nukleotidlarning tarkibida boʻladi		DNK nukleotidlarining tarkibida boʻladi	
Mevalarda, nektarlarda, asalda boʻladi		Meva shakari	
Hayvon kraxmali		Miqdor jihatdan organik moddalar orasida birinchi oʻrinda turadi	
Sut shakari		Don shakari	
Jigarda zaxira sifatida toʻplanadi		Hujayralarning asosiy energiya manbayi	
Ptialin, amilaza fermentlari ta'sirida parchalanadi		Kraxmal, glikogen, sellulozaning monomeri	
Uzum shakari, qon qandi		Tamaki mozaikasi virusida boʻladi	
Saxaroza, maltoza va laktoza tarkibida boʻladi		ATF tarkibida boʻladi	
Yod ta'sirida koʻk rangga kiradi		Qand lavlagi shakari	

6-§. OQSILLAR VA NUKLEIN KISLOTALAR

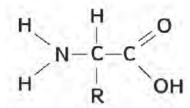
Oqsillar tarkibida C, O, H, N, S tutuvchi yuqori molekular biologik polimerlar boʻlib, ular 20 xil aminokislotalardan tashkil topgan. Ular birinchi darajali biologik ahamiyatga ega ekanligi uchun *proteinlar* (grekcha «protos» – birlamchi, muhim) deb ataladi. Tirik organizmlar hayot jarayonlari koʻp jihatdan oqsil moddalarga va ularning biologik funksiyasiga bogʻliq.

Oqsillar viruslar va barcha tirik organizmlar: bakteriyalar, zamburugʻlar, oʻsimliklar, hayvonlar tarkibining ajralmas qismi hisoblanadi. Hujayrada yuz beradigan kimyoviy oʻzgarishlarda oqsillar ishtirok etadi. Oqsillar polimer moddalar boʻlib, ularning monomerlari aminokislotalardir.

Aminokislotalar. Aminokislotalar kichik molekulali organik birik-malar boʻlib, organik karbon kislotalarning hosilalari hisoblanadi. Tirik organizmlardagi oqsil turlarining xilma-xilligi oqsillar tarkibiga kiruvchi aminokislotalarning turli variantlarda kombinatsiyalar hosil qilishi tufayli ta'minlanadi.

Aminokislotalar molekulasi barcha aminokislotalar uchun bir xil boʻlgan ikki qismdan, aminoguruh (- NH₂) va karboksil guruh (- COOH) va har

bir aminokislota uchun oʻziga xos boʻlgan qism— radikaldan iborat (7-rasm). Oʻsimliklar va koʻpchilik mikrooganizmlar hujayralaridagi oqsillar tarkibiga kiruvchi barcha aminokislotalar tabiatda uchraydigan boshqa moddalardan sintezlanadi. Biroq bu xususiyat odam va hayvonlarda (ayrim xivchinlilardan tashqari) mavjud emas. Odam va hayvonlar bir necha aminokislotalarni boshqa organik moddalardan

7-rasm. Aminokislotaning umumiy formulasi.

sintezlay olmaydilar. Bu aminokislotalar ular organizmiga ovqat tarkibida qabul qilinishi kerak. Bu aminokislotalar **almashinmaydigan aminokislotalar** deyiladi. Masalan: valin, izoleytsin, leytsin, lizin, metionin, treonin, triptofan, fenilalanin. Odam va hayvon organizmida boshqa organik moddalardan sintezlanadigan aminokislotalar *almashinadigan aminokislotalar* deyiladi.

Oqsillarning tuzilishi. Oqsillar tarkibida aminokislotalar oʻzaro peptid bogʻ hosil qilib birikadi (8-rasm). Shuning uchun oqsillar polipeptidlar deb ham yuritiladi. Bunda qoʻshni aminokislotalarning birikishidan bir molekula

suv ajraladi. Aminokislotalarning oʻrtacha molekular massasi 138 ga, oqsil tarkibidagi aminokislota qoldigʻining oʻrtacha molekular massasi 120 ga teng deb olish mumkin.

8-rasm. Aminokislotalarning oʻzaro birikishi.

Oqsil molekulasida aminokislotalarning joylashish tartibi, turning oʻzgarmas xossasi boʻlib, oqsil sintezi vaqtida DNKdagi irsiy axborot asosida tuziladi. Har bir oqsil molekulasi oʻziga xos tuzilishga ega. Organizmning hujayralaridagi oqsillar (fermentlar, gormonlar) bir xil funksiyani bajarishiga qaramay aminokislotalar tarkibi boʻyicha oʻzaro farq qiladi. Turlar bir-biridan kelib chiqishi jihatidan qancha uzoq boʻlsa, ularning oqsillari orasidagi farq ham shunchalik katta boʻladi.

Oqsil molekulasining tuzilish darajalari (9-rasm).

Oqsillarning tuzilmasi	Strukturani tutib turuvchi bogʻlar	Xususiyati	Misollar
Birlamchi tuzilma	Qoʻshni amino- kislotalarning amino va karboksil guruhlari orasidagi peptid bogʻlar	Oqsil molekulasida aminokislotalarning birin- ketin joylashish tartibi bilan belgilanadi	Insulin
Ikkilamchi tuzilma	Spiral qoʻshni oʻramlari orasidagi vodorod bogʻlar	Polipeptid zanjirining spiral shakli bilan belgilanadi	Kollagen, keratin
Uchlamchi tuzilma	Vodorod, ion, disulfid, gidrofob bogʻlar	Spiral shakldagi polipeptid globula shaklini hosil qilishi bilan belgilanadi	Mioglobin, fermentlar
Toʻrtlamchi tuzilma	Vodorod, ion, disulfid, gidrofob bogʻlar	Bir necha globula shaklidagi polipeptid molekulalarining (subbirlik) birikishi bilan belgilanadi	Gemoglobin

Oqsil molekulasi tabiiy tuzilmasining yoʻqolishi denaturatsiya deyiladi. Denaturatsiyani yuqori harorat, kimyoviy moddalar, nurlanish va boshqa omillar keltirib chiqaradi.

Oqsil funksiyalari. Biomolekulalar orasida oqsillar funksiyalarining xilmaxilligi jihatidan birinchi oʻrinda turadi.

Plastik funksiya. Oqsillar hujayraning barcha membranali tuzilmalari asosini tashkil etadi. Kollagen oqsili biriktiruvchi toʻqimaning, keratin oqsili sutemizuvchilar juni, tirnoqlari, qushlar patlari, elastin oqsili pay, qon tomirlari devorining tarkibiga kiradi. Hujayraning sitoskelet elementlari tubulin oqsilidan tuzilgan. Oqsillar xromosomalar, ribosomalar tarkibiga ham kiradi.

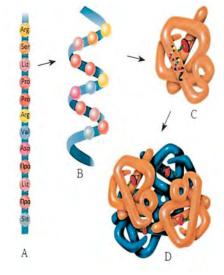
Fermentativ funksiya. Fermentlar plas-

tik va energetik almashinuv reaksiyalarida katalizatorlik vazifasini bajaradi. Barcha fermentlar oqsil tabiatiga ega. Har bir ferment ma'lum bir modda (substrat)ga ta'sir koʻrsatadi va ma'lum tipdagi reaksiyalarni tezlashtiradi.

Transport funksiyasi. Umurtqali hayvonlar qonida gemoglobin, umurtqasiz hayvonlar qonida gemosianin, muskul toʻqimasida mioglobin O₂ va CO₂ning transportini, qon plazmasi oqsili — albumin lipidlar, yogʻ kislotalari va boshqa biologik faol moddalar transportini ta'minlaydi. Hujayra membranasi oqsillari esa membrana orqali moddalarni oʻtkazish vazifasini bajaradi.

Himoya funksiyasi. Antitana, antitoksin, interferon oqsillari organizmni yot moddalardan himoya qiladi. Qon tarkibidagi immunnoglobulin oqsili qonga kirgan virus va bakteriyalarni taniydi, zararsizlantiradi. Qon plazmasi tarkibidagi fibrinogen, trombin oqsillari qonning ivishini ta'minlaydi.

Toksin (zahar) funksiyasi. Ayrim hayvonlar oʻzini dushmandan himoya qilish uchun maxsus zaharlar ishlab chiqaradilar. Botulizm, vabo va difteriya kasalligini chaqiruvchi mikroblarning zaharlari ham oqsil tabiatga ega.

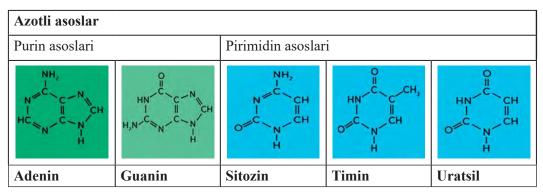
9-rasm.

 $A-oqsilning\ birlamchi\ tuzilmasi;$

B – oqsilning ikkilamchi tuzilmasi;

 $C-oqsilning\ uchlamchi\ tuzilmasi;$

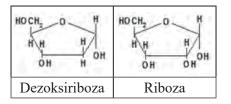
 $D-oqsilning\ to `rtlamchi\ tuzilmasi.$

10-rasm. Azotli asoslar.

Gormonal funksiya. Insulin, somatotropin, vazopresin kabi gormonlar oqsil tabiatiga ega.

Harakat funksiyasi. Muskul hujayralari tarkibiga kiruvchi aktin va miozin oqsillarining kompleksi – aktomiozin ATF energiyasi hisobiga muskulning qisqarishini ta'minlaydi.

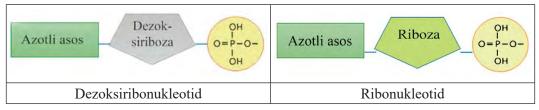

11-rasm. Pentozalar.

Energetik funksiya. 1 g oqsil toʻliq oksidlanganda 4,1 kkal yoki 17,6 kJ energiya ajraladi.

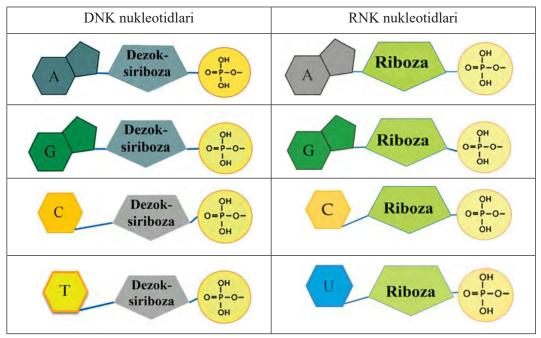
Nuklein kislotalar. Nuklein kislotalar polimerlar boʻlib, ularning monomerlari nukleotidlar hisoblanadi. Har bir mononukleotid 3 ta komponentdan tuzilgan: azotli

asos (10-rasm), monosaxarid (11-rasm), fosfat kislota qoldigʻi. DNK tarkibiga kiruvchi nukleotidlar dezoksiribonukleotidlar, RNK tarkibiga kiruvchi nukleotidlar ribonukleotidlar deb yuritiladi (12–13-rasmlar).

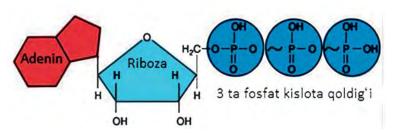
12-rasm. DNK va RNK nukleotidlarining umumiy koʻrinishi.

Nukleotidlar hujayrada erkin shaklda ham uchraydi va juda koʻp fiziologik jarayonlarda muhim oʻrin tutadi. ATF (adenozintrifosfat), ADF (adenozindifosfat), AMF (adenozinmonofosfat) shular jumlasidandir.

13-rasm. DNK va RNKning nukleotidlari.

Adenozintrifosfat – ATF. ATF molekulasi adenin, riboza va uchta fosfat kislota qoldigʻidan tuzilgan (14-rasm). Fosfat kislota qoldiqlari orasida ikkita katta energiya saqlovchi bogʻlar mavjud.

14-rasm. ATFning tuzilishi.

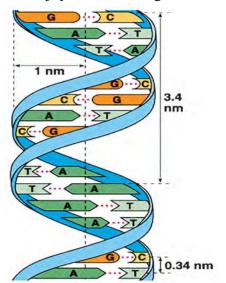
ATF barcha tirik organizm hujayralari uchun universal energiya manbayidir. Oksidlanish, achish reaksiyalarida ajraladigan energiya ATFga toʻplanadi. Hujayrada ATF sintezi ADFning fosforlanishi reaksiyalari orqali kechadi.

$$ADF + H_3PO_4 + energiya \rightarrow ATF + H_2O$$

Hujayradagi barcha biosintetik reaksiyalar, organ va toʻqimalar faoliyati, membrana orqali moddalarning aktiv transporti, endositoz, ekzositoz jarayonlari ATF energiyasi hisobiga sodir boʻladi.

$$ATF + H_2O \rightarrow ADF + H_3PO_4 + energya (40 kJ)$$

Polinukleotidlarning tuzilishi. Mononukleotidlar bir-biri bilan oʻzaro birikib polinukleotidlarni hosil qiladi. Polinukleotid zanjirida mononukleotidlar oʻzaro fosfodiefir bogʻi yordamida bogʻlanadi. Fosfat kislota qoldigʻi oldingi nukleotid pentozasining 3' uglerod atomi bilan, keyingisining 5' uglerod atomi bilan bogʻlanadi. Polinukleotid zanjirning bir uchi 5'— oxiri deyilsa, ikkinchi uchi 3'— oxiri deyiladi. Polinukleotidlarda mononukleotidlarning birin-ketin izchil joylashishi uning birlamchi tuzilmasini tashkil etadi.

A T A C G C S

15-rasm. DNKning tuzilishi.

16-rasm. DNK.

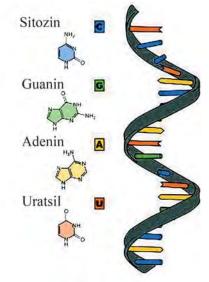
DNKning tuzilishi. DNK molekulasi birgalikda oʻng tarafga buralib, qoʻsh spiral hosil qiluvchi ikkita polinukleotid zanjirlardan iborat. Bu zanjirlar bir-biriga antiparallel boʻlib, biri 3' uglevod bilan boshlanib 5' uglerod bilan tugallansa, ikkinchisi 5' uglerod bilan boshlanadi va 3' uglerod bilan tugallanadi. Purin va pirimidin asoslari spiral ichida joylashadi (15-rasm).

Bir zanjirning purin asosi va ikkinchi zanjirning pirimidin asosi bir-biri bilan vodorod bogʻi orqali bogʻlanib komplementar juftlarni hosil qiladi. Adenin va timin oʻrtasida ikkita vodorod bogʻi hosil boʻlsa, guanin va sitozin oʻrtasida uchta vodorod bogʻi hosil boʻladi (16-rasm).

Azotli asoslarning komplementarlik qonuniyatlari E.Chargaff qoidasida aks etgan:

- 1. Purin asoslarining soni pirimidin asoslari soniga teng.
- 2. Adeninlar soni timinlar soniga, guaninlar soni sitozinlar soniga teng: A=T, G=C
- 3. Adenin va guaninlar sonining yigʻindisi sitozinlar va timinlar sonining yigʻindisiga teng: A+G=T+C

Azotli asoslar komplementarligi DNKning irsiy axborotni saqlash va nasldan naslga oʻtkazish vazifasining kimyoviy asosi hisoblanadi. Nukleotidlarning ketma-ketligi saqlangandagina irsiy axborot nasldan naslga xatosiz oʻtkaziladi.

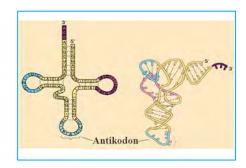

17-rasm. RNKning tuzilishi.

RNKning tuzilishi. RNK molekulasi bitta polinukleotid zanjiridan iborat (17-rasm). Tuzilishi, molekulasining katta-kichikligi, hujayrada joylashishi va bajaradigan vazifasiga koʻra 3 xil RNK farq qilinadi.

Informatsion RNK (i-RNK) oqsilning strukturasi haqidagi genetik axborotni yadrodan ribosomalarga yetkazadi. Ribosomal RNK (r-RNK) ribosomalarning tarkibiga kiradi, yadroda xromosomaning yadrocha hosil qiladigan qismida sintezlanadi. Transport RNK (t-RNK) yadroda hosil boʻladi, aminokislotalarni

biriktirib ribosomaning polipeptid zanjiri yigʻiladigan joyga — ribosomaga yetkazadi. t-RNK «beda bargi» deb ataluvchi ikkilamchi strukturaga ega. t-RNKning molekulasida ikkita faol qismi boʻlib, ulardan biri antikodon tripleti va ikkinchisi akseptor uchi. Antikodon tripleti i-RNKning kodoniga komplementar. Akseptor uchiga aminokislotalar birikadi (18-rasm). RNK molekulalari DNK molekulasining qoʻsh zanjirining biriga komplementar tarzda sintezlanadi.

18-rasm. t-RNK.

DNK va RNK xususiyatlari

Xususiyatlar	DNK	RNK
Hujayrada uchrashi	Yadro, mitoxondriya, xloroplast	Yadro, ribosoma, sitoplazma, mitoxondriya, xroloplast
Yadroda uchrashi	Xromosomalar	Yadrocha
Tuzilishi	Qoʻsh polinukleotid zanjiri	Yakka polinukleotid zanjiri
Monomerlari	Dezoksiribonukleotidlar	Ribonukleotidlar
Nukleotidlarning tarkibi	Purin asoslari – adenin va gua- nin, pirimidin asoslari – timin va sitozin, uglevod – dezoksiriboza, fosfat kislota qoldigʻi	Purin asoslari – adenin va gua- nin, pirimidin asoslari – uratsil va sitozin, uglevod – riboza, fosfat kislota qoldigʻi
Sintezlanishi	Komplementarlik asosida, reduplikatsiya	Komplementarlik asosida, transkripsiya
Vazifasi	Genetik axborotni saqlash, koʻpaytirish, nasldan naslga oʻtkazish	Oqsil biosintezida ishtirok etish

Tayanch soʻzlar: valin, izoleytsin, leytsin, lizin, metionin, treonin, triptofan, fenilalanin, purin, pirimidin.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Biologik polimerlarning qanday guruhlarini bilasiz?
- 2. Aminokislotalarning tarkibi, tuzilishi va xossalarini gapirib bering.
- 3. Almashadigan va almashmaydigan aminokislotalarni izohlang.
- 4. Oqsil molekulalarining tuzilish darajalarini tushuntirib bering.
- 5. Oqsillarning funksiyalari nimalardan iborat?
- 6. Dezoksiribonuklein kislotaning tuzilishi, tarkibi haqida nimalarni bilasiz?
- 7. Ribonuklein kislotaning tuzilishi, tarkibini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. DNK va RNKning umumiy jihatlari va farqlarini aniqlab, diagrammada aks ettiring.

2-topshiriq. Jadvalni toʻldiring.

Xususiyatlari	DNK	RNK
Hujayrada uchrashi		
Funksiyasi		
Polipeptid zanjiri		
Uglevodlari		
Purin asoslari		
Pirimidin asoslari		

III BOB. HAYOTNING HUJAYRA DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR

7-§. HAYOTNING HUJAYRA DARAJASI VA UNING O'ZIGA XOS JIHATLARI

Hujayra tiriklikning tuzilish, funksional, rivojlanish birligi. Barcha tirik organizmlar hujayradan tuzilgan, hayotiy jarayonlar hujayrada amalga oshadi. Shuning uchun ham hujayra hayotning tuzilish, funksional, rivojlanish va irsiy birligidir. Shu bilan birga hujayra oʻziga xos xususiyatlarga ega, ma'lum qonuniyatlar asosida mavjud boʻlgan biologik sistemadir.

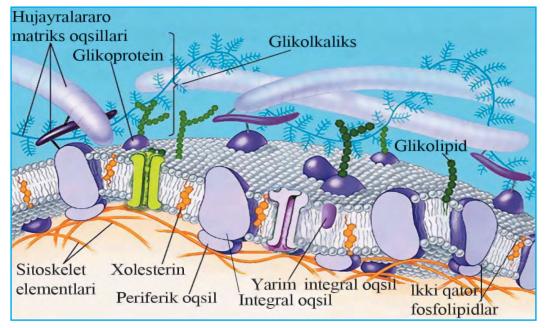
Hayotning tuzilish birligi sifatida hujayra biomolekulalardan tashkil topgan tizim sanaladi. Hujayraning tizim sifatidagi xususiyatlari koʻp jihatdan molekula darajasiga, ya'ni uning komponentlari va shu komponentlarning faoliyatida aks etadi. DNK molekulasi hujayra oqsillari sintezi jarayonlarining boshqarilishini belgilovchi genetik kodni saqlaydi. Hujayraning asosiy membranali tuzilmalari lipid va oqsil molekulalardan tashkil topgan (19-rasm).

Molekular darajada DNK reduplikatsiya jarayoni mexanizmlari aks etsa, hayotning hujayra darajasida bu jarayon hujayraning faoliyati sifatida namoyon boʻladi.

Hayotning hujayra darajasi kimyoviy birikmalarning komplekslari, plazmatik membrana, organoidlar, yadro kabi tarkibiy qism (komponent)lardan iborat. Hujayraning yaxlit tizim sifatidagi xususiyatlarini bu komponentlarning oʻzaro munosabatlari belgilaydi.

2 – Biologiya 10 33

Evolutsiya jarayonida ilk bor hujayra darajasiga xos xususiyatlar — hujayra metabolizmi, genetik axborotning hujayradan hujayraga berilishi kabi xususiyatlar paydo boʻlgan. Yerda hayot paydo boʻlishi aynan hujayraning paydo boʻlishi bilan bogʻliq.

19-rasm. Plazmatik membrananing tuzilishi.

Hayotning hujayra darajasida DNK va RNKning biologik funksiyalari, matritsali sintez reaksiyalari, hujayra hayotiy jarayonlarining fermentativ boshqarilishi kabi muhim hodisalar sodir boʻladi. Hujayra darajasidan boshlab genetik axborotni nasldan naslga oʻtkazish orqali avlodlar davomiyligi va hayotning uzluksizligi ta'minlanadi.

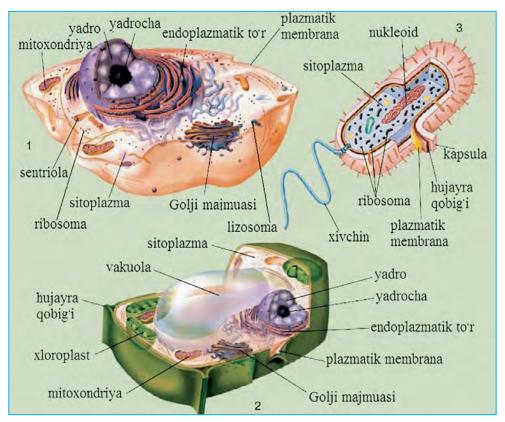
Evolutsiya natijasida hujayralarning ixtisoslashuvi tufayli bir-biridan shakli, jarayonlari, funksiyalari bilan farqlanadigan xilma-xil hujayralar kelib chiqqan. Bu esa oʻz navbatida toʻqima va organlarning paydo boʻlishi va pirovardida mustaqil hayot kechiradigan yaxlit tizim, ya'ni koʻp hujayrali organizmlarning kelib chiqishiga olib keldi. Shuning uchun ham hujayra tiriklikning eng kichik tuzilish va funksional birligi hisoblanadi (20-rasm).

Hujayra nazariyasining asosiy qoidalari. Hujayra nazariyasi — barcha tirik organizmlar kelib chiqishi, tuzilishi, rivojlanishining bir ekanligini e'tirof etuvchi umumbiologik qonuniyatdir.

Teodor Shvann va Mattias Shleyden hujayra haqida toʻplangan ma'lumotlarga asoslanib hujayra nazariyasini yaratdilar (1838–1839-yillar). Oʻsimlik va hayvon organizmlari uchun umumiy hisoblangan hujayraviy tuzilish tamoyillarini koʻrsatib berdilar.

Hujayra nazariyasining bundan keyingi rivojlanishi koʻpgina kashfiyotlarga bogʻliq. Rudolf Virxov hujayrasiz hayot yoʻqligi, hujayra faqat avval mavjud hujayralarning boʻlinishidan paydo boʻlishi, hujayra hayotning hamma xossalariga ega boʻlgan eng kichik morfologik element ekanligi va hujayraning asosiy struktura elementi protoplazmasi bilan yadrosi ekanligini isbot qilib berdi. Karl Ber barcha koʻp hujayrali organizmlarning rivojlanishi bitta tuxum hujayradan boshlanishini isbotladi. Hozirgi vaqtda hujayra nazariyasining asosiy qoidalari quyidagilardan iborat:

1. Hujayra tiriklikning tuzilish, funksional va rivojlanish birligidir.

20-rasm. 1 – hayvon hujayrasi; 2 – oʻsimlik hujayrasi; 3 – bakteriya hujayrasi.

- 2. Har bir yangi hujayra dastlabki hujayraning boʻlinishi natijasida hosil boʻladi.
- 3. Bir va koʻp hujayrali organizmlarning hujayralari tuzilishi va fiziologik jarayonlari jihatidan oʻxshash.
- 4. Koʻp hujayrali organizmlarda har xil ixtisoslashgan hujayralar birgalikda toʻqimalarni hosil etadi.
- 5. Hujayraviy tuzilish irsiy axborotning saqlanishi va nasllarga berilishini ta'minlaydi.

Tirik organizmlar hujayralarining qiyosiy xarakteristikasi

Bakteriya hujayrasi	Zamburugʻ hujayrasi	Oʻsimlik hujayrasi	Hayvon hujayrasi
Irsiy axborot si- toplazmada nuk- leoid va plazmida- larda joylashgan	Irsiy axborot yad- roda xromosoma- larda joylashgan	Irsiy axborot yadroda xromosomalarda, mi- toxondriyalarda, plas- tidalarda joylashgan	Irsiy axborot yadroda xromosomalarda, mi- toxondriyada joylash- gan
Hujayra qobigʻi murein moddasidan iborat	Hujayra qobigʻi xitin moddasidan iborat	Hujayra qobigʻi sellu- loza moddasidan ibo- rat	Qalin hujayra qobigʻi boʻlmaydi
Ribosomalarga, ba'- zan gazli vakuola – aerosomalar ega	Mitoxondriya, endoplazmatik toʻr, ribosoma, Golji majmuasi, sitoskelet, lizosoma, zaxira oziq toʻplanadigan vakuolalarga ega	Mitoxondriya, endo- plazmatik toʻr, ribo- soma, Golji majmua- si, sitoskelet, hujayra markazi (tuban oʻsim- liklarda), plastida, hu- jayra shirasi bilan toʻl- gan vakuolaga ega	Mitoxondriya, endo- plazmatik toʻr, ribo- soma, Golji majmuasi, sitoskelet, hujayra mar- kazi, lizosoma, qisqa- ruvchi vakuola, hazm qiluvchi vakuolaga ega
Oziqlanish usuli geterotrof (para- zit, saprofit) va av- totrof	Oziqlanish usuli geterotrof (saprofit, parazit)		Oziqlanish usuli geterotrof (golozoy, parazit)
ATF sintezi sito- plazmada, mezoso- malarda sodir boʻ- ladi	plazmada, mito- xondriyalarda so- dir boʻladi	xloroplastlarda sodir boʻladi	ATF sintezi sitoplaz- mada, mitoxondriya- larda sodir boʻladi
Zaxira modda – polifosfatlar	Zaxira modda – glikogen	Zaxira modda – krax- mal	Zaxira modda – glikogen

Hujayra nazariyasining ahamiyati. Hujayra — koʻp hujayrali organizmlarning asosi boʻlib, asosiy qurilish materiali hisoblanadi. Organizmlarning rivojlanishi bir hujayradan — zigotadan boshlanadi, shuning uchun hujayra tirik organizmlarning rivojlanish birligidir. Hujayra nazariyasi barcha tirik organizm hujayralarining tuzilishi va kimyoviy jihatdan oʻxshash ekanligini va organik olamning birligini tasdiqlaydi.

Tayanch soʻzlar: Teodor Shvann, Mattias Shleyden, Rudolf Virxov, Karl Ber, aerosomalar, mezosomalar.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hujayra tiriklikning tuzilish, funksional, rivojlanish birligi deganda nimani tushunasiz?
- 2. Hayotning hujayra darajasining oʻziga xos jihatlarini izohlang.
- 3. Hujayra nazariyasining mohiyatini va ahamiyatini tushuntirib bering.
- 4. Tirik organizmlar hujayralariga qiyosiy xarakteristika bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: 9-sinfda oʻzlashtirgan bilimlaringiz asosida hujayra organoidlari va ularning funksiyalari oʻrtasidagi muvofiqlikni aniqlang.

T/r	Organoid	T/r	Organoidning vazifasi
1	Mitoxondriya	A	Hujayraning boʻlinishida muhim rol oʻynaydi
2	Golji majmuasi	В	ATF sintezlaydi
3	Plastida	С	Hujayra turgorligini ta'minlaydi
4	Ribosoma	D	Fotosintezda ishtirok etadi
5	Lizosoma	Е	Oqsil sintezida ishtirok etadi va sintezlangan mahsulotni Golji majmuasiga yetkazadi
6	Vakuola	F	Uglevod va lipidlar sintezida ishtirok etadi
7	Donador endoplaz- matik toʻr	G	Monosaxarid va disaxaridlarni hosil qilishda ishtirok etadi
8	Silliq endoplaz- matik toʻr	Н	Hujayra ichida moddalarni hazm boʻlishida ishtirok etadi
9	Sentriola	Ι	Oqsil sintezlaydi
10	Leykoplast	K	Gullar va mevalarga rang beradi
11	Xloroplast	L	Birlamchi uglevod sintezlaydi
12	Xromoplast	M	Sintezlangan mahsulotlarni toʻplash va tarqatish

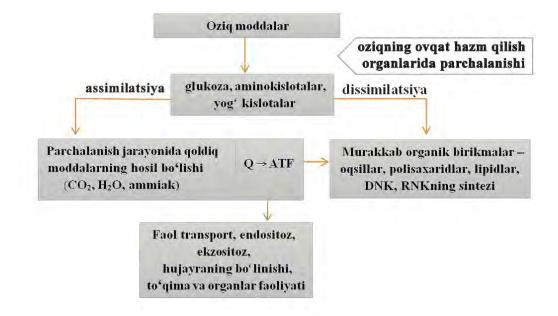
8-§. MODDALAR ALMASHINUVI – HUJAYRA HAYOTIY FAOLIYATINING ASOSI

Moddalar almashinuvi organizm va tashqi muhit oʻrtasida toʻxtovsiz sodir boʻladigan, tirik organizmlarning oʻsishi, hayot faoliyati, koʻpayishini ta'minlaydigan kimyoviy oʻzgarishlar majmuyidir. Tirik organizmlar oʻz hujayralari uchun zarur organik birikmalarni sintezlash, kimyoviy tarkibining doimiyligini saqlash uchun tashqi muhitdan zarur moddalarni oziq sifatida oʻzlashtiradilar. Bu moddalar hujayraga xos boʻlgan biologik moddalarni sintezlash va hujayrani energiya bilan ta'minlash uchun sarflanadi.

Moddalar almashinuvining hujayradagi muhim funksiyalaridan biri hujayrani qurilish materiali bilan ta'minlashdir. Moddalar almashinuvi jarayonida tirik organizm hujayralari hayot faoliyatining doimiyligi, ya'ni gomeostazni saqlash uchun hujayra strukturalari boʻlgan membranalar va organoidlar tarkibiga kiradigan oqsillar, lipidlar, uglevodlarni sintezlaydi. Hujayraning tuzilishi hamda tarkibining yangilanib turishini ta'minlaydigan biosintetik reaksiyalar yigʻindisi *plastik almashinuv* (assimilatsiya, anabolizm) deb ataladi.

Moddalar almashinuvining hujayradagi yana bir muhim funksiyasi hujayrani energiya bilan ta'minlashdir. Organizm hayot faoliyatining har qanday koʻrinishi, ya'ni harakatlanish, ta'sirlanish, oziqlanish, toʻqima va organlar faoliyati, tana haroratining doimiyligini saqlash energiya sarflashni talab etadi. Hujayrani energiya bilan ta'minlash uchun organik moddalarning parchalanishi va kimyoviy reaksiyalar natijasida ajralib chiqadigan energiyadan foydalaniladi. Hujayrani energiya bilan ta'minlab beradigan reaksiyalar yigʻindisi *energetik almashinuv* (dissimilatsiya, katabolizm) deb ataladi. Hujayra hayot faoliyatining doimiyligini saqlashni ta'minlovchi plastik va energetik almashinuv reaksiyalari yigʻindisi *metabolizm*, metabolizm mahsulotlari esa *metabolitlar* deyiladi (21-rasm).

Plastik almashinuv bilan energiya almashinuvi bir-biri bilan chambarchas bogʻlangan. Plastik almashinuv reaksiyalari uchun zarur energiya manbayi ATF energetik almashinuv reaksiyalarida hosil boʻladi. Energetik almashinuv reaksiyalarining yuzaga chiqishi uchun zarur fermentlar plastik almashinuv reaksiyalarida sintezlanadi. Plastik va energiya almashinuvlar orqali hujayra tashqi muhit bilan bogʻlanadi. Bu jarayonlar hujayra hayoti davom etishining asosiy sharti, uning oʻsishi, rivojlanishi va funksiyalarini yuzaga chiqarish manbayidir.

21-rasm. Plastik va energiya almashinuvida sodir boʻladigan oʻzgarishlar.

Tirik hujayra ochiq sistema sanaladi, chunki hujayra bilan atrof-muhit oʻrtasida moddalar bilan energiya tinmay almashinib turadi.

Energetik almashinuv – dissimilatsiya. ATF barcha hujayralarning universal energiya zaxirasi boʻlib hisoblanadi. ATF hujayrada fosforlanish reaksiyasi natijasida hosil boʻladi.

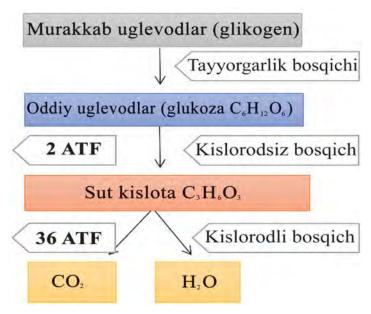
$$ADF + H_{2}PO_{4} + 40 \text{ kJ} = ATF + H_{2}O$$

ATFning sintezi uchun kerak boʻladigan energiya hujayrada organik moddalarning parchalanishidan hosil boʻladi. Bu energiya ATFning kimyoviy bogʻlarida saqlanadi.

Energetik almashinuv bosqichlari. Hujayrada kechadigan energetik almashinuv jarayoni hujayraning nafas olishi deb ham ataladi. Nafas olish jarayonida kisloroddan foydalanadigan organizmlar *aerob* organizmlar, nafas olish jarayoni kislorodsiz muhitda kechadigan organizmlar *anaerob* organizmlar deyiladi. Aerob organizmlarda energetik almashinuv 3 bosqichda oʻtadi (22-rasm):

- 1. Tayyorgarlik bosqichi.
- 2. Kislorodsiz bosqich glikoliz.

3. Kislorodli bosqich - hujayraning nafas olishi.

22-rasm. Moddalar almashinuvi bosqichlari.

1. Tayyorgarlik bosqichi. Bu bosqich tirik organizmlarning ovqat hazm qilish organlarida va hujayra lizosomasi fermentlari ishtirokida oʻtadi. Bu bosqichda ovqat hazm qilish organlarida ishlab chiqiladigan fermentlar ta'sirida yuqori molekulali organik birikmalar kichik molekulalarga, ya'ni oqsillar aminokislotalarga, lipidlar glitserin va yogʻ kislotalariga, polisaxaridlar esa monosaxaridlarga parchalanadi.

Tayyorgarlik bosqichida hosil boʻlgan energiya issiqlik sifatida toʻliq tarqalib ketadi. Bu bosqichda hosil boʻlgan moddalarning bir qismi hujayraning hayotiy jarayonlari uchun zarur boʻladigan organik moddalarining sintezlanishiga sarflanadi, bir qismi esa parchalanadi.

2. Kislorodsiz bosqich. Kislorodsiz bosqich (glikoliz)da tayyorgarlik bosqichida hosil boʻlgan kichik molekulali organik moddalar, masalan glukoza kislorod ishtirokisiz fermentlar ta'sirida parchalanadi. Glikoliz – glukozaning koʻp bosqichli kislorodsiz parchalanishidir. Glikoliz natijasida bir molekula glukozadan 2 molekula sut kislotasi (C₃H₆O₃), 2 molekula ATF hosil boʻladi, hamda 2 molekula suv ajralib chiqadi. Bir molekula glukozaning kislorodsiz parchalanishi natijasida jami 200 kJ energiya ajraladi. Bu energiyaning 40% i

ATFning fosfat bogʻlariga toʻplanadi. Qolgan 60% energiya esa issiqlik sifatida tarqalib ketadi.

$$C_6H_{12}O_6 + 2H_3PO_4 + 2ADF = 2C_3H_6O_3 + 2ATF + 2H_2O$$

Anaerob parchalanish jarayoni oʻsimlik, hayvon, zamburugʻ, bakteriya hujayralarida sodir boʻladi. Odam kuchli jismoniy mehnat qilishi natijasida muskul toʻqimalarida kislorod yetishmay qoladi va glukozadan koʻp miqdorda sut kislotasi hosil boʻladi. Natijada muskullarda charchash holatlari yuz beradi.

3. Kislorodli parchalanish. Aerob organizmlarda glikolizdan soʻng energetik almashinuvning oxirgi bosqichi – kislorodli parchalanish sodir boʻladi. Bunda glikoliz jarayonida hosil boʻlgan moddalar metabolizmning oxirgi mahsulotlari (CO₂ va H₂O)gacha parchalanadi. Bunda 2 molekula sut kislotadan 36 molekula ATF, 42 molekula H₂O va 6 molekula CO₂ hosil boʻladi.

$$2C_3H_6O_3 + 6O_2 + 36ADF + 36H_3PO_4 = 6CO_2 + 42H_2O + 36ATF$$

Kislorodli bosqichda 2 molekula sut kislotasining toʻliq parchalanishi natijasida 2600 kJ energiya ajralib chiqadi. Shundan 1440 kJ energiya ATFning fosfat bogʻlariga bogʻlanadi. Qolgan 1160 kJ energiya issiqlik sifatida tarqalib ketadi. Hujayradagi energetik almashinuv reaksiyalarining yigʻindisi quyidagicha:

$$C_6H_{12}O_6 + 6O_2 + 38ADF + 38H_3PO_4 = 6CO_2 + 44H_2O + 38ATF$$

Demak, 180 g glukozaning toʻliq oksidlanishi natijasida ajraladigan 2800 kJ energiyaning 1520 kJ molekulasida ATF toʻplanadi.

Tayanch soʻzlar: metabolizm, assimilatsiya, anabolizm, dissimilatsiya, katabolizm, anaerob, aerob.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Moddalar almashinuvi jarayonining mohiyati nimada?
- 2. Moddalar almashinuvining hujayradagi funksiyasini tushuntiring.
- 3. Glikoliz bosqichida boʻlib oʻtadigan jarayonlarni tushuntiring.
- 4. Kislorodli parchalanish bosqichidagi reaksiyalarni tushuntiring.
- 5. Plastik almashinuv bilan energiya almashinuvi bir-biri bilan bogʻliqligini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Nafas olish jarayoni bosqichlariga mos ravishda «+» belgisini qoʻying.

T/r	Xos xususiyatlar	Nafas olish jarayoni bosqichlari				
		I	II	III		
1	Mitoxondriyalarda sodir boʻladi					
2	Hujayradan tashqarida sodir boʻladi					
3	Sitoplazmada sodir boʻladi					
4	ATFga toʻplanadigan energiya miqdori 0 kJ					
5	Sintezlanadigan ATF miqdori 2 ta					
6	Sintezlanadigan ATF miqdori 36 ta					
7	Aerob sharoitda sodir boʻladi					
8	Anerob sharoitda sodir boʻladi					
9	Amilaza, pepsin, lipaza fermentlari ishtirokida kechadi					
10	Glukozaning parchalanishi hisobiga boradi					
11	Sut kislotaning parchalanishi hisobiga boradi					
12	Biopolimerlar monomerlarga parchalanadi					
13	Ajralgan energiyaning 100% i issiqlik tarzida tarqaladi					
14	Sut kislota hosil boʻladi					
15	H ₂ O va CO ₂ hosil boʻladi					

2- topshiriq. Oʻtilgan mavzuni takrorlash asosida quyidagi jadvalni toʻldiring:

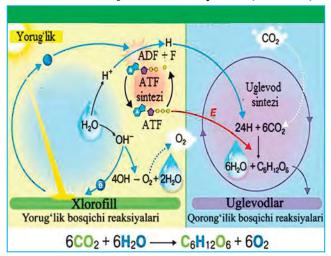
Bosqich	Reaksiya	Qayerda sodir boʻladi	Ajraladigan energiya miqdori	Hosil boʻladigan ATF miqdori
I				
II				
III				

9-§. PLASTIK ALMASHINUV. FOTOSINTEZ, XEMOSINTEZ

Tirik organizm hujayralari hayot faoliyatining doimiyligini saqlash uchun hujayra tuzilmalari boʻlgan membranalar va organoidlar tarkibiga kiradigan oqsillar, lipidlar, uglevodlar moddalar almashinuvi jarayonida toʻxtovsiz sintezlanadi. Hujayra kimyoviy tarkibi va tuzilishining yangilanib turishini ta'minlaydigan biosintetik reaksiyalar yigʻindisi *plastik almashinuv* (assimilatsiya, anabolizm) deb ataladi.

Organizmlar energiya va uglerodning qanday manbayidan foydalanishiga koʻra avtotroflar va geterotroflarga boʻlinadi. Anorganik moddalardan organik moddalarni sintezlashda anorganik uglerod manbayidan foydalanadigan organizmlar avtotrof organizmlar deyiladi. Organik moddalarni sintezlashda yorugʻlik energiyasidan foydalanadigan avtotrof organizmlar fototroflar, kimyoviy reaksiyalar energiyasidan foydalanadigan organizmlar xemotroflardir.

Fotosintez. Fototrof organizmlarga xlorofill pigmentiga ega organizmlar, yashil oʻsimliklar, lishayniklar va ayrim bakteriyalar kiradi. Yashil oʻsimliklar hujayrasidagi xloroplastlarda toʻplangan xlorofill pigmenti yordamida yorugʻlik energiyasi kimyoviy energiyaga aylanadi. Yorugʻlik energiyasi hisobiga organik birikmalar sintezlanishi *fotosintez* deyiladi (23-rasm).

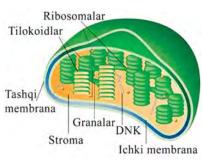
23-rasm. Fotosintez jarayoni.

Barcha tirik organizmlarning hayotiy faoliyati fotosintez jarayoni bilan bevosita yoki bilvosita bogʻliq. Fotosintez natijasida avtotrof organizm hujayralarida hosil boʻlgan organik moddalar, birinchi navbatda shu organizm hujayralari hamda barcha geterotrof organizmlar uchun oziqa va energiya manbayidir.

Fotosintez jarayonini quyidagi umumiy formula orqali ifodalash mumkin:

$$6\text{CO}_2 + 6\text{H}_2\text{O} + \text{quyosh energiyasi} \rightarrow \text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6\text{O}_2$$

Xlorofill pigmenti oʻziga xos kimyoviy tuzilishga va yorugʻlik kvantlarini ushlab qolish xususiyatiga ega. Fotosintez jarayoni hujayraning fotosintez

24-rasm. Xloroplastning tuzilishi.

qiluvchi tuzilmalarida ikki bosqichda oʻtadi: yorugʻlik va qorongʻilik bosqichlari (24-rasm).

Yorugʻlik bosqichi xloroplastlarning tilakoidlarida kechadi. Bunda boshlangʻich mahsulotlar sifatida yorugʻlik energiyasi, suv, ADF, xlorofill ishtirok etadi.

Yorugʻlik kvantlari — fotonlar xlorofill molekulasi elektronlarini qoʻzgʻatadi. Elektronlar energiyasi hisobiga ADF va fosfat kislotadan ATF sintezlanadi. Ya'ni yorugʻlik

energiyasi ATFning kimyoviy energiyasiga aylanadi. Elektronlar energiyasining bir qismi vodorod (H⁺) ionlarini vodorod atomlariga aylantirishga sarflanadi. Natijada suv fotolizga uchraydi. Yorugʻlik energiyasi ta'sirida suvning parchalanishi fotoliz deyiladi. Hosil boʻlgan vodorod atomlari NADF (nikotinamidadynindinukleotidfosfat) molekulalari — akseptorlarga birikib, energiyaga boy NADF·H hosil boʻladi. OH- (gidroksil) ionlari elektronlarini xlorofill molekulasiga uzatib, OH radikallariga aylanadi, radikallarning oʻzaro ta'sirlashuvidan suv va molekular kislorod hosil boʻladi.

Fotosintez jarayonining yorugʻlik bosqichida oxirgi mahsulotlar sifatida O₂, ATF, NADF·H hosil boʻladi. Molekular kislorod atmosferaga chiqariladi, energiyaga boy ATF va NADF·H qorongʻilik bosqichi reaksiyalariga sarflanadi.

Fotosintezning qorongʻilik bosqichi xloroplastlarning stroma qismida amalga oshadi, bunda boshlangʻich mahsulotlar sifatida CO₂, ATF, NADF·H qatnashadi. NADF molekulasi tarkibidagi H atomlari va CO₂ molekulalari ATF energiyasi hisobiga birikib, birlamchi uglevod – glukoza sintezlanadi.

Fotosintezning umumiy reaksiyasi	$12H_2O + 6CO_2 = C_6H_{12}O_6 + 6O_2 + 6H_2O$
Suvning fotolizi	$12H_2O = 6O_2 + 24H + 24\bar{e}$
NADF·H ning hosil boʻlishi	24NADF + 24H + 24 ē = 24 NADF·H
Fotofosforlanish	$18ADF + H_3PO_4 = 18ATF$
Yorugʻlik reaksiyalari	$12H_2O + 24NADF + 18ADF + 18H_3PO_4 = 6O_2 + 24NADF \cdot H + 18ATF$
Qorongʻilik reaksiyalari	$6CO_2 + 24NADF \cdot H + 18ATF =$ $C_6H_{12}O_6 + 24NADF + 18ADF + 18H_3PO_4 + 6H_2O$

Fotosintez jarayonida hosil boʻlgan birlamchi uglevodlar bir qator reaksiyalar natijasida boshqa organik moddalarga, ya'ni aminokislota va yogʻ kislotalarga aylanadi, ulardan esa oqsil va lipidlar sintezlanadi. Bu organik moddalar oziq zanjiri orqali geterotrof organizmlarga oʻtadi. Fotosintezda atmosferaga ajralib chiqqan erkin kislorod esa aerob organizmlarning nafas olishi uchun sarflanadi. Yoqilgʻi sifatida foydalaniladigan koʻmir, neft, gaz, torf kabi qazilma boyliklar million yillar avval yashagan qadimgi oʻsimliklarning qoldiqlaridan hosil boʻlgan.

Xemosintez. Xemosintez hodisasini 1887-yil rus olimi S. N. Vinogradskiy kashf etgan. Xemotroflar anorganik moddalardan organik moddalarni sintezlashda, anorganik moddalarning oksidlanish reaksiyalarida hosil boʻlgan energiyadan foydalanadi. Xemoavtotrof organizmlarning hujayralarida anorganik birikmalar oksidlanishidan hosil boʻlgan energiya ATFning fosfat bogʻlari energiyasiga aylanadi, ATF organik moddalarning sinteziga sarflanadi. Xemosintezlovchi bakteriyalarning bir necha turlari ma'lum.

Temir bakteriyalari ikki valentli temirni uch valentli birikmalargacha oksidlab, hosil boʻlgan energiya hisobiga uglerodning anorganik birikmalaridan organik moddalarni sintezlaydi.

$$4 \text{ FeCO}_3 + \text{O}_2 + 6\text{H}_2\text{O} = 4\text{Fe(OH)}_3 + 4\text{CO}_2 + \text{energiya}$$

Nitrifikator bakteriyalar organik moddalarning chirishidan hosil boʻlgan ammiakni nitritlarga (HNO₂), nitritlarni nitratlargacha (HNO₃) oksidlab, shu jarayonda hosil boʻladigan energiyadan foydalanadi:

$$2NH_3 + 3O_2 = 2HNO_2 + 2H_2O + energiya$$

 $2NHO_2 + O_2 = 2HNO_3 + energiya$

Azot kislotasi esa tuproqdagi minerallar bilan birikib, oʻsimliklar oʻzlashtira oladigan azotli oʻgʻitlar hosil qiladi.

Oltingugurt bakteriyalari vodorod sulfidni molekular oltingugurtga yoki sulfat kislotagacha oksidlab oʻz tanasida oltingugurt toʻplaydi. Vodorod sulfid yetishmaganida bakteriyalar oʻz tanasida toʻplanib qolgan oltingugurtni sulfat kislotagacha oksidlashdan ajraladigan energiyadan foydalanadi.

$$2H_2S + O_2 \rightarrow 2H_2O + 2S + \text{energiya}$$

$$2S + 3O2 + 2H2O = 2H2SO4 + energiya$$

Vodorod bakteriyalari. Vodorod bakteriyalari vodorodni oksidlaydi.

$$2H_2 + O_2 = 2H_2O + \text{energiya}$$

Xemosintez jarayonlarida kimyoviy reaksiyalarda ajralgan energiya uglerod manbayi boʻlgan CO, dan organik modda (CH₂O) sinteziga sarflanadi.

Xemosintezlovchi bakteriyalar tabiatda moddalar aylanishida, ayniqsa atomlarning biogen migratsiyasida katta ahamiyatga ega. Nitrifikator bakteriyalar tuproqni oʻsimliklar uchun zarur azotli birikmalarga boyitadi. Oltingugurt bakteriyalari faoliyatida hosil qilgan sulfat kislota togʻ jinslarining yemirilishiga sabab boʻladi. Temir bakteriyalari faoliyati natijasida temir rudasi hosil boʻladi.

Tayanch soʻzlar: avtotrof, fototrof, xemotrof, fotosintez, yorugʻlik kvantlari, fotonlar, temir bakteriyalari, nitrifikator bakteriyalar, oltingugurt bakteriyalari, vodorod bakteriyalari.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Plastik reaksiyalar haqida nimalarni bilasiz?
- 2. Fotosintez jarayonini tushuntiring.
- 3. Fotosintezning qorongʻilik bosqichini tushuntiring.
- 4. Fotosintezning yorugʻlik bosqichini izohlab bering.
- 5. Xemosintez jarayoni haqida soʻzlab bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Jadvalni toʻldiring.

Taqqoslanadigan jihatlar	Fotosintez	Nafas olish
Hujayraning qaysi qismida sodir boʻladi		
Bosqichlari		
Boshlang'ich mahsulot		
Oxirgi mahsulot		
Reaksiyasining ifodalanishi		
Ahamiyati		

10-§. HUJAYRA - TIRIKLIKNING IRSIY BIRLIGI

Tirik organizmlar koʻpayish, ya'ni oʻziga oʻxshaganlarni yaratish xususiyatiga ega boʻlib, bu xususiyat genetik axborotni nasldan naslga oʻtkazish bilan bogʻliq. Koʻpayish xususiyatiga molekula darajada qaralsa, bu hodisa DNK molekulasining ikki hissa ortishi bilan ifodalanadi. Hujayra darajasida bu xususiyat mitoxondriyalar va xloroplastlarning boʻlinib koʻpayishi, mitoz, meyoz jarayonlarida aks etadi.

Hujayra oʻz irsiy axborotini barqaror va uzviy ravishda keyingi avlodga oʻtkaza oladigan irsiy birlik boʻlib, avlodlarning bardavomligini ta'minlaydi. Irsiyatning moddiy asosi boʻlgan DNK molekulasi oʻz-oʻzini koʻpaytirish xususiyatiga ega, lekin bu jarayon faqat tirik hujayradagina amalga oshadi.

Matritsali sintez reaksiyalari. Genetik axborot DNK molekulasidagi nukleotidlar ketma-ketligida ifodalangan. Genetik axborot asosida biopolimerlar sintezlanishi matritsali sintez reaksiyalari deyiladi. Bu reaksiyalarga DNK sintezi — reduplikatsiya, RNK sintezi — transkripsiya, oqsil biosintezi — translatsiya kiradi. Matritsali sintez reaksiyalari asosida nukleotidlarning oʻzaro komplementarligi yotadi.

DNK reduplikatsiyasi. Irsiy axborotni nasldan naslga oʻtkazish DNK molekulasining fundamental xususiyati — reduplikatsiyasi bilan bogʻliq. DNK molekulasining ikki hissa ortishi reduplikatsiya deyiladi. DNK molekulasining dastlabki qoʻsh zanjiri maxsus fermentlar yordamida ikkita alohida zanjirlarga ajraladi. DNKning bir zanjiri yangi zanjirning sintezi uchun matritsa boʻlib xizmat qiladi. DNK — polimeraza fermenti ishtirokida hujayradagi erkin nukleotidlardan foydalanib, ATF energiyasi hisobiga DNKning yangi komplementar zanjiri sintezlanadi. Bu jarayon hujayra sikli interfaza bosqichining sintez davrida sodir boʻladi.

Hujayrada irsiy axborotning amalga oshirilishi. Organizmlar hayotining asosiy sharti, bu – hujayralar oqsil molekulasining sintezlay olish qobiliyatidir. Har bir tur boshqa turlardan farqlanuvchi, unikal oqsillar toʻplamiga ega. Turli organizmlarda bir xil funksiyani bajaradigan oqsillar ham aminokislotalar soni va izchilligi bilan farqlanadi. Muhim hayotiy funksiyalarni bajaruvchi oqsillar barcha organizmlarda oʻxshash boʻladi.

Tashqi muhitdan ovqat tarkibida qabul qilingan oqsillar bevosita shu organizmning hujayralari oqsillari oʻrnini bosa olmaydi. Bu oqsillar organizmlarning hazm qilish organlarida aminokislotalarga parchalanadi. Bu aminokislotalar ichakdan qonga soʻrilib, hujayralarga yetib boradi. Genetik axborot asosida har bir hujayra oʻziga xos boʻlgan oqsillarni sintezlaydi. Oqsillarning faoliyat koʻrsatish muddati cheklangan boʻlib, ma'lum vaqtdan soʻng ular parchalanadi. Ularning oʻrniga toʻxtovsiz yangi oqsillar hosil boʻladi.

Oqsillar strukturasini DNKdagi nukleotidlar ketma-ketligi belgilaydi. Oqsillarning birlamchi strukturasi haqidagi genetik axborotlar DNK zanjirida nukleotidlar izchilligi tarzida birin-ketin joylashgan. DNKning bir polipeptid zanjiridagi aminokislotalar yoki ribosomal va transport RNK molekulalaridagi nukleotidlar izchilligini belgilaydigan bir qismi *gen* deb ataladi.

		Nul	kleotid		_
1	U	C	2 A	G	3
U	UUU] UUC]Fenilalanin UUA]Leysin UUG]	UCU UCC UCA UCG	UAU UAC Tiozin UAA Stop UAG kodonlar	UGU Sistein UGC Stop kodon UGG Triptofan	U C
С	CUU CUC CUA Leysin CUG	CCU CCC CCA CCG	CAU CAC CAC CAA CAG Glutamin	CGU CGC CGA CGG	U C
A	AUU AUC Izoleysin AUA AUG Metionin	ACU ACC ACA ACG	AAU AAC AAA AAA AAG	AGU AGC AGA AGA AGG	UCA
G	GUU GUC GUA Valin GUG	GCU GCC GCA Alanin GCG	GAU Asparagin GAC kislota GAA Glutamin GAG kislota	GGU GGC GGA GGG	UCA

25-rasm. Genetik kod. Izoh: AUG – start kodon; UAA, UAG, UGA teminator – stop kodonlar.

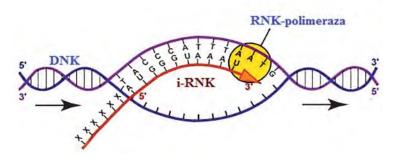
Oqsillar tarkibiga kiruvchi har bir aminokislotaning nuklein kislotalarda ketma-ket joylashgan uchta nukleotid (triplet, kodon) yordamida ifodalanishi *genetik kod* deyiladi. DNK tarkibida 4 ta har xil nukleotid boʻlishi nazarda tutilsa, 4^3 =64 ta kod hosil boʻladi. Bitta aminokislota 2, 3, 4, 6 ta kod yordamida kodlanar ekan. Genetik kod 1962-yili amerikalik bioximiklar M. Nirenberg va S. Ochaolar tomonidan aniqlangan.

Genetik kodning xususiyatlari:

- 1. Har bir aminokislotani nukleotidlar tripleti kodlaydi.
- 2. Har bir triplet (kodon) bitta aminokislotani ifodalaydi.
- 3. Bitta aminokislotani bir necha triplet kodlashi mumkin.
- 4. Genetik kod barcha tirik organizmlar uchun universal.
- 5. Genetik kodning 61 tasi «ma'noli», ya'ni ma'lum aminokislotalarni ifodalovchi tripletlardir. UGA, UAA, UAG aminokislotalarni ifodalamaydi. Ular polipeptid zanjirining tugallanishini bildiruvchi terminator kodonlardir (25-rasm).

Transkripsiya (RNK sintezi). Bu jarayonda DNK matritsa hisoblanadi.

Oqsil tuzilmasi toʻgʻrisidagi axborot yadroda, DNKda saqlanadi. Oqsil sintezi esa sitoplazmada, ribosomalarda oʻtadi.

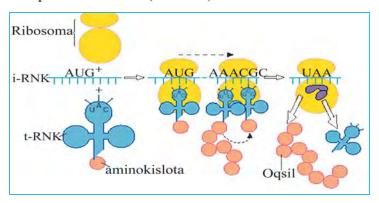
26-rasm. Transkripsiya.

Oqsilning tuzilmasi haqidagi axborot yadrodan sitoplazmaga i-RNK tomonidan oʻtkaziladi. DNK qoʻsh zanjirining bir qismi yoziladi va zanjirlarning birida komplementarlik asosida (A–U, G–S) RNK-polimeraza fermenti yordamida i-RNK sintezlanadi. Bunda DNKning faqat bitta zanjiri ma'noga ega boʻlib, ikkinchi DNK zanjiri matritsa vazifasini bajaradi, shu matritsali zanjirdan i-RNK sintezlanadi. Aminokislotalar izchilligi toʻgʻrisidagi axborot DNKdan i-RNKga koʻchirilishi *transkripsiya* deyiladi (26-rasm).

Translatsiya (oqsil sintezi). Bu jarayonda i-RNK matritsa hisoblanadi.

Translatsiya irsiy axborotni i-RNK tilidan aminokislotalar tiliga tarjima qilish. Translatsiya jarayonida RNKdagi axborot asosida ribosomalarda oqsil molekulasining birlamchi strukturasi hosil qilinadi. Ribosomalar i-RNKning oqsil sintezi boshlanadigan uchi bilan bogʻlanadi. i-RNKning bu uchida AUG triplet joylashgan boʻlib, bu triplet translatsiyani boshlovchi «start kodon» deyiladi. Ribosomalarda i-RNK kodonlariga t-RNK antikodonlari

komplementar tarzda bogʻlanadi. t-RNK tomonidan keltirilgan aminokislotalar fermentlar yordamida ATF energiyasi hisobiga oʻzaro peptid bogʻlar orqali birikadi, ya'ni oqsil sintezlanadi (27-rasm).

27-rasm. Translatsiya jarayoni.

Demak, matritsali sintez reaksiyalari orqali genetik axborotning uzatilishi organizmlarning koʻpayishi, regeneratsiyasi, hujayralarning boʻlinishi kabi jarayonlar ta'minlanadi.

Tayanch soʻzlar: matritsali sintez, reduplikatsiya, transkripsiya, translatsiya, genetik kod, start kodon, stop kodon.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Replikatsiya, transkripsiya soʻzlarining ma'nosini tushuntirib bering.
- 2. DNKdan RNKning sintezlanish mexanizmini izohlang.
- 3. Genetik kod xususiyatlari nimalardan iborat?
- 4. Matritsali sintez nima?
- 5. Oqsil sintezida ribosomalar qanday funksiyalarni bajaradi?
- 6. t-RNKning oqsil biosintezidagi funksiyasini izohlang.

11-§. HUJAYRANING HAYOT SIKLI

Tirik organizmlarning irsiy axborotni saqlash va keyingi avlodga oʻtkazishdek eng muhim xususiyati xromosomalardagi DNKga bogʻliq. Bir boʻlinishdan ikkinchi boʻlinishgacha boʻlgan davrda har bir xromosoma bitta DNKdan iborat boʻladi. Yadroning boʻlinishidan avval reduplikatsiya tufayli DNK molekulalari soni ikki hissa ortadi. Natijada har bir xromosoma ikkita xromatidadan iborat boʻladi. Yadro boʻlinishidan avval xromosomalar yorugʻlik

mikroskopida aniq koʻrinmaydigan, lekin maxsus boʻyoqlar yordamida boʻyaladigan uzun va ingichka tuzilmalar holida boʻlib, bu tuzilmalar xromatin deb ataladi. Spirallanish darajasiga koʻra xromatinda ikki xil qismlarni farqlash mumkin.

Euxromatin – xromatinning spirallashmagan, mikroskopda koʻrinmaydigan ingichka, genetik jihatdan faol qismi. Geteroxromatin – xromatinning spirallashgan, zichlashgan, genetik jihatdan nofaol qismi.

Yadroning boʻlinishidan avval xromatin kuchli spirallashgan, kaltalashgan, yogʻonlashgan strukturani, xromosomani hosil qiladi. Xromosomalar birinchi marta Fleming (1882) va Strasburger (1884) tomonidan aniqlangan. «Xromosoma» atamasini fanga Valdeyer taklif etgan.

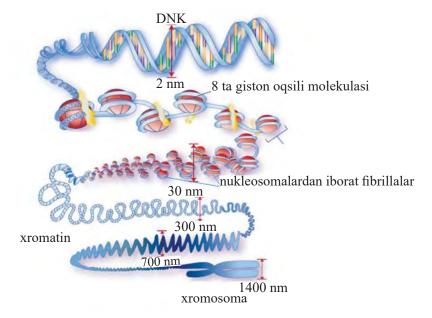
Xromosomalar quyidagi funksiyalarni bajaradi: irsiy axborotni saqlash, hujayra faoliyatini tashkil etishda irsiy axborotdan foydalanish, irsiy axborotning oʻqilishini nazorat qilish, irsiy axborotni ikki hissa orttirish, ularning nasldan naslga oʻtishini ta'minlash.

Xromosomalar kimyoviy tarkibiga koʻra DNK (40%) va oqsillar (60%)dan tarkib topgan. DNK irsiy axborotni saqlash, oqsillar tuzilma va regulatsiya (boshqarish) funksiyalarini bajaradi. Boʻlinayotgan hujayrada xromosomalar kuchli spirallashuvi tufayli irsiy material ixcham shaklga kiradi. Bu holat xromosomalarning mitoz davrida hujayra boʻylab harakatlanishida muhim ahamiyat kasb etadi. Odam hujayrasidagi DNKning umumiy uzunligi 2 metr boʻlsa, spirallashgan xromosomalarning umumiy uzunligi 150 mkm (mikron) ga teng boʻlib qoladi (28-rasm).

Xromosomalar boʻlinayotgan hujayralarda, ayniqsa, mitozning metafazasida yorugʻlik mikroskopida yaxshi koʻrinadi. Bunday xromosomalar ikkita yelkadan iborat boʻlib, ularning oʻrtasida birlamchi belbogʻ (sentromera) joylashadi. Xromosomalarning shakli aynan sentromeraning joylashuviga bogʻliq.

Asosan uch xil tipdagi xromosomalar farqlanadi: 1) teng yelkali – **metasentrik**; 2) noteng yelkali – **submetasentrik** (bitta yelkasi ikkinchisidan uzunroq); 3) tayoqchasimon – **akrosentrik** (bitta yelkasi juda uzun, ikkinchisi juda kalta).

Xromosomada xromotidalar (1)dan iborat yelkalar (2), birlamchi belbogʻ (3), ikkilamchi belbogʻ (4) boʻladi. Xromosomaning ikkilamchi belbogʻi yoʻldosh xromosomani hosil qiladi (29-rasm).

28-rasm. Xromosomaning tarkibi.

Hujayra boʻlinayotgan vaqtda xromosomaning birlamchi sentromerasiga mikronaychalar birikadi va ularni qutblarga tortadi. Bu davrda har bir xromosoma ikkita xromatidalardan iborat boʻladi.

Tirik organizmlar har bir turining hujayrasida xromosomalar soni hujayralarida oʻzgarmas, ya'ni bir xil boʻladi. Bu holat *xromosomalar sonining doimiylik qoidasi* deyiladi.

Jinsiy hujayralarda somatik (tana) hujayralarga nisbatan xromosomalar soni ikki hissa kam boʻladi. Jinsiy hujayralarda xromosomalar *gaploid* toʻplamda, somatik hujayralarda esa xromosomalar juft, ya'ni *diploid* toʻplamda boʻladi. Xromosomalar toʻplami n, shu toʻplamga xos DNK soni c harflari bilan ifoda etiladi. Oʻlchami, shakli bilan bir-biriga oʻxshash, biri otadan, ikkinchisi onadan oʻtadigan xromosomalar *gomolog xromosomalar* deyiladi. Masalan, odamning somatik hujayralarida 23 juft xromosoma boʻladi. Xromosomalarning miqdor (soni, oʻlchami) va sifat belgilari yigʻindisi *kariotip* deyiladi. Xromosomalar soni va tuzilishining doimiyligi biologik tur uchun xos xususiyat hisoblanadi.

Hujayraning hayotiy sikli. Ona hujayraning boʻlinib koʻpayishidan hosil boʻlgan hujayraning boʻlinib koʻpayishi yoki nobud boʻlgunigacha boʻlgan davr hayotiy sikl (hujayra sikli) deyiladi. Hujayra hayotiy sikli bir nechta davrlardan iborat:

Boʻlinish davri. Bunda hujayraning boʻlinishi sodir boʻladi.

Oʻsish davri. Hujayra boʻlinib koʻpaygach, ma'lum oʻlchamlarga qadar hajmi ortadi, oʻsa boshlaydi.

Differensiatsiyalanish (ixtisoslashish) davri. Bu davrda hujayra ma'lum tuzilish va funksional xususiyatlarga ega boʻladi.

Yetuklik davri. Hujayra ixtisosligiga mos holda u yoki bu funksiyani bajaradi.

Qarish davri. Bu davr hujayra hayotiy funksiyalarining pasayishi bilan ifodalanadi, hujayraning boʻlinishi yoki nobud boʻlishi bilan yakunlanadi.

Hujayralar boʻlinishining ikkita usuli bor: mitoz va meyoz.

Mitoz – eukariot hujayralarning boʻlinishi jarayoni boʻlib, uning natijasida dastlab irsiy material ikki hissa ortadi, soʻngra qiz hujayralar oʻrtasida teng taqsimlanadi.

Mitoz sikli – hujayraning boʻlinishga tayyorgarlik – interfaza va mitoz boʻlinish jarayonlarining oʻzaro bogʻlangan va ketma-ket keladigan hodisalar majmuasi.

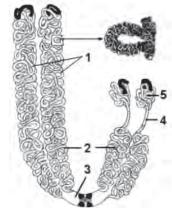
Interfaza deb, hujayraning ikkita boʻlinishi orasidagi vaqtga aytiladi. Interfazaning davomiyligi, odatda, umumiy hujayra siklining 90% ini tashkil etadi. Interfaza uchta davrdan iborat:

- sintezdan oldingi presintetik davr (G₁);
- sintez (S);
- sintezdan keyingi postsintetik davr (G₂).

Interfazaning G_1 – presintetik davri bevosita mitozdan soʻng boshlanib, davomiyligi 10 soatdan bir necha sutkagacha davom etadigan davr. Shu davrda

yosh hujayra kattalashadi, hajm jihatdan ortadi. Sitoplazmada oqsillar sintezi, RNK sintezi, DNK reduplikatsiyasini katalizlovchi fermentlar sintezi jadal boradi, DNK tarkibiga kiruvchi moddalar toʻplanadi. Shunday qilib, G₁ davrida interfazaning keyingi davri — sintez davriga tayyorgarlik jarayonlari amalga oshadi.

Interfazada S davri bir necha minutdan (bakteriyalarda) 6–7 soatgacha (sutemizuvchilarda) davom etadi. Bu bosqichda DNK molekulasi ikki hissa ortadi. Natijada har bir xromosoma ikkitadan xromatidadan iborat boʻlib qoladi. Xromosomalarning tarkibiga kiradigan giston oqsillarining

29-rasm. Xromosomaning tuzilishi.

sintezi, RNK sintezi davom etadi. Sentriolalar ikki hissa ortadi. Interfazaning DNK sintezidan keyingi davr \mathbf{G}_2 deb atalib, 3–4 soatgacha davom etadi. Bu davrda ham RNK va boʻlinish urchugʻini hosil qilishda ishtirok etadigan mikronaychalar tarkibiga kiruvchi tubulin oqsili sintezi amalga oshadi.

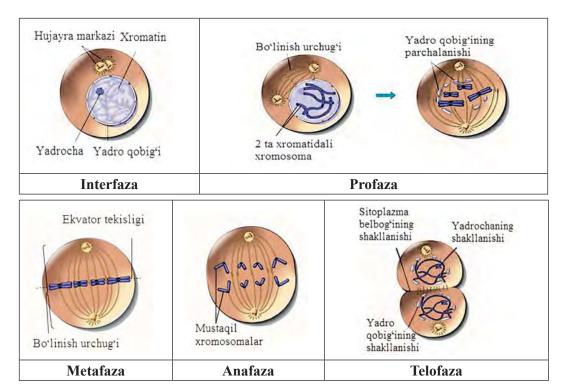
Shundan soʻng hujayrada mitoz boshlanadi (30-rasm). Mitoz ketma-ket sodir boʻladigan ikkita jarayondan iborat: *kariokinez* — yadroning boʻlinishi va *sitokinez* — sitoplazmaning boʻlinishi, bunda hosil boʻlgan ikkita qiz hujayra bittadan yadroga ega boʻladi. Hujayraning bevosita boʻlinishiga, odatda 1–3 soat sarflanadi, ya'ni hujayra hayotining asosiy qismi interfaza davrida boʻladi.

Mitoz boʻlinishning birinchi bosqichi **profaza** (pro – namoyon, phosis – davr) boʻlib, bunda xromatinlarning spirallashuv hisobiga yoʻgʻonlashishi va kaltalashishi kuzatiladi. Ular juft-juft xromatidalar holatida boʻlib, yorugʻlik mikroskopida koʻrina boshlaydi. Xromosomalardagi xromatidalar sentromera orqali birikkan boʻladi. Yadrocha parchalanadi. Sentriolalar bir-biridan itarilib hujayra qutblari tomon harakatlanadi, boʻlinish urchugʻi shakllana boshlaydi. Profazaning oxirida yadro qobigʻi parchalanadi, natijada juft-juft xromatidalar sitoplazma va karioplazmaning umumiy massasida joylashadi.

Metafaza (*meta* – *keyin*)da xromatidalar zichlashib, yoʻgʻonlashib, hujayra markazi boʻylab toʻplanadi. Xromatidalar sentromerasi ekvator tekisligida joylashadi. Boʻlinish urchugʻi iplari (axromatin iplari) har bir xromosomaning sentromerasiga ikki qutbdan birikadi.

Anafaza (*ana* – *qayta*) bosqichi xromosomalardagi sentromeralar boʻlinib, yakka holatdagi xromatidalar boʻlinish urchugʻining qisqarishi hisobiga qutblarga tarqaladi. Har bir qutbda teng miqdordagi xromosomalar tarqaladi va ularning boʻlinishdan oldingi hujayraning xromosoma soniga muvofiq boʻladi.

Telofazada (telos – tugal) xromosoma iplarining yoyilishi, ingichkalashishi, uzayishi kuzatiladi. Xromosomalarning har bir guruhi atrofida yadro qobigʻi paydo boʻladi, yadrocha shakllanadi. Boʻlinish urchugʻi parchalanadi. Shundan soʻng sitokinez boshlanadi. Hayvon hujayralarining ekvotorial tekisligida botiqlik paydo boʻlib, u borgan sari chuqurlashib boradi va sitoplazma boʻlinishi tugallanadi. Qalin selluloza qobigʻi boʻlgani sababli oʻsimlik hujayralaridagi sitokinez jarayoni hujayraning ekvator qismida endoplazmatik toʻr orqali tashib keltirilgan maxsus moddalardan toʻsiq hosil boʻlishi bilan boshlanadi. Soʻng toʻsiqning har ikki tomonida hujayra membranasi, hujayra qobigʻi shakllanib ikkita qiz hujayra paydo boʻladi. Hosil boʻlgan yangi qiz hujayralar interfaza bosqichiga oʻtadi.

30-rasm. Mitoz bosqichlari.

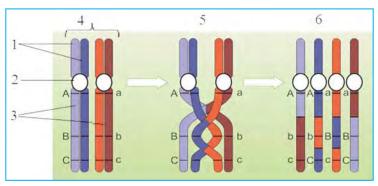
Mitoz jarayoni davomiyligi hujayra turi, yoshi, tashqi muhit sharoitlariga bogʻliq. Hujayra boʻlinishi yuqori harorat, radiatsiyaning katta dozasi, narkotik moddalar va oʻsimlik zaharlari ta'sirida toʻxtashi mumkin.

Mitozning biologik ahamiyati. Mitoz natijasida ikkita hujayra hosil boʻladi, ona hujayrada nechta xromosoma boʻlsa, ularda ham shuncha xromosoma boʻladi. Qiz hujayralarining xromosomalari ona hujayra DNKsining aniq replikatsiyasidan hosil boʻlganligi sababli ularning genlari aynan bir xil irsiy axborotni saqlaydi. Qiz hujayralar genetik jihatdan ona hujayra bilan bir xildir. Shunday qilib, mitoz irsiy axborotni ona hujayradan qiz hujayralarga oʻtkazilishini ta'minlaydi.

Mitoz natijasida organizmda hujayralar soni ortadi, bu esa oʻsish mexanizmlarining eng asosiylaridan biridir. Oʻsimlik va hayvonlarning koʻpgina turlari hujayralarning mitoz boʻlinishi yordamida jinssiz yoʻl bilan koʻpayadi, shunday qilib, mitoz vegetativ koʻpayishning asosida yotadi.

Mitoz barcha koʻp hujayrali organizmlarda yoʻqotilgan tana qismlarini u yoki bu darajada regeneratsiyasini ta'minlaydi. Hujayraning mitoz boʻlinishi genetik nazorat qilinadi. Mitoz hujayra hayot siklining markaziy qismini egallaydi.

Meyoz. Meyoz eukariot hujayralarning oʻziga xos boʻlinishi boʻlib, bu boʻlinish natijasida hosil boʻladigan hujayralarda xromosomalar soni ikki hissa kamayadi. Meyoz ham mitoz singari interfazadan boshlanadi. Interfazada xromosomalar ikki hissa ortadi. Meyoz ikkita ketma-ket boʻlinishdan iborat. Birinchi — reduksion (meyoz I) boʻlinishda xromosomalar soni ikki marta kamayadi. Ikkinchi ekvatsion (meyoz II) boʻlinishda gaploid xromosomali hujayralar hosil boʻladi. Reduksion boʻlinish yadroning profaza I dan boshlanib, telofaza I gacha davom etadi. Ekvatsion boʻlinish esa profaza II dan telofaza II gacha boʻlgan davrni qamrab oladi.

31-rasm. Krossingover jarayoni. 1 – xromatidalar; 2 – sentromera; 3 – gomologik xromosomalar; 4 – konyugatsiya jarayonida xromatidalar tetradasi; 5 – krossingover jarayoni; 6 – krossover xromosomalar.

Profaza I da juft xromatidalardan tuzilgan xromosomalar spirallashib, yoʻgʻonlashib kaltalashadi. Soʻngra gomologik xromosomalar bir-biriga yaqinlashib yonma-yon joylashadi hamda xromatidalar tetradasini hosil qiladi. Bu jarayon *konyugatsiya* deb ataladi. Gomologik xromosomalarning oʻzaro oʻxshash qismlarining chalkashuvi oqibatida xromatidalarning ayrim qismlari almashishlari mumkin. Bu *krossingover* hodisasi deyiladi (31-rasm).

Qayd etilgan jarayonlardan tashqari profaza I da yadro qobigʻi parchalanadi, yadrochalar yoʻqoladi. Sentriolalar ikki qutbga yoʻnaladi.

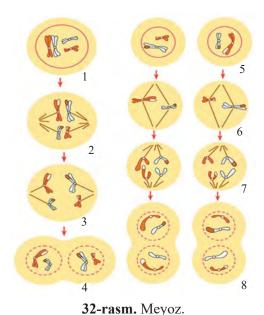
Metafaza I da xromosomalar oʻz sentromerlari bilan birgalikda ekvator tekisligi boʻylab joylashadi. **Anafaza I** da gomologik xromosomalar xromatidalarga ajralmagan holda qarama-qarshi qutblarga tarqaladi. Har bir

juftdagi ota va ona xromosomalari qutblarga tasodifiy kombinatsiyalarda tarqaladi. Reduksion boʻlinishning keyingi fazasi **telofaza I** boʻlib, u qisqa vaqt davom etadi. Bu bosqichda xromatinlar despirallashadi, yadro qobigʻi hosil boʻladi. Xromosomalar soni teng gaploid toʻplamga ega ikkita qiz hujayrani paydo qiladi.

Meyozning birinchi va ikkinchi boʻlinishi oʻrtasidagi bosqich **interkinez** deb ataladi. Interfazadan farqli oʻlaroq, interkinezda DNK replikatsiyasi

roʻy bermaydi. **Profaza II** mitoz profazasidan farq qilmaydi. **Metafaza II** da juft xromatidali xromosomalar oʻz sentromeralari bilan ekvator tekisligida joylashadi. **Anafaza II** da sentromerlar boʻlinib har bir xromatida mustaqil xromosomalarga aylanadi. **Telofaza II** da xromosomalar qutblarga tarqaladi va sitokinez amalga oshadi (32-rasm).

Meyozning biologik ahamiyati. Meyoz jarayonida 1 ta diploid toʻplamli hujayradan 4 ta gaploid hujayralar hosil boʻladi. Meyoz jarayonida sodir boʻladigan konyugatsiya, krossingover, gomologik xromosomalarning tasodifiy kombinatsiyalarda tarqalishi tufayli bir-biridan va boshlangʻich ona hujayradan genetik jihatdan farq qiladi. Meyoz jarayoni asosida kombinativ oʻzgaruvchanlik yotadi.

1 – profaza I; 2 – metafaza I; 3 – anafaza I; 4 – telofaza I;

5 – profaza II; 6 – metafaza II; 7 – anafaza II; 8 – telofaza II.

Tayanch soʻzlar: xromosoma, xromatida, geteroxromatin, euxromatin, sentromera, metasentrik, submetasentrik, akrosentrik, amitoz, mitotik sikl, mitoz, kariokinez, sitokinez interfaza, profaza, metafaza, anafaza, telofaza, meyoz.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Eukariot hujayralarga qaysi yoʻl bilan boʻlinib koʻpayish xos? Prokariotlar uchun-chi?
- 2. Prokariotlarda oddiy binar koʻpayish qanday kechadi?

- 3. Mitoz nima? Mitoz fazalarini tavsiflang.
- 4. Qanday qilib mitoz boʻlinish natijasida qiz hujayralar aynan bir xil irsiy axborotga ega boʻladi? Mitoz qanday biologik ahamiyatga ega?
- 5. Mitoz (a) va meyoz (b) boʻlinish natijasida qanday xromosoma toʻplamiga ega hujayralar hosil boʻladi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: 1-topshiriq. Mitoz jarayoni bosqichlari aks ettirilgan rasmlar raqamlarini mos ravishda jadvalga yozing.

				**
1	2		3	4
		*	*	
5	6		7	8
Interfaza –	Profaza –	Metafaza –	Anafaza –	Telofaza –

2-topshiriq. Xromosoma soni -n, xromatidaniki -c. Odamning somatik hujayralarida interfaza va mitozning quyidagi davrlarida n va c ning nisbatlarini oʻrtasidagi muvofiqlikni oʻrnating. 1) G_1 davri; 2) G_2 davri; 3) profaza; 4) metafaza; 5) anafaza oxirida hujayraning har bir qutbida; 6) telofazaning oxirida har bir qiz hujayrada.

a)
$$n = 23$$
, $c = 23$ b) $n = 23$, $c = 46$ c) $n = 46$, $c = 46$ d) $n = 46$, $c = 92$

1-LABORATORIYA MASHG'ULOTI

Mavzu: Umumbiologik qonuniyatlarga doir masala va mashqlar yechish.

Maqsad: hayotning molekula va hujayra darajasidagi umumbiologik qonuniyatlarga doir masalalar yechish orqali biologik obyektlarda boradigan jarayonlarni kuzatish, tajribalar oʻtkazish va xulosa qilish kompetensiyasini shakllantirish.

Mamepuan: hayotning molekula va hujayra darajasidagi umumbiologik qonuniyatlarni aks ettiruvchi rangli rasmlar, slaydlar.

Ish tartibi:

- I. DNK va RNKning tuzilishiga doir masalalar yechish.
- II. Oqsil biosinteziga doir masalalar yechish.

- III. Hujayrada energiya almashinuviga doir masalalar yechish.
- IV. Xulosa.

I. DNK va RNKning tuzilishiga doir quyida berilgan masalalarni yeching.

- 1) DNK molekulasi 6000 nukleotiddan iborat. Shu DNK molekulasining uzunligini aniqlang.
- 2) DNK molekulasi 3000 nukleotiddan iborat, shundan 650 tasini sitozinli nukleotidlar tashkil etadi. Shu DNK molekulasining uzunligini va boshqa nukleotidlar sonini aniqlang.
- 3) Bir zanjirda GTCATGGATAGTCCTAAT nukleotidlar ketma-ketligi boʻlgan DNK molekulasidagi vodorod bogʻlar sonini aniqlang.
- 4) Tekshirishlar natijasida i-RNK tarkibida 34% guanin, 18% uratsil, 28% sitozin, 20% adenin borligi aniqlandi. Mazkur i-RNK uchun matritsa boʻlgan DNK tarkibidagi nukleotidlarning % larini aniqlang.
- 5) DNK molekulasining uzunligi 850 nm ga teng. DNK molekulasidagi nukleotidlar sonini aniqlang.

Izoh: qo'shni nukleotidlar orasi 0,34 nm, bir nukleotid qoldig'i o'rtacha 345.

II. Oqsil biosinteziga doir quyida berilgan masalalarni yeching.

1) DNKning berilgan zanjiri asosida genetik kod jadvalidan foydalanib jadvalni toʻldiring.

DNKning 1-zanjiri	A	Т	G	Т	Т	Т	A	A	Т	С	С	G	Т	Т	A	С	Т	С
DNKning 2-zanjiri																		
i-RNK																		
antikodon																		
aminokislota																		

- 2) GTCATGGATAGTCCTAAT nukleotidlar ketma-ketligidan iborat DNK molekulasi asosida sintezlangan i-RNK molekulasidagi nukleotidlar ketma-ketligini va oqsildagi aminokislotalar sonini aniqlang.
- 3) Oqsil molekulasida aminokislotalar quyidagi tartibda joylashgan. ser–glu–asp–tri–fen–ley–ala. Genetik kod jadvalidan foydalanib ushbu aminokislotalar ketma-ketligiga mos i-RNK molekulasidagi nukleotidlar ketma-ketligini koʻrsatib bering.

- 4) i-RNK molekulasida UGCAAGCUGUUUAUAACCGAU tartibida nukleotidlar ketma-ketligi berilgan. Genetik kod jadvalidan foydalanib ushbu nukleotidlar ketma-ketligiga mos aminokislotalar ketma-ketligini aniqlang.
- 5) 450 nukleotid juftligidan iborat DNK boʻlagi asosida sintezlangan i-RNK dagi nukleotidlar sonini va oqsildagi aminokislotalar sonini hamda oqsilning massasini aniqlang.
- 6) Oqsilning massasi 36000 ga teng boʻlsa, shu oqsilga mos i-RNKdagi va DNKdagi nukleotidlar sonini aniqlang.

III. Hujayrada energiya almashinuviga doir quyida berilgan masalalarni yeching.

- 1) 675 g glukoza fermentlar ishtirokida aerob sharoitida bosqichma-bosqich parchalansa qancha energiya hosil boʻladi?
- 2) Glikoliz jarayonida 4500 g glukoza parchalangan boʻlsa, hujayrada qancha sut kislota hosil boʻladi?
- 3) Muskullarda 7 mol glukoza parchalandi. Shundan 3 mol glukoza kislorod ishtirokida, 4 mol glukoza kislorod ishtirokisiz parchalandi. Qancha CO₂, H₂O, sut kislota hosil boʻladi?
- 4) Anaerob nafas olish jarayonida sitoplazmada 14 molekula sut kislota hosil boʻldi. Parchalangan glukozaning miqdorini aniqlang.
- 5) Dissimilatsiya jarayonida 7 mol glukoza parchalangan. Agar 2 mol glukoza toʻliq parchalangan boʻlsa, qancha (mol) ATF sintezlangan?

IV BOB. HAYOTNING ORGANIZM DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR

12-§. HAYOTNING ORGANIZM DARAJASI VA UNING OʻZIGA XOS JIHATLARI

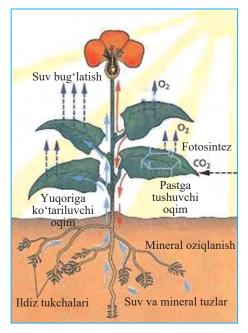
Hayotning oʻziga xos xususiyatlarini tadqiq etishning organizm darajasida tirik organizmlarning xilma-xilligi, hayotiy jarayonlarning oʻziga xos xususiyatlari oʻrganiladi.

Organizm oʻz-oʻzini idora etuvchi biologik sistema. Organizm hayotiy jarayonlarni yuqori darajada tartiblangan tarzda namoyon etish, oʻz-oʻzini idora etish va tiklash xususiyatlariga ega, irsiy axborotni avloddan avlodga barqaror oʻtkazilishini ta'minlovchi yaxlit biologik sistema sanaladi.

Botanika oʻquv fanida oʻsimlik yaxlit organizm ekanligi haqida ma'lumot berilgan. Bunga qoʻshimcha ravishda oʻsimliklarda hayotiy jarayonlar: nafas olish, fotosintez, suv bugʻlatish, harakatlanish, oʻsish, rivojlanishni yuqori darajada tartiblangan tarzda namoyon boʻladi, oʻzoʻzini idora etish va tiklash, koʻpayish xususiyatlariga ega, oʻzidagi mavjud irsiy axborotlarni keyingi avlodga barqaror oʻtkazilishini ta'minlovchi biologik sistema ekanligini qayd etish zarur (33-rasm).

Organizm yoki alohida olingan individ populatsiya tarkibiga muayyan tuzilish va funksional tarkibga ega bir qismi sifatida kiradi va populatsiya – tur jarayonida muhim oʻrin tutadi.

Odam organizmi oʻz-oʻzini idora etadigan yaxlit biologik sistema ekanligi, organlar sistemalarida sodir boʻladigan hayotiy jarayonlarning boshqarilishi, tashqi muhit omillarining ta'siri, sogʻlom

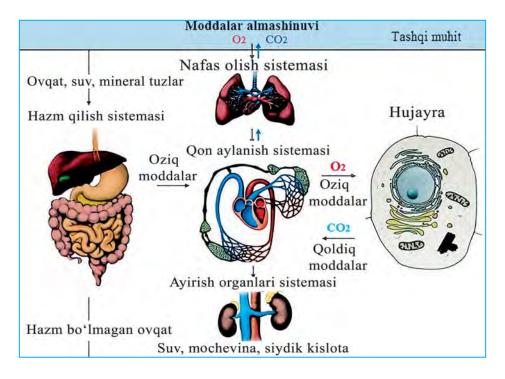

33-rasm. Oʻsimliklarda moddalar almashinuvi.

turmush tarzi va gigiyena qoidalariga amal qilinmagan holda yuqumli va surunkali kasalliklar kelib chiqishi haqida «Odam va uning salomatligi» oʻquv fani orqali sizga ma'lum (34-rasm).

Evolutsiya jarayonida koʻp hujayrali organizmlarda dastlab gumoral idora etish paydo boʻlgan. Yuqori darajada tuzilgan hayvonlar va odamning oʻz-oʻzini idora etishda gumoral boshqarish bilan bir qatorda nerv tizimi ham muhim oʻrin tutadi. U tirik organizmlar hayotiy jarayoni barqarorligi, doimiyligi va davomiyligini amalga oshiradi, zarur hollarda korreksiyalaydi va tashqi muhit hamda organizm oʻrtasidagi munosabatlarni muvofiqlashtiradi. Nerv sistemasi organizmning yaxlitligi va gomeostazning doimiyligini ta'minlashda muhim oʻrin tutadi.

Gumoral boshqarish nerv orqali idora qilishga boʻysungan holda yagona nerv-gumoral tizimni hosil qiladi. Organizmdagi nerv-gumoral tizim irsiy axborot asosida vujudga keladi va har bir organizmda oʻziga xos xususiyatga ega boʻladi. Har bir organizmning irsiy axboroti organizmning hayotiy jarayonlarini idora etishni ta'minlab, doimiy oʻzgarishda boʻladigan tashqi muhitga moslashishga yordam beradi.

34-rasm. Organizm va tashqi muhit oʻrtasida moddalar almashinuvi.

Bir hujayrali organizmlar boshqarilishi gumoral-kimyoviy yoʻl bilan amalga oshadi.

Oʻsimliklarda oʻsish va morfofiziologik rivojlanishini biologik faol moddalar stimulatorlar – fitogormonlar (auksin, gibberellin, sitokinin) boshqaradi.

Bir va koʻp hujayrali organizmlar va ularning hayot faoliyatidagi oʻziga xos xususiyatlar.

Barcha tirik organizmlarda harakatlanish, nafas olish, oziqlanish, ayirish, modda va energiya almashinuvi, ichki va tashqi muhit omillariga qoʻzgʻalish orqali javob qaytarish, himoyalanish, oʻsish, rivojlanish, koʻpayish orqali irsiy axborotni nasldan naslga oʻtkazishi kabi hayotiy jarayonlar kuzatiladi.

Bir hujayrali organizmlar biosferada muhim oʻrin tutadi. Ular orasida fotosintezni amalga oshiradigan avtotroflar (yashil suvoʻtlari, sianobakteriyalar) suvoʻtlari bilan oziqlanadigan fitotroflar, yirtqich va parazitlik qiladigan geterotroflar, oʻsimlik va hayvon qoldiqlari bilan oziqlanadigan saprofitlar mavjud. Bir hujayralilarda metabolitik jarayonlar jadal sur'atda sodir boʻladi, shu sababli, biogeosenozda modda va energiya almashinuvida, ayniqsa uglerodning davra boʻylab aylanishida muhim ahamiyatga ega.

Koʻp hujayrali organizmlarning tanasi muayyan sondagi va aniq vazifani bajarishga ixtisoslashgan toʻqima, organlar va organlar sistemasidan iborat. Ular tanasidagi hujayralar bajaradigan vazifalariga koʻra: somatik va jinsiy hujayralarga boʻlinadi. Somatik hujayralar organizmning oʻsishi va rivojlanishini ta'minlasa, jinsiy hujayralar koʻpayish vazifasini bajaradi.

Bir hujayrali organizmlardan farqli ravishda koʻp hujayralilarda har bir hayotiy jarayonni amalga oshirishga ixtisoslashgan hujayra, toʻqima, organlar va organlar sistemasi mavjud. Koʻp hujayrali organizmlar hayot faoliyati ixtisoslashgan organlarning tinimsiz oʻzaro aloqadorlikda ishlashiga bogʻliq.

Hujayra, toʻqima va organlarning ixtisoslashuvi tuzilish va funksional birlikka asoslangan, har bir toʻqima va organlarning tuzilishida ularning bajaradigan funksiyasiga mosligini koʻrish mumkin.

Hayotning organizm darajasini oʻrganishda organizm biologik sistema, irsiyat va oʻzgaruvchanlik, modda va energiya almashinuvi, koʻpayish va rivojlanish kabi umumbiologik qonuniyatlardan foydalaniladi.

Tayanch soʻzlar: organizm, avtotrof, geterotrof, moddalar almashinuvi, aerob va anaerob organizm, hujayra, toʻqima va organlarning ixtisoslashuvi, jinsiy va jinssiz koʻpayish, nerv-gumoral tizim.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hayotning organizm darajasi uchun xos boʻlgan xususiyatlarni ayting.
- 2. Hayotning organizm darajasi xususiyatlari bilan molekula va hujayra darajalarining xususiyatlarini taqqoslang. Umumiy xususiyatlar va farqlarni aniqlang.
- 3. Hayotning organizm darajasi bilan hujayra darajalarining xususiyatlari oʻrtasidagi uzviylikni tushuntiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: «Bir va koʻp hujayrali organizmlarda kechadigan jarayonlar» mavzusida referat tayyorlang.

13-§. TIRIK ORGANIZMLARNING OZIQLANISHGA KOʻRA TURLARI

Sayyoramizdagi barcha tirik organizmlar ochiq biologik sistemalardir, ya'ni ular bilan atrof-muhit oʻrtasida uzluksiz modda va energiya almashinuvi boʻlib turadi. Tirik organizmlardagi hayotiy jarayonlar, hujayradagi plastik reaksiyalar, membrana orqali moddalar transporti, hujayralarning oʻsishi

va boʻlinishi, toʻqima va organlar faoliyati, tana haroratining doimiyligini saqlash uchun energiya zarur. Bu energiya oziq moddalarning parchalanish jarayonida hosil boʻladi. Tirik organizmlar tomonidan modda va energiyaning oʻzlashtirilishi oziqlanish deyiladi. Oziqlanish tirik organizmlarning muhim xususiyati hisoblanadi.

Tirik organizmlar uglerod va energiyaning qanday manbayidan foydalanishiga koʻra avtotrof va geterotroflarga ajratiladi.

Avtotroflar organik moddalarni anorganik moddalardan sintez qiluvchi organizmlardir. Organik moddalarni sintezlash uchun energiya zarur. Avtotroflar qaysi energiya turidan foydalanishiga koʻra **fototrof** va **xemotrof**larga boʻlinadi. Fototroflar — yorugʻlik energiyasidan foydalanib organik moddalarni sintezlaydigan organizmlardir. Fototroflarga barcha yashil oʻsimliklar va sianobakteriyalar kiradi.

Xemotroflar anorganik moddalarning oksidlanishidan hosil boʻlgan energiyani organik birikmalar energiyasiga aylantiruvchi organizmlardir. Xemotroflarga nitrifikator, oltingugurt, vodorod va temir bakteriyalari kiradi.

Geterotroflar organik uglerod manbayidan foydalanuvchi, ya'ni tayyor organik moddalar bilan oziqlanadigan organizmlardir. Geterotrof organizmlar o'z hayot faoliyati uchun zarur energiyani organik birikmalarni parchalash hisobiga oladi. Geterotroflarga barcha hayvonlar, parazit o'simliklar, zamburug'lar va ko'pchilik bakteriyalar kiradi. Geterotroflar oziq tarkibida o'z organizmida sintezlash imkoni bo'lmagan moddalarni, masalan, hayot uchun zarur vitaminlarni ham o'zlashtiradilar.

Oziqni qaysi usul bilan oʻzlashtirishlaridan qat'i nazar oziq moddalarning organizmlarda oʻzgarish yoʻllari, masalan, makromolekulalarning hazm organlarida fermentlar ishtirokida monomerlarga parchalanishi, parchalanish mahsulotlarining soʻrilishi, hujayralarga transport qilinishi kabi jarayonlar barcha geterotrof organizmlarda kuzatiladi.

Geterotrof oziqlanishning bir necha tiplari farqlanadi. Ulardan asosiylari *golozoy, saprofit, parazit* oziqlanish hisoblanadi.

Golozoy oziqlanish bir necha bosqichdan iborat: oziqning yutilishi, hazm qilinishi, ya'ni fermentlar ta'sirida parchalanishi, soʻrilishi. Oziqlanishning bu tipi oʻtxoʻr va yirtqich hayvonlarga xos.

Golozoy oziqlanishdan farqli ravishda, saprofit oziqlanish bosqichlari quyidagi tartibda sodir boʻladi: hazm fermentlarining tashqi muhitga ajralishi, oziqning fermentlar ta'sirida parchalanishi, parchalanish mahsulotlarining organizm tomonidan qabul qilinishi. Saprofit organizmlarga zamburugʻlar, ayrim bakteriyalar misol boʻladi.

Parazitlar xoʻjayin organizmidagi organik moddalar hisobiga yashaydi. Parazit hayot kechiruvchi organizmlar ayrim bakteriyalar (koʻkyoʻtal, vabo, oʻlat, qoqshol qoʻzgʻatuvchilari), zamburugʻlar (vertisillium, qorakuya, zang zamburugʻlari), oʻsimliklar (raffleziya, devpechak, zarpechak, shumgʻiya), hayvonlar (leyshmaniya, bezgak paraziti, tripanosoma, askarida, jigar qurti)ga xos.

Oʻsimliklarning mineral oziqlanishi. Yashil oʻsimliklar organizmidagi hayotiy jarayonlar uchun nafaqat uglevodlar, balki oqsillar, lipidlar, nuklein kislotalar, viraminlar, fitogormonlar ham zarur. Bu moddalar tarkibiga uglerod, vodorod, kisloroddan tashqari azot, oltingugurt, fosfor va boshqa elementlar ham kiradi. Bu elementlar oʻsimliklar tomonidan mineral moddalar: sulfatlar, nitratlar, fosfatlar koʻrinishida qabul qilinadi. Oʻsimliklar suvda erigan mineral moddalarni tuproqdan shimib oladi.

Hayvonlarning mineral oziqlanishi. Geterotrof organizmlarda kechadigan plastik jarayonlar, toʻqimalarning yangilanishi koʻp jihatdan mineral moddalarga ham bogʻliq. Masalan, *Ca* tuzlari suyak, qon, tish dentini tarkibiga kiradi, qonning ivishi, muskullar qisqarishini ta'minlaydi. Nerv impulslarini oʻtkazishda ishtirok etadi va hujayraning osmotik bosimini ta'minlaydi. Fosfor nuklein kislotalar, ATF, fermentlar, suyak toʻqimasi tarkibiga kiradi, temir elementi gemoglobin, mioglobin oqsillari tarkibida O₂ tashilishini ta'minlaydi. Ftor tish emali tarkibiga kiradi.

Tayanch so'zlar: avtotrof, xemotrof, fototrof, geterotrof, parazit, golozoy.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Qanday organizmlar avtotrof organizmlar deyiladi?
- 2. Fototrof va xemotrof organizmlarga ta'rif bering.
- 3. Geterotrof organizmlar deganda qanday organizmlarni tushunasiz va ularning qanday xillari mavjud?
- 4. Avtotrof va geterotrof organizmlarning o'zaro munosabatini izohlang.
- 5. Avtotrof, geterotrof organizmlarning ahamiyatini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Avval oʻzlashtirgan bilimlaringiz asosida organizmlarni mos ravishda jadvalga yozing.

Saprofit	Parazit	Fototrof	Xemotrof

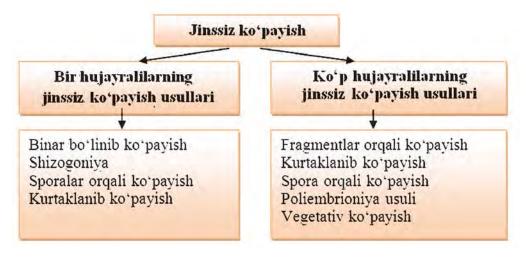
3 – Biologiya 10 65

14-§. ORGANIZMLARNING KOʻPAYISHI. JINSSIZ KOʻPAYISH

Koʻpayish tirik organizmlarning genetik axborotdan foydalangan holda oʻziga oʻxshaganlarni yarata olish xususiyatidir. Tirik organizmlarning koʻpayish xususiyati tufayli tur doirasida avlodlar almashinuvi uzluksizligi ta'minlanadi. Koʻpayish jarayonida genetik materialning xilma-xil kombinatsiyalari hosil boʻlishi tufayli yangi irsiy belgilarga ega organizmlar paydo boʻladi. Bu esa tur ichida xilma-xillikni ta'minlovchi omildir.

Tabiatda koʻpayishning ikki xil turi: jinssiz va jinsiy koʻpayish farqlanadi: **Jinssiz koʻpayish.** Jinssiz koʻpayish tabiatda keng tarqalgan boʻlib, bir hujayrali va koʻp hujayrali organizmlarda kuzatiladi.

Jinssiz koʻpayishga xos xususiyatlar: koʻpayishda faqat bitta ona organizm ishtirok etadi, somatik hujayralar yordamida amalga oshadi, mitoz jarayoniga asoslangan, hosil boʻlgan yangi organizm ona organizmning genetik jihatdan aynan nusxasi boʻladi.

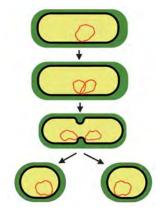

Jinssiz koʻpayishning evolutsiyadagi ahamiyati. Qulay sharoitda individlarning tez va koʻp nasl qoldirishini ta'minlashdir. Lekin jinssiz koʻpayishda organizmning yangi muhit sharoitiga moslanishni ta'minlovchi genetik axborotning oʻzgarishi, almashinishi va xilma-xillikning ortishi kuzatilmaydi. Shuning uchun ham koʻpchilik organizmlar nafaqat jinssiz balki jinsiy usulda ham koʻpayadi.

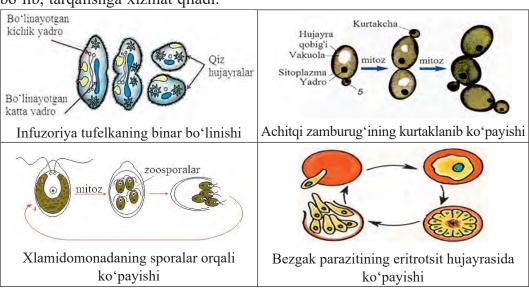
Oddiy *binar boʻlinish* prokariot organizmlarda kuzatiladi. Prokariot hujayraning halqasimon DNK-si replikatsiyalanadi, hujayra oʻrtasida toʻsiq hosil boʻlib, hujayra ikkiga boʻlinadi (35-rasm). Bir hujayrali sodda hayvonlardan amyoba, evglena, infuzoriya kabi hayvonlarning binar boʻlinishi mitoz jarayoniga asoslangan.

Bezgak paraziti hayot siklida *shizogoniya* – koʻp boʻlinish sodir boʻladi. Hujayra yadrosi bir necha marta mitoz boʻlinib, yosh hujayralarni hosil qiladi.

Xlorella, xlamidomonada kabi suvoʻtlari, zamburugʻlar *sporalar orqali* koʻpayadi. Sporalar mitoz usulida hosil boʻladigan gaploid hujayralar boʻlib, tarqalishga xizmat qiladi.

35-rasm. Bakteriya hujayrasining boʻlinishi.

36-rasm. Bir hujayrali organizmlarning jinssiz koʻpayishi.

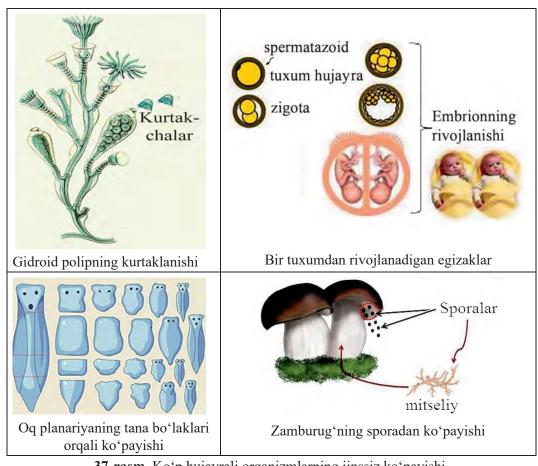
Kurtaklanib koʻpayish mitoz asosida sodir boʻladigan jarayon boʻlib, achitqi zamburugʻlarida kuzatiladi. Ona hujayrada yadroni saqlovchi boʻrtma paydo boʻlib, kattalashadi va mustaqil organizmga aylanadi (36-rasm).

Koʻp hujayrali organizmlarda jinssiz koʻpayish quyidagicha amalga oshadi.

Fragmentatsiya – tana boʻlaklari orqali koʻpayish usuli boʻlib, regeneratsiya jarayoniga asoslangan. Fragmentatsiya suvoʻtlari (spirogira)da, gʻovak tanlilarda, kovakichlilarda, yassi chuvalchanglarda, igna tanlilarda kuzatiladi.

Kurtaklanib koʻpayish gʻovak tanlilarda, kovakichlilarda va ayrim halqali chuvalchanglarda kuzatiladi.

Zamburug'lar (qalpoqchali zamburug'lar), suvo'tlar, yo'sinlar, qirqquloqlar, qirqbo'g'imlar sporalari orqali ko'payish xususiyatiga ega. Yengil sporalar o'simliklarni tabiatda keng tarqalishiga imkon beradi.

37-rasm. Koʻp hujayrali organizmlarning jinssiz koʻpayishi.

Yuksak hayvonlarda (zirhlilar) zigotadan rivojlanayotgan embrion ilk rivojlanish bosqichida bir necha fragmentlarga boʻlinib, har bir fragmentdan yangi organizm rivojlanadi. Bu hodisa *poliembrioniya* deyiladi. Odamlarda bir tuxumli egizaklarning rivojlanishi ham buning yaqqol misolidir.

Tabiatda o'simliklarning vegetativ organlari – ildizi, poyasi va bargi orqali vegetativ koʻpayishi keng tarqalgan (37-rasm).

Tayanch soʻzlar: jinssiz, jinsiy, somatik hujayra, jinsiy hujayra, spora, shizogoniya, kurtaklanish, fragmentatsiya, poliembrioniya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Jinssiz koʻpayishning qanday turlarini bilasiz?
- 2. Bir hujayralilarning jinssiz koʻpayishini aytib bering.
- 3. Koʻp hujayralilarning jinssiz koʻpayishini aytib bering.
- 4. Jinssiz koʻpayishning ahamiyatini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Jadvalda berilgan organizmlarning koʻpayish usullarini yozing.

Tirik organizmlar	Ko'payish usuli	Tirik organizmlar	Ko'payish usuli
Xlorella		Qirqquloqlar	
Spirogira		Infuzoriya	
Yassi chuvalchanglar		Igna tanlilar	
Qalpoqchali zamburugʻlar		Evglena	
Qirqboʻgʻimlar		Bezgak paraziti	
Yoʻsinlar		Suvoʻtlar	
Achitqi zamburugʻi		Amyoba	

15-§. ORGANIZMLARNING JINSIY KOʻPAYISHI

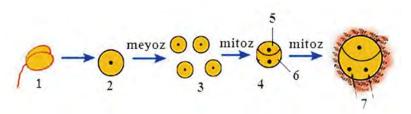
Jinsiy koʻpayishda yangi organizm ota va ona organizmlarining jinsiy hujayralari — gametalar ishtirokida hosil boʻladi. Erkaklik va urgʻochilik jinsiy hujayralarining qoʻshilishi natijasida zigota hosil boʻladi. Zigotadan yangi organizm rivojlanadi. Yangi organizm genotipi ota-ona genotipidan farq qiladi. Jinsiy koʻpayish asosida kombinativ oʻzgaruvchanlik yotadi.

Jinsiy koʻpayishning ahamiyati. Jinsiy koʻpayish organizmlar evolutsiyasida muhim rol oʻynaydi. Bu jarayon ota-ona irsiy belgilarining birlashishiga imkon beradi. Hosil boʻlgan yangi avlod ota-onasiga nisbatan yashovchan va oʻzgargan muhit sharoitiga moslanuvchan boʻladi.

Jinsiy koʻpayish shakllari. *Izogamiya* – shakli va oʻlchami bir xil, harakatchan erkak va urgʻochi gametalarning qoʻshilishi bilan boradigan jinsiy koʻpayish shakli (ulotriks). *Geterogamiya* erkak va urgʻochi gametalar harakatchan, lekin urgʻochi gametalar erkak gametalarga nisbatan yirik boʻlishi bilan xarakterlanadi (xlamidomonada). *Oogamiya* – jinsiy koʻpayishning bir shakli boʻlib, urgʻochi gametalar yirik, harakatsiz, tuxum hujayra deb ataladi, erkak

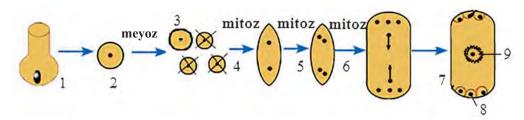
gametalar mayda boʻlib, harakatchan boʻlsa spermatozoid (hayvonlar, yoʻsinlar, qirqquloqlar), harakatsiz boʻlsa spermiy (gulli oʻsimliklar) deb yuritiladi.

Gulli oʻsimliklarda jinsiy koʻpayish. Gulli oʻsimliklarda jinsiy hujayralar – changchining changdonida, urugʻchining urugʻkurtagida yetiladi. Chang xaltasidagi diploid mikrosporotsit hujayra meyoz yoʻli bilan boʻlinib, 4 ta mikrosporani hosil qiladi. Soʻng har bir mikrospora mitoz yoʻli bilan boʻlinib ikkita: yirik vegetativ va mayda generativ hujayralarga ega chang donasiga aylanadi. Generativ hujayra yana mitoz usulida ikkiga boʻlinib ikkita spermiyni hosil qiladi (38-rasm).

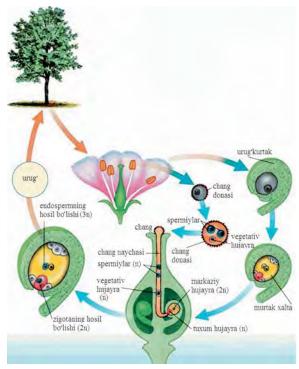
38-rasm. Urugʻli oʻsimliklarda erkaklik gametalarning rivojlanishi. 1 – changchi; 2 – mikrosporotsit hujayra; 3 – mikrosporalar; 4 – chang donasi; 5 – vegetativ hujayra; 6 – generativ hujayra; 7 – spermiylar.

Tugunchaning urugʻkurtagidagi diploid toʻplamli megasporotsit hujayra meyoz boʻlinishdan soʻng 3 ta mayda, 1 ta yirik hujayra — megasporani hosil qiladi. Mayda hujayralar tezda nobud boʻladi. Megaspora 3 marotaba mitoz yoʻli bilan boʻlinadi va sakkiz yadroli murtak xaltasini hosil qiladi. Murtak xaltaning bir qutbida uchta, ikkinchi qutbida ham uchta, markazida esa ikkita hujayraning oʻzaro qoʻshilishidan hosil boʻlgan markaziy hujayra joylashadi. Murtak xaltasining mikropile tomonidagi uchta hujayrasining oʻrtadagi yirikrogʻi tuxum hujayra hisoblanadi (39-rasm).

39-rasm. 1 – urugʻchi; 2 – megasporotsit hujayra; 3 – megaspora; 4-, 5-, 6 – mitoz boʻlinish; 7 – murtak xalta; 8 – tuxum hujayra; 9 – markaziy hujayra.

Changlanishdan soʻng urugʻchi tumshuqchasiga tushgan chang asta-sekin oʻsa boshlaydi. Uning vegetativ hujayrasi oʻsib, uzun va ingichka naychachang yoʻlini hosil qiladi. Chang naychasi urugʻchi tugunchasi tomon oʻsib urugʻkurtakka yetib boradi. Hosil boʻlgan ikkita spermiy chang naychasi orqali urugʻkurtakdagi murtak xaltaga kiradi. Spermiylardan biri tuxum hujayra bilan, ikkinchisi markaziy hujayra bilan qoʻshiladi. Bu jarayon gulli oʻsimliklarda *qoʻsh urugʻlanish* deb ataladi (40-rasm).

40-rasm. Gulli oʻsimliklarda qoʻsh urugʻlanish jarayoni.

Urugʻlangan tuxum hujayra — zigotadan *murtak*, urugʻlangan markaziy hujayradan esa endosperm rivojlanadi. Murtak bilan endosperm birgalikda urugʻni hosil qiladi. Shunday qilib, qoʻsh urugʻlanishdan soʻng urugʻkurtak urugʻga aylanadi. Uning poʻstidan shu urugʻni oʻrab turadigan poʻst, tuguncha va gulning boshqa qismlaridan esa meva hosil boʻladi.

Hayvonlarda jinsiy koʻpayish. Bir hujayrali organizmlarda jinsiy jarayon – kopulatsiya (lotincha kopulatio – qoʻshilish) jarayoni kuzatiladi. Bunda maxsus jinsiy hujayralar – gametalar qoʻshilib zigotani hosil qiladi. Bu

organizmlarda – gametalar ona hujayraning koʻp marta boʻlinishi natijasida hosil boʻladi. Gametalarning qoʻshilishidan hosil boʻlgan zigotadan tinim davri oʻtgach, yangi yosh organizmlar hosil boʻladi.

Konyugatsiya jarayonida maxsus jinsiy hujayralar hosil boʻlmaydi. Konyugatsiya (lotincha *konyugatsiya* — birikish, bogʻlanish soʻzlaridan olingan) infuzoriyalarda kuzatiladi. Infuzoriya tufelkaning katta yadrosi konyugatsiyadan avval erib ketadi. Kichik yadro boʻlinib ikkita gaploid yadrolarni hosil qiladi. Ikkita tufelka bir-biriga yaqin kelib, ular oʻrtasida qoʻshni hujayralar sitoplazmasini bogʻlovchi koʻprikcha yuzaga keladi. Har ikki tufelka yadrolarining biri sitoplazma suyuqligi bilan boshqasiga oʻtadi. Har bir tufelkadagi ikkita gaploid yadrolar oʻzaro qoʻshilib, diploid yadroni hosil qiladi. Konyugatsiyada ishtirok etgan tufelkalar tarqalib alohida hayot kechiradi. Konyugatsiya natijasida genetik axborot almashinuvi (rekombinatsiya) sodir boʻlgani uchun yangi hosil boʻlgan individlar genotipi dastlabki individlar genotipidan farq qiladi.

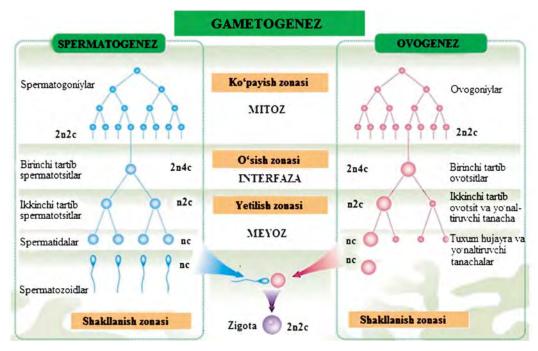
Koʻp hujayrali organizmlarda urugʻlanib va urugʻlanmasdan (partenogez) koʻpayish farqlanadi.

Gametogenez. Hayvonlarda jinsiy hujayralarning hosil boʻlish jarayoni *gametogenez* deyiladi. Jinsiy yoʻl bilan koʻpayadigan organizmlarda jinsiy hujayralar jinsiy bezlarda hosil boʻladi. Erkaklik jinsiy hujayralar urugʻdonda, urgʻochilik jinsiy hujayralar tuxumdonda rivojlanadi. Urugʻdon va tuxumdonda maxsus zonalar boʻlib, har bir zonada oʻziga xos jarayonlar sodir boʻladi.

T/r	Zonalar	n va c	Jarayonlar
1	Koʻpayish zonasi	2n, 2c	MITOZ. Boshlangʻich hujayralar mitoz usulida boʻlinib, soni ortadi. Ularda xromosomalarning diploid toʻplami saqlanadi
2	Oʻsish davri	2n, 4c	INTERFAZA. Hujayralarning ayrimlari kattalashadi, oziq zaxiralarini toʻplaydi, DNK miqdori ikki hissa ortadi
3	Yetilish davri	n, 2c	MEYOZ. Hujayralar meyoz usulida boʻlinib, 4 ta gaploid toʻplamli hujayralarni hosil qiladi
4	Shaklla- nish davri	n, c	Spermatozoidlarda bosh, boʻyin, dum qismlari shakllanadi. Yadro bosh qismida mitoxondriyalar dum qismida joylashadi. Tuxum hujayralarda bittadan ortiq spermatozoidning kirishiga yoʻl qoʻymaydigan qoʻshimcha qobiq hosil boʻladi

Ovogenez va spermatogenez jarayonlarining farqi. Ovogenez spermatogenezga qaraganda uzoq muddat davom etadi. Chunki tuxum

hujayralarda spermatozoidlarga qaraganda koʻproq oziqa toʻplanadi. Spermatogenezning meyoz jarayonida sitoplazma hamma hujayralarga teng miqdorda taqsimlanadi. Ovogenezda esa boʻlinayotgan hujayralarning faqat bittasiga sitoplazma koʻp, boshqalariga juda oz miqdorda oʻtadi. Spermatogenezning oxirida 4 ta bir xil, ovogenezda esa 1 ta yirik, 3 ta mayda hujayralar shakllanadi. Mayda uchta hujayra keyinchalik nobud boʻladi. Yirik sitoplazmaga boy hujayra esa tuxum hujayraga aylanadi (41-rasm).

41-rasm. Hayvonlarda gametogenez jarayoni.

Urugʻlanish deb tuxum hujayra bilan spermatozoidning qoʻshilishi natijasida zigota hosil boʻlishiga aytiladi. Zigotadan yangi organizm rivojlanadi.

Partenogenez. Ayrim hayvonlarda, jumladan chuvalchanglar, asalarilar, chumolilar, oʻsimlik bitlari, tuban qisqichbaqasimonlarda tuxum hujayra urugʻlanmasdan rivojlanishi mumkin. Bunday rivojlanish partenogenez deb ataladi. Tabiiy *partenogenez* asalarida kuzatiladi. Asalarida urugʻlangan tuxum hujayradan urgʻochi ari, urugʻlanmagan tuxum hujayradan erkak arilar – trutenlar rivojlanadi. Hozirgi vaqtda partenogenez faqat tabiiy holda uchrabgina qolmay, balki uni sun'iy olish imkoniyati ham mavjud. Bunda fizik

(mexanik ta'sirlar, elektr toki, issiqlik va boshqalar) va kimyoviy omillardan foydalaniladi. Masalan, urugʻlanmagan baqa tuxum hujayrasiga nina bilan ta'sir qilib, undan yetuk baqani rivojlantirish mumkin, ularning hammasi urgʻochi jinsli boʻladi. B. L. Astaurov (1904–1974) sun'iy partenogenez yordamida erkak jinsli ipak qurtlarini yaratish usulini ishlab chiqqan.

Tayanch soʻzlar: izogamiya, geterogamiya, oogamiya, kopulatsiya, konyugatsiya, gametogenez, ovogenez, spermatogenez, partenogenez.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Jinsiy koʻpayishning qanday turlarini bilasiz?
- 2. Bir hujayralilarning jinsiy koʻpayishini aytib bering.
- 3. Konyugatsiya va kopulatsiyaning farqlarini ta'riflang.
- 4. Koʻp hujayralilarning jinsiy koʻpayishini aytib bering.
- 5. Koʻp hujayralilarda urugʻlanmasdan koʻpayishni ta'riflang.
- 6. Jinsiy koʻpayishning ahamiyatini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Spermatogenez va ovogenez jarayonini qiyosiy taqqoslang.

Spermatogenez	I Impromiss iila atlan	Ovogenez	
Oʻziga xos jihatlar	Umumiy jihatlar	Oʻziga xos jihatlar	

2-topshiriq. Hayvonlarda va gulli oʻsimliklarda jinsiy hujayralarning hosil boʻlishi va urugʻlanish jarayonlarini qiyoslang.

Gulli oʻsimliklar	T.T	Hayvonlar	
Oʻziga xos jihatlar	Umumiy jihatlar	Oʻziga xos jihatlar	

16-§. ONTOGENEZ – TIRIK ORGANIZMLARNING INDIVIDUAL RIVOJLANISHI

Tirik organizmning shakllana boshlashidan hayotining oxirigacha ketmaket sodir boʻladigan morfologik, fiziologik, biokimyoviy oʻzgarishlar majmuyi individual rivojlanishi yoki *ontogenez* (yunoncha onton – mavjudot, genezis– rivojlanish soʻzlaridan olingan) deyiladi. Ontogenez tushunchasi 1866-yilda E. Gekkel tomonidan fanga kiritilgan. Ontogenez jinsiy koʻpayadigan organizmlarda tuxum hujayraning rivojlanishidan, jinssiz koʻpayadigan organizmlarda ona organizmdan ajralishidan boshlanadi va umrining oxiriga qadar davom etadi. Ontogenezning uchta tipi farqlanadi.

Lichinkali rivojlanish. Lichinkali ontogenez tuxum hujayrada sariqlik moddasi kam boʻlgan organizmlarda, masalan, hasharotlarda, baliqlarda va amfibiylarda kuzatiladi. Ularning tuxumidan yetuk formalardan o'z tuzilishi bilan farq qiladigan, oʻzi mustaqil oziqlanadigan lichinka rivojlanadi. Lichinkali rivoilanadigan organizmlarda metamorfoz hodisasi kuzatiladi. Metamorfoz organizm individual rivojlanishi davomida tuzilishida sodir boʻladigan chuqur oʻzgarishlardir. Hayvonlarda metamorfoz asosan hayot tarzi yoki yashash muhitining o'zgarishi bilan bog'liq holda amalga oshadi. Metamorfoz bilan rivojlanadigan hayvonlarning hayot siklida lichinkalik davri bir yoki bir necha bosqichda kechadi. Bunday hayvonlarda ontogenezning har bir bosqichida shu organizm mansub turning mavjudligini ta'minlaydigan muhim hayotiy funksiyalar amalga oshadi. Masalan, lichinkalik davrida areal boʻylab tarqalish, voyaga yetgan davrda koʻpayish jarayonlari kuzatiladi. Lichinkali rivojlanish oʻtroq yashaydigan organizmlarning lichinkalari tarqalishi va arealning kengayishiga imkon yaratadi. Bitta turning lichinkalari va voyaga yetgan formalari turli muhitda yashashi, turli oziq bilan oziqlanishi tufayli tur ichidagi kurashning keskinligi kamayadi. Ba'zi hayvonlarning lichinkalari ko'payish xususiyatiga ham ega (jigar qurti, exinokokk).

Tuxumda rivojlanish sudralib yuruvchilar (reptiliyalar), qushlar va tuxum qoʻyuvchi sutemizuvchilarda kuzatiladi. Ularning tuxum hujayrasida sariqlik koʻp boʻladi va embrion uzoq vaqt tuxum ichida rivojlanadi.

Bachadonda rivojlanish. Odam va yuksak sutemizuvchilarda ona qornida rivojlanish kuzatiladi. Urugʻlangan tuxum – tuxum yoʻlida rivojlanadi, bunday holatda embrion bilan ona organizm oʻrtasida yoʻldosh orqali bogʻlanish yuz beradi. Embrionning barcha hayotiy jarayonlari (oziqlanish, nafas olish, ayirish) yoʻldosh orqali ona organizmi hisobiga ta'minlanadi. Bachadonda rivojlanish embrionning tugʻilishi bilan tugallanadi.

Ontogenez asosan ikki davrga boʻlinadi: embrional rivojlanish davri, postembrional rivojlanish davri.

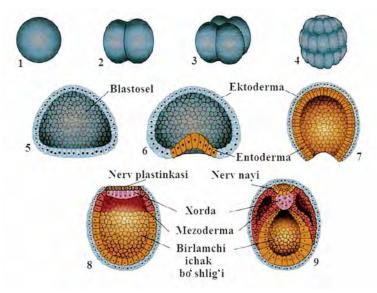
Embrional rivojlanish davri. Bu davr zigota hosil boʻlishidan boshlanib tugʻulgungacha yoki tuxum qobigʻidan chiqqunga qadar davom etadi. Embrional davri maydalanish, gastrulatsiya, organogenez bosqichlariga boʻlinadi. Zigota – koʻp hujayrali organizmlarning bir hujayrali bosqich boʻlib, bunda mitozga tayyorgarlik kuzatiladi.

Maydalanish. Zigota hosil boʻlganidan bir necha soatdan keyin maydalanish bosqichi boshlanadi. Hujayralar mitoz usuli bilan boʻlina boshlaydi, boʻlingan hujayralar o'smaganligi uchun hosil bo'lgan hujayralarning o'lchami tobora maydalashib boraveradi. Zigotaning qanday maydalanishi tuxum hujayrada sariq moddaning miqdoriga bogʻliq. Sariqlik miqdori kam va sitoplazmada bir xil taqsimlangan boʻlsa, zigota toʻliq va bir tekis maydalanadi (lansetnik). Agar sariqlik moddasi koʻp boʻlib, hujayrada notekis taqsimlansa, zigotaning maydalanishi ham toʻliq boʻlmay, notekis yuz beradi. Sariqlik moddasi hujayraning bo'linishiga xalaqit beradi. Bunday rivojlanish sariqlik moddasi koʻp boʻlgan tuxum hujayralar qush, sudralib yuruvchilarda kuzatiladi. Maydalanishda zigota dastlab meridian tekisligi boʻylab boʻlinadi va bir-biriga teng ikkita hujayra hosil bo'ladi. Bular blastomerlar deb ataladi. Ikkinchi bo'linish avvalgi tekislikka perpendikular yo'nalishda kechadi, natijada 4 ta blastomer hosil bo'ladi. Uchinchi bo'linish chizig'i ekvator bo'ylab yo'naladi va 8 ta blastomer hosil bo'ladi. Meridian va ekvator yo'nalishdagi bo'linishlar ketma-ket takrorlanadi va hujayralar tobora maydalashib boradi. Maydalanish blastulaning hosil boʻlishi bilan tugallanadi. Blastula sharsimon shaklda boʻlib, uning devori bir qavat hujayralardan tashkil topadi va blastoderma deb ataladi. Blastulaning ichi suyuqlik bilan toʻlgan boʻlib, blastotsel deb ataladi.

Gastrulatsiya. Homilaning rivojlanishi davom etib, hujayralarning boʻlinishi va joyini almashtirishi natijasida asta-sekin gastrula bosqichiga oʻtadi. Homilaning ikki qavatli bosqichi gastrula boʻlib, uning hosil boʻlish jarayoni gastrulatsiya deb ataladi. Gastrulaning tashqi qavati ektoderma, ichki qavati entoderma deb ataladi. Ektoderma va entoderma homila varaqalari, gastrula ichidagi boʻshliq birlamchi ichak deb ataladi. U tashqariga birlamchi ogʻiz orqali ochiladi. Keyinchalik ektoderma bilan entodermaning oʻrtasida mezoderma rivojlanadi. Gʻovak tanlilar va kovakichlilardagina mezoderma hosil boʻlmaydi. Shunday qilib, gastrulatsiya jarayonida uchta homila qavati hosil boʻladi. Homila qavatlari nisbatan bir xil boʻlgan blastula hujayralarining ixtisoslashishi natijasida hosil boʻladi.

Organogenez. Bu bosqichda dastlab oʻzak organlar majmuyi: nerv nayi, xorda, ichak naychasi hosil boʻladi (42-rasm).

Homila qavatlari ma'lum tartibda joylashgan hujayralar toʻplami boʻlib, ularning har biridan oʻsha qavat uchun xos toʻqimalar va a'zolar rivojlanadi. Ektodermadan nerv sistemasi, sezgi organlari, terining epidermis qismi va uning hosilalari, (jun, pat, tirnoq) tishlarning emal qavati rivojlanadi. Entodermadan me'da, ichak, nafas yoʻllari epiteliysi, jigar, oʻrta ichak epiteliysi, hazm bezlari, jabralar va oʻpkalar epiteliysi rivojlanadi.

42-rasm. 1–4 – maydalanish; 5 –blastula; 6–7 – gastrulatsiya; 8 – dastlabki organogenez; 9 – organogenez.

Mezodermadan biriktiruvchi va muskul toʻqimalari, yurak-tomir sistemasi, ayirish va jinsiy organlar rivojlanadi. Homilaning rivojlanishi jarayonida uning ayrim hujayralari qismlarining tuzilishi va funksiyalarida farqlar paydo boʻlishi va farqlarning tobora ortib borishi differensiatsiyalanish (ixtisoslashish) deyiladi. Morfologik jihatdan differensiatsiyalashish natijasida koʻp hujayra tiplari hosil boʻladi. Biokimyoviy jihatdan differensiatsiyalanish natijasida hujayralarda (maxsus) oqsillar sintezlanadi (masalan, teri hujayralarida melanin, oshqozon osti bezi hujayralarida – insulin).

Tuban hayvonlarda differensiyalashgan hujayralar tipi uncha koʻp boʻlmaydi. Yuksak darajada tuzilgan hayvonlarda hujayralar orasidagi farqlar tobora kuchayib boradi. Differensiatsiyalanish jarayoni tiriklikning molekula—hujayra— toʻqima darajasida sodir boʻladi. Bu jarayonda hujayraning ayrim genlari oʻz faoliyatini saqlab qoladi, ayrimlari oʻz faoliyatini butunlay toʻxtatadi. Oʻz faoliyatini toʻxtatgan genlar zichlashgan xromatinga aylanadi.

Postembrional rivojlanish davri. Tugʻilish yoki tuxumdan chiqishdan keyin ontogenezning postembrional davri boshlanadi.

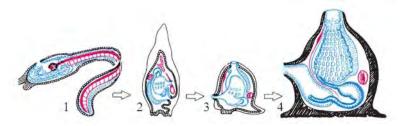
Postembrional rivojlanish quyidagi davrlarni oʻz ichiga oladi. Yuvenil davr — voyaga yetgungacha boʻlgan davr, pubertat davr — voyaga yetgan, yetuklik davri, keksaygan davr.

Yuvenil davr tugʻilishdan boshlanib jinsiy balogʻatga yetguncha davom etadi. Bu davr bir-biridan farqlanadigan ikki xil yoʻl bilan amalga oshishi mumkin. Rivojlanishning bu yoʻllari bevosita (toʻgʻri, metamorfozsiz) va bilvosita (notoʻgʻri, metamorfozli) rivojlanish deb ataladi.

Bevosita rivojlanish. Har qanday rivojlanish organizmning sifat oʻzgarishlarini oʻz ichiga oladigan murakkab fiziologik jarayondir. Bevosita rivojlanishda tuxumdan chiqadigan yoki tugʻiladigan individ voyaga yetgan individga oʻxshash boʻladi. Lekin voyaga yetgan individga nisbatan nerv sistemasi faoliyati birmuncha sodda, jismonan ancha zaif hamda ba'zi organlari (jinsiy organlar) yetilmagan boʻladi. Rivojlanishning bu turi sudralib yuruvchilarda, qushlarda, sutemizuvchilarda kuzatiladi.

Bilvosita rivojlanish. Rivojlanishning bu turi ham xuddi bevosita rivojlanish kabi oʻsish bilan davom etib boradi. Voyaga yetgan davrda oʻtroq yashovchi bulutlar, aktiniyalar, korall poliplari, koʻp tukli halqali chuvalchanglarning lichinkalari harakatchan boʻlib, tarqalishni ta'minlaydi. Hasharotlarda toʻliq va chala metamorfoz farqlanadi. Qattiqqanotlilar (qoʻngʻizlar), pardaqanotlilar, tangachaqanotlilar, ikkiqanotlilar, burgalar turkumlari vakillari uchun toʻliq metamorfoz, suvarak, qandalalar, togʻriqanotlilar, beshiktebratar, bit, termitlar kabi turkumlarning vakillari uchun chala metamorfoz xos. Toʻliq metamorfozda tuxumdan — lichinka, undan gʻumbak, gʻumbakdan — voyaga yetgan hasharot rivojlanadi. Chala metamorfoz tuxum, lichinka, yetuk hasharot bosqichlaridan iborat.

Xordalilar tipi lichinkaxordalilar kenja tipi vakili – assidiyada metamorfoz jarayoni yashash tarzining oʻzgarishi bilan bogʻliq. Assidiya lichinkasida xordali hayvonlarga xos nerv sistemasi, xorda, koʻz rivojlangan boʻladi. Keyinchalik lichinka oʻtroq hayot kechirishga oʻtib, voyaga yetish jarayonida organizmda regressiv metamorfoz roʻy beradi. Xorda, nerv sistemasining asosiy qismi yoʻqolib, qolgani tugunchaga aylanadi (43-rasm).

43-rasm. Assidiya metamorfozi. 1 – harakatchan lichinka; 2,3 – oʻtroq hayot kechirish bilan bogʻliq metamorfoz; 4 – voyaga yetgan assidiya.

Assidiya metamorfozidan farq qilib, suvda hamda quruqlikda yashovchilar metamorfozida a'zolar sistemasining murakkablashuvi kuzatiladi. Suvda ham quruqda yashovchilar sinfi vakili baqada metamorfoz yashash muhitining oʻzgarishi bilan bogʻliq.

Oʻsimliklarning ontogenezi oʻziga xos tarzda kechadi. Gulli oʻsimliklarda ontogenez quyidagi davrlardan iborat: *Embrional davr* zigotadan boshlanib, urugʻ hosil boʻlishi va uning pishib yetilishi bilan yakunlanadi. *Yoshlik davri* urugʻning unib chiqishi, vegetativ organlarning shakllanishi kuzatilib, generativ organ — gul kurtaklarining paydo boʻlishi bilan tugaydi. *Koʻpayish davri*da gul, meva, urugʻning hosil boʻlishi kuzatiladi. *Qarilik davri*da ontogenez yakunlanadi, oʻsimlik quriydi.

Bir yillik oʻsimliklarda ontogenez bir yil davom etsa, koʻp yillik oʻsimliklarda embrional, yuvenil (yoshlik) davrlari bir marta sodir boʻladi. Uchinchi davr esa koʻp marta takrorlanadi.

Organizm individual rivojlanishiga tashqi muhit omillarining ta'siri katta. Tashqi muhit omillarining ta'siri embrional davrda ham, postembrional davrda ham kuzatiladi. Organizmlarning rivojlanishiga abiotik omillar: harorat, yorugʻlik, namlik, kislorod, har xil kimyoviy birikmalar katta ta'sir koʻrsatadi.

Gomeostaz. Organizm doimo oʻzgarib turadigan muhit sharoitlarida yashaydi. Tashqi muhit omillari ta'sirining oʻzgarishiga qaramay, tirik organizmlarning oʻzining morfologik, anatomik, fiziologik xususiyatlarini, kimyoviy tarkibini va ichki muhitini nisbatan doimiy saqlay olish xususiyati gomeostaz deyiladi. Gomeostazni ta'minlashda immunitetini ta'minlovchi tizimlar, regeneratsiya muhim ahamiyatga ega. Regeneratsiya deb organizmlarning hayot faoliyati davomida yoki biron ta'sir natijasida yashash muddati tugagan yoki shikastlangan hujayralar, toʻqimalar yoki a'zolarning qayta tiklanishiga aytiladi.

Bioritmlar. Organizmlarning hayotiy faoliyati ritmik ravishda, ya'ni kecha-kunduz, oy davomida hamda mavsumiy o'zgarib turadi. Tirik organizmlarning hayotiy faoliyati ritmik o'zgarishlarga bog'liq bo'lib, evolutsiya natijasida shakllanadi va *bioritmlar* deb ataladi. Bioritmlar – tabiiy tanlanishning natijasidir. Yashash uchun kurashda o'z biologik jarayonlarini ritmik o'zgarishlariga moslashtira olgan organizmlar saqlanib qoladi. Bir sutka davomida organizm fiziologik jarayonlarining ritmik o'zgarishi kechakunduzlik bioritmlar deyiladi. Odamning tana harorati, arterial bosimi, kechakunduz davomida ritmik o'zgarib turadi. Hujayralarning mitoz bo'linishining tezligi, qon shaklli elementlarining miqdori ham kecha-kunduz davomida ritmik o'zgaradi. Mavsumiy bioritmlarga fotoperiodizm misol bo'ladi. Organizmlar

yil davomida kun uzunligining oʻzgarishiga moslashadi va ularda kechadigan fiziologik jarayonlar almashadi. Mavsumiy bioritmlar natijasida daraxtlarning gullashi, xazonrezgilik, hayvonlarning tullashi, qishki uyquga ketishi kabi hodisalar kuzatiladi.

Anabioz. Hayotiy jarayonlarning davom etishi noqulay boʻlgan muhit sharoitida organizm anabioz holatiga oʻtadi. Anabioz holatidagi organizmlarda moddalar almashinuvi sekinlashadi. Anabioz noqulay sharoitlarga organizmlarning muhim moslashish mexanizmlaridan biridir. Mikroorganizmlarning sporalari, oʻsimliklarning urugʻlari, hayvonlar sistalari, tuxumlari anabiozga misol boʻladi.

Tayanch soʻzlar: embrional rivojlanish, postembrional rivojlanish, yuvenil davr, pubertat davr, gomeostaz, bioritm, anabioz.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Ontogenez davrlarini tushuntiring.
- 2. Maydalanish, blastula, gastrula va neyrula bosqichlarini izohlang.
- 3. Toʻliq va chala oʻzgarishlar bilan kechadigan rivojlanishni taqqoslang.
- 4. Biologik ritmlarni ifodalang va misollar keltiring.
- 5. Anabioz nima, undan qanday foydalanish mumkin?
- 6. Gomeostazning mohiyati va ahamiyatini tushuntirib bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Oʻzlashtirilgan bilimlaringizga asoslanib insonlar hayotidagi bioritmlarga misollar keltiring.

17-§. IRSIYATNING UMUMIY QONUNIYATLARI. G.MENDELNING IRSIYAT QONUNLARI VA ULARNING MOHIYATI

Genetika barcha tirik organizmlarga xos boʻlgan xususiyat irsiyat va oʻzgaruvchanlik qonunlarini oʻrganuvchi fandir. Irsiyat — organizmning oʻz belgisi va rivojlanish xususiyatlarini kelgusi avlodlariga oʻtkazish xossasi boʻlib, irsiyat tur doirasidagi individlarning oʻxshashligini ta'minlaydi. Irsiyat hayvonlar, oʻsimliklar, mikroorganizmlarga tur, zot, navning xarakterli belgilarini avloddan avlodga saqlab borish imkonini beradi.

Oʻzgaruvchanlik organizmlarning individual rivojlanish jarayonida yangi belgilarni hosil qilish xossasidir. Bir tur individlari oʻrtasidagi tafovutlar organizm irsiyatining moddiy asoslari oʻzgarishiga bogʻliq. Oʻzgaruvchanlik tashqi muhit sharoitlari bilan ham belgilanadi. Oʻzgaruvchanlik tirik tabiatning xilma-xilligini yaratib, tanlash uchun material yetkazib beradi, irsiyat esa 80

bu xilma-xillik orasidan eng moslanganlarini saqlab qoladi, oʻzgaruvchanlik natijalarini mustahkamlaydi. Tiriklikning bu ikkala xususiyatlari — irsiyat va oʻzgaruvchanlik organik olamning evolutsiyasi asosini tashkil qiladi.

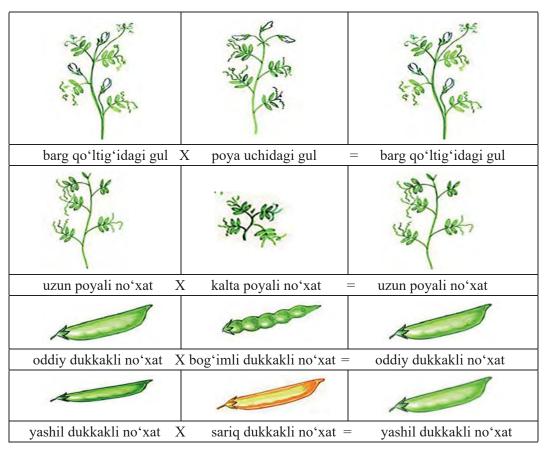
Irsiyat mexanizmlari toʻgʻrisidagi dastlabki fikrlar G. Mendel nomi bilan bogʻliq.

G. Mendel kashfiyotining yaratilishidan ancha avval sun'iy duragaylash usuli qoʻllanila boshlagan, belgilarning dominantlik xususiyatlari kashf etilgan boʻlsa ham, irsiyat qonunlari aynan shu olim tomonidan yaratilgan. G. Mendel irsiyatni oʻrganishga yangicha yondashdi, gibridologik analiz usulini takomillashtirdi. Gibridologik (duragaylash) usul — bir-biridan keskin farq qiluvchi (alternativ) belgilarga ega boʻlgan organizmlarni chatishtirish va bu belgilarning keyingi avlodlarda yuzaga chiqishini tahlil qilishga asoslangan.

Gibridologik usulni qoʻllashda quyidagilarga e'tibor berish kerak: ayrim belgilar (odatda 1 yoki 2 juft alternativ belgilar) irsiylanishini tahlil qilish; duragaylash uchun sof liniyalar yoki gomozigotalardan foydalanish; har bir individdan olingan avlodni alohida tahlil qilish; juda koʻp belgilardan bitta yoki bir-birini inkor etuvchi belgilarni ajratib olish va ketma-ket keladigan bir qancha avlodlarda ularning yuzaga chiqishini aniq miqdoriy tahlil qilish.

G. Mendel noʻxat (*Pisum sativum*) oʻsimligi ustida tajribalar olib bordi. Ushbu oʻsimlik oʻz-oʻzidan va chetdan changlanadi, juda koʻp muqobil belgilarga ega (44-rasm).

sariq donli noʻxat	X yashil donli noʻxat =	sariq donli noʻxat
silliq donli noʻxat	X burushgan donli noʻxat	silliq donli noʻxat
qizil gulli noʻxat	X oq gulli noʻxat =	qizil gulli noʻxat

44-rasm. Xushbo'y no'xat o'simligining G. Mendel tomonidan o'rganilgan belgilari.

Noʻxat oʻsimliklarini koʻp marta oʻz-oʻziga chatishtirish natijasida G. Mendel sof (toza) liniyalarni keltirib chiqardi. Ularni oʻzaro chatishtirib, keyingi avlodlarda belgilar irsiyatlanishini tahlil qildi.

Toʻliq dominantlik. Irsiyat qonuniyatlarini oʻrganishni G. Mendel monoduragay chatishtirishdan, ya'ni faqat bir juft alternativ belgisi bilan farq qiluvchi ota-onalarni duragaylashdan boshladi. Sariq va yashil noʻxatlar chatishtirilsa, birinchi avlod duragaylari hammasi bir xil, ya'ni sariq rangda boʻladi. Bu tajribadan birinchi avlod duragaylarining bir xilligi qonuni kelib chiqadi.

Birinchi avlodda yuzaga chiqqan belgi dominant (lotincha «dominans» – «ustinlik qilish»), namoyon boʻlmagan belgi esa retsessiv (lotincha recessus – chekinish) deb ataladi. Bir-birini inkor etuvchi alternativ belgilarni yuzaga chiqaruvchi genlar – allel genlar deyiladi. Ular gomolog xromosomalarning bir

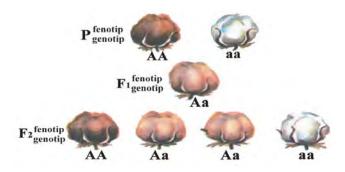
xil lokuslarida (joylarida) joylashadi. Bir xil dominant (AA) yoki retsessiv (aa) allellardan tashkil topgan organizm gomozigotali deyiladi va bir xil gametalar hosil qiladi. Har xil allellardan (bitta dominant va bitta retsessiv – Aa) tashkil topgan organizm geterozigotali deyiladi va ikki xil gametalarni hosil qiladi.

Birinchi avlod duragaylari oʻzaro chatishtirilganda, olingan duragaylar orasida sariq rangli noʻxatlar bilan birga yashil rangli noʻxatlar ham hosil boʻldi. Fenotip boʻyicha 3:1 nisbatda, genotip boʻyicha 1:2:1 nisbatda ajralish yuz berdi. Bu tajribadan G. Mendelning ikkinchi qonuni kelib chiqadi: bir juft alternativ belgilari bilan farq qiluvchi organizmlar oʻzaro chatishtirilganda keyingi avlodda fenotip va genotip boʻyicha ajralish beradi. Bu qonun belgilarning ajralish qonuni deb ataladi.

Shunday qilib, monoduragay chatishtirishda F_2 ning $\frac{3}{4}$ qismida dominant allel, $\frac{1}{4}$ qismida retsessiv allel yuzaga chiqadi.

Tahliliy chatishtirish. Dominant belgiga ega organizmlar fenotip jihatdan oʻxshash boʻlsa-da, genotip jihatdan farq qiladi. Ularning genotipini aniqlash uchun tahliliy (bekkross) chatishtirish oʻtkaziladi.

 F_1 avlodda retsessiv belgilarning namoyon boʻlmasligini, F_2 da esa dominant belgili organizmlar bilan bir qatorda retsessiv belgili organizmlar hosil boʻlishini tahlil qilib, G. Mendel gametalar sofligi farazini ilgari surdi. Organizmlarda irsiy omillar juft holda boʻladi. Ular irsiy omillarning birini otadan, ikkinchisini onadan oladi. Duragaylarda ota-onaning irsiy omillari aralashmaydi. U bu hodisani F_2 avlodda retsessiv belgili organizmlarning paydo boʻlishi bilan tushuntirdi. Demak, avloddan avlodga oʻtganda irsiy omil oʻzgarmaydi. Jinsiy hujayra irsiy omillardan faqat bittasiga ega boʻladi, ya'ni ular «sof» holda boʻladi.

45-rasm. G'o'za tolasi rangining irsiylanishi.

G. Mendelning gametalar sofligi gipotezasi sitologik jarayonlarga asoslangan.

Chala dominantlik. G. Mendel tomonidan oʻtkazilgan bu tajribada bir belgi ikkinchi belgi ustidan toʻliq dominantlik qiladi. Ammo organizm belgilarining irsiylanishida toʻliqsiz dominantlik hodisasi ham uchraydi.

Ingliz olimi U. Betson oʻz tajribalaridan birida qora(AA) va oq(aa) patlarga ega tovuq zotlarini oʻzaro chatishtirdi. Olingan F_1 avlod (Aa)ning hammasi havorangli patga ega boʻlgan. F_2 da esa duragaylar 3 xil fenotipik sinfga ajralish beradi, ya'ni $^1/_4$ qismi qora, $^2/_4$ qismi havorang, $^1/_4$ qismi oq boʻldi. Genotipik va fenotipik ajralish nisbati 1:2:1 boʻldi.

Gʻoʻzada tolaning rangi (qoʻngʻir – AA, novvotrang – Aa, oq – aa), namozshomgulda gultojibarglarning rangi (qizil – AA, pushti – Aa, oq – aa), odamlarda soch tolasining (jingalak – AA, taram-taram – Aa, silliq – aa) irsiylanishi oraliq xarakterga ega (45-rasm).

Koʻp allellilik. G. Mendel tadqiqotlaridan keyin koʻp vaqt oʻtgach, «dominant gen» va «retsessiv gen» tushunchalari nisbiy ekanligi ma'lum boʻldi. Biror belgi genining dominant, retsessiv deb atash mumkin boʻlmagan boshqacha «holatlar»i boʻlishi ham mumkin. Gen mutatsiyalari natijasida yuqoridagi holatlarning ikkita emas, uchta yoki undan ortiq allellari paydo boʻlish hodisasi *koʻp allellilik* deyiladi.

Kodominantlik. Somatik hujayralarda ikkitadan allel genlar boʻladi: ular ota-onadan oʻtgan. Koʻp allellilikda bunday genlar «xillari» bitta populatsiyaga mansub har xil organizmlarda ota-onadan qaysi genlar oʻtganligiga qarab turlicha boʻladi. Masalan, odamda qon guruhi uchta allel (A, B, 0) ga ega boʻlgan gen bilan belgilanadi. Bunda A va B – dominant allellar, 0 esa retsessiv allel. Shunday qilib, odamlarda bu allellarning quyidagi kombinatsiyalari uchraydi: 00 – birinchi, AA va A0 – ikkinchi, BB va B0 – uchinchi, AB – toʻrtinchi qon guruhi. Allel genlarning birgalikda biror belgining rivojlanishiga bunday ta'siri kodominantlik deyiladi.

Tayanch soʻzlar: irsiyat, oʻzgaruvchanlik, gibridologik, alternativ, bekkross. G. Mendelning I qonuni, G. Mendelning II qonuni, koʻp allellilik, kodominantlik.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Irsiyat nima?
- 2. O'zgaruvchanlikka ta'rif bering.
- 3. Gibridologik usul haqida gapiring.
- 4. G. Mendelning I qonunini aytib bering.
- 5. G. Mendelning II qonuni haqida gapiring.
- 6. G. Mendel no'xat o'simligining necha juft muvofiq belgilarini nasldan naslga o'tishini kuzatdi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-masala. Ota-onasi qora koʻzli (A) boʻlgan, koʻk koʻzli (a) yigit, otasi qora koʻzli, onasi koʻk koʻzli ayolga uylangan. Ushbu nikohdan koʻk koʻzli oʻgʻil farzand tugʻildi. Ota-ona va farzandning genotiplarini aniqlang.

2-masala. Gʻoʻza tolasining qoʻngʻir rangi gomozigota holatdagi gen bilan ifodalanadi. Ushbu genning retsessiv alleli oq rangni yuzaga keltiradi. Geterozigota holdagi individlarda tolasi novvotrangda boʻladi. Qoʻngʻir tolali bilan oq tolali gʻoʻza navlari chatishtirilganda Fi da 1800 ta oʻsimlik olingan. Shundan nechtasining tolasi novvotrangda boʻladi?

18-§. DIDURAGAY VA POLIDURAGAY CHATISHTIRISH. G.MENDELNING UCHINCHI QONUNI

Diduragay chatishtirishda duragaylash uchun ikki juft alternativ belgili masalan, rangi va shakli bilan farq qiluvchi noʻxatlar chatishtiriladi. Digomozigotali organizmlar AABB (sariq, silliq) va aabb (yashil, burushgan) organizmlar chatishtirishdan F_1 da AaBb (100%) sariq silliq organizmlar olinadi. Bunda birinchi avlodda bir xillilik (bir xilligi) qonunining yuzaga chiqqanligini koʻramiz. Soʻngra hosil boʻlgan digeterozigota duragaylar oʻzaro chatishtirilganda F_2 quyidagi natijani olamiz: sariq silliq A - B -; sariq burushgan A - bb; yashil silliq aaB-; yashil burushgan - aabb.

Duragaylarning F_2 dagi fenotipik jihatdan 9:3:3:1, genotipik jihatdan 1:2:2:4:1:2:1 nisbatda ajralish beradi.

Shunday qilib, chatishtirish uchun olingan belgilar yigʻindisidan tashqari belgilarning yangi kombinatsiyasi kelib chiqdi. Bu tajribadan G. Mendel ikkita har xil belgilarning bir-birini inkor etuvchi variantlari mustaqil kombinatsiyalana olishi mumkin ekan, degan xulosaga keldi va uchinchi qonuni — **belgilarning mustaqil holda taqsimlanishi** deb ataladi.

U quyidagicha ta'riflanadi: ikki yoki undan ortiq alternativ belgilari boʻlgan geterozigota organizmlar oʻzaro chatishtirilganda belgilarning mustaqil holda nasldan naslga oʻtishi yoki kombinatsiyalanishi kuzatiladi. Lekin shu narsani unutmaslik kerakki, bu qonun faqat noallel genlar nogomolog xromosomalarda joylashgandagina amalga oshadi.

Diduragay chatishtirishda allellarning F_2 avlodida fenotip jihatdan allellarning quyidagi kombinatsiyasi yuzaga chiqishi mumkin: sariq va silliq = 3/4x3/4 = 9/16; yashil va silliq = 3/4x1/4 = 3/16; sariq va burushgan = 3/4x1/4 = 3/16; yashil va burushgan = 1/4x1/4 = 1/16.

Xulosa qilib aytganda, G. Mendel tajribalarida dominant va retsessiv belgilarning nisbati 3:1 ni tashkil etadi.

Uch, toʻrt va undan koʻp belgilari bilan tafovut qiladigan formalarni chatishishidan hosil boʻlgan organizmlar **poliduragaylar** deb nomlanadi. Masalan, noʻxatning doni sariq, sirti tekis, gultojibargi qizil boʻlgan navi doni yashil, sirti burushgan, gultojibargi oq rangda boʻlgan navi bilan chatishtirilsa F_1 duragaylarning doni sariq, sirti tekis, gultojibarglari qizil rangda boʻladi.

Agar F₁ duragaylar oʻzaro chatishtirilsa 8 xil urgʻochi gametalar, 8 xil gametalar erkak qoʻshilishi oqibatida 64 ta zigota hosil boʻladi. Ularning fenotipi: 27 ta doni sariq, tekis, guli qizil, 9 ta doni sariq, tekis, guli oq, 9 ta doni sariq, burushgan, guli oq, 9 ta doni yashil, tekis, guli qizil, 3 ta doni sariq, burushgan, guli oq, 3 ta doni yashil, tekis, guli oq, 3 ta doni yashil, burushgan, guli qizil, 1 ta doni yashil, burushgan, guli oq boʻladi.

yashil burushgan oq

sariq tekis qizil

Fenotip

P_{c}	Genotip /	AABBCC	X	a	abbss			
ga	meta	ABC			abc			
_	Fenotip Sa	riq tekis o	qizil	sariq	tekis qiz	il		
F_1	Genotip	AaBbCc	X	A	aBbCc			
23	ABC	ABc	AbC	Abc	aBC	aBc	abC	abc
ABC	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.
	AABBCC	AABBCc	AABbCC	AABbCc	AaBBCC	AaBBCc	AaBbCC	AaBbCc
ABc	s.t.q.	s.t.oq	s.t.q	s.t.oq	s.t.q	s.t.oq	s.t.q.	s.t.oq
	AABBCc	AABBcc	AABbCc	AABbcc	AaBBCc	AaBBcc	AaBbCc	AaBbcc
AbC	s.t.q.	s.t.q	s.b.q.	s.b.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.b.q.	s.b.q.
	AABbCC	AABbCc	AAbbCC	AAbbCc	AaBbCC	AaBbCc	AabbCC	AabbCc
Abc	s.t.q.	s.t.oq	s.b.q.	s.b.oq	s.t.q.	s.t.oq	s.b.q.	s.b.oq.
	AABbCc	AABbcc	AAbbCc	AAbbee	AaBbCc	AaBbcc	AabbCc	Aabbcc
aBC	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	s.t.q.	ya.t.q.	ya.t.q.	ya.t.q.	ya.t.q.
	AaBBCC	AaBBCc	AaBbCC	AaBbCc	aaBBCC	aaBBCc	aaBbCC	aaBbCc
aBc	s.t.q.	s.t.oq	s.t.q.	s.t.oq	ya.t.q.	ya.t.oq.	ya.t.q.	ya.t.oq.
	AaBBCc	AaBBcc	AaBbCc	AaBbcc	aaBBCc	aaBBcc	aaBbCc	aaBbcc
abC	s.t.q.	s.t.q.	s.b.q.	s.b.q.	ya.t.q.	ya.t.q.	ya.b.q.	ya.b.q.
	AaBbCC	AaBbCc	AabbCC	AabbCc	aaBbCC	aaBbCc	aabbCC	aabbCc
abc	s.t.q. AaBbCc	s.t.oq AaBbcc	s.b.q.	s.b.oq.	ya.t.q.	ya.t.oq.	ya.b.q.	ya.b.oq aabbcc

Shuni qayd etish lozimki, allel juftlar soni qancha koʻp boʻlsa, ajralish sinflari, ularning kombinatsiyalanish imkoniyatlari, fenotipik va genotipik sinflar soni ham koʻp boʻladi. Buni quyidagi jadvalda aniq koʻrish mumkin:

Allel juftlar soni	Gameta xillari soni	Gametalarning kombinatsiyala- nish soni	Genotipik sinflar soni	Fenotipik sinflar soni	Ajralishning fenotipik formulasi
1	21=2	41=4	31=3	21=2	(3:1)1=3:1
2	22=4	4 ² =16	32=9	$2^2=4$	(3:1)2=9:3:3:1
3	$2^3 = 8$	43=64	$3^3 = 27$	$2^3 = 8$	$(3:1)^3 = 27:9:9:9:3:3:3:1$

Tayanch soʻzlar: G. Mendelning III qonuni, oraliq irsiylanish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Diduragay chatishtirishning mohiyatini tushuntirib bering.
- 2. Diduragay chatishtirishda F₂ da fenotip boʻyicha qanday nisbatlarda ajralish roʻy beradi?
- 3. G. Mendelning uchinchi qonunini ta'riflang.
- 4. Poliduragay chatishtirish deb nimaga aytiladi?
- 5. Triduragay chatishtirishda F₂ da genotip va fenotip boʻyicha qanday nisbatlarda ajralish roʻy beradi?
- 6. Qanday qilib poliduragay chatishtirishda hosil boʻladigan turli gametalar, genotiplar va fenotiplar soni hisoblanadi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-masala. Gʻoʻza oʻsimligida hosil shoxi cheklanmagan va cheklangan tipda, tola rangi esa qoʻngʻir va oq boʻladi. Shoxning cheklanmagan tipda boʻlishligi cheklangan tipda boʻlishligi ustidan toʻliq, tolaning qoʻngʻir rangda boʻlishligi esa oq rangi ustidan toʻliqsiz dominantlik qiladi.

- Cheklanmagan shoxli, qoʻngʻir tolali gʻoʻza oʻsimliklari cheklangan shoxli, oq tolali oʻsimliklar bilan chatishtirilganda F₁ da olingan oʻsimliklarning hammasi cheklanmagan shoxli va novvotrang tola bergan. F₁ oʻsimliklari oʻzoʻziga chatishtirilib, keyingi avlod olinsa, ularning fenotipi qanday boʻladi? Fenotipik sinflarning nisbatini aniqlang.
- F₁ da olingan o'simliklar cheklangan shoxli va oq tolali o'simliklar bilan chatishtirilsa, keyingi avlodda olingan o'simliklarning genotipi va fenotipini aniqlang.
- **2-masala.** Odamlarda polidaktiliya va oʻnaqaylik dominant belgilardir. Otasi 6 barmoqli, onasi har ikkala belgiga nisbatan sogʻlom oiladan chapaqay va barmoqlari soni normal bola tugʻildi. Bu oilada yana qanday fenotipli bolalar tugʻilishi mumkin?
- **3-masala.** Shaftoli mevasining tuklar bilan qoplanganlgi silliqligi ustidan, meva eti oq rangda boʻlishi sariqligi ustidan dominantlik qiladi. Tajribada ikkala belgi boʻyicha geterozigotali oʻsimlik bilan tukli oq mevali oʻsimlik chatishtirilgan.

Avlodda olingan 96 ta oʻsimlikdan 75% i mevasi tukli va rangi oq, 25% i mevasi tukli va rangi sariq boʻlgan. Olingan oʻsimliklardan nechtasi ikkinchi belgi boʻyicha gomozigotali dominant boʻladi?

4-masala. Itlarda yungining uzun boʻlishi, tanasi qora rangda boʻlishi va quloqlarining osilganligi yungining kalta boʻlishi, tanasi jigarrangda boʻlishi va quloqlarining tikka boʻlishiga nisbatan ustunlik qiladi. Barcha belgisi boʻyicha geterozigota it, hamma belgilari boʻyicha gomozigota retsessiv it bilan chatishtirilgan boʻlsa, olinadigan avloddagi itlarning necha foizining tanasi qora rangda boʻladi?

19-§. IRSIYATNING XROMOSOMA NAZARIYASI

1906-yilda U. Betson va R. Pennet xushboʻy hidli noʻxat oʻsimliklarini chatishtirib, chang donasining shakli va gulning rangi keyingi avlodda mustaqil holda irsiylanmasligini, duragaylarda ota-ona formalarining belgilari takrorlanishini aniqlashdi. Avlodlarda belgilarning mustaqil holda irsiylanishi va erkin kombinatsiyalanishi barcha belgilar uchun xos emasligi ma'lum boʻldi.

Tomas Morgan va uning shogirdlari mustaqil holda irsiylanmaydigan genlar belgilarining avloddan avlodga oʻtishini oʻrgandilar. Agar G. Mendel oʻz tajribalarini noʻxat oʻsimligida oʻtkazgan boʻlsa, Morgan uchun meva pashshasi drozofila asosiy obyekt boʻlib xizmat qildi. Drozofilalar tajriba oʻtkazish uchun juda qulay obyektdir. Chunki ular laboratoriya sharoitida tez koʻpayadi, xromosomalar soni 8 ga teng.

Genlarning mustaqil kombinatsiyalanishi qonuni oʻrganilayotgan genlar nogomologik xromosomalarda joylashsagina oʻrinli boʻladi. Genlar soni xromosomalar sonidan ancha koʻp boʻlganligi sababli bitta xromosomada juda koʻp genlar joylashadi va birikkan holda irsiylanadi. Bir xromosomada joylashgan genlar majmuyi birikish guruhi deyiladi.

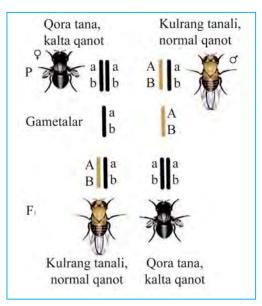
Organizmdagi genlarning birikish guruhi shu organizm xromosomalarining gaploid toʻplamiga teng boʻladi. Jumladan, makkajoʻxorida (*Zea mays*) xromosomaning gaploid toʻplami va birikish guruhi 10 ga, noʻxatda (*Pisum sativum*) 7 ga, drozofila meva pashshasida (*Drosophila melanogaster*) 4 ga, odamda (*Homo sapiens*) 23 ga teng.

Bu hodisani yaxshi tushunish maqsadida drozofilalarda ikki juft belgilarning nasldan naslga oʻtishi bilan tanishamiz. Drozofilalarda tananing kulrangligini belgilovchi gen (A) qora rang geni (a) ustidan dominantlik qiladi. Normal qanot geni (B) esa kalta qanotni belgilovchi gen (b) dan ustunlik qiladi.

Kulrang va normal qanotli pashshalar larni qora va kalta qanotli pashshalar bilan chatishtirsak, birinchi avlod bir xilliligi yuzaga chiqadi, ya'ni kulrang tanali, normal qanotli pashshalar hosil bo'ladi.

 F_1 da hosil boʻlgan kulrang tanali, normal qanotli erkak drozofilalarni qora tanali kalta qanotli urgʻochi drozofilalar bilan oʻzaro chatishtirilsa, F_b da olingan avlodning ½ qismini kulrang tanali, normal qanotli, ½ qismini qora tanali, kalta qanotli individlar tashkil etadi. Bunday birikishga **toʻla birikish** deyiladi. (46-rasm).

Agar urg'ochi digeterozigota pash-

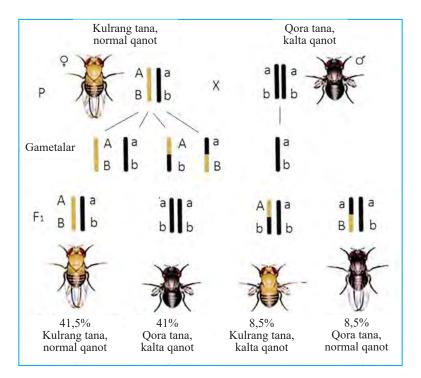

46-rasm. Toʻliq birikish.

shani tahliliy duragaylash usulida tekshirsak, avvalgi tajribaga nisbatan boshqacharoq natijani kuzatamiz. Bunda 4 xil variantda belgilarga ega boʻlgan avlod hosil boʻladi. Lekin G. Mendel tajribalarida kuzatilgan 1:1:1:1 nisbatdan farq qilib, ota-onalarinikiga oʻxshagan belgilar koʻproq (kulrang tanali, uzun qanotli – 41,5%, qora tanali, kalta qanotli – 41,5%), yangi hosil boʻlgan belgilar esa ancha kam (kulrang tanali, kalta qanotli – 8,5%, qora tanali, normal qanotli – 8,5%) uchraydi. Genlar birikishining bu xili **chala birikish** deb ataladi (47-rasm).

Genlar chala birikishining sababini tushunish uchun jinsiy hujayralarning yetilishida kuzatiladigan meyoz jarayonini eslash kerak. Meyoz I ning profazasida muhim jarayon – krossingover kuzatiladi. Gomologik xromosomalar konyugatsiyalashib allel genlarning almashinuvi sodir boʻladi.

Natijada gametalarning bir qismi yangi genlar kombinatsiyasiga ega boʻladi. Shuning uchun yangi avlodda ota-onalarnikidan farq qiluvchi yangi belgilar kombinatsiyasi vujudga keladi. Krossingover natijasida hosil boʻlgan gametalar hamda shu gametalardan hosil boʻlgan avlod bir xil nom bilan **krossoverlar** deb ataladi. Krossingoverga uchramagan gametalar ishtirokida hosil boʻlgan avlod **nokrossoverlar** deb ataladi.

47-rasm. Chala birikish.

T. Morgan qonuni quyidagicha tavsiflanadi: bitta xromosomada joylashgan genlar birikish guruhlarini hosil qiladi va nasldan naslga birikkan holda oʻtadi. Ularning birikish ehtimoli shu genlar orasidagi masofaga teskari proporsionaldir. Genlar orasidagi masofa morganida deb ataladigan birlik bilan ifodalanadi; 1 morganida 1% krossingover kuzatiladigan genlar orasidagi masofaga teng. Biz yuqorida koʻrib chiqqan misolimizdagi ikkita gen orasidagi masofa 17 morganidaga teng.

Belgilarning birikkan holda irsiylanishi, krossingover hodisasiga asoslanib T.Morgan oʻz shogirdlari bilan irsiyatning xromosoma nazariyasini yaratdi. Uning mazmuni quyidagicha:

- genlar xromosomalarda ma'lum bir chiziqli ketma-ketlikda joylashadi;
- har bir gen xromosomada o'z o'rni (lokus)ga ega; allel genlar gomologik xromosomalarning aynan bir xil lokuslarida joylashadi;
- bitta xromosomada joylashgan genlar birikish guruhini hosil qilib,
 birgalikda irsiylanadi; birikish guruhlari soni xromosomalarning gaploid
 toʻplamiga teng va har bir tur uchun doimiydir.

- krossingover jarayonida genlarning birikishi buzilishi mumkin, bunda rekombinant xromosomalar hosil boʻladi; krossingover chastotasi genlar orasidagi masofaga bogʻliq: masofa qanchalik uzoq boʻlsa, krossingover shuncha ortadi;
- rekombinatsiya foizi asosida genlar orasidagi masofa aniqlanadi, bu esa xromosomalar xaritasini tuzishga imkon beradi.

Bu sohadagi tadqiqot natijalari xromosomaning genetik va sitologik xaritasini yaratish imkonini vujudga keltirdi. Ma'lum birikish guruhga kirgan genlarning joylashish tasviri **genetik xarita** deyiladi. Genetik xaritada organizmning har bir birikish guruhi alohida tasvirlanadi va ularda joylashgan genlarning qisqartirilgan nomi beriladi, genlar orasidagi masofa krossingover foizlari natijalariga qarab belgilanadi.

Tayanch soʻzlar: birikish guruhi, krossoverlar, nokrossoverlar, genetik xarita.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Birikkan holda irsiylanish hodisasi dastlab kimlar tomonidan aniqlangan?
- 2. T. Morgan oʻz tajribalarida qaysi obyektdan va nima uchun foydalanganligini izohlang.
- 3. Toʻliq va qisman birikish deb nimaga aytiladi?
- 4. Krossingover nima? Uni isbotlovchi tajriba mohiyatini tushuntiring.
- 5. Krossover organizmlar deganda nimani tushunasiz?
- 6. Krossingover miqdori qanday hisoblanadi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-masala. Makkajoʻxori urugʻining silliq va rangli formasi bilan burushgan va rangsiz formasi chatishtirilganda 1-avlodda silliq va boʻyalgan urugʻlar hosil boʻldi, birinchi avlod duragaylari ikkala belgisi boʻyicha retsessiv organizm bilan chatishtirilganda avlodda 8304 ta rangli silliq; 298 ta burushgan rangli; 304 ta silliq rangsiz; 8326 ta burushgan rangsiz urugʻli makkajoʻxori oʻsimligi olingan boʻlsa, genotipi ota-onaga oʻxshash oʻsimliklar necha % ni tashkil etadi?

2-masala. Makkajoʻxori maysalarining sariq yoki yaltiroq boʻlishi yashil va xira boʻlishiga nisbatan retsessiv belgidir. Bu genlar birikkan holda irsiylanadi. Digeterozigota oʻsimlikdan tahliliy chatishtirish natijasida olingan 726 ta oʻsimlik dan 128 tasi krossover formalar ekanligi aniqlandi. Hosil boʻlgan oʻsimliklardan nechtasining maysasi yashil rangga ega boʻladi?

3-masala. Drozofila pashshasida qanot shakli va tana rangini ifoda etuvchi genlar bitta xromosomada joylashgan. Erkak va urgʻochi drozofila pashshalariga A va B genlari faqat otasidan oʻtgan. Digeterozigota kulrang tanali normal qanotli urgʻochi

va erkak drozofila pashshalari oʻzaro chatishtirildi. Avlodda allel genlarning oʻrin almashishi natijasida krossingover foizi 17% ni tashkli etdi. Avlodning necha % ini kulrang tanali, kalta qanotli va qora tanali, normal qanotli pashshalar tashkil etadi?

20-§. JINS GENETIKASI

Jins irsiy axborotning avlodlarga berilishi va nasl qoldirishni ta'minlaydigan hamda erkak va urgʻochi organizmlarni farqlash imkonini beradigan belgi va tuzilmalar majmuyidir. Tirik organizmlarda ikki xil jins: urgʻochi va erkak jins farq qilinadi. Organik olam evolutsiyasining ma'lum bosqichida yer yuzida ayrim jinsli organizmlar paydo boʻlgan. Hayvonlarda jinsning belgilari morfologik, fiziologik, biokimyoviy xususiyatlari, murakkab xattiharakatlari orqali namoyon boʻladi. Jinsiy belgilar birlamchi va ikkilamchi boʻladi. Birlamchi jinsiy belgilarni jinsiy organlar sistemasi ifoda etadi, ular gametalar hosil boʻlishi va urugʻlanishni ta'minlaydi. Ikkilamchi jinsiy belgilar gormonlar ta'sirida voyaga yetgan davrda rivojlanadi va hayot davomida saqlanadi. Masalan, qushlar va sutemizuvchi hayvonlarning erkagi gavdasining yirikligi, chiroyli boʻlishi, odamlarda esa erkaklarda soqol-moʻylovning boʻlishi, ovozning yoʻgʻon boʻlishi. Erkak va urgʻochi organizmlarning koʻrinishidagi farq jinsiy dimorfizm deyiladi. Jinsiy dimorfizm koʻpgina hayvonlarda, odamda yaqqol koʻzga tashlanadi. Odam, hayvon va oʻsimliklarda jinslarning nisbati bir xil 1:1 boʻladi. Jins koʻpincha urugʻlanish jarayonida ma'lum bo'ladi. Jinsni aniqlashda kariotip asosiy rol o'ynaydi. Har bir organizmning kariotipi har ikkala jinsda bir xil boʻlgan xromosomalar – autosomalar, erkak va urgʻochi jinslarni bir-biridan farq qilishini ta'minlaydigan xromosomalar – jinsiy xromosomalardan iborat. Masalan, drozofila pashshasining kariotipi 6 ta autosoma va ikkita jinsiy xromasomadan iborat.

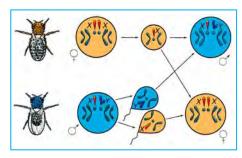
Kariotipi bir xil jinsiy xromosomalarga ega, bir xil gametalar hosil qiladigan jins gomogametali jins deyiladi. Kariotipi har xil jinsiy xromosomalarga ega, har xil gametalar hosil qiladigan jins geterogametali jins deyiladi. Odam, sutemizuvchilar, ayrim hasharotlarning urgʻochilari gomogametali, erkaklari geterogametali boʻladi. Qushlar, sudralib yuruvchilar va ayrim hasharotlarda esa aksincha, erkaklari gomogametali, urgʻochisi geterogametali boʻladi.

Hayvonlarda jinsiy xromosomalarning o'zaro nisbati

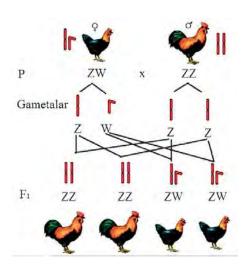
Organizm- lar	Geteroga- metali jins	Sperma- tozoid	Tuxum hujayra	Zigotalar	
Odam, drozofila va boshqalar	Erkak	X va Y	X va X	XX ↓ ♀	XY d
Qandala (protenor)	Urgʻochi	X va X	X va O	XO	TXX T
Chigirtka	Erkak	X va O	X va X	XX II	XO
Qushlar, kapalaklar	Urgʻochi	Z va Z	Z va W	ZW P	ZZ II

Meyoz jarayonida geterogametali individlar bir xil miqdorda X va Y xromosomali gametalar hosil qiladi. Shu sababli, jinsiy koʻpayishdan keyin hosil boʻlgan erkak va urgʻochi individlar soni teng boʻladi. Masalan, erkaklari geterogametali boʻlgan organizmlar (drozofila)da jinsning irsiylanishi 48-rasmda berilgan.

Ba'zi organizmlarda geterogametalilik bir jinsiy xromosomani yoʻqolishi bilan aloqador. Shunga koʻra gomogametali organizm XX, geterogametali organizm XO boʻladi. Qandalalar va ninachilarning urgʻochi organizmda XX, erkagida XO, kuyakapalagida esa aksincha urgʻochilarida XO, erkaklarida XX jinsiy xromosomalar mavjud. Shunga koʻra qandala erkagida 13 ta xromosoma, urgʻochisida 14 ta xromosoma boʻladi. Undan 12 tasi autosoma xromosomalari hisoblanadi.

48-rasm. Drozofila meva pashshasida jinsning irsiylanishi.

49-rasm. Qushlarda jinsning irsiylanishi.

Erkaklari gomogametali boʻlgan organizmlar (qushlar)da jinsning irsiylanishi 49-rasmda berilgan.

Jinsni aniqlashni progam, epigam, singam tiplari mavjud. Jinsni aniqlashning progam tipida jins urugʻlanguncha ma'lum boʻladi. Masalan, kolovratkalarda sitoplazmaga boy tuxum hujayradan urgʻochi, sitoplazmasi kam tuxum hujayradan erkak organizm rivojlanadi.

Jinsni aniqlashning epigam tipida jins tashqi muhitga bogʻliq boʻladi. Masalan, ayrim halqali chuvalchanglarning otalangan tuxum hujayrasi mustaqil hayot kechirsa urgʻochi, parazitlik qilib hayot kechirsa erkak organizm rivojlanadi. Jinsni aniqlashning singam tipi keng tarqalgan

boʻlib, jins urugʻlanish vaqtida ma'lum boʻladi.

Tayanch soʻzlar: dimorfizm, autosoma, jinsiy xromosoma, gomogametali, geterogametali.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Urgʻochi organizm gomogametali boʻlganda jinsga birikkan irsiylanishni misollar bilan yozib tushuntiring.
- 2. Urgʻochi organizm geterogametali boʻlganda jinsga birikkan irsiylanishni misollar bilan izohlang.
- 3. X xromosoma tarqalmaganda belgilarning irsiylanishi drozofila meva pashshasida qanday boʻladi?
- 4. X xromosoma birikkan holatda boʻlganda belgilarning irsiylanishiga oid misollar keltiring.
- 5. Geterogametali va gomogametali organizmlar yozuvda qanday ifodalanadi?

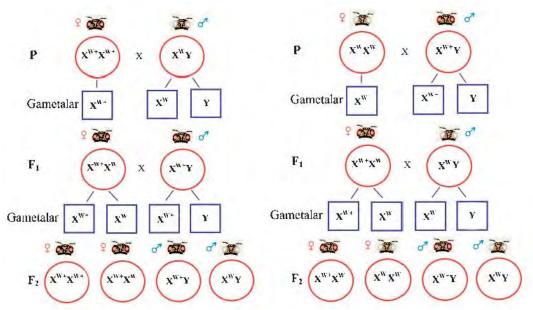
Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Jadvalni toʻldiring.

T/r	Urgʻochilari gomogametali organizmlar	Erkaklari gomogametali organizmlar
1		

21-§. JINS BILAN BOGʻLIQ HOLDA IRSIYLANISH

Genlar faqat autosomada emas, balki jinsiy xromosomalarda ham joylashgan. Autosomadagi genlar faoliyati erkak va urgʻochi organizmlarda bir xil namoyon boʻladi. Jinsiy xromosomalarda joylashgan genlar jins bilan bogʻliq holda nasldan naslga oʻtadi. Bu hodisa amerikalik T. Morgan va uning shogirdlari tomonidan drozofilada oʻrganilgan. Morgan drozofilaning koʻz rangini irsiylanishini oʻrgandi. Koʻzning qizil rangi dominant, oq rangi esa retsessiv ekanligi ma'lum boʻldi. Chatishtirish uchun olingan urgʻochi qizil koʻzli gomozigota drozofila genotipi $X^{W+}X^{W+}$, oq koʻzli erkakniki $X^{W}Y$ boʻladi. Ularni oʻzaro chatishtirish natijasida F_1 dagi urgʻochi va erkak drozofilalarning koʻzi qizil boʻladi. F_2 dagi urgʻochi drozofilalarning hammasi qizil koʻzli, lekin ularning ½ qismi gomozigota, ½ qismi geterozigota holatda, erkaklarining ½ qismi qizil koʻzli, ½ qismi oq koʻzli boʻladi.

Agar chatishtirish uchun oq koʻzli urgʻochi pashshalar bilan qizil koʻzli erkak pashshalar olinsa (resiprok chatishtirish), F₁ da hosil boʻlgan erkak drozofilalar oq koʻzli, urgʻochi drozofilalar qizil koʻzli boʻladi. F₂ dagi urgʻochi drozofilalarning ½ qismi qizil koʻzli, ½ qismi oq koʻzli boʻladi, erkaklarining ½ qismi qizil koʻzli, ½ qismi oq koʻzli boʻladi (50-rasm).

50-rasm. Drozofila meva pashshasida koʻz rangining jinsga birikkan holda irsiylanishi. W⁺ – koʻz rangining qizilligini, W– koʻz rangining oqligini ifodalaydi.

Urgʻochi organizm gomogameta, erkak geterogameta boʻlgan taqdirda, jins bilan bogʻliq belgilar boshqa organizmlarda ham shunday usulda avloddan avlodga beriladi. Gemofiliya, daltonizm, muskul distrofiyasi X xromosomaga bogʻliq holda irsiylanadi.

Urgʻochisi geterogameta boʻlgan organizmlarda jins bilan birikkan belgilarning irsiylanishi boshqacharoq kechadi. Masalan, tovuq va xoʻrozlarning pati chipor boʻlishi dominant, qora rangda boʻlishi retsessiv genlarga bogʻliq. Ular X xromosomada joylashgan. Agar qora patli (b) tovuq bilan chipor (B) patli xoʻroz chatishtirilsa F_1 avloddagi tovuq va xoʻrozlarning pati chipor rangda boʻladi. F_1 dagi xoʻroz va tovuqlar oʻzaro chatishtirilsa, F_2 avlodning barcha xoʻrozlari chipor, tovuqlarining ½ qismi chipor, ½ qismi qora patli boʻladi.

Retsiprok chatishtirishda, ya'ni chipor tovuq bilan qora xo'roz chatishishidan olingan F_1 parrandalarning tovuqlari qora, xo'rozlari chipor rangda bo'ladi. Ularning ikkinchi avlodida tovuq va xo'rozlarning ½ qismi chipor, ½ qismining pati qora rangda bo'ladi.

Organizmlardagi ayrim belgilar Y xromosomada joylashgan genlar orqali irsiylanadi.

Tayanch soʻzlar: resiprok chatishtirish, gemofiliya, daltonizm, muskul distrofiyasi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. T. Morganning G. Mendel tajribalaridan farqini tushuntirib bering.
- 2. Drozofila meva pashshasida koʻz rangining irsiylanish qonuniyatlarini tushuntiring.

- 3. Tovuq va xoʻrozlarda belgilarning jins bilan bogʻliq irsiylanishini tushuntiring.
- 4. Jins bilan cheklangan belgilarning irsiylanishini tushuntiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-masala. Bolalarda immunitet yetishmasligi qonda γ – globulin sintezlanmasligi oqibatida vujudga keladi. Ushbu kasallikni keltirib chiqaruvchi genning bir turi autosomada, ikkinchi turi jinsiy X xromosomada joylashgan. Kasallik belgisi ikkala holda ham retsessiv irsiylanadi. Ona ikki belgi boʻyicha geterozigotali, ota sogʻlom va uning avlodlarida kasallik kuzatilmagan boʻlsa, tugʻilgan farzandlarning necha foizi 1-belgi boʻyicha sogʻlom boʻladi?

2-masala. Daltonizm va kar-soqovlik belgilari retsessiv belgilardir. Daltonizm geni X xromosomada, kar-soqovlik geni autosomada joylashgan. Daltonik va kar-soqov erkak sogʻlom ayolga uylanganda oilada bitta oʻgʻil daltonik, kar-soqov, bitta qiz daltonik, lekin normal eshitadigan boʻlib tugʻilgan. Bu oilada ikkala belgisi boʻyicha ham kasal qiz tugʻilishi mumkinmi?

22-§. GENLARNING O'ZARO TA'SIRI

Organizmlardagi belgilar G. Mendel qonunida koʻrsatilganidek faqat bitta gen ta'sirida emas, balki bir necha juft noallel genlarning oʻzaro ta'sirida ham irsiylanadi. Noallel genlar xromosomalarning har xil lokuslarida joylashgan va har xil oqsillar sintezini ta'minlovchi genlardir.

Noallel genlarning o'zaro ta'siriga: epistaz, komplementarlik, polimeriya misol bo'ladi.

Noallel genlarning komplementar ta'siri. Komplementariya so'zi inglizcha «complement» – to'ldirish degan ma'noni anglatadi. Noallel genlar birbirini to'ldirishi natijasida yangi belgi rivojlanadi. Belgining rivojlanishiga ta'sir etuvchi noallel genlarning ta'siri tufayli F_2 avlodida belgilarning ajralishi 9:7;9:6:1;9:3:4;9:3:3:1 nisbatda bo'ladi.

Masalan, noallel genning har biri mustaqil ravishda yangi belgini yuzaga chiqarsa, F, da ajralish 9:3:3:1 nisbatda boʻladi.

Komplementar irsiylanishga misol qilib qush boquvchi havaskorlarga tanish boʻlgan avstraliya xoldor toʻtilarining pat rangining irsiylanishini olish mumkin.

Xoldor toʻtilarning pat rangi oq, sariq, havorang, yashil boʻladi. Agar havorang patli toʻti oq patli toʻti bilan chatishtirilsa, birinchi avlodda patning havorang belgisi dominantlik qiladi. Birinchi avloddagi erkak va urgʻochi havorang toʻtilar oʻzaro chatishtirilsa, olingan F₂ avlod toʻtilari orasida esa

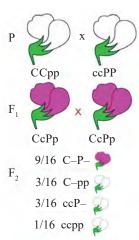
4 – Biologiya 10 97

75% havorang, 25% oq rangli boʻladi. Xuddi shunday holatni biz sariq patli toʻtilar bilan oq patli toʻtilarni chatishtirganda ham koʻramiz. Bu tajribada birinchi avlod toʻtilari sariq patli boʻlib, ularning erkak, urgʻochilari birbirlari bilan chatishtirilsa, hosil boʻlgan ikkinchi avlodda 75% toʻtilar sariq, 25% toʻtilar oq patli boʻladi.

Har ikki tajriba tafsilotini tahlil qilib, xoldor toʻtilarda pat rangi bittadan gen ta'sirida rivojlanadi degan xulosaga kelish mumkin. Ammo mazkur xulosa havorang patli toʻtilar bilan sariq patli toʻtilarni chatishtirishda oʻz tasdigʻini topmaydi. Chunki keyingi chatishtirishdan olingan birinchi avlod toʻtilarining pati yashil rangda boʻladi. Ularning erkak va urgʻochilarini chatishtirib olingan ikkinchi avlodda esa xuddi diduragay chatishtirishga oʻxshash 4 ta fenotipik sinf, ya'ni 9 ta yashil, 3 ta havorang, 3 ta sariq, 1 ta oq patli toʻtilar rivoilanadi (51-rasm)

11,011	ivojianaui (31-tasin).							
3 9	AB	Ab	aB	ab				
AB	P	P	P	P				
	AABB	AABb	AaBB	AaBb				
Ab	P	P	P	P				
	AABb	AAbb	AaBb	Aabb				
аВ	P	P	R	P				
	AaBB	AaBb	aaBB	aaBb				
ab	P	P	R	P				
	AaBb	Aabb	aaBb	aabb				

51-rasm. Genlarning oʻzaro 9:3:3:1nisbatda komplementar ta'siri.

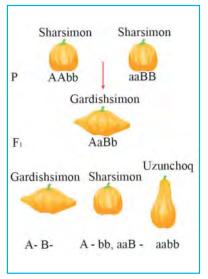
52-rasm. Genlarning oʻzaro 9:7 nisbatda komplementar ta'siri.

Dominant allel bo'lmagan genlar alohida-alohida mustaqil ravishda belgiga ta'sir ko'rsata olmasa, F_2 da 9:7 nisbatda ajralish beradi. Xushbo'y no'xat o'simligining fenotip jihatdan o'xshash oq gulli, lekin genotip bo'yicha farq qiluvchi navlari chatishtirilganda shunday natija olingan (52-rasm).

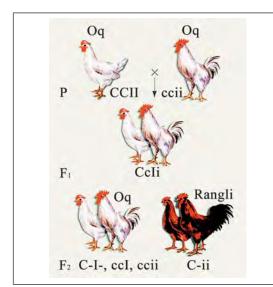
Komplementar genlar mustaqil ravishda u yoki bu belgini yuzaga chiqarsa, F₂ da fenotip boʻyicha 9:6:1 nisbatda ajralish kuzatiladi (53-rasm).

Noallel genlarning epistaz ta'siri. Noallel genlarning biri ikkinchisi ustidan dominantlik qilib, uning fenotipda namoyon bo'lishiga to'sqinlik qilishi noallel genlarning epistatik irsiylanishi deyiladi. O'ziga allel bo'lmagan bironta genning ta'sirini bo'g'adigan, ya'ni ustunlik qiladigan gen epistatik (ingibitor) gen hisoblanadi.

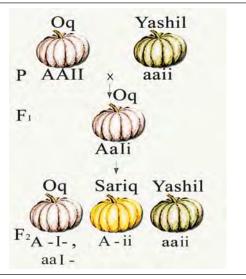
Agar dominant gen ustunlik qilsa dominant epistaz, retsessiv gen ustun boʻlsa retsessiv epistaz deyiladi. **Dominant epistazda** ingibitor genlar sifatida dominant genlar ishtirok etadi. Dominant epistazda F_2 da belgilarning fenotip boʻyicha 13:3 va 12:3:1 nisbatda ajralishi kuzatiladi. (54–55-rasmlar).

53-rasm. Genlarning oʻzaro 9:6:1 nisbatda komplementar ta'siri

54-rasm. Genlarning oʻzaro 13:3 nisbatda epistatik ta'siri.

55-rasm. Genlarning oʻzaro 12:3:1 nisbatda epistatik ta'siri.

Noallel genlarning polimer ta'siri. Allel bo'lmagan genlarning polimer tipi komplementariya va epistazdan tubdan farq qiladi. Agar komplementar irsiylanishda belgi asosiy, to'ldiruvchi gen allellari ta'sirida paydo bo'lsa, epistazda belgiga bir allel gen bevosita, ikkinchi allel bo'lmagan gen bilvosita ta'sir qilsa, polimeriyada bir-biriga allel bo'lmagan genlar bir yo'nalishda belgiga ta'sir ko'rsatib uni rivojlantiradi. Polimer irsiylanish kumulativ va nokumulativ polimeriyaga ajratiladi.

Kumulativ polimeriyada ikki juft noallel gen ishtirokida F₂ da fenotip boʻyicha nisbat 1:4:6:4:1 boʻladi. Odamlarda teri rangining irsiylanishini olish mumkin, bu belgi ikki juft noallel genning kumulativ ta'siriga bogʻliq holda yuzaga chiqadi (56-rasm).

Nokumulativ polimeriyada genotipda polimer genlardan birorta dominant alleli boʻlsa ham belgi yuzaga chiqadi. Dominant allellar soni belgining yuzaga chiqish darajasiga ta'sir koʻrsatmaydi. Nokumulativ polimeriyada ikki juft

3 9	A_1A_2	$A_1 a_2$	a_1A_2	$a_1 a_2$
A_1A_2				
	$A_1A_1A_2A_2$	$A_1A_1A_2a_2$	$A_1 a_1 A_2 A_2$	$A_1 a_1 A_2 a_2$
$A_1 a_2$				
	$A_1A_1A_2a_2$	$A_1A_1 a_2a_2$	$A_1 a_1 A_2 a_2$	$A_1 a_1 a_2 a_2$
a_1A_2				
	$A_1 a_1 A_2 A_2$			
a ₁ a ₂				
	$A_1 a_1 A_2 a_2$			

56-rasm. Genlarning oʻzaro 1:4:6:4:1 nisbatda polimer ta'siri.

noallel gen ishtirokida F₂ da fenotip boʻyicha nisbat 15:1 boʻladi. Masalan, jagʻjagʻ oʻsimligida qoʻzoqcha mevasi uchburchak va tuxumsimon shaklda boʻladi. Agar qoʻzoqchasi uchburchak jagʻjagʻ bilan qoʻzoqchasi tuxumsimon

shakldagi jagʻjagʻ chatishtirilsa, F₁ avlodda qoʻzoqcha mevalarning uchburchak shakli hosil boʻladi, F₂ duragaylarining ¹⁵/₁₆ qismi uchburchak, ¹/₁₆ qismi esa tuxumsimon shakldagi mevaga ega boʻladi.

Pleyotropiya. Genlarning koʻp tomonlama ta'siri *pleyotropiya* deyiladi. Genlarning pleyotrop ta'siri biokimyoviy tabiatga ega: bitta gen nazorati ostida hosil boʻladigan bitta oqsil – ferment nafaqat bitta belgining yuzaga chiqishiga, shuningdek, boshqa turli xil belgi va xususiyatlarga ham ta'sir etib, ularda oʻzgarishlarni keltirib chiqaradi. Genlarning pleyotrop ta'siri birinchi marta G. Mendel tomonidan aniqlangan, bunda u toʻq qizil gulli oʻsimliklarning barg qoʻltigʻida qizil dogʻlarni, urugʻ poʻsti esa kulrang yoki qoʻngʻir rangda boʻlishini kuzatgan. Bunday belgilarning rivojlanishi bitta irsiy omil (gen) ta'sirida amalga oshadi.

Odamda retsessiv irsiy kasallik – oʻroqsimon anemiya uchraydi. Gemoglobin molekulasida aminokislotalardan birining oʻrin almashib qolishi eritrotsit shaklining oʻzgarishiga olib keladi. Shu bilan bir vaqtda yurak-qon tomir, nerv, ovqat hazm qilish, ayirish sistemalarida chuqur oʻzgarishlar yuzaga chiqadi. Mazkur kasallik boʻyicha gomozigota organizm bolalikda nobud boʻladi.

Shunday qilib, «gen belgining rivojlanishini belgilaydi» degan ibora ma'lum darajada shartlidir, chunki genning ta'siri boshqa genlarga bogʻliq. Genlarning oʻzaro ta'siri yuzaga chiqishiga tashqi muhit omillari ham ta'sir koʻrsatadi. Genotip oʻzaro ta'sirlashadigan genlar sistemasidir.

Genlarning modifikator ta'siri. Organizm genotipida belgiga bevosita ta'sir etuvchi gendan tashqari ushbu genlar faoliyatini kuchaytiruvchi yoki susaytiruvchi genlar ham bo'ladi. Bunday genlar modifikator genlar deb nomlanadi. Chunonchi, qoramol yungi ba'zan ola-bula rangda bo'ladi. Bu belgi bitta asosiy retsessiv gen va ikkita modifikator genlar ta'sirida rivojlanadi. Uning bittasi oq rangning hosil bo'lishini kuchaytiradi, ikkinchisi esa susaytiradi. Natijada birinchi holatda terida oq rangli, ikkinchi holatda qora rangli dog'lar ko'proq bo'ladi.

Braxidaktiliya kasalligining barmoqlar kamroq qisqarishidan tortib koʻproq qisqarishigacha boʻlgan shakllari bor. Barmoqlari qisqa odamlar genotipi geterozigota (Bb), sogʻlom odamlar genotipi (bb) boʻladi. Ushbu mutatsiyaga uchragan odamlar shajarasini oʻrganish tufayli bu belgi fenotipda asosiy (B) genidan tashqari modifikator genlar ishtirokida namoyon boʻlishi aniqlandi. Modifikator retsessiv genlar (n) gomozigota holatda boʻlsa, barmoqlarning keskin qisqarishiga olib keladi. Modifikator genlarning dominant alleli

(N) gomozigota holatda barmoqlarning kamroq qisqarishiga olib keladi, geterozigota holatda esa oʻrtacha qisqarishiga sababchi boʻladi.

Tayanch soʻzlar: allel, noallel, kumulativ, nokumulativ, pleyotropiya, modifikator.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Allel genlarning o'zaro ta'sirining qanday turlari bor?
- 2. Noallel genlarning o'zaro ta'sirining qanday turlari bor?
- 3. Komplementarlik deganda nimani tushunasiz? Unga misollar keltiring.
- 4. Epistaz irsiylanishni misollar yordamida tushuntiring.
- 5. Polimeriya nima? Polimer genlar deb qanday genlarga aytiladi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-masala. Arpa oʻsimligida xlorofill pigmentini sintezlashda 2 ta ferment qatnashadi. Ularning boʻlmasligi pigment sintezining buzilishiga olib boradi. Har bir fermentning sintezi har xil autosomalarda joylashgan dominant (A va B) genlar bilan ifodalanadi. Agar fermentning bittasi boʻlmasa, oʻsimliklar oq rangda, 2-fermentning boʻlmasligi sariq rangda boʻlishiga olib keladi. Ikkala fermentning boʻlmasligi oʻsimlikning oq rangini, ikkalasining boʻlishi yashil rangini ta'minlaydi. Agar digeterozigota arpalar oʻzaro chatishtirilsa, avlodda olingan duragaylarning necha foizi faqat yashil rangli boʻladi?

2-masala. Odam terisining rangi ikki juft noallel gen bilan belgilanadi. BBCC genotipli odamlarning terisi qora, bbcc genotipli odamniki oq rangda boʻladi. Genotipda 3 ta dominant gen boʻlsa teri qoramtir, 2 ta boʻlsa oraliq, 1 ta boʻlsa oqish boʻladi. Oraliq terili erkak terisi oqish boʻlgan ayolga uylangan. Ular farzandlarining 6/8 qismida teri rangi oraliq, oqish; 2/8 qismida qoramtir va oq boʻlgan. Erkak va ayolning genotipini toping.

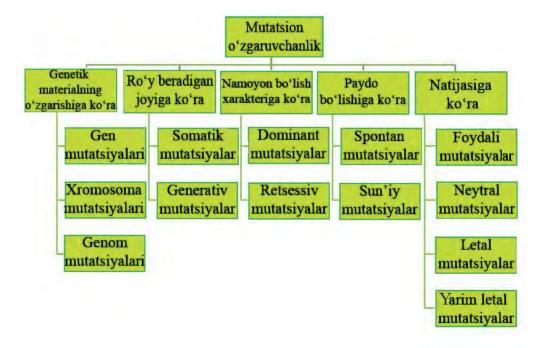
3-masala. TovuqIar oyogʻida pat boʻlishi ikki juft noallel gen tomonidan belgilanib, nokumulativ polimer tipda irsiylanadi. Agar genotipda dominant gen boʻlsa, tovuq oyogʻida pat hosil boʻladi, agar genlar retsessiv boʻlsa, pat hosil boʻlmaydi, oyogʻida pati yoʻq tovuq dominant gomozigotali patli xoʻroz bilan chatishtirilganda F_1 da 120 ta, F_2 da 1120 ta joʻja olindi, F_2 avlodning nechtasi digomozigotali boʻladi?

4-masala. Otlar yungining kulrang belgisi ikki xil allel boʻlmagan dominant gen ishtirokida rivojlanadi. Ularda B qora, b malla rangni ifodalaydi. Boshqa xromosomada joylashgan I gen; B va b genlar funksiyasini susaytiradi va otlar rangi kulrang boʻlib qoladi. Gomozigota kulrang biya bilan malla yungli aygʻir chatishtirilgan. F_1 da kulrang otlar olingan. Ular oʻzaro chatishtirilganda F_2 12 ta kulrang 3 ta qora va bitta malla yungli otlar olingan. Chatishtirishda ishtirok etgan biya va aygʻirning, F_1 va F_2 duragay otlarning genotipini aniqlang.

23-§. O'ZGARUVCHANLIKNING UMUMIY QONUNIYATLARI

Oʻzgaruvchanlik tufayli organizmda yangi belgi va xususiyatlar paydo boʻladi. Oʻzgaruvchanlik irsiy va irsiy boʻlmagan oʻzgaruvchanlikka ajratiladi. Irsiy boʻlmagan oʻzgaruvchanlik fenotipik oʻzgaruvchanlik deb ham ataladi. Fenotipik oʻzgaruvchanlikning ikki turi mavjud: modifikatsion va ontogenetik oʻzgaruvchanlik. Ontogenetik oʻzgaruvchanlik — bu ontogenez jarayonida genlarning differensial faolligi natijasida yuzaga chiqadigan, muhit ta'siriga bogʻliq boʻlmagan oʻzgaruvchanlikdir. Modifikatsion oʻzgaruvchanlik esa tashqi muhit omillari ta'sirida fenotipda namoyon boʻladigan oʻzgaruvchanlikdir.

Irsiy oʻzgaruvchanlik genotipning oʻzgarishi natijasida sodir boʻlganligi uchun genotipik oʻzgaruvchanlik ham deyiladi. Genotipik oʻzgaruvchanlik turlariga kombinativ oʻzgaruvchanlik, mutatsion oʻzgaruvchanlik kiradi. Kombinativ oʻzgaruvchanlik meyoz jarayonida gomologik xromosomalarning oʻzaro chalkashuvi, meyozining anafaza bosqichida ota-ona xromosomalarning qutblarga tasodifiy ravishda tarqalishi va urugʻlanish jarayonida ota-ona gametalarining tasodifiy kombinatsiylashuvi natijasidir.

Mutatsion oʻzgaruvchanlik organizm genlari va xromosomalarining sifat va son jihatdan oʻzgarishi natijasi hisoblanadi.

Mutatsion oʻzgaruvchanlik. «Mutatsiya» atamasini fanga birinchi boʻlib gollandiyalik genetik olim G. De-Friz kiritdi. U koʻp yillar davomida oʻsimliklarda uchraydigan mutatsiyalarni oʻrganib 1901–1903-yillari oʻzining mutatsion ta'limotini yaratdi. Hozirgi kunda mutatsion ta'limotda ilgari surilgan gʻoyalar quyidagilardir:

- mutatsiyalar toʻsatdan paydo boʻladi, yoʻnalishga ega emas va irsiylanadigan oʻzgaruvchanlikdir;
- mutatsiyalar individual xarakterga ega, ya'ni populatsiyaning ayrim individlarida sodir bo'ladi;
 - mutatsiya natijasida hosil boʻlgan yangi belgilar turgʻundir;
 - mutatsiyalar natijasida sifat jihatidan oʻzgarishlar sodir boʻladi;
- mutatsiyalar har xil koʻrinishlarda boʻlib, foydali va zararli, neytral boʻlishi mumkin;
 - mutatsiyalarning uchrash ehtimoli oʻrganilgan organizmlar soniga bogʻliq;
- oʻxshash mutatsiyalar bir necha marta paydo boʻlishi mumkin. Mutatsion ta'limot keyinchalik har tomonlama rivojlantirildi va mutatsiyalarning koʻplab turlari aniqlandi.

Gen mutatsiyalari. Gen mutatsiyasi molekular darajada roʻy beradi. Gen mutatsiyasi koʻp hollarda fenotipda yangi belgini rivojlantiradi. Gen mutatsiyalari nukleotidlarning soni ortishi, oʻrin almashishi bilan kechadi. DNKdagi nukleotidlarning oʻrin almashishi ikki xil:

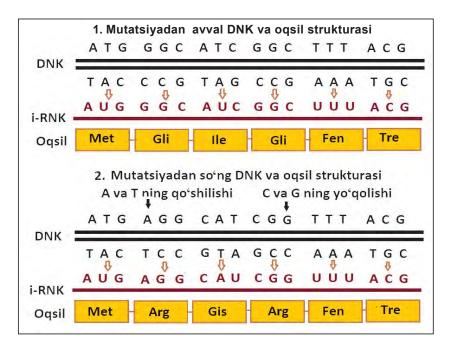
- a) bir purin azotli asosining ikkinchi purin azotli asosi yoki bir pirimidin azotli asosining ikkinchi pirimidin azotli asosi bilan almashishiga **tranzitsiya** deyiladi;
- b) purin asosining pirimidin asosi bilan, aksincha, pirimidin asosining purin bilan almashishi **transversiya** deb nomlanadi.

Lizin aminokislotasining kodi AAA dan UAA ga oʻzgarishi, glutamin kodi CAGdan UAGga oʻzgarishi mumkin (57-rasm). Har qanday aminokislota kodini mutatsiya tufayli terminator UAG kodiga oʻzgarishi polipeptid zanjiri sintezini ertaroq tugallanishiga olib keladi.

Geterozigota organizmda paydo boʻlishiga qarab ikkiga boʻlinadi:

1. Dominant mutatsiyalar. 2. Retsessiv mutatsiyalar.

Dominant mutatsiyalarga polidaktiliya (ortiqcha barmoqlilik), katarakta (koʻz shoxpardasining xiralashuvi), braxidaktiliya (kalta barmoqlilik) kabilar misol boʻladi. Retsessiv mutatsiyalarga gemofiliya, daltonizm, tugʻma karlik, albinizm kabilar misol boʻladi.

57-rasm. Gen mutatsiyasi. 1 – mutatsiyadan avval DNK va oqsil strukturasi; 2 – mutatsiyadan soʻng DNK va oqsil strukturasi.

Agar mutatsiya dominant boʻlsa, birinchi avlodning oʻzidayoq yuzaga chiqadi. Retsessiv boʻlsa, ikkinchi yoki undan keyingi avlodlarda paydo boʻlishi mumkin.

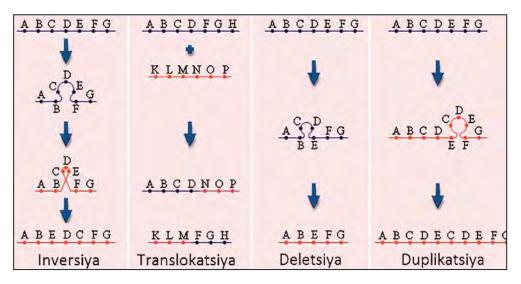
Mutatsiyalarning kelib chiqish sabablariga koʻra: spontan va indutsirlangan mutatsiyalarga ajratiladi. Spontan mutatsiyalarni keltirib chiqaruvchi sabab aniq emas, ular oʻz-oʻzidan paydo boʻladigan mutatsiyalardir. Atrof-muhitda mutagen omillar koʻp boʻlsa, ular spontan mutatsiyalarni bir necha martaga oshirib yuboradi.

Indutsirlangan mutatsiyalar (keltirib chiqarilgan mutatsiyalar) inson tomonidan ma'lum maqsadlarda hosil qilinadi. Bunday mutatsiyalarni keltirib chiqaruvchi mutagenlar 3 guruhga ajratiladi: *fizik* (radioaktiv nurlar, rentgen nurlari, harorat); *kimyoviy* (organik va anorganik moddalar); *biologik* (viruslar, toksinlar).

Irsiyatga berilishiga qarab generativ va somatik mutatsiyalar farq qilinadi. Generativ mutatsiyalar, ya'ni jinsiy hujayralarda sodir boʻladigan va nasldan naslga oʻtadigan mutatsiyalardir. Tabiati boʻyicha generativ mutatsiyalarning somatik mutatsiyalardan farqi yoʻq, chunki ikkalasi ham xromosomalar strukturasining oʻzgarishi natijasida kuzatiladi. Lekin yuzaga chiqish xususiyati, tabiatda va seleksiyadagi roli bilan farq qiladi.

Somatik mutatsiyalar somatik hujayralarda sodir boʻlib, jinsiy koʻpayish orqali nasldan naslga berilmaydi. Lekin jinssiz usulda koʻpayuvchi organizmlarda shu belgili avlodlar paydo boʻladi.

Organizmlarni yashash muhitiga moslanishlarini ta'minlovchi mutatsiyalar foydali, hayot faoliyatiga ta'sir etmaydigan mutatsiyalar neytral mutatsiyalar deyiladi. Organizmlarning yashash faoliyatini susaytiruvchi mutatsiyalar *yarim letal mutatsiyalar* deyiladi.

58-rasm. Xromosoma mutatsiyalari. (Alifboning har bir harfi bitta gen deb olingan).

Yarim letal mutatsiyalarga kalta oyoqli qoʻylar va tovuqlarni misol qilib olish mumkin. Embrional yoki postembrional rivojlanishning dastlabki bosqichlaridayoq oʻlimga olib keladigan mutatsiyalar *letal mutatsiyalar* deyiladi.

Xromosoma mutatsiyalari. Har bir biologik tur boshqa turdan xromosomalarning soni, shakli, hajmi bilan farqlanadi. Xromosoma strukturasining oʻzgarishi bilan bogʻliq mutatsiyalar **xromosoma mutatsiyalari** deb nomlanadi (58-rasm).

Deletsiya – xromosoma oʻrta qismining yoʻqolishi; **duplikatsiya** – xromosomalar ayrim qismlarining ikki marotaba ortishi; **inversiya** – xromosoma ayrim qismining oʻz oʻrnini 180° ga oʻzgarishi; **translokatsiya** – nogomologik xromosomalarning oʻzaro ayrim boʻlaklari bilan oʻrin almashishi.

Genom mutatsiyalari. Poliploidiya – xromosomlar gaploid toʻplamining karrali ortishi. Olimlar oʻsimlik urugʻlariga kolxitsin moddasi bilan ta'sir qilib

koʻplab poliploid formalar oldilar. Kolxitsin moddasi boʻlinish urchugʻining hosil boʻlishini buzadi va oqibatda mitozning anafazasida xromosomalar ikki qutbga tarqalmay ona hujayra markazida qoladi.

Poliploidiya ikki xil boʻladi: **avtopoliploidiya** va **allopoliploidiya**. *Avtopoliploidiya* bir turga mansub organizm xromosomalarining karrali ortishi. Avtopoliploidlar muvozanatli (4n, 6n, 8n va hokazo) va muvozanatsiz (3n, 5n, 7n va hokazo)ga ajraladi. Muvozanatli avtopoliploidlar xromosomasi diploid boʻlgan organizmlarga qaraganda poya, barg, gul, meva urugʻlari yirik boʻladi.

Allopoliploidlar har xil turga mansub organizm xromosomalarining birlashishidan hosil boʻladi. Allopoliploidiya turlararo duragay organizmlardagi xromosoma toʻplamining karrali ortishidir. XX asrning 20-yillarida G. D. Karpechenko karam (*Brassia oleraceae*) bilan turp (*Raphanus sativus*)ni chatishtirib duragay olgan. Bunday turlararo duragaylarning vegetativ organlari kuchli rivojlansa ham ular pushtsiz boʻlgan. Chunki turlararo duragaylarda xromosomalar soni 18 ta boʻlsa ham ularning 9 tasi karamga, 9 tasi turpga tegishli boʻlgani sababli ularning xromosomalari birbiri bilan konyugatsiyalanmaydi va oqibatda gametalarning hosil boʻlishi normal bormaydi. G. D. Karpechenko urugʻchi va changchi gametalarining ayrimlari ikki avlodning xromosomalar yigʻindisiga (9R+9B) ega ekanligini aniqladi. Bunday diploid toʻplamli xromosomaga ega urugʻchi va changchi gametalarining oʻzaro qoʻshilishidan 36 xromosomali tetraploid nasl beruvchi oʻsimlik olindi. Bugʻdoyning tetraploid (28) va geksoploid (42) xromosomali, gʻoʻzaning tetraploid (52) xromosomali turlari mavjud.

Aneuploidiya hodisasi xromosomalar soni ortishi yoki kamayishi bilan aloqador. Ayrim holatlarda meyoz jarayonida xromosomalar ikki qiz hujayraga teng taqsimlanmasligi mumkin. Bunda bir gametaga bitta, ikkita yoki uchta xromosoma ortiqcha, ikkinchi gametaga shuncha xromosoma kam taqsimlanadi. Agar zigotada bitta xromosoma ortiqcha boʻlsa trisomik, bitta xromosoma kam boʻlsa monosomik, bir juft ortiqcha boʻlsa tetrasomik, bir juft kam boʻlsa nullisomik deb ataladi. Xromosomalarning son jihatdan ortiqcha yoki kam boʻlishi fenotipda jiddiy oʻzgarishlarni keltirib chiqaradi.

Irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlar qonuni. Irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlar qonuni mashhur rus olimi N. I. Vavilov tomonidan bugʻdoydoshlar oilasida kashf qilingan. Bu qonunga koʻra, agar gʻallaguldoshlar oilasiga kiruvchi bir avlodda biror-bir irsiy oʻzgaruvchanlik kuzatilsa, shunday irsiy oʻzgaruvchanlik uning boshqa avlodlarida ham uchrashi mumkin. Gʻallaguldoshlarning bugʻdoy, arpa, suli, tariq, makkajoʻxori,

sholi avlodlarida ayrim belgilarning, masalan, don rangining oq, qizil, qora, gunafsha rangda boʻlishi; don shaklining yumaloq, choʻzinchoq boʻlishi; hayot tarziga koʻra kuzgi, bahorgi, yarim kuzgi, ertangi, kechki formalarida takrorlanishini koʻrish mumkin. Irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlar qonuni hayvonlarda ham oʻz tasdigʻini topadi. Xususan, albinizm umurtqali hayvonlarning barcha sinflari — baliqlar, suvda va quruqlikda yashovchilar, sudralib yuruvchilar, qushlar, sutemizuvchilarga mansub avlodlarda, turlarda kuzatiladi. Irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlar qonuniga asoslanib seleksionerlar madaniy oʻsimliklarning boy kolleksiyasini toʻplashda va undan yangi navlarni chiqarishda foydalanadilar.

Modifikatsion oʻzgaruvchanlik. Bir xil genotipga ega organizmlarda tashqi muhit omillari ta'sirida vujudga keladigan fenotipik tafovutlar modifikatsion oʻzgaruvchanlik deb ataladi. Genotip oʻzgarmaganligi uchun modifikatsion oʻzgaruvchanlik nasldan naslga berilmaydi. Modifikatsion oʻzgaruvchanlik populatsiyadagi deyarli barcha organizmlarga xos ekanligi bilan tavsiflanadi. Modifikatsion oʻzgaruvchanlik boʻyicha toʻplangan ma'lumotlar nuklein kislotalardagi irsiy axborot qanday qilib fenotipda namoyon boʻlishini tushunishga yordam beradi.

Har qanday tirik mavjudotning morfologik, fiziologik, biokimyoviy belgixossalari majmuasi, ya'ni fenotipi faqat ota-onadan olingan genlargina emas, balki ma'lum darajada shu organizm rivojlanayotgan muhitning xilma-xil omillari ta'siriga ham bogʻliq.

Modifikatsion oʻzgaruvchanlikka suv ayiqtovoni oʻsimligi barglarining shakli oʻzgaruvchanligini misol qilib keltirish mumkin. Bitta oʻsimlik tupi barglarning suv ostidagi va suv yuzasida barglarining shakli bilan farqlansa-da, ularning genotipi bir xil boʻladi. Barglar shakli yorugʻlikka bogʻliq.

Bitta genotipning tashqi muhit sharoitiga qarab har xil fenotipni yuzaga chiqara olish chegarasi reaksiya normasi deyiladi. Modifikatsion oʻzgaruvchanlikning evolutsion ahamiyati shundan iboratki, u organizmlarga oʻz ontogenezida tashqi muhit omillariga moslashish imkoniyatini yaratadi. Reaksiya normasi keng boʻlgan organizmlar tabiiy tanlashda qulaylikka ega boʻladi. Organizmlarning boʻyi, massasi, pigmentatsiyasi va shunga oʻxshash koʻplab belgilar modifikatsion oʻzgaruvchanlikka moyildir. Modifikatsiyalarning kelib chiqishi organizmda biokimiyoviy va fermentativ reaksiyalarning u yoki bu tomonga oʻzgarishiga bogʻliqdir.

Tirik organizmlarning belgi va xususiyatlari, masalan, terida pigmentning ishlab chiqarilishi albatta genotipga bogʻliq. Lekin teridagi pigmentning hosil

boʻlishini quyosh nuri miqdori belgilaydi. Belgining yuzaga chiqishi genotipning ma'lum bir tashqi muhit ta'siriga moyilligiga (beriluvchanligi) bogʻliq. Shuning uchun ma'lum bir joyda tarqalgan yuqumli kasalliklar bilan shu joy aholisining hammasi ham kasal boʻlavermaydi. U genotipida shu kasallikka moyilligi bor kishilardagina yuzaga chiqadi.

Organizmning tashqi muhit sharoiti ta'siriga javobi shu ta'sirga moslanishini bildiradi. Dengiz sathidan yuqoriga koʻtarilgan sari odam qonida eritrotsitlarning soni koʻpayadi. Odamlarda yozda terida melaninning koʻpayishi, hayvonlarda junning sovuq tushishi bilan qalinlashishi ham sharoitga moslashishdir. Oʻsimlik yorugʻlik kam tushadigan joyda oʻstirilsa, uning barg plastinkalari kattalashadi, ya'ni fotosintez sodir boʻladigan yuza oshadi va shu sharoitga moslashadi.

Organizmlarning miqdoriy belgilari tashqi muhitning sharoiti ta'sirida nisbatan kuchli oʻzgaradi. Madaniy oʻsimliklarning boʻyi, bargi va urugʻlarining soni, hosildorligi, uy hayvonlarining vazni, sut mahsuldorligi ularni parvarish qilish va boqish sharoitiga bogʻliq. Bundan tashqari miqdoriy belgilarning irsiylanishi va xilma-xilligi oʻzaro va koʻp tomonlama ta'sir etuvchi genlarning faoliyatiga bogʻliq. Shuning uchun miqdoriy belgilarning irsiylanishi va modifikatsion oʻzgaruvchanlikni oʻrganishda maxsus statistik usullardan foydalaniladi.

Bu usullarning mohiyati quyidagilardan iborat: oʻrganilayotgan oʻsimlik navlari, hayvon zotlari va ular duragaylarining mumkin qadar koʻproq vakillari tajribaga jalb etiladi. Ularning har birida oʻrganilayotgan belgini ifodalovchi miqdoriy koʻrsatkichlar, masalan: massasi gramm yoki kilogrammda, boʻyi santimetr yoki metrda aniqlanadi. Olingan dalillar asosida variatsion qator va grafik tuziladi hamda oʻrganilayotgan belgining oʻrtacha koʻrsatkichi aniqlanadi.

Modifikatsion oʻzgaruvchanlik tibbiyotda katta ahamiyatga ega. Har bir kasallik reaksiya normasiga bogʻliq tarzda har xil odamlarda turlicha kechishi mumkin.

Tayanch soʻzlar: tranzitsiya, transversiya, deletsiya, duplikatsiya, inversiya, translokatsiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Irsiy oʻzgaruvchanlik haqida gapirib bering.
- 2. Gen mutatsiyalari nima?
- 3. Genom mutatsiyalarini sharhlang.
- 4. Modifikatsion oʻzgaruvchanlikning ahamiyatini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq:

«Mutatsiyalarning ahamiyati» mavzusida referat yozing.

24-§. GENETIKA VA INSON SALOMATLIGI

Inson salomatligini saqlash, mustahkamlash va irsiy kasalliklarning oldini olishda genetika fanining tarmogʻi – odam genetikasi muhim oʻrin tutadi.

Odam Homo sapiens turiga mansub boʻlib, biologik nazariyalarga koʻra u organik olamning tarkibiy qismi va uzoq davom etgan evolutsiya jarayoni mahsuli. Shu sababli ham tirik organizmlarga qoʻllaniladigan umumbiologik qonuniyatlar odam irsiyatini oʻrganishda qoʻllaniladi.

Insonning shakllanishida uning organik olam shajarasining yuqori pogʻonasini egallashiga umumgenetik omillar bilan bir qatorda ijtimoiy omillar ham katta ahamiyatga ega boʻlgan. Odam ijtimoiy muhitda yashaganligi sababli, ularda oliy nerv faoliyati bilan bogʻliq boʻlgan xususiyatlar — aql, idrok, qobiliyat, nutq, mehnat qilish kabi xususiyatlar paydo boʻlgan. Bu xususiyatlarning irsiylanishi juda murakkab boʻlib, u genetik va ijtimoiy omillar tizimining umumiy ta'sirida amalga oshiriladi. Shuning uchun ham odam genetikasini oʻrganishda uning tabiatda va jamiyatda tutgan oʻrnidan kelib chiqadigan oʻziga xos tomonlari va qiyinchiliklari bor. Odam genetikasini oʻrganishda genetikaning duragaylash metodini qoʻllab boʻlmaydi. Oilada farzandlar sonining kamligi belgi va xossalarning irsiylanishning xilma-xilligini aniqlash imkonini bermaydi, shu sababli odam irsiyati geneologik, sitogenetik, immunologik, biokimyoviy va populatsion statistik metodlar yordamida oʻrganiladi.

Odam genetikasi inson salomatligini mustahkamlashda amaliy ahamiyatga ega, odamdagi irsiyat va oʻzgaruvchanlik qonuniyatlarini molekula, hujayra, organizm va populatsiya darajalarida oʻrganib, belgi va xususiyatlarining normal va patologik holatidagi irsiylanishi va oʻzgarishining qonuniyatlarini kashf etadi. Odam genetikasining soʻnggi yillarda qoʻlga kiritgan yutuqlari irsiyatning molekular tuzilishi, mutatsiya va ular oqibatida kelib chiqadigan irsiy kasalliklarni oʻrganish imkonini beradi. Irsiy kasalliklar irsiy axborotni saqlash, avloddan avlodga oʻtkazish jarayonining buzilishi oqibatida kelib chiqadi va nasldan naslga oʻtadi.

Barcha tirik organizmlar kabi odam irsiyatida ham mutatsion oʻz-garuvchanlik roʻy beradi. Mutatsiyalarning odam organizmi va hayotiy jarayonlariga koʻrsatgan ta'siriga koʻra foydali, zararli, neytral, letal, yarim letal turlarga ajratiladi.

Keyingi yillarda oʻrta yoshdagi odamlarning 70% ida tasodifiy irsiy oʻzgaruvchanlik — mutatsiyalarning koʻp uchrashi aniqlangan. Mazkur mutatsiyalar jiddiy irsiy oʻzgaruvchanlik, inson hayotining davomiyligini

cheklovchi, shuningdek, hayot va ish faoliyatiga salmoqli ta'sir koʻrsatadigan kasalliklarni vujudga keltiradi. Bugungi kundagi asosiy muammolardan biri inson genofondini saqlash orqali salomatlikni mustahkamlash sanaladi.

Odam irsiyatini oʻrganishda quyidagi metodlardan foydalaniladi:

Shajara tuzish (geneologik) metodidan odamning normal va kasallik belgi-xususiyatlarining sabablarini oʻrganish maqsadida mumkin qadar koʻproq avlodlarining nasl-nasabi haqida ma'lumot toʻplash, tahlil qilishda foydalaniladi. Mazkur metod yordamida insonning koʻpgina belgilari, jumladan, gen kasalliklarining nasldan naslga oʻtish qonuniyatlarini aniqlash mumkin boʻladi. Shajara tuzish (geneologik) metodi yordamida odamdagi qobiliyat, iste'dod va boshqa fazilatlarning rivojlanishi irsiy omillarga bogʻliq ekanligi geneologik usul bilan aniqlangan. Masalan, musiqa, matematikaga boʻlgan iste'dod va qobiliyatlar. Shajara tuzishda oʻziga xos ramziy belgilardan foydalaniladi (59-rasm).

Ramziy belgilar	Belgilarning ma'nosi		
	Erkak		Bir tuxumdan rivojlangan egizaklar
0	Ayol	公公	Har xil tuxumdan rivojlangan egizak- lar
	Nikoh	⊡⊙	Geterozigotalar
	Proband		Oʻrganilayotgan belgiga ega shaxs
	Bir ota-onaning farzandlari	59-rasm. Shajara tuzis genetik b	

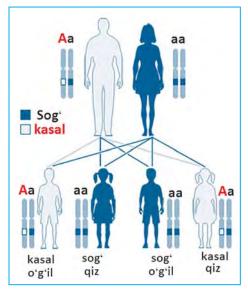
G. Mendel qonunlariga muvofiq odamlarda nasldan naslga oʻtadigan belgilarning bir nechtasi quyida misol tariqasida keltirilmoqda:

Dominant belgilar	Retsessiv belgilar
Jingalak (geterozigotalarda taram-taram) soch	Toʻgʻri soch
Sochning erta to'kilishi	Normal soch
Malla boʻlmagan soch	Malla soch
Qoʻy koʻz	Koʻk yoki kulrang koʻz
Sepkillar	Sepkillar boʻlmasligi
Pakanalik	Normal bo'y
Polidaktiliya	Barmoqlar sonining normal boʻlishi

Koʻpgina kasalliklar retsessiv holda nasldan naslga oʻtishi genealogik usul yordamida aniqlangan. Qandli diabet, tugʻma karlik, gemofiliya, shizofreniyaning ba'zi formalari shular jumlasidandir. Genealogiya usuli – eng universal, oddiy, qulay usul boʻlib, belgining bir nechta avlodda irsiylanishini aniqlashga asoslangan.

Shajara tuzish: ma'lumotlar yigʻish, shajara tuzish, shajarani tahlil qilish, xulosa yozish kabi bosqichlarda amalga oshiriladi.

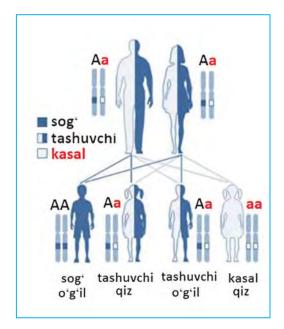
Ma'lumotlar to'plashda so'rab-surishtirish, anketalar to'ldirish va tibbiy ko'rikdan o'tkazish ishlari olib boriladi. Avlodlar shajarasini tuzishda proband

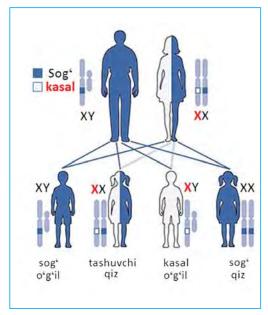

60-rasm. Autosomadagi dominant genning irsiylanishi.

haqida ma'lumot yigʻiladi. (Proband — avlodlar shajarasi aniqlanishi kerak boʻlgan shaxs). Probandning aka-uka yoki opa-singillari sibslar deyiladi. Shajaraning har bir a'zosi toʻgʻrisida, uning probandga qanday aloqadorligi toʻgʻrisida qisqacha ma'lumot yoziladi, keyin ular grafik tarzda ifodalanadi. Shajara tuzilganda probanddagi belgining irsiylanish tipini ham aniqlasa boʻladi.

Autosoma dominant tipida irsiylanish (A–D) — autosomalarda joylashgan dominant genlarga bogʻliq. Masalan: sochning jingalakligi, koʻz qoraligi, miopiya, braxidaktiliya, polidaktiliya, rezus musbat (R⁺) qon guruhlari va boshqalar (60-rasm).

61-rasm. Autosomadagi retsessiv genning **62-rasm.** X – xromosomadagi retsessiv irsiylanishi.

genning irsiylanishi.

Autosoma – retsessiv tipda irsiylanish (A–R) – autosomada joylashgan retsessiv genlarga bogʻliq. Albinizm, chapaqaylik, koʻk koʻz, silliq soch, fenilketonuriya, rezus manfiy (Rh-), I⁰ qon guruhi va boshqalar (61-rasm).

X – xromosomaga birikkan dominant genning irsiylanishi (X–D). Masalan: qandsiz diabet, D vitamini bilan davolanmaydigan raxit, ikkinchi kurak tishi yoʻqligi, tish emali qoʻngʻir boʻlishi va boshqalar.

X – xromosomaga birikkan, retsessiv genning (X–R) irsiylanishi. Masalan: gemofiliya, daltonizm, namozshomkoʻrlik (62-rasm).

Y – xromosomaga birikkan genning irsiylanishi. Masalan: gipertrixoz, ixtioz.

Sitoplazmatik irsiylanish – mitoxondriya, xloroplastlar va plazmida genlariga bogʻliq. Misollar: odamlarda koʻrish nervi atrofiyasi, mitoxondrial sitopatiya va boshqalar. Faqat onadan farzandlarga oʻtadi (oʻgʻillarida ham, qizlarida ham bir xilda kuzatiladi).

Sitogenetik metod soʻnggi yillarda katta ahamiyat kasb etdi. U odamda uchraydigan irsiy kasalliklarning sabablarini tushunib olish uchun koʻpgina materiallar beradi. Bu usul odam xromosomalar toʻplamidagi koʻrinadigan daraiadagi oʻzgarishlarni oʻrganish imkonini yaratdi.

Xromosoma va genom mutatsiyalari sitogenetik usul bilan aniqlanadi.

Soʻnggi yillarda har qanday odamning xromosoma tuzilishi va sonini unga hech ziyon yetkazmay, oson va tez oʻrganishga imkon beradigan yangi usullar ishlab chiqilgan, masalan, odam qonidagi, qon leykotsitlari ajtatib olinadi va 37° C da alohida oziq muhitiga oʻstiriladi, ulardan xromosomalar soni va tuzilishi koʻrinib turadigan preparatlar tayyorlanadi. Keyinchalik odam xromosomalarini alohida boʻyoqlar bilan boʻyash usullari ishlab chiqildi, bular xromosomalar sonini sanab, hisoblab koʻrishdan tashqari ayrim xromosomalardagi ancha nozik oʻzgarishlarni ham oʻrganishga imkon berdi.

Egizaklar metodi belgilarning egizaklarda rivojlanib borishini oʻrganishdan iborat. Egizaklar bitta tuxum hujayradan va har xil tuxum hujayradan rivojlanadi. Bitta tuxum hujayradan rivojlangan egizaklar bir jinsli va bir-biriga hayron qolarli darajada oʻxshash boʻladi, chunki ular bir xildagi genotipga egadir, ular oʻrtasidagi tafovutlar esa faqat muhit ta'siriga bogʻliq boʻladi. Har xil tuxumdan rivojlangan egizaklar aka-uka yoki opa-singillardek, bir xil yoki har xil jinsli boʻladi.

Immunologik metod zamonaviy metodlardan biri boʻlib, u qon guruhlari va rezus-omilning irsiylanishini oʻrganish asosida yuzaga kelgan. Hozirda odam immun tizimining irsiylanish xillarini oʻrganishda qoʻllaniladi. Bu tadqiqotlar tufayli oilani rejalashtirish va rezus-muammo sababli homila nobud boʻlishining oldini olish mumkin. Organ va toʻqimalar transplantatsiyasi uchun donorlarni tanlashda mazkur metoddan foydalaniladi.

Biokimyoviy metod. Odamda uchraydigan juda koʻp patologik holatlar moddalar almashinuvining normal borishida har xil oʻzgarishlar yuzaga kelishiga bogʻliq boʻladi, buni tegishli biokimyoviy usullar bilan aniqlash mumkin. Bu usul yordamida qandli diabet kasalligining sabablari oʻrganiladi. Bu kasallik me'da osti bezining odatdagi faoliyati buzilishiga bogʻliq boʻladi, bu bez qonga insulin gormonini kam ajratadi. Natijada qondagi qand miqdori koʻpayib, odam organizmidagi moddalar almashinuvida jiddiy oʻzgarishlar roʻy beradi.

Populatsion statistik metod genetikaning eng muhim metodlaridan biridir. Populatsiyada u yoki bu allelning tashuvchilar soni (alohida olingan odam genotipini emas) va turli genotiplarning foizlardagi nisbati, ya'ni genofond strukturasi aniqlanadi. 1908-yili ingliz matematigi G. Xardi va nemis antropogenetigi V. Vaynberg hozirda Xardi-Vaynberg qonuni deb ataladigan formulani ishlab chiqishdi. Bu qonunga muvofiq, populatsiyada genotiplarning nisbatini hisoblab topish mumkin. Bitta genotip vakillari (masalan, retsessiv gomozigota—aa) sonini bilgan holda boshqa vakillarning (masalan, geterozigota—

Aa) sonini osongina hisoblab topish mumkin. Bu metod yordamida populatsiyaning genetik strukturasi aniqlanadi, ya'ni normal va patologiyasi bo'lgan genlarning nisbati hisoblab topiladi. Bu formula ideal populatsiya uchun ishlab chiqilgan bo'lib, undagi ko'rsatkichlardan cheklanishlar mutatsion jarayonning yo'nalishi u yoki bu guruhlarning yashovchanligini aniqlash, populatsiyalarning kelajagini oldindan bashorat qilish imkonini beradi.

Odam irsiyatini oʻrganish metodlari organizmdagi belgilarning irsiylanish tiplari haqida muayyan xulosa chiqarish imkonini beradi. Odam genetikasi ulkan amaliy ahamiyatga ega, odam belgi va xususiyatlarining normal va patologik holatidagi irsiylanishi va oʻzgarishining qonuniyatlarini kashf etadi. Odam genetikasi odamdagi irsiyat va oʻzgaruvchanlik qonuniyatlarini molekula, hujayra, organizm va populatsiya darajalarida oʻrganadi.

Tayanch soʻzlar: Geneologik metod, shajara, proband, sibs, egizaklar metodi, biokimyoviy metod, populatsion statistik metod.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Odamda dominant holda irsiylanadigan belgilar haqida gapirib bering.
- 2. Odamda retsessiv holda irsiylanadigan belgilar haqida bilasizmi?
- 3. Geneologik metodni tushuntirib bering.
- 4. Sitogenetik metodining mohiyatini tushuntiring.
- 5. Egizaklar metodi qanday maqsadlarda qoʻllaniladi?
- 6. Immunologik metod haqida gapirib bering.
- 7. Biokimyoviy metod haqida nimalar bilasiz?

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Har xil irsiylanish tiplari orqali sogʻlom va kasal farzandlarning tugʻilish ehtimolini foizda ifodalang.

Irsiylanish	rsiylanish Ota		Oʻgʻillar		Qizlar	
tipi	Ota	Ona	sogʻlom	kasal	sogʻlom	kasal
Autosoma – dominant	AA	aa				
	Aa	Aa				
	Aa	aa				
Autosoma – retsessiv	AA	aa				
	Aa	Aa				
	Aa	aa				

X – dominant	X ^A Y	X ^A X ^a		
	XªY	X ^A X ^a		
	XAY	XaXa		
X – retsessiv	XAY	X ^A X ^a		
	XªY	X ^A X ^a		
	XAY	XaXa		

25-§. ODAMDA UCHRAYDIGAN IRSIY KASALLIKLAR. REPRODUKTIV SALOMATLIK

Reproduktiv salomatlikka inson salomatligini asrash va mustahkamlashning asosiy tarkibiy qismi sifatida e'tibor qaratiladi. Respublikamizda reproduktiv salomatlikni asrash boʻyicha qator me'yoriy hujjatlar qabul qilingan. Reproduktiv (lot. re – tiklanish, takrorlanish ma'nosida, produco – yarataman). Reproduktiv salomatlik deganda insonning oʻzidagi mavjud irsiy axborotni keyingi avlodga yaxlit, genlarni mutatsiyalarga uchratmagan holda oʻtkazish natijasida oʻzidan sogʻlom nasl qoldirib, avlodlarning bardavomligini ta'minlash tushuniladi.

Reproduktiv salomatlik – bu reproduktiv tizim va uning faoliyatiga bogʻliq barcha masalalar borasida faqat kasallik va kamchiliklar yoʻqligi boʻlibgina qolmay, balki toʻliq jismoniy, aqliy va ijtimoiy muvaffaqiyatlar holati hamdir. Reproduktiv huquq – bu barcha er-xotin juftliklar va alohida shaxslarning farzandlar soni, ular orasidagi oraliq va ularning tugʻilish vaqti haqida erkin hamda toʻliq mas'uliyat hissi bilan qaror qabul qilishi va buning uchun shart boʻlgan ma'lumot va vositalarga ega boʻlishi borasidagi asosiy huquqlarni tan olish sanaladi. Reproduktiv salomatlikka erishish uchun quyidagi tamoyillar: jinsiy yo'l orqali yuqadigan kasalliklarni oldini olish, tashxislash va davolash (OITSning oldini olish), bepushtlikning oldini olish, o'sma kasalliklari va o'sma oldi kasalliklarining oldini olish, farzandlarni ona suti bilan boqish, onalik va bolalikning muhofazasi, oʻsmirlar reproduktiv salomatligi va jinsiy tarbiyasiga amal qilinishi lozim. Mamlakatimizda bolalar va o'smirlarning reproduktiv salomatligini muhofaza qilish – bu davlat siyosati darajasida eng koʻp e'tibor qaratilayotgan masalalardan biridir. Respublikamizda ona va bola salomatligini muhofaza qilish tizimi rivojlanib, har bir viloyat va yirik

shaharlarda perinatal va skrining markazlari tashkil etilgan. Umuman olganda, sogʻlom farzandni voyaga yetkazish, aholi, xususan, bolalar va oʻsmirlarning reproduktiv salomatligini mustahkamlash boʻyicha qator amaliy ishlar olib borilmoqda.

Har bir oʻquvchi reproduktiv salomatlikka salbiy ta'sir koʻrsatuvchi omillarni bilishi, ularni e'tibordan chetda qoldirmasligi lozim. Qarindoshurugʻlar oʻrtasida nikoh, erta homiladorlik, alkogol, narkotik moddalarni iste'mol qilish, chekish va uning homilaga ta'siri, ekologiya va ijtimoiy holat reproduktiv salomatlikka salbiy ta'sir koʻrsatuvchi omillar sirasiga kiradi.

Reproduktiv salomatlik nafaqat ayolning, balki erkakning ham oʻzidan sogʻlom zurriyot qoldira olish davridagi salomatligidir. Ayniqsa, bu borada oʻsmir yigit-qizlarning salomatligiga jiddiy e'tibor qaratish zarur. Bunda asosiy e'tibor oila farovonligini ta'minlash, ularda ijobiy psixologik iqlimning hukm surishi, onalar va bolalar salomatligini saqlash, oilalarning tom ma'noda mustahkamligini ta'minlash kabilar nazarda tutiladi. Notinch, ichuvchi, giyohvand moddalarni iste'mol qilish kabi zararli odatlari mavjud oilalarda tugʻilgan farzandlar, shuningdek, reproduktiv salomatligiga befarq qaraydigan yoshlar, ayniqsa, boʻlajak onalarning tamaki chekish, spirtli ichimliklar ichish, giyohvandlik kabi zararli odatlari reproduktiv salomatligiga oʻzining salbiy ta'sirini koʻrsatadi. Koʻrsatib oʻtilgan xavf omillari keyinchalik ularning oilalarida irsiy kasalliklarga chalingan farzandlarning dunyoga kelishi, homilada fiziologik jarayonlarning normal kechishining buzilishida kuzatiladi.

Reproduktiv salomatlikka kuchli tahdid soladigan omillardan biri irsiy kasalliklar sanaladi. Naslda irsiy kasalliklar yuzaga kelishining oldini olish maqsadida nikohlanadigan yoshlar tibbiy-genetik konsultatsiyadan oʻtishi qonun bilan belgilangan.

Tugʻma kasalliklarni irsiy kasalliklardan farq etish zarur. Tugʻma kasalliklar homilaning rivojlanishidagi buzilishlar, masalan, onaning homiladorlik davrida ogʻir infeksiya kasalliklariga chalinishi, chekish va alkogol ichimliklarini qabul qilinishi, oiladagi notinchlik, asab buzilishi, ichki va tashqi muhitning zararli omillari ta'sirida vujudga keladi, aksari hollarda nasldan naslga oʻtmaydi.

Odam irsiyatining molekular darajada oʻrganilishi, odamdagi belgi va xususiyatlarning irsiylanish qonuniyatlarini tahlil qilish, mazkur belgilarning populatsiyada tarqalishi, mutatsiyani keltirib chiqaradigan omillarning irsiyatga ta'sirini aniqlash imkonini beradi.

Genetikaning asosiy tarmoqlaridan biri boʻlgan tibbiyot genetikasi, genetikaning umumiy qonuniyatlariga asoslangan holda irsiy kasalliklarni aniqlash, oldini olish va davolash yoʻllarini ishlab chiqadi.

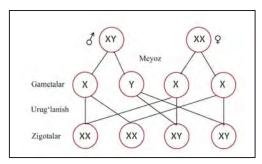
Gen kasalliklari va ularning kelib chiqish sabablari. Odam hujayrasidagi xromosomalar: autosom va jinsiy xromosomalarga ajratiladi. Autosoma xromosomalaridagi genlar mutatsiyasi oqibatida quyidagi kasalliklar vujudga keladi:

Ba'zi odamlarda qo'l va oyoq panjalarining tutashib ketishi – sindaktiliya, panjalarda qo'shimcha barmoqlarning hosil bo'lishi – polidaktiliya gen kasalliklari sanalib, dominant holda irsiylanadi. Odamda retsessiv mutatsiya oqibatida vujudga keladigan gen kasalliklari aniqlangan. Masalan, albinizm kasalligi teri, soch, ko'zning kamalak pardasida pigmentlarning bo'lmasligi bilan xarakterlanadi.

Sizga ma'lumku, meyoz jarayonining normal o'tishi normal gametalar hosil bo'lishini ta'minlaydi (63-rasm). Kariotipdagi ayrim juft xromosomalar sonining o'zgarishi (me'yordan ortishi yoki kamayishi) oqibatida vujudga keladigan kasalliklar genom mutatsiyalari aniqlangan.

Autosoma xromosomalar sonining oʻzgarishi tufayli chiqadigan kasallikka misol qilib, «Daun sindromi»ni olish mumkin. «Daun sindromi»ning kelib chiqishiga 21-juft gomologik xromosomaning bittaga ortib ketishi, ya'ni trisomik holatda boʻlishi sababchidir. «Daun sindromi»ga uchragan shaxslar kariotipida xromosomalar soni 47 ta boʻladi. Bu kasallik autosoma xromosomalarning oʻzgarishi natijasida vujudga kelganligi sababli ayol va erkaklarda uchraydi.

Bu kasallikka chalingan bemorlarga xos belgilar quyidagilardan iborat: Bemorning boshi nisbatan kichik, yuzi va peshonasi keng, koʻzlari kichik, birbiriga yaqin joylashgan, ogʻzi yarim ochiq, aqli zaif, bepusht boʻladi.

63-rasm. Erkak va ayollarda meyoz jarayonida xromosomalarning hujayralarga normal taqsimlanishi.

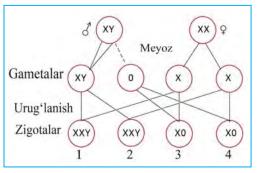
«Daun sindromi»ning kelib chiqishiga asosiy sabab ota-onaning chekishi, alkogol yoki narkotik moddalarning iste'-mol qilishi natijasida, boshlang'ich jinsiy hujayralarning meyoz bo'linishida 21-juft xromosomalarning o'z juftidan to'liq ajralishi sodir bo'lmaganligi sababli yo tuxum hujayra, yo spermatozoidda 23 ta xromosoma o'rniga 24 ta xromosoma bo'ladi. Mazkur jinsiy hujayra urug'lanishi natijasida kariotipida 47 ta xromosoma bo'lgan zigota, undan kelgusida «Daun

sindromi»ga xos belgi xususiyatlarga ega organizm rivojlanadi.

Klaynfelter sindromi kasalligi faqat erkaklarda uchraydi. Sitogenetik tahlil natijasida ularning jinsiy «X» xromosomalar soni normaga nisbatan bittaga koʻpayganligi aniqlandi. Oqibatda Klaynfelter sindromi kasalligiga duchor boʻlgan shaxslar jinsiy xromosomalar boʻyicha XXY genotipiga ega boʻladilar. Shuning hisobiga ulardagi diploid xromosomalar soni odatdagicha 46 ta emas, balki 47 ta boʻladi.

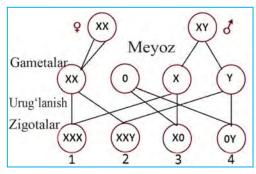
Klaynfelter sindromi kasaliga duchor boʻlgan shaxslarda jismoniy, aqliy jihatdan oʻzgarishlar paydo boʻladi. Ularda qoʻl va oyoqlar haddan tashqari uzun boʻladi. Yelka chanoqqa nisbatan tor boʻlib jinsiy bezlarning rivojlanishi buziladi. Balogʻatga yetish davridan boshlab, bir qadar aqliy qoloqlik yuzaga keladi. Bu kasallik oʻrta hisobda yangi tugʻilgan 500 ta oʻgʻil boladan bittasida uchraydi.

Ayollarda jinsiy xromosomalar mutatsiyasi bilan bogʻliq boʻlgan,

64-rasm. Erkaklarda meyoz jarayonida xromosomalarning hujayralarga taqsimlanishi buzilishining oqibatlari: 1,2 – Klaynfelter sindromi;

3,4 – Shereshevckiy-Terner sindromi.

65-rasm. Ayollarda meyoz jarayonida xromosomalarning hujayralarga taqsimlanishi buzilishining oqibatlari: 1 – X trisomiyasi; 2 – Klaynfelter sindromi; 3 – Shereshevskiy-Terner sindromi; 4 – hayotchan emas.

«Shereshevskiy-Terner sindromi» kasalligi uchraydi. Bu kasallikka duchor boʻlgan ayollarda juft gomologik jinsiy xromosomalar soni bittaga kamayadi. Ularda xromosoma soni 46 ta emas, balki 45 ta boʻlib qoladi. Bunday ayollarning boʻyi juda past, boʻyni juda qisqa boʻladi. Ularda tuxumdon rivojlanmagan, ikkilamchi jinsiy belgilar ham juda sust namoyon boʻladi. «Shereshevskiy-Terner sindromi» kasalligi oʻrta hisobda yangi tugʻilgan 5000 qizdan bittasida uchraydi (64–65-rasmlar).

Yurtimizda onalar va bolalar salomatligiga davlat siyosati darajasida katta e'tibor qaratib kelinmoqda. Zero, mustahkam sogʻliqqa ega avlod istiqbolimizning metin poydevori, davlat va jamiyat ravnaqining tayanchi sanaladi.

Respublika «Ona va bola skrining» markazi faoliyatining asosiy vazifasi «Sogʻlom ona – sogʻlom bola» tamoyilini amalga oshirishga xizmat qilishdir. Bola tugʻilishidan avval uning sogʻligʻi haqida bilish mumkin. Bularning barchasi skrining (inglizcha screening – tanlab olish, saralash), ya'ni sogʻliqni saqlashni tashkil etishda klinik belgilarsiz kechadigan kasalliklarni aniqlashga qaratilgan strategiyani amalga oshirish imkonini beradi. Ushbu strategiyaning maqsadi kasalliklarni imkoni boricha erta aniqlashdan iborat boʻlib, bu nogironlikning oldini olish uchun davolashni oʻz vaqtida boshlashda muhim ahamiyatga ega.

Jahon sogʻliqni saqlash tashkiloti ma'lumotlariga koʻra, dunyoda chaqaloqlarning 5 foizi tugʻma va irsiy xastaliklar bilan tugʻilmoqda. Homiladorlik davrida turli oʻtkir yuqumli kasalliklarni boshdan kechirish, endokrin va surunkali xastaliklar, boʻlajak onalarning notoʻgʻri ovqatlanishi, ayollar organizmida yod, foliy kislotasi, tuz tanqisligi, ekologik omillar, jumladan, ayrim dori preparatlarini qabul qilish buning asosiy sabablaridir.

Bugungi kunda skrining tizimi barcha viloyatlardagi hududiy, Qora-qalpogʻiston Respublikasi va Toshkent shahridagi Respublika skrining markazidan iborat boʻlib, ular homilador ayollar va chaqaloqlar skrining tekshiruvlaridan oʻtkazmoqda. Ushbu boʻlimlar faoliyati oilada bolalarning tugʻma va irsiy xastaliklar bilan tugʻilishining oldini olishga qaratilgan. Genetik, nevropatolog, endokrinolog, ginekolog shifokorlarning maslahatlari, shuningdek, bemorni maxsus usullar yordamida tekshirish irsiy kasallikka tashxis qoʻyish va kasallik alomatlariga qarab davolash, oilada irsiy kasallik bilan bola dunyoga kelishining oldini olish imkonini beradi.

Bundan tashqari, Respublika «Ona va bola skrining» markazida faoliyat koʻrsatayotgan genetika laboratoriyasida yangi tugʻilgan chaqaloqlar tugʻma gipotireoz va fenilketonuriya kasalligi boʻyicha hamda boshqa xromosoma sindromlarini aniqlash uchun tekshiruvlar oʻtkazilib tashxis qoʻyiladi.

Tayanch soʻzlar: fertil, kariotip, mikrotsefaliy, X trisomiyasi, Klaynfelter sindromi, Shereshevskiy-Terner sindromi, nevropatolog, endokrinolog, ginekolog.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Yurtimizda onalar va bolalar salomatligini saqlash uchun qanday ishlar olib borilmoqda?
- 2. Gen kasalliklari va ularning kelib chiqish sabablari haqida gapirib bering.

- 3. Klaynfelter sindromi, Shereshevskiy-Terner sindromi, Daun kasalliklarining belgilarini tushuntiring.
- 4. Irsiy kasalliklarni erta aniqlash va oldini olish uchun nima qilish kerak deb oʻylaysiz?
- 5. Reproduktiv salomatlikni saqlashda Respublika «Ona va bola skrining» markazi faoliyatini yoriting.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: «Inson salomatligi – jamiyat boyligi» mavzusida referat tayyorlang.

26-§ GEN MUHANDISLIGI TADQIQOT OBYEKTLARI VA RIVOJLANISH TARIXI

Organizmlar genlari yoki genlar majmuasining faoliyatini inson manfaatlarini koʻzlagan holda oʻzgartirilishiga gen muhandisligi (gen injeneriyasi yoki genetik injeneriya) deb ataladi. Gen muhandisligi — rekombinant RNK va DNKlar olish, organizm (hujayra)dan genlarni ajratish, genlarni boshqarish (manipulatsiya), genlarni boshqa organizmlarga kiritish va DNKdan tanlangan genlarni olib tashlash yoʻli bilan sun'iy organizmlar yaratish texnologiyalari va usullari jamlanmasidir.

Bir molekula oqsilning biologik sinteziga javobgar boʻlgan, DNK zanjiridagi nukleotidlar qatori gen deb ataladi. Murakkab biologik jarayon ketma-ketligini boshqarishda ishtirok etadigan, genetik tuzilishi boʻyicha deyarli bir-biriga oʻxshash boʻlgan bir necha genlar, genlar majmuasi yoki oilasini tashkil qiladi. Gen muhandisligi fanining maqsadi genlarning ichki tuzilishini va xromosomada tutgan oʻrnini ehtiyojga mos ravishda oʻzgartirib, ularning faoliyatini idora etishdir. Natijada har qanday tirik mavjudotni, albatta, imkoniyat darajasida maqsadga yanada koʻproq muvofiqlashtirish yoʻli bilan sanoat miqyosida oqsil moddalar ishlab chiqarish, oʻsimlik va hayvon turlarini inson ehtiyojiga mos ravishda oʻzgartirish, irsiy va yuqumli kasalliklarni aniq va tez tashxis qilish hamda sabablarini aniqlash usullari yaratildi.

Gen muhandisligi (gen injeneriyasi) fani irsiyatning moddiy asosi – DNK molekulasini spetsifik tarzda boʻlaklarga boʻluvchi va har qanday DNK boʻlagini bir-biriga uchma-uch biriktiruvchi enzimlar hamda DNK boʻlaklarini uzunligi boʻyicha bir-biridan oʻta aniqlik bilan ajrata oluvchi elektroforez usulining kashf etilishi oqibatida vujudga keldi. Ayniqsa, DNK molekulasini tashkil etuvchi nukleotidlarning spetsifik ketma-ketligini (izchilligini) aniqlash

hamda xohlagan DNK boʻlagini avtomatik tarzda sintez qilish usullarining va uskunalarining kashf etilishi bu fanning jadal sur'atlar bilan rivojlanishini ta'minladi.

Gen muhandisligi tadqiqot obyektlari. Gen muhandisligining tadqiqot obyektlari viruslar, bakteriyalar, zamburugʻlar, hayvon va oʻsimliklarning hujayralaridir. Tadqiqot obyektlariga qarab genetik injeneriya: gen muhandisligi, xromosoma muhandisligi, hujayra muhandisligi kabi yoʻnalishlarni oʻz ichiga oladi. Tirik tuzilmalarning DNK molekulalari hujayraning boshqa moddalaridan tozalab olingach, ular orasidagi moddiy farq yoʻqoladi. Har qanday manbadan ajratilib, tozalangan DNK molekulasi enzimlar vositasida spetsifik boʻlaklarga parchalanishi va qaytadan bu boʻlaklar ulovchi enzim vositasida ehtiyojga mos ravishda ulanishi mumkin. Hozirgi zamon genetik injeneriyasi usullari vositasida probirkada har qanday DNK molekulasi boʻlagini aynan koʻpaytirish yoki DNK zanjiridagi xohlagan nukleotidni boshqasi bilan almashtirish mumkin. Albatta, bu qadar yuksak yutuqlarga irsiyat qonuniyatlarini izchillik bilan tadqiq etish natijasida erishildi. Yuksak darajadagi bu texnologiya hozirgi zamon biologiya fanining istiqbolli sohalaridan biridir.

Irsiyatning moddiy asoslarini oʻrganish tarixi. Buyuk fransuz olimi Lui Paster bakteriyalarning xilma-xilligini, ularda irsiyat mavjudligini va xususiyatlarining irsiyatga toʻla bogʻliqligini bakteriyalarni klonlash usuli bilan ilk bor koʻrsatib berdi.

1952-yil Joshua va Ester Lederberglar bakteriyalarda genlar mutatsiyasining oʻz-oʻzidan sodir boʻlishini bakteriya koloniyalaridan nusxa (replika) koʻchirish usulini qoʻllash vositasida isbot qilib berdi. Bu olimlar mutant hujayralarni replika koʻchirish usuli bilan ajratib olishni ishlab chiqdilar.

Bir turga mansub boʻlgan, lekin ayrim genlari bilan bir-biridan farqlanuvchi bakteriya hujayralari alohida shtamm deb ataladi. Genetik xususiyatlarini hisobga olib shtammlarga nom beriladi. Masalan, «lac» (lak, minus) shtammda laktozani parchalovchi genning faoliyati u mazkur fermentning noaktiv, ya'ni mutant formasini sintez qiladi. Har qanday shtammga oid mutatsiya oqibatida oʻzgarib, bir dona bakteriya boʻlinib koʻpayishi natijasida hosil boʻlgan hujayralar toʻplami mazkur shtammning kloni deb ataladi. Bir klon tarkibiga kiruvchi bakteriya hujayralarning irsiyati bir xildir.

1915-yilda Tuort va D'Errel faglarning zararlangan bakteriyalar ichida oʻz-oʻzidan koʻpayib, ularni oldirishi mumkinligini isbotladilar. Mikrobiologlar faglardan xavfli infeksion kasallik qoʻzgʻatuvchi mikroblarga qarshi

foydalanishni umid qilgan edilar. Lekin biz yuqorida koʻrganimizdek bakteriyalar oʻz-oʻzidan spontan ravishda hosil boʻladigan mutatsiyalar tufayli faglarga chidamlilik xossasiga ega boʻladilar. Bu mutatsiyaning naslga berilishi bakteriyani fag tomonidan batamom qirilib ketishidan saqlaydi.

1950–1970-yillarda DNKning qoʻsh zanjir ekanligi, DNKning ma'lum qismini kesuvchi restriktaza fermenti, genetik kod va uning oqsilni sintez qilishdagi ahamiyati oʻrganilgan, laboratoriya sharoitida gen sintez qilingan. 1970–1990-yillarda DNKni klonlash texnologiyasi, somatik hujayralarni gibridlash yoʻli bilan monoklonal antitanani ishlab chiqaruvchi gibridoma yaratilgan, rekombinant bakteriyalar yordamida birinchi marotaba somatostatin gormoni olingan, transgen oʻsimlik yaratilgan. Rekombinant DNKdan foydalanish istiqboli fanda yangi yoʻnalish – gen muhandisligining paydo boʻlishiga zamin yaratdi.

Gen muhandisligi fanining maqsadi — bir organizmdagi qimmatbaho xususiyatga ega genlarni ikkinchi organizmga koʻchirib oʻtkazish yoki shu genlar faoliyatini kuchaytirish orqali ikkinchi organizmda yoʻnaltirilgan oʻzgarishlar (transformatsiya) keltirib chiqarish va bu oʻzgarishlardan inson manfaatlari yoʻlida foydalanishdir.

Tayanch soʻzlar: genlar majmuasi, rekombinant gen, transformatsiya.

- 1. Genetik injeneriya qanday fan?
- 2. Genetik injeneriya fanining paydo boʻlishi va uning maqsadlari haqida soʻzlab bering.
- 3. Genetik injeneriya tadqiqot obyektlari nimalardan iborat?
- 4. Fanning rivojlanish tarixi haqida nimalarni bilasiz?

27-§. HUJAYRANING GENETIK ELEMENTLARI

Xromosomalar. Hayot shakllarining barchasi oʻz tuzilishi va faoliyatini belgilovchi irsiy elementlarga ega. Viruslarning irsiy elementlari DNK yoki RNK molekulasida ifodalangan boʻladi. Prokariotning asosiy nasl apparati halqasimon DNK dan iborat boʻlib, nukleoid deyiladi va sitoplazmada joylashadi. Bakteriya DNK si gistonli oqsillar bilan kompleks hosil qilmaydi, natijada xromosoma tarkibiga kiruvchi barcha genlar «ishlab turadi». Eukariotlarning irsiy axboroti xromosomalarda mujassam boʻlgan, xromosomalar DNK va gistonli oqsillardan iborat boʻladi. Eukariotlarning bir-biridan farqlanishi

ulardagi irsiy axborotning turlicha boʻlishiga bogʻliq. Ular xromosomalar soni va ulardagi genlar miqdori va sifati bilan farq qiladi.

Plazmidlar. Plazmidlar hujayraning asosiy xromosomasidan bir necha yuz barobar kichik DNK qoʻsh zanjirli halqasidan iborat. Plazmidlar oʻrtacha 3–10 dona genlardan tuzilgan va ikki toifaga boʻlinadi. Bularning birinchisi transmissibl plasmid boʻlib, u transpozon yoki bakteriofag irsiy molekulasi kabi hujayra asosiy xromosomasining maxsus DNK izchilligini kesib, rekombinatsiya boʻla oladi. Transmissibl plazmid asosiy xromosomaga birikkandan keyin oʻz mustaqilligini yoʻqotadi. Asosiy xromosomadan mustaqil ravishda oʻz-oʻzini replikatsiya qila olmaydi. Ayni paytda bunday plazmidlarda joylashgan genlar asosiy xromosomada oʻz faoliyatini bajaradi.

Hujayra boʻlinganda rekombinatsiyalanuvchi plazmidning genlari asosiy xromosoma genlari bilan birikkan holda nasldan naslga beriladi. Ikkinchi toifa plazmidlar avtonom holda replikatsiyalanuvchi plazmidlar deb ataladi. Bunday plazmidlar asosiy xromosomaga birika olmaydi, asosiy xromosomalardan mustaqil ravishda oʻz-oʻzini replikatsiya yoʻli bilan oʻnlab va hatto yuzlab marta koʻpaytira oladi. Avtonom plazmidlar bakteriya yoki zamburugʻ boʻlinganda qiz hujayralar orasida tasodifiy ravishda taqsimlanadi. Shu bilan birga avtonom plazmid bir hujayradan ikkinchisiga hujayra qobigʻi va membranasining teshiklaridan oʻta oladi. Plazmidlar tarkibi, asosan, antibiotik yoki zaharli toksin parchalovchi ferment sintez qiladigan genlardan iborat. Shu tufayli plazmidlar bakteriya, achitqi va zamburugʻlarning antibiotik va zaharli toksinlarga chidamliligini ta'minlaydi.

Plazmidning antibiotik parchalovchi genlari bir plazmiddan ikkinchisiga transpozonlar bilan birikkan holatda ham koʻchib oʻta oladi. Bu molekular jarayon kasal chaqiruvchi mikroblarning antibiotiklarga chidamliligini nihoyatda oshiradi. Plazmidlarning bu xususiyatidan genetik injeneriyada vektor sifatida foydalansa boʻladi.

Transpozonlar. Koʻchib yuruvchi elementlar organizmlar evolutsiyasida muhim oʻrin tutadigan genetik birliklar boʻlib, ular xromosomalarning bir joydan ikkinchi joyga koʻchib yuruvchi fragmentlaridir. Bunday elementlar oʻtgan asrning 40-yillarida AQSH olimasi B. Mak Klintok tomonidan kashf qilingan va bu ishi uchun olima 1984-yil Xalqaro Nobel mukofoti bilan taqdirlangan. Koʻchib yuruvchi elementlarning uch xil tipi mavjud va ular birbiridan tuzilishi, koʻchib yurish tipi va viruslarga oʻxshash yoki oʻxshashmasligi bilan farqlanadi. Shulardan birinchisi transpozonlar boʻlib, ular DNK ning bir

joydan ajralib chiqib, ikkinchi joyiga borib oʻrnashadi. Bunda DNK miqdor jihatdan oʻzgarmaydi. Transpozonlar xilma-xil boʻlishiga qaramay barcha transpozon molekulalarining ikki chetida maxsus nukleotidlar izchilligi, markaziy qismida esa DNK molekulasini belgilangan joyda «yopishqoq» uchlar hosil qilib kesuvchi transpozaza fermentini sintez qiluvchi gen mavjud. Transpozonlar xromosomada oʻz oʻrnini oʻzgartirganda irsiyat ham oʻzgaradi.

Retrotranspozonlar – DNK ning bir boʻlagi boʻlib, ular tuzilishi jihatidan RNK-tutuvchi viruslarni eslatadi. Bunday elementlar oʻzlaridan teskari transkriptaza yordamida oʻz nusxasini sintezlab, bu nusxani DNKning boshqa joyiga koʻchib oʻtishi (insersiyalanishi)ni ta'minlaydi. Koʻchish davomida retrotranspozonlarning eski nusxasi oʻz joyida qoladi va faqat ularning nusxasigina koʻchiriladi. Natijada DNK miqdor jihatdan koʻpayadi.

Uchinchi turdagi koʻchib yuruvchi elementlar – retropozonlar deb ataladi.

Retropozonlar – koʻchish mexanizmi boʻyicha retrotranspozonlarga oʻxshaydi, ya'ni ularning nusxalari sintezlanib, boshqa joyga koʻchadi. Biroq asosiy farq ular tuzilishi jihatidan viruslarga mutlaqo oʻxshamaydi va nusxa koʻchirish uchun oʻzlarida teskari transkriptaza fermentiga ega emas. Bu uch turdagi koʻchib yuruvchi elementlar organizmlar genomining koʻp miqdorini tashkil qiladi. Oʻsimliklar genomining qariyb 50 foizi transpozon, retrotranspozon va retropozonlardan tashkil topgan. Masalan, makkajoʻxori donlarida antotsian (qizil) pigmentning paydo boʻlib yoʻqolishi antotsian rangni beruvchi gen ichidagi transpozonning koʻchishi bilan izohlanadi.

Aniqlanishicha, transpozonlar va retrotranspozonlar bu elementlarning koʻchib yurishini belgilovchi transpozaza fermenti yoki nusxa koʻchiruvchi teskari transkriptaza fermenti genlarini oʻzida tutadi va koʻchib oʻtish uchun qulay boʻlgan yopishqoq uchlarga ega. Biroq bunday birliklarning fenotipik namoyon boʻlishi, ular biror funksional genga birikkanda yaqqol koʻrinadi.

Odatda yashash muhiti keskin oʻzgarganda transpozonlarning koʻchib yurishi ortadi. Shu sababdan koʻchib yuruvchi genetik elementlar ishtirokida gen muhandisligiga asoslangan koʻpgina biotexnologik jarayonlar yaratilgan.

Tayanch soʻzlar: transmissibl plasmid, avtonom plazmidlar, transpozonlar, retrotranspozonlar, retropozonlar, insersiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Plazmidlar asosan qanday genlardan tuzilgan?
- 2. Qaysi toifa plazmid qanday qilib bakteriyalarning antibiotikka chidamliligini tez amalga oshiradi?

- 3. Transmissibl va avtonom plazmidalarning hujayra irsiyatiga ta'sirini tushuntiring.
- 4. Transpozonlar qanday tuzilgan?

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Atamalar raqamini ularning ta'rifi bilan juftlang.

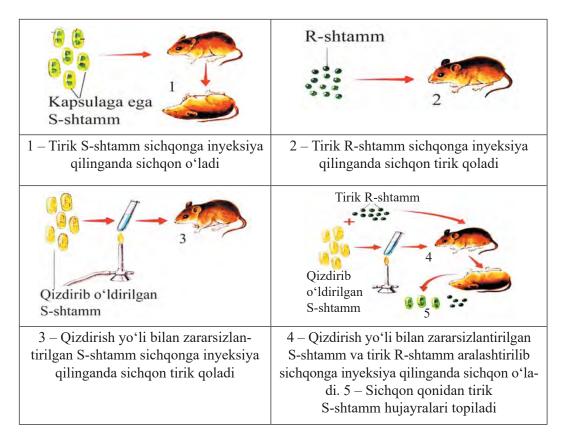
1	Plazmid	A	Asosiy xromasomaga birika olmaydigan va asosiy xromasomadan mustaqil ravishda oʻz-oʻzidan replikatsiya qiladigan halqasimon DNK molekulalari
2	Transpozon	В	Gen yoki genlar majmuasini maqsadga muvofiq oʻzgartirish
3	Avtonom plazmidlar	D	Xromosomadan tashqarida joylashgan oʻz-oʻzini replikatsiya qila oladigan halqali DNK molekulasi
4	Gen muhandisligi	Е	i-RNK matritsa vositasida oʻz nusxasini sintezlab, genomning boshqa joyiga koʻchib oʻtadigan virussimon DNK molekulasi
5	Retrotrans- pozon	F	Molekulalarning elektr maydonida joylashtirilgan maxsus gel ichida kattaligiga koʻra ajratish usuli
6	Transmissibl plazmid	Н	Hujayra xromosomalari tarkibiga rekombinatsiyalana oladigan plazmida
7	Elektroforez	G	Genomdan oʻzini qirqib, genomning boshqa joyiga koʻchib oʻtadigan genetik tuzilma

28-§. HUJAYRA IRSIYATINING OʻZGARISHIGA OLIB KELADIGAN JARAYONLAR

Gen muhandisligi maqsadi – rekombinant DNK yaratish va shu asosda organizm uchun foydali yangi belgilarni va xususiyatlar hosil qilishdir. Tabiatning oʻzida ham shu kabi rekombinatsiya jarayonlari yuz berishi kuzatiladi. Viruslar, faglar, bakteriyalar oʻzidagi genetik moddani boshqa organizmlarga oʻtkazish xususiyatiga ega.

Rekombinantlar hosil boʻlishining 3 xil usuli mavjud: transformatsiya, transduksiya, konyugatsiya.

Amerika olimlari Lederberg va Tatum 1946-yilda bakteriyalarda jinsiy jarayonlar sodir boʻlishini aniqladilar. Bakteriyalarda jinsiy jarayonlar genetik

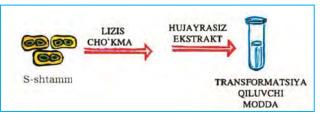
66-rasm. Griffit tajribasi.

material bilan almashinuv rekombinatsiya yoʻli bilan amalga oshadi. Bunda donor hujayra DNKsining bir qismi retsipiyent hujayraga beriladi va uning DNKsi bilan qoʻshiladi. 1940-yillarga kelib xromosomalar tarkibini oʻrganish chuqurlashdi. Xromosoma tarkibi DNK va oqsildan iboratligi aniqlandi. Bu davrda koʻpchilik olimlar irsiyatning asosi oqsil deb tushunar edilar. Keyinchalik irsiyatning asosi oqsil emas, nuklein kislotalar bilan bogʻliqligi isbotlandi. Organizm belgi va xususiyatlarining nasldan naslga oʻtishida nuklein kislotalar muhim ahamiyatga ega ekanligi 1928-yili Angliya bakteriologi Frederik Griffit, keyinchalik 1944-yilda amerikalik mikrobiolog-genetik O.Everi bakteriyalar ustida olib borgan tajribalarida aniqlandi. DNKning genetik roli birinchi marotaba pnevmoniya (zotiljam) kasalligini qoʻzgʻatuvchi yumaloq shakldagi bakteriyalar – pnevmokokklarda isbotlangan.

Transformatsiya. Ma'lum sharoitda bir organizm irsiy molekulasi har qanday bo'lagining ikkinchi organizm irsiy molekulasi tarkibiga birikish hodisasiga «transformatsiya» deb ataladi.

Pnevmokokklardagi transformatsiya hodisasi 1928-yili ingliz bakteriologi F. Griffit tomonidan ixtiro qilingan. Uning tajribasi pnevmokokklarning ikki xil – S- va R-shtammlari ustida oʻtkazilgan. Pnevmokokk bakteriyasining S-shtammi maxsus qoʻshimcha kapsulaga ega boʻlib, sirti silliq, R-shtammda esa kapsula boʻlmaydi va sirti gʻadir-budur (S-inglizcha smooth – silliq, R-inglizcha rough – gʻadir-budur). S-shtamm bakteriyaning kapsulasi sichqon organizmi immun sistemasi ta'sirini oʻtkazmaganligi sababli, u kasallik qoʻzgʻatuvchi boʻlib, sichqonlarda pnevmoniya kasalligini keltirib chiqaradi va sichqonlar oʻladi.

R-shtamm esa kasallik keltirib chiqarmaganligi sababli, bu shtammlar bilan yuqtirilgan sichqonlar nobud boʻlmaydi. Kasallik qoʻzgʻatuvchi S-shtamm qizdirilganda ular oʻladi va oʻldirilgan bakteriyalarni sichqonlarga yuborilganda sichqonlarda kasallik paydo boʻlmaydi. Sichqonlarga qizdirish natijasida oʻlgan bakteriyalar S-shtammi bilan kasallik qoʻzgʻatmaydigan R-shtammga kiruvchi tirik bakteriyalarni birgalikda qoʻshib yuqtirilganda sichqonlarning oʻlishi kuzatilgan. Oʻlgan sichqonlarda bakteriyalarning S-shtammi topilgan. Bu hodisaning mohiyati 66-rasmda ifodalangan.

S-shtamm pnevmokokk bakteriya hujayralarini parchalash yoʻli bilan ajratilgan hujayrasiz ekstrakt olish.

S-shtamm pnevmokokk bakteriya hujayralarini parchalash yoʻli bilan ajratilgan hujayrasiz ekstraktni R-shtamm bilan aralashtirib, R-shtammni S-shtammga transformatsiya qilish.

67-rasm. O. Eyveri, K. Makleod va M. Makkartilar tajribasi.

Pnevmokokkning S-shtammidan qandaydir modda R-shtammga oʻtishi natijasida R-shtammning ayrimlari S-shtammga aylangan, ya'ni transformatsiya hodisasi roʻy bergan. Lekin F. Griffits S-shtamm bakteriyalarning qanday moddasi irsiy axborotni tashib yurishini bila olmagan.

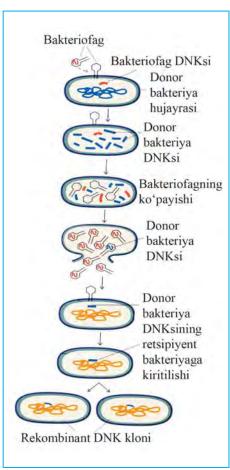
1944-yilga kelib O. Eyveri, K. Makleod va M. Makkarti Griffits tajribasini qaytadan takrorladilar va S-shtammida uning patogenlik xususiyatini tashib yuruvchi DNK ekanligini ma'lum qildilar. Ular pnevmokokk bakteriyalarning 2 xili streptomitsinga chidamli va chidamsiz shtammlari ustida tajriba olib bordi. Laboratoriya sharoitida probirkada streptomitsinga chidamli bakteriyalarni parchalab, uning DNK moddasi ajratib olindi. Olingan toza DNK chidamsiz bakteriyalar oʻsayotgan muhitga oʻtkazildi va kuzatib borildi. Kuzatishlar shuni

koʻrsatadiki, streptomitsinga chidamli bakteriyalar DNK moddasi ta'sirida, ikkinchi probirkada oʻsayotgan chidamsiz bakteriyalar shtammi antibiotikka chidamli boʻlib qoʻladi.

Shunday qilib, dastlab pnevmokokk bakteriyalarda DNKning irsiyatga aloqadorligi isbotlab berildi (67-rasm).

Transduksiya. Transduksiya jarayoni 1952-yilda N. Jinder va F. Lederberg tomonidan kashf etilgan. Bu kashfiyotga qadar bakteriya hujayrasiga fagning irsiy materiali (nuklein kislota) kirganda faglarning hujayrada koʻpayishi oqibatida bakteriyaning hujayra qobigʻi yorilib oʻlishi, ya'ni lizis boʻlishi ma'lum edi, xolos. Bu jarayon faglarning litik reaksiyasi deb ataladi. Bunda bakteriya hujayrasiga kirgan faglar 37°C da, 15–60 daqiqa ichida litik siklga kiradi.

Fag dastlab bakteriyaning nukleotidtrifosfatlardan foydalanib, DNK molekulasini replikatsiyalaydi. Soʻngra fag xromosomasi oʻzi uchun oqsil qobiq sintez qilib, fag zarrachalari hosil boʻladi. Natijada bakteriya hujayrasining qobigʻi

68-rasm. Transduksiya jarayoni.

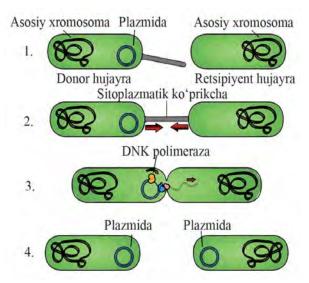
5 – Biologiya 10 129

yoriladi va fag tashqi muhitga chiqib, boshqa bakteriyani zararlantiradi. Ammo bakteriya hujayrasiga tushgan fag doimo ham shu hujayrani nobud qilavermaydi. Ba'zan fag xromosomasi bakteriya xromosomasiga rekombinatsiyalanadi. Bu jarayon fag DNK molekulasi bakteriya DNK molekulasi nukleotidlarining maxsus ketma-ketligini topib birikishi natijasida sodir boʻladi va bakteriya profag holatga oʻtadi. Xromosomasida profag boʻlgan va erkin koʻpaya oladigan bakteriyalarni lizogen bakteriyalar, jarayon esa lizogeniya deb ataladi. Tashqi muhit ta'sirida ayrim holatlarda lizogen bakteriyadan fag xromosomasi ajralib chiqishi kuzatiladi.

Fag nobud boʻlgan hujayradan sogʻlom hujayraga oʻtayotganida nobud boʻlgan bakteriya xromosomasining biror boʻlagini oʻzi bilan birga olib oʻtkazishi mumkin. Bitta bakteriyalar hujayrasidan ikkinchisiga faglar orqali genlarning oʻtishiga transduksiya deyiladi. Faglar orqali ikkinchi bakteriya hujayrasiga oʻtgan genlar bu bakteriyaning irsiyatini oʻzgartiradi (68-rasm).

Konyugatsiya (lot. conjugatio – «qoʻshilish» degan ma'noni anglatadi).

Bakteriyalarda konyugatsiya jarayoni bir bakteriya hujayrasidagi genetik materialni ikkinchi bakteriyaga olib oʻtkazish usuli boʻlib, bunda ikkita bakteriya ingichka koʻprikcha bilan bogʻlanadi va shu koʻprikcha orqali bir hujayra (donor)dan boshqasi (retsipiyent)ga DNKning bir ipi oʻtadi. Retsipiyentning irsiy xususiyatlari DNK boʻlagida uzatilgan genetik axborot miqdoriga qarab oʻzgaradi (69-rasm).

69-rasm. Bakteriyalarda konyugatsiya jarayoni.
1–2 – donor hujayraning retsipiyent hujayra bilan birikishi; 3 – donor hujayra plazmidasi DNKsining bir zanjiri retsipiyent hujayraga oʻtishi; 4 – har ikki hujayra plazmidasi

4 – har ikki hujayra plazmidasi komplementar DNK zanjirini sintezlaydi.

Demak, transformatsiya, transduksiya, konyugatsiya jarayonlari bakteriyalarning irsiyatini oʻzgarishiga olib keladi.

Tayanch soʻzlar: transformatsiya, transduksiya, konyugatsiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Transformatsiya jarayonida tashqaridan kirgan DNK molekulasi mutatsiya hosil qila oladimi?
- 2. Qanday hodisalar bakteriya hujayrasini fag tomonidan lizis qilinishidan saqlab qolishi mumkin?
- 3. Transduksiya jarayoni qanday kechganda bakteriyada mutatsiya boʻlmaydi?
- 4. Transduksiyada faglar qanday rol o'ynaydi?
- 5. Konyugatsiya jarayonining mohiyatini izohlang.

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Jadvalni toʻldiring.

Genetik injeneriya usullari	Kim tomonidan kashf qilingan	Mohiyati	Ahamiyati
Transformatsiya			
Transduksiya			
Konyugatsiya			

29-§. GEN MUHANDISLIGIDA QOʻLLANILADIGAN FERMENTLAR

Gen muhandisligida DNK molekulasini spetsifik tarzda boʻlaklarga boʻluvchi va har qanday DNK boʻlagini bir-biriga uchma-uch biriktiruvchi enzimlar hamda DNK boʻlaklarini uzunligi boʻyicha bir-biridan oʻta aniqlik bilan ajrata oluvchi elektroforez usulidan foydalaniladi.

Gen muhandisligi qoʻllaniladigan fermentlar. Gen muhandisligi fermentlari DNK molekulalari bilan turli xil tajribalarni oʻtkazishga yordam berib, ularni tegishli joyidan qirqish, turli xil boʻlaklarini ulash, tabiatda mavjud boʻlmagan yangi xildagi ketma-ketliklarni sintez qilishda qoʻllaniladi. Quyida gen muhandisligida foydalaniladigan asosiy fermentlarni koʻrib chiqamiz. Barcha fermentlarni shartli ravishda quyidagi guruhlarga ajratish mumkin: DNKni boʻlaklarga boʻluvchi; RNK matritsa asosida DNK boʻlaklarini sintezlovchi; DNK boʻlaklarini ulovchi; DNK boʻlaklari uchlari struktrurasini oʻzgartirish imkonini beruvchi fermentlar.

Polimerazalar. Gen muhandisligi keng qoʻllaniladigan fermentlardan biri DNK polimeraza fermenti boʻlib, bu ferment birinchi marta 1958-yilda Korenberg va uning hamkorlari tomonidan Esherichia coli (ichak tayoqchasi bakteriyasi)dan ajratib olingan DNK polimeraza komplementar nukleotidlarni biriktirish yoʻli bilan DNK zanjiri reduplikatsiya jarayonida ishtirok etadi.

DNK polimeraza gen muhandisligida yangi DNK molekulalarini sintez-lashda qoʻllaniladi. Viruslarni oʻrganish jarayonida shu narsa ma'lum boʻldiki, ayrim viruslarning genomi bitta RNK zanjirdan iborat boʻlib, hujayra ichida rivojlanayotganda oʻz genomini ikki zanjirli DNK koʻrinishiga oʻtkazib, xoʻjayin hujayra genomiga kiritadi. RNK matritsa asosida komplementar DNK sintezlay oladigan virusning maxsus fermenti, ya'ni teskari transkriptaza yoki *revertaza* deb nomlanuvchi maxsus ferment ajratib olingan. Revertazalar matritsa RNKga komplementar DNK zanjirini sintezlay oladi. Revertazalar yordamida MRNKning DNK nusxalarini olish mumkin.

Ligazalar. Rekombinatsiya jarayoni DNKni boʻlaklarga ajratish va ularni ulashdan iborat ekanligini koʻrsatdi. Qoʻshni nukleotidlar orasidagi fosfodiefir bogʻlarini tiklash orqali DNK boʻlaklarini bogʻlash vazifasini bajaruvchi ferment *DNK ligaza* deb ataladi. Ligaza yordamida DNKning har qanday boʻlagining «yopishqoq uchli» yoki «toʻmtoq uchli» qismlari biriktiriladi. Bu eng koʻp qoʻllaniladigan fermentlardan biridir.

Restriktazalar. Gen muhandisligida foydaliligi nuqtayi nazaridan maxsus endonukleazalar alohida guruhni tashkil etadi. Tabiatda biror mikroorganizm hujayrasiga tashqaridan yot genetik material kirsa, u darhol hujayra nukleaza fermentlari ishtirokida parchalab tashlanadi. Genlar ustida bevosita muolajalar oʻtkazish usullarining takomillashtirilishi restriksion endonukleazalar (restriktazalar)ning ochilishi bilan bogʻliqdir. Esherichia coli (E.coli)ning alohida shtammi DNKsi boshqa shtamm hujayrasiga kiritilganda, odatda, genetik faollik koʻrsata olmaydi. Chunki u maxsus fermentlar—restriktazalar bilan tezda boʻlaklarga boʻlib yuboriladi. Hozirgi vaqtda turli xil mikroorganizmlardan har xil restriktazalar ajratib olingan.

Restriktazalar endonukleazalarning DNKni muayyan maxsus ketmaketliklari *restriksiya saytlari* (nuqtalari)ni tanib kesadigan, gidroliz qiladigan guruhi hisoblanadi. Yot DNKni parchalaydigan har qanday restriktaza fermenti DNKni oʻziga mos 4–6 ta nukleotid ketma-ketligini tanib kesadi, natijada toʻmtoq yoki yopishqoq uchli bir nechta DNK boʻlaklari hosil boʻladi. Yopishqoq uchli DNK boʻlaklarining qoʻsh zanjiri bir necha nukleotidga siljigan holda boʻlaklarga ajraladi. Xuddi shunday boʻlaklar oʻzaro komplementar juftlar hosil qilib, birikish xususiyatiga ega. Olingan DNK boʻlagini plazmida yoki bakteriya virusiga kiritish mumkin.

Restriktazalarni nomlashda ferment ajratib olingan bakteriya turining lotincha nomini bosh harflari va qoʻshimcha belgilaridan foydalaniladi. Chunki bir turdagi bakteriyalardan bir necha xil restriktazalar ajratib olingan boʻlishi mumkin.

Shu bilan birga qoʻsh zanjir DNK molekulasini «yopishqoq» uchlar hosil qilib kesuvchi restriktazalar (EcoRI), «toʻmtoq» uchlar hosil qilib kesuvchi restriktazalar (HpaI) ham mavjud. Restriktazalar hosil qilgan «yopishqoq» uchlardan foydalanib, har xil DNK boʻlaklarini bir-biriga bogʻlash soddalashadi. Ana shu xususiyati tufayli bu xil restriktazalar gen muhandisligida keng qoʻllaniladi.

Restriktaza fermentlarining ochilishi DNK molekulasini boʻlaklarga boʻlib, elektroforez qurilmasida oʻta aniqlik bilan bir-biridan ajratib olish imkonini berdi. Bu usulda ajratib olingan DNK boʻlaklaridan gen muhandisligida foydalaniladi.

Restriktaza tanib kesadigan nukleotid- lar izchilligi	Restriktazaning qisqartma nomi	Restriktaza ajratib olingan mikroorganizm
G A A T T C	EcoRI	Esherichia coli bakteriyasi 1 – restriksiya sayti
G T T A A C	HpaI	Haemophilus parainfluen- zae

Tayanch soʻzlar: polimerazalar, revertazalar, restriksiya saytlari.

Savol va topshiriqlar:

1. Gen muhandisligida foydalaniladigan fermentlar qanday guruhlarga ajratiladi?

- 2. Polimeraza fermentlarining ishlash mexanizmi haqida soʻzlab bering.
- 3. Restriktazalar qanday maqsadlarda qoʻllaniladi?
- 4. Restriktaza fermentlarining ishlash mexanizmi haqida soʻzlab bering.
- 5. Teskari transkriptaza fermenti faoliyati mohiyatini tushuntiring.

30-§. REKOMBINANT DNK OLISH

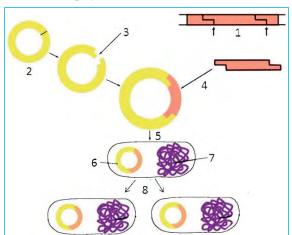
Genetik rekombinatsiya — bu turli manbalardan olingan genlarning yoki genlarning normal biologik almashinuvi natijasida oʻzgargan xromosomaning hosil boʻlishi. Yangi DNK molekulasi DNK zanjirining uzilishi yoki birikishi yoʻli bilan rekombinatsiya jarayonida hosil boʻladi. Irsiy axborotning oʻtkazilishi, almashinishi va oʻzgarishining tabiatda turli shakllari boʻlib, ular yangi xususiyatlarga ega boʻlgan organizmlarning paydo boʻlishi uchun manba sanaladi.

Turli organizmlarning genlarini sun'iy yo'l bilan birlashtirib, rekombinant DNK olish mumkin. Gen muhandisligi yoki rekombinant DNK texnologiyasida tajribalar yo'li bilan bir organizm (donor) irsiy materialini boshqa organizm (retsipiyent)ga o'tkazish orqali bu genlarning irsiylanishi ta'minlanadi.

Masalan, mikrobiologiya sanoatida azot fiksatsiyalovchi genlar kiritish yoʻli bilan oʻsimliklar hosildorligini oshirishda qoʻllaniladigan bakteriya shtammlari olinadi (bu oʻgʻitlarning ishlatilishini kamaytiradi va atrof-muhit holatini yaxshilaydi). Hozirgi kunda gen muhandisligi metodlari rekombinant bakteriya shtammlaridan biologik faol birikmalar, jumladan, gormonlar (insulin, oʻsish gormoni, somatostatin), virusga qarshi preparat – interferon olishda muvaffaqiyatli qoʻllanilmoqda. Genlarning boshqa organizm genomiga toʻgridan toʻgʻri koʻchirib oʻtkazilishi irsiy nuqsonlarni toʻgʻrilashga imkon beradi. Rekombinant DNK olish yoʻli bilan irsiy kasalliklarni davolash istiqbolli boʻlib, bunda bemor genomiga zararlangan gen oʻrniga normal funksional gen kiritiladi.

Sun'iy ravishda rekombinant DNK olish va genlarni klonlash ilk bor 1972-yilda AQSH olimlari Boyer va Koen tomonidan amalga oshirildi. Bu olimlar E.coli bakteriyasining xromosoma DNKsi va shu bakteriya plazmidasiga alohida probirkalarda «yopishqoq» uch hosil qiluvchi EcoRI (eko-er-bir) restriktaza fermenti bilan ishlov berganlar. Halqasimon plazmid tarkibida faqat bir dona EcoRI restriktaza fermenti tanlab kesadigan maxsus nukleotidlar izchilligi boʻlganligi sababli restriktaza DNK qoʻsh zanjirini faqat bir joydan kesib halqasimon plazmidni yopishqoq uchli ochiq holatga oʻtkazadi. Xromosoma DNK molekulasida EcoRl restriktaza fermenti taniy oladigan maxsus nukleotidlar izchilligi qancha boʻlsa, bu molekula shuncha

boʻlakka boʻlinadi. DNK boʻlaklarini elektroforez moslamasida kuchli elektr maydonida katta-kichikligiga qarab ajratiladi va hosil boʻlgan boʻlaklar maxsus bo'voq bilan bo'yaladi. Elektroforez gelidan kerakli DNK bo'lagini suvda eritib ajratib olish mumkin. Boyer va Koen shu usullar bilan ajratib olingan yopishqoq uchli xromosoma DNK boʻlagini ochiq holatdagi yopishqoq uchli plazmid DNKsi bilan probirkada aralashtirib ligaza (ulovchi) fermenti vositasida bu ikki xil DNK bo'laklari uchlarini bir-biriga kovalent bog'lar yordamida uladilar. Natijada plazmid tarkibiga xromosoma DNK boʻlagi kiritildi. Shu usulda ilk bor rekombinant plazmid hosil qilindi. Bu molekular qurilmada (konstruksiyada) plazmid DNK vektor (yoʻnaltiruvchi) funksiyasini bajaradi, chunki yuqorida aytib o'tganimizdek plazmidlar DNKsiga rekombinatsiyalana oladi. Bu vektor konstruksiya o'z tarkibida antibiotikka chidamlilik geni bo'lganligi uchun maxsus yaratilgan plazmidsiz, ya'ni antibiotikka chidamsiz shtamm hujayralariga kiritildi. Rekombinant plazmid kiritilgan bakteriya hujayralari kloni antibiotikka chidamli genga ega bo'lib qolganligi sababli, plazmidsiz bakteriyadan farq qilib, antibiotik ta'sirida nobud boʻlmaydi. Shu sababli tajriba oʻtkazayotgan probirkaga antibiotik qoʻshib rekombinant bakteriya kloni ajratib olinadi va klonlanadi. Bu klonni tashkil etuvchi har bir bakteriyada yot (geterologik) DNK boʻlagi bor boʻlib, bakteriya biomassasi qanchalik koʻpaytirilsa, yot DNK boʻlagi shunchalik koʻpayishi mumkin. Undan tashqari, rekombinant plazmid vektor avtonom replikatsiyalanuvchi plazmid bo'lsa, yot DNK bo'lagini yana o'nlab barobar ko'paytirish mumkin (70-rasm).

70-rasm. 1 – maqsadga muvofiq genni restriktaza yordamida kesib olish; 2 – vektor-plazmida; 3 – plazmidani restriktaza yordamida kesish; 4 – ajratib olingan genni ligaza fermenti ishtirokida plazmidaga kiritib rekombinant plazmida (vektor konstruksiya) hosil qilish; 5 – vektorni bakteriya hujayrasiga kiritish; 6 – plazmida; 7 – bakteriya DNKsi; 8 – bakteriyalarni klonlash orqali genni koʻpaytirish.

Yot DNK boʻlagini rekombinant vektor konstruksiyalar vositasida koʻpaytirish *genlarni klonlash* deb ataladi. DNK boʻlagini klonlashda vektor

sifatida virus va fag DNK molekulasidan yoki koʻchib yuruvchi genetik elementlardan ham foydalanish mumkin.

Demak, gen muhandisligida quyidagilar amalga oshiriladi:

- 1. Kerakli genga ega donor organizmlardan zarur genlar ketma-ketligiga ega boʻlgan DNK molekulasi ajratib olinadi.
- 2. Donor DNKsining zarur geni fermentlar ta'sirida boshqa qismlardan ajtatib olinadi.
- 3. Retsipiyent hujayra (qabul qiladigan hujayra)ga biror genni kiritish uchun mazkur hujayraga kira oladigan uncha katta boʻlmagan DNK molekulasidan foydalaniladi. Bunday molekula vektor deyiladi.
- 4. DNK-vektorni donor genini kiritish mumkin boʻlgan joyidan ferment yordamida kesiladi.
- 5. Ajratib olingan gen vektor molekulaga «tikiladi». Rekombinant DNK hosil qilinadi va klonlanadi. Kiritilgan gen saqlovchi yangi DNK molekulasi xoʻjayin retsipiyent hujayrasiga kiritiladi.
- 6. Xoʻjayin hujayrada DNK replikatsiyalanadi va hujayraning boʻlinishi orqali avlodlarga beriladi.
- 7. Rekombinant DNKni xoʻjayin hujayraga kiritish transformatsiya deyiladi. Yot DNK boʻlagiga ega boʻlgan organizmlar transgen organizmlar hisoblanadi.

Tayanch soʻzlar: EcoRI (eko-er-bir), elektroforez geli, vektor konstruksiya, transformatsiya, transgen hujayra.

Savol va topshiriqlar:

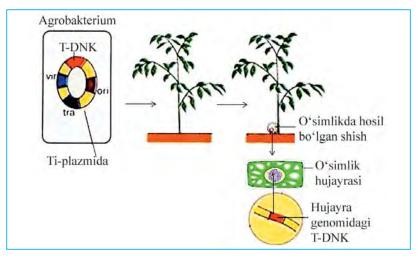
- 1. Boyer va Koen tomonidan amalga oshirilgan ishlarni tushuntiring.
- 2. Plazmidli bakteriya, plazmidsiz bakteriyadan qanday farq qiladi?
- 3. Rekombinant DNK olish ketma-ketligini gapirib bering.

31-§. GEN MUHANDISLIGIGA ASOSLANIB OʻSIMLIK IRSIYATINI OʻZGARTIRISH

Klassik genetik usul bilan irsiyatni oʻzgartirishda ikki xil genotipli organizm chatishtirilganda ularning barcha xoʻjalik uchun molik va molik boʻlmagan genlari oʻzaro rekombinatsiyalashadi. Natijada yaratilgan navga genetik tadqiqotchi istagan gendan tashqari, navning xususiyatini buzuvchi boshqa koʻp genlar ham oʻtadi. Gen muhandisligi usullari orqali irsiyati oʻzgartirilgan oʻsimliklarda esa faqat inson manfaatlariga mos keladigan belgi-xossalar mujassamlashgan boʻladi.

Muayyan bir genni hujayraga kiritish uchun tuproq bakteriyasi Agrobakterium hujayrasidagi plazmiddan foydalaniladi. Agrobakteriyaning ayrim turlari (Agrobacterium tumefaciens) ikki urugʻpallali oʻsimliklarni zararlab, ularda shish keltirib chiqarishi mumkin. Agrobacterium tumefaciens — tuproq bakteriyasi shish hosil qilish xususiyatiga ega. Bu xususiyati Ti-plazmid deb ataladigan plazmida bilan bogʻliq. Ti-plazmida hujayraga genetik axborotni kiritish uchun zarur boʻlgan barcha xususiyatlarga ega tabiiy vektor boʻlib, hujayraga genetik axborotni kuritish uchun zarur xususiyatlarga ega.

Oʻsimlik zararlanganidan soʻng Ti-plazmidaning bir qismi oʻsimlik hujayralariga kiradi. Zararlangan oʻsimlik tanasidagi hujayralar pala-partish boʻlinishi natijasida shish hosil boʻladi. Bu shishni Ti (Ti-ay) plazmid genomining T-DNK (shish hosil qiluvchi DNK) boʻlagi chaqiradi (71-rasm).

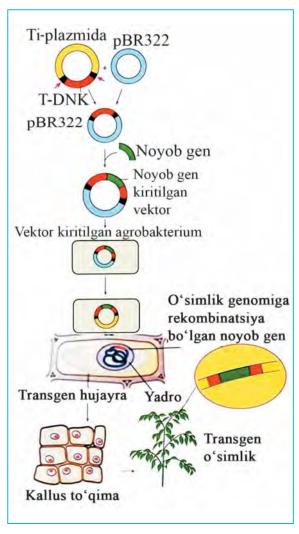

71-rasm. T-DNK genining oʻsimlik hujayrasi genomiga birikishi va shish hosil qilishi.

Buning sababi T-DNK oʻsimlik hujayrasi genomiga birikishi va uning xususiyatini buzishidir. T-DNKning bu xususiyatidan gen muhandisligida keng foydalaniladi.

Agrobakteriumning Ti-plazmidi birmuncha yirik boʻlganligi uchun undan gen injeneriyasi maqsadlarida foydalanish qiyin. Shu sababli, oʻsimlik irsiyatini gen muhandisligi usuli bilan oʻzgartirish uchun plazmidning T-DNK qismi maxsus restriktaza bilan kesib olinadi va pBR 322 (pi-bi-ar 322) plazmidasiga koʻchirib oʻtkaziladi. Yaratilgan sun'iy plazmid Ti-plazmidaga nisbatan birmuncha kichik boʻlib, ulardan foydalanish ancha osonroq va unumliroqdir. Bunday molekulalar *vektor konstruksiya* deb ataladi. Vektor konstruksiyaning

T-DNK qismini kesib, unga oʻsimlik geni kiritiladi. Natijada T-DNK shish chaqirish qobiliyatini yoʻqotadi, chunki yot gen T-DNKni ikki boʻlakka boʻlib yuborgan. Tarkibida T-DNK va yot genga ega vektor konstruksiya Ti-plazmidi genomidan T-DNK qismi olib tashlangan, oʻsimlik uchun zararsiz maxsus agrobakterium shtammlariga kiritiladi. Bu bakteriyalar bilan oʻsimlik hujayrasi zararlantirilganda, agrobakterium yot genni oʻzining maxsus transformatsiya apparatidan foydalanib, oʻsimlik genomiga oʻtkazadi. Soʻnggi yillarda vektor molekula tarkibiga kiritilgan yot genlarni oʻta kuchli elektr maydoni ta'sirida

72-rasm. Transgen o'simlik olish.

yoki maxsus gen otuvchi zambarak vositasida oʻsimlik yoki hayvon hujayrasiga kiritish usullari ishlab chiqilgan. Genetik transformatsiya qilingan oʻsimlik hujayrasidan transgen oʻsimlik olinadi (72-rasm). Transformatsiya qilingan oʻsimlik hujayrasi boʻlinishi natijasida hujayralar toʻplami – kallus toʻqima hosil boʻladi. Kallus toʻqima hujayralaridan ayrimlari oʻsimlik gormoni va boshqa regulator moddalar ta'sirida ma'lum programma boʻyicha boʻlina boshlaydi.

Natijada bunday hujayralardan bosqichma-bosqich oʻsimlik embrioni va barcha jihatdan normal, voyaga yetgan transgen oʻsimlik olinadi. Transgen oʻsimlikning har bir hujayra xromosomasida koʻchirib oʻtkazilgan gen saqlanadi. Shu sababdan transgen oʻsimlik jinsiy yoʻl bilan koʻpaytirilganda yot gen nasldan naslga beriladi.

Olimlar tomonidan qishloq xoʻjaligi ekinlarining turli kasalliklarga va zararkunanda hasharotlarga chidamli transgen navlarini yaratish ishlari olib borilmoqda. Jumladan, gʻoʻza oʻsimligining zararkunanda hasharotlarga chidamli, ertapishar, transgen navlari yaratildi.

Tayanch soʻzlar: vektor konstruksiya, transgen, Ti-plazmida, pBR 322 (pibi-ar 322) plazmida, kallus toʻqima.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Dastlabki transgen oʻsimliklar haqida gapirib bering.
- 2. Vektor konstruksiya yaratish ketma-ketligini tushuntiring.
- 3. Transgen o'simlik olish ketma-ketligini tushuntiring.
- 4. Transgen mahsulotlar haqida nimalarni bilasiz?

32-§. HUJAYRA MUHANDISLIGI ASOSIDA HAYVONLAR IRSIYATINI OʻZGARTIRISH. GIBRIDOMA

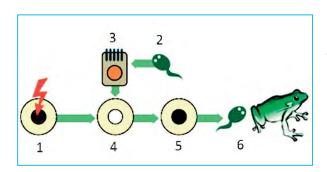
Hujayra va gen muhandisligi yutuqlari hayvon zotlarini yaxshilash uchun ham tatbiq etilgan. Bu yoʻnalishdagi dastlabki biotexnologiyalardan biri yuqori xoʻjalik va genetik koʻrsatkichlarga ega boʻlgan qoramol zotlari tuxum hujayrasining koʻplab hosil boʻlishiga erishish edi. Ma'lumki, sigirlar bir yilda faqat bir dona, ba'zan 2 dona tuxum hujayra hosil qiladi. Shu sabab nomdor qoramol zotini zudlik bilan koʻpaytirish imkoni boʻlmagan. Koʻp miqdorda yuqori sifatli sut beruvchi qoramolga ma'lum gormon inyeksiya qilinib, koʻplab tuxum hujayra olishga erishiladi. Bu tuxum hujayralar bachadondan olinib, sun'iy urugʻlantiriladi va hosil boʻlgan zigota xoʻjalik ahamiyati kam, xashaki

sigir bachadoniga kiritiladi, ya'ni implantatsiya qilinadi. Natijada xashaki o'gay ona qoramoldan qimmatbaho zotli avlod olinadi. Bu biotexnologiya bizning mamlakatimizda ham qo'llaniladi. AQSHning dunyoga mashhur Monsanto kompaniyasi gen muhandisligi usuli bilan o'sish gormonini (growth hormone) ishlab chiqarib, sigirlarga inyeksiya qildi va shu yo'l bilan sigirlardan sog'iladigan sut miqdorini oshirishga erishdi.

Zigota (urugʻlangan tuxum hujayra)ga har xil genlarni mikroinyeksiya qilib, transgen sichqon yoki kalamush olish koʻplab laboratoriyalarda bajarildi. Mamlakatimizda akademik J. H. Hamidov rahbarligida shu usulni qoʻllab, quyon zigotasiga oʻsish gormoni geni kiritildi va odatdagiga nisbatan yirik va tez oʻsuvchi transgen quyon olindi.

Hayvonlarni klonlash. Bir bakteriya hujayrasi boʻlinishi natijasida hosil boʻlgan bakteriya koloniyasiga klon deb aytiladi. Oʻsimliklarning kloni bir hujayradan sun'iy sharoitda koʻpaytirilib yoki vegetativ koʻpaytirish usuli bilan olinadi. Yuksak hayvonlar vegetativ yoʻl bilan koʻpaymasligi sababli ularning klonini olish yaqin kunlargacha muammo boʻlib kelar edi.

1977-yili J.Gyordon tomonidan hujayra muhandisligini qoʻllash natijasida yuksak hayvonlar klonlarini yaratish biotexnologiyasi ishlab chiqildi (73-rasm).

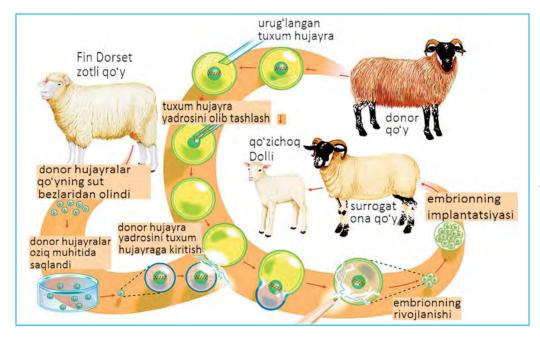

73-rasm. 1 – baqaning yadrosi olib tashlangan tuxum hujayrasi;
2, 3, 4, 5 – yadrosi olib tashlangan tuxum hujayraga itbaliq ichak hujayrasi yadrosining koʻchirib oʻtkazilishi; 6 – yosh baqaning rivojlanishi.

1997-yil Shotlandiyaning Roslin instituti olimlari qoʻyning klonini yaratdilar. Bu tajribaga qadar yadrosi olib tashlangan zigotaga boshqa embrional hujayradan olingan yadro koʻchirib oʻtkazilar va hosil boʻlgan transplant tuxum hujayra oʻgay ona bachadoniga kiritilar (implantatsiya qilinar) edi. Shotlandiyaning Roslin instituti olimlari erishgan natijalarning J. Gyordon tajribasidan farqi shundaki, ular ilk bor yadrosi olib tashlangan zigotaga voyaga yetgan organizmning somatik hujayrasidan ajratilgan yadroni kiritib, yetuk organizm oldilar (74-rasm).

Gibridomalar. Hujayra muhandisligi rivojlanishi gibridomalar olish biotexnologiyasini vujudga keltirdi va monoklonal antitanalar sintez qilish imkonini yaratdi.

Ma'lumki, normal hujayralar juda sekin bo'linib ko'payadi va ularning bo'linishi cheklangan. Rak hujayralar esa tez va cheksiz bo'linadi. Biror foydali oqsil sintezlovchi normal hujayra biomassasini sun'iy sharoitda ko'paytirib, shu oqsil moddani ko'plab ishlab chiqarsa bo'ladi. Lekin normal hujayralardan yetarli biomassa olish cheklangan bo'lganligi uchun bunday muammolar o'z yechimini topmagan edi.

74-rasm. Qoʻy klonining yaratilishi.

1975-yilda ingliz olimlari Keler va Milshteyn sun'iy sharoitda antitana sintezlovchi limfotsit hujayrasi bilan cheksiz va tez boʻlinuvchi rak hujayrasini bir-biriga qoʻshish natijasida tabiatda uchramaydigan gibrid hujayra yaratdilar. Bunday gibrid hujayra gibridoma deb ataladi. Natijada sun'iy sharoitda antitana sintez qiluvchi hujayraning cheksiz koʻpayishiga erishildi.

Gibridoma hujayrasini maqsadga muvofiq har qanday hujayrani rak hujayrasi bilan biriktirish yoʻli bilan hosil qilish mumkin. Bu texnologiyani hozirgi kunda qimmatbaho oqsil regulatorlar, antitana va gormonlar sintezida gen muhandisligi bilan barobar ishlatish mumkin. Shuning uchun hujayra muhandisligiga asoslangan biotexnologiyaning imkoniyati cheksiz hisoblanadi.

Tayanch so'zlar: transgen sichqon, Gyordon, Roslin.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hayvonlarni klonlashning qanday yoʻllari bor?
- 2. Gibridoma hujayrasining qanday afzalliklarini bilasiz?
- 3. Monoklonal antitanalar sintez qiluvchi gibridoma hujayralarining alohida klonlarini olish uchun gibridoma hujayralarini qanday koʻpaytirasiz?
- 4. Monoklonal antitananing qanday ahamiyati bor?

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Atamalar raqamini ularning ta'rifi bilan juftlang.

1	D 1 . 10 1		
1	Bakterifaglar	Α	Genom tarkibida nofaol profag tutgan bakteriya
2	Gen muhandisligi	В	Kasallik qoʻzgʻatuvchi bakteriya
3	Elektroforez	D	Murakkab biologik jarayon ketma-ketligini boshqarishda ishtirok etadigan
4	Biotexnologiya	Е	Gen yoki genlar yigʻindisini maqsadga muvofiq oʻzgartirilishi
5	Lizogen bakteriya	F	Induksiya davrida profagning bakteriya genomidan biron genni olib chiqib ketishi
6	Shtamm	Н	Biologik makromolekulalar va organizmlardan foydalanib mahsulotlar ishlab chiqarish texnologiyasi
7	Transduksiya	G	Molekulalarning elektr maydoniga joylashtirilgan gel ichida kattaligiga koʻra bir-biridan ajratish usuli
8	Transformatsiya	Ι	Bir turga mansub, lekin ayrim genlari bilan bir-biridan farq qiluvchi bakteriya hujayralari
9	Genlar oilasi	K	Bakteriyalarda parazitlik qiladigan va ularni lizis qiladigan viruslar
10	Patogen bakteriya	L	Ma'lum sharoitda bir organizm irsiy molekulasi har qanday bo'lagining ikkinchi organizm irsiy molekulasi tarkibiga birikish hodisasi

33-§. GEN VA HUJAYRA MUHANDISLIGIGA ASOSLANGAN BIOTEXNOLOGIYA

Tirik mavjudotlarning hayot jarayonlarini chuqur oʻrganish natijasida kashf etilgan bilimlardan foydalanib, biologik makromolekulalar va organizmlar ishtirokida yaratilgan texnologiya *biotexnologiya* deb ataladi.

Insonlar qadim zamonlardan beri biologik jarayonlardan foydalanib ongsiz ravishda sutdan qatiq, bugʻdoydan spirt, meva sharbatlaridan sharob yoki sirka tayyorlash texnologiyasidan foydalanib kelgan.

Bundan tashqari, zotdor hayvonlar yoki sifatli oʻsimliklar navlarini yaratish asosida ham hayotiy jarayonlarning insonlar tomonidan muvaffaqiyatli boshqarilishi yotadi. Shunday biologik texnologiyalar biotexnologiyaning birmuncha sodda koʻrinishlari boʻlib, ular *an'anaviy biotexnologiya* deb ataladi.

Keyinchalik biologik fanlar, xususan, biokimyo, mikrobiologiya va genetika fanlarining rivojlanishi tufayli birmuncha murakkab boʻlgan, oʻta nozik va unumli *zamonaviy biotexnologiyaga* asos solindi. Zamonaviy biotexnologiya mikroorganizmlarni sanoat miqyosida koʻpaytirib, ular biomassasidan insonlar uchun zarur boʻlgan moddalar – fermentlar, gormonlar, vitaminlar olish yoʻnalishlarida rivojlanib bormoqda.

XX asr davomida yaratilgan biotexnologiyalar asosida mikroorganizmlar yotadi, desa toʻgʻriroq boʻladi. Tez koʻpayadigan, genetik jihatdan chuqur oʻrganilgan mikroorganizmlardan foydalanib turli xil mahsulotlar: doridarmonlar, oziq-ovqat mahsulotlari va boshqa biologik faol moddalarni ishlab chiqarish imkoniyatlari bor. Masalan, bakteriyalar genomiga odam oshqozon osti bezidan olingan insulin genini kiritish orqali biologik faol va toza boʻlgan insulin gormonini yoki oʻsish gormoni genini kiritish bilan somatotropin gormonini koʻplab miqdorda ishlab chiqarish mumkin. Hozirda bir qator dunyo biotexnologik kompaniyalari shu usul orqali turli dori-darmonlarni ishlab chiqarmoqda.

Bugungi kunga kelib, zamonaviy biotexnologik usullar bilan gen muhandisligi yordamida farmatsevtika uchun interferonlar, insulin, somatotropin, gepatitga qarshi vaksina, fermentlar, klinik tadqiqotlar uchun diagnostik ashyolar (narkomaniya, gepatit va boshqa bir qator yuqumli kasalliklarni aniqlash uchun test tizimlar, biokimyoviy tekshirishlar uchun reaktivlar, egiluvchan biologik plastmassalar, antibiotiklar) ishlab chiqariladi. Olimlar aniqlashicha, nonda oqsil miqdori unchalik koʻp emas. Shuningdek, nonda lizin, triptofan, metionin yetishmaydi. Bu muammoni biotexnologik yoʻl bilan oson hal qilish mumkin. Olimlar ta'kidlashlaricha, 1 t unga 150 gramm lizin qoʻshilganda nondagi oqsil sifati keskin oshishi aniqlangan.

Umuman, biotexnologiya va sanoat mikrobiologiyasining rivojlanishi faqat koʻp tonnali qimmatli oziqa ishlab chiqarishni emas, balki turli xildagi fiziologik faol moddalar ishlab chiqarish imkonini ham beradi. Eng katta yutuqlar, bir tomondan, odam genomining toʻla ketma-ketligini aniqlash tufayli qoʻlga kiritilgan boʻlsa, ikkinchi tomondan, oʻsimliklarni urugʻdan unib chiqib, gullashi va meva berishigacha boʻlgan barcha hayotiy jarayonlarni boshqaradigan taxminan 25 ming genlarning aniqlanishi sabab erishildi.

Gen muhandisligida keyingi paytlarda qoʻlga kiritilgan yutuqlardan yana biri insonlardagi turli irsiy kasalliklarni odam hujayralariga funksional genlarni kiritish orqali davolash texnologiyasidir. Bu *genlar terapiyasi* deb yuritiladi.

Hujayra muhandisligi bemor a'zosidan bitta sog'lom hujayrani ajratib olib, uni sun'iy oziqa muhitlarida o'stirish orqali ma'lum to'qimaga xos hujayralar toʻplamini olish va bu hujayralar toʻplamini butun bir yaxlit a'zogacha tiklash imkoniyatiga ega. Keyinchalik shu yangi organ bemor tanasiga koʻchirib oʻtkaziladi. Bu «yangi» organlar yaratish texnologiyasi deb ataladi. 1998-yil amerikalik olim J. Tomson «asos» hujayralarda (ingl. stem cells) «yangi» organlar yaratish texnologiyasini kashf etib, biotexnologiyaning bu yoʻnalishi rivojlanishiga keng imkoniyatlar ochib berdi. «Asos» hujayralar shunday hujayralarki, ular embrional hujayralarga o'xshagan, hali u qadar takomillashmagan hujayralar toʻplamidan iborat boʻlib, sun'iy muhitda oʻsish va har qanday toʻqimagacha rivojlanish qobiliyatiga ega. Endigi vazifa olingan toʻqimalardan foydalanib, faoliyati va shakli boʻyicha tabiiy organlarga oʻxshash boʻlgan «yangi» tana a'zolarini yaratishdir. Aminmizki, hozirgi oʻquvchilar biotexnologiyaning barcha yoʻnalishlari qatorida bu yoʻnalishni ham rivojlantirishda ishtirok etadilar va ona Vatanimizning dunyo fanida tutgan oʻrnini yuksak rivojlangan mamlakatlar darajasiga koʻtara oladilar.

Tayanch soʻzlar: reaktivlar, lizin, proteaza, «asos» hujayra.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Gen muhandisligi yordamida farmatsevtika uchun qanday mahsulotlar varatiladi?
- 2. Nonda oqsil miqdorini va uning toʻyimlilik darajasini oshirish uchin nima ishlar qilinmoqda?
- 3. Dori-darmonlar, vitaminlar, fermentlar olishda qanday natijalarga erishildi?

34-§. OʻZBEKISTONDA GEN MUHANDISLIGI VA BIOTEXNOLOGIYA FANI YUTUQLARI

Gen muhandisligiga bagʻishlangan tadqiqotlar Oʻzbekistonda 1980-yillarning boshlarida akademik O. S. Sodiqov tashabbusi bilan boshlangan. Oʻzbekistondagi bu tadqiqotlarning bevosita rahbari akademik A. A. Abdukarimov boʻlib, 1980-yillarda Oʻzbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasida tashkil qilingan gen muhandisligi va biotexnologiyasi laboratoriyasida transgen gʻoʻza navlari yaratish ustida qator ilmiy fundamental tadqiqotlar olib borildi. 1992-yili Birinchi Prezidentimiz I. A. Karimovning bu laboratoriyaga tashrifi davomida gʻoʻza genlar muhandisligini yanada rivojlantirish va uni dunyo fani darajasiga koʻtarish hamda sohaga malakali yosh kadrlarni jalb qilish va tayyorlash maqsadida, sohaning maqsadli moliyalashtirishga berilgan bevosita koʻrsatmalari Oʻzbekistonda genlar muhandisligini jadal rivojlanishiga asosiy turtki boʻldi.

Respublikamiz Birinchi Prezidenti I. Karimov tashabbusi bilan Fanlar akademiyasi tarkibida Genetika institutining tashkil topishi, hukumat qarori bilan gen muhandisligining taraqqiyotini belgilovchi «Geninmar» ilmiy dasturining tasdiqlanishi, Fan va texnika Davlat qoʻmitasi va Oʻzbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi birgalikda Gen muhandisligi markazi – «Geninmar» markazining tashkil etilishi mamlakatimizda gen muhandisligiga asoslangan biotexnologiyalar yaratish imkonini berdi.

Ushbu ilmiy markaz xodimi I. Abdurahmonov paxta tolasining uzunligini belgilaydigan va gʻoʻzaning gullashini boshqaradigan genlar oilasini AQSH Texas qishloq xoʻjaligi va mexanika universiteti biotexnologiya markazi olimlari bilan hamkorlikda ilk bor ajratib oldi. Shuning bilan paxta tolasi sifatini yaxshilashga yoʻnaltirilgan biotexnologiyaga asos solindi. Professor Sh. S. Azimova rahbarlik qilayotgan laboratoriya olimlari gen va hujayra muhandisligi usullarini qoʻllab, xalqimizda «sariq kasallik» deb ataluvchi jigar uchun xavfli boʻlgan gepatit B xastaligini tashxis qilish va bu xastalikning oldini olish uchun zarur vaksina yaratish boʻyicha ilmiy loyihalarni muvaffaqiyatli yakunladilar.

Biologiya fanlari doktori R. S. Muhamedov, yetakchi ilmiy xodim B. Irisboyevlar rahbarlik qilayotgan ilmiy guruh PCR texnologiyasini qoʻllab, oʻnlab xavfli yuqumli va irsiy kasalliklarning gen muhandisligi tashxisi biotexnologiyasini keng tatbiq qilishdi. Respublika kardiomarkazi bilan hamkorlikda kardiomiopatiya kasalligining irsiylanish qonuniyatlari oʻrganilmoqda (B. Irisboyev, G. Hamidullayeva). Adliya vazirligining Sud tibbiyoti ekspertizasi instituti «Geninmar» markazi bilan hamkorlikda gen daktiloskopiya (gen daktiloskopiya – genning DNK izchilligi va genlar spektriga binoan noma'lum shaxsni aniqlash) usulini tatbiq etdilar va yanada takomillashtirdilar (R. S. Muhamedov va A. Ikromov).

Professor O. T. Odilova tuproq va yerosti suvlarida toʻplanib qolgan pestitsid qoldiqlarini parchalab zararsizlantiruvchi pseudomonas bakteriyasi shtammidan shu funksiyalarini bajaruvchi genlar guruhini gʻoʻza tomiri tolachalari sathida yashovchi rizosfera bakteriyasiga koʻchirib oʻtkazdi. Bu tajribalardan kutilgan maqsad pirovardida gʻoʻza ekiladigan maydonlarda gʻoʻzaga oʻnlab yillar davomida sepilgan gerbitsid va pestitsidlarning qoldigʻini zararsizlantirishdir.

Mamlakatimiz olimlari tomonidan gʻoʻzada tola sifati, erta gullash, turli stresslarga chidamlilikni beruvchi bir necha oʻnlab genlar ajratib olindi va klonlandi. Olimlarimiz tomonidan bu genlarning faolligini «genni oʻchirib» qoʻyish (gen-nokaut) orqali boshqarish texnologiyasi ishlab chiqilib, gʻoʻzada tola uzunligi va gullashiga salbiy ta'sir koʻrsatuvchi bir necha genlar funksiyasi toʻxtatilishiga erishildi hamda yuqori agronomik koʻrsatkichli gʻoʻza navlari olindi. Bu ilgʻor genom texnologiyalarini qishloq xoʻjaligi ekinlarining barcha turlariga tatbiq qilish ishlari keng darajada olib borilmoqda.

Oʻzbekistonda gen muhandisligi asosida suv tanqisligi, shoʻrlanish, kasalliklar va zararkunandalarga chidamli qishloq xoʻjaligi ekinlarining yuqori sifatli va serhosil navlarini yaratish davr talabidir. Bu oʻz navbatida yosh barkamol avlod zimmasiga ushbu texnologiyalarni toʻla oʻzlashtirish va ularni amaliyotga tatbiq qilish ma'suliyatini yuklaydi.

Tayanch soʻzlar: polimeraza zanjir reaksiyasi, gen daktiloskopiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Oʻzbekistonda gen muhandisligi fani rivojini belgilagan omillar haqida gapiring.
- 2. Oʻzbekistonda gen muhandisligi va biotexnologiya sohasida qilinayotgan tadqiqotlar va olingan natijalar haqida nimalar bilasiz?
- 3. Biotexnologiyaning yoʻnalishlarini sanang.
- 4. Gen va hujayra muhandisligi kelajagini qanday tasavvur qilasiz?
- 5. Genlar terapiyasi nima?
- 6. «Asos» hujayralar qanday xususiyatlarga ega?
- 7. Sizningcha, inson organlarini probirkalarda yangidan yaratish mumkinmi?

V BOB. HAYOTNING TUR VA POPULATSIYA DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK OONUNIYATLAR

35-§. HAYOTNING TUR VA POPULATSIYA DARAJASI. TUR TUSHUNCHASI. TUR MEZONLARI

Siz avvalgi sinflarda oʻsimlik va hayvonlar sistematikasi bilan tanishgansiz. Sistematikada eng kichik birlik tur ekanligi, tur binar nomenkulaturaga binoan, qoʻshaloq nom bilan nomlanishidan xabardorsiz. Masalan, Gossypium Hirzitium gʻoʻza turi boʻlib, muayyan belgi-xususiyatlarga egaligini bilasiz.

Insoniyatni qiziqtirib kelayotgan turlar tabiatda qanday yoʻnalishlarda paydo boʻlgan va rivojlangan degan masalalar sizni ham qiziqtirishi tabiiy.

Biologiya fanining rivojlanishida juda koʻp olimlar oʻzlarining tadqiqotlari bilan bu muammoni hal etishga harakat qilgan. Keyingi paragraflarda mazkur olimlarning ilmiy izlanishlari natijalari bilan tanishasiz. Organik olamning rivojlanishi yuzasidan olib borilgan tadqiqotlarning barchasi biologiya fanining rivojlanishiga qoʻshilgan hissa ekanligi nuqtayi nazaridan oʻrganiladi. Organik olam juda uzoq muddat davomida tarixiy rivojlangan. Paleontologik qazilma qoldiqlarni oʻrganish va hozirda mavjud organizmlarning tuzilishi bilan taqqoslash orqali shunday xulosalar chiqarilgan.

Shuni qayd etish kerakki, organik olam evolutsiyasi haqidagi fikrlar koʻplab biolog olimlarning tadqiqotlari natijasida olingan xulosa sanaladi.

Tur deganda morfologik, fiziologik, etologik, genetik, biokimyoviy xossalari bilan oʻxshash, erkin chatishib nasl beradigan, ma'lum yashash sharoitiga moslashgan hamda tabiatda oʻz arealiga ega boʻlgan organizmlardan iborat populatsiyalar yigʻindisi tushuniladi.

Populatsiya shu turning boshqa populatsiyalaridan ayrim belgi va xossalari bilan farq qiladigan, nisbatan alohidalashgan tizimdir. Har bir tur tabiatda ma'lum maydonni ishgʻol qiladi va bu maydon turning areali deyiladi. Odatda turning areali katta maydondan iborat boʻladi. Shu sababli tur arealining turli qismlarida yashash muhiti turlicha boʻladi. Arealning turli qismlarida yashovchi individlar bir turga kirsa ham oʻz xususiyatlari bilan bir-biridan farq qiladi. Demak, har qanday tur bir-biridan ozmi-koʻpmi tafovut qilgan individlardan tarkib topgan. Shuning uchun har qanday biologik tur politipik hisoblanadi. Politipik turlar bir-biridan nisbatan alohidalashgan, erkin chatishib nasl beradigan kenja turlar va populatsiyalardan tashkil topadi. Tor arealda

yashovchi turlarga nisbatan keng arealda yashovchi turlar politipik sanaladi. Chunki areal qanchalik keng boʻlsa, areal chekkalaridagi muhit oʻrtasida tafovut koʻp boʻladi.

Tur muammosi evolutsion ta'limotda markaziy o'rinda turadi. Tabiatda mavjud xilma-xil o'simlik, hayvonlarni tizimga solishda, ya'ni klassifikatsiyalashda tur tushunchasi sistematik birlik sifatida qo'llaniladi.

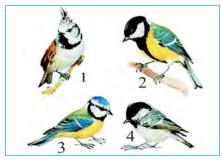
«Tur» atamasini sistematik birlik sifatida fanga birinchi marta ingliz botanigi Djon Rey kiritgan. Tur haqida koʻplab olimlar turlicha fikr bildirganlar. K. Linney tabiatda turning real mavjudligini tan olgan, lekin tur oʻzgarmas deb hisoblagan. J. B. Lamark turning realligini tan olmagan holda tabiatda faqat individlar mavjud deb hisoblagan. Ch. Darvinning fikriga koʻra, tabiatda turlar paydo boʻladi, yoʻqoladi, oʻzgaradi, bir tur yangi turning paydo boʻlishiga asos boʻladi.

Turga berilgan ta'rifning ijobiy tomoni shundaki, u oʻzaro chatishib koʻpayadigan alohida organizmlar majmuasini tur sifatida talqin qiladi. Lekin shuni unutmaslik kerakki, hamma organizmlar ham jinsiy yoʻl bilan koʻpayavermaydilar. Tabiatda jinssiz yoʻl bilan ham koʻpayadigan organizmlar mavjud. Bundan tashqari qadimgi eralarda yashab qirilib ketgan turlar bor. Bulardan ma'lum boʻladiki, barcha turlarining oʻziga xos belgi-xossalarini qamrab olgan tur ta'rifi biologiya fanida hali yaratilmagan. Shuning uchun amaliyotda organizm turlarini bir-biridan farqlashda tur mezonlaridan foydalaniladi. Turlar koʻp belgilari bilan bir-birlari bilan farq qiladi. Tur uchun xos boʻlgan belgi-xossalar yigʻindisi **tur mezonlari** deb ataladi.

Morfologik mezon. Morfologik mezon bir turga kiruvchi individlarning tashqi va ichki tuzilishining oʻxshashligini ifodalaydi. Qora qargʻa va ola qargʻa, karam kapalagi va qichitqioʻt kapalagi har xil turlarga mansub (75-rasm).

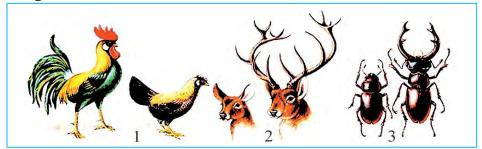
75-rasm. 1 – karam kapalagi; 2 – qichitqioʻt kapalagi.

76-rasm. 1 – tojdor chittak; 2 – katta chittak; 3 – lazorevka chittagi; 4 – moskovka chittagi.

Ularni siz morfologik xususiyatlari asosida farqlay olasiz. Chittaklar oilasiga mansub turlarni ham morfologik mezon asosida aniqlash mumkin (76-rasm).

Lekin birgina morfologik mezonning oʻzi bir turni boshqa turdan farq qilish uchun yetarli emas. Bir turga kiruvchi organizmlar ham ba'zi morfologik belgi-xossalari bilan oʻzaro farq qiladi. Bir turga mansub erkak va urgʻochi jinsli organizmlar oʻrtasidagi jinsiy dimorfizm hodisasini koʻrish mumkin (77-rasm). Shu bilan bir qatorda morfologik jihatdan bir-biriga juda oʻxshash, lekin oʻzaro chatishmaydigan turlar ham uchraydi. *Ular qiyofadosh turlar* deyiladi. Chunonchi, drozofilada 2 ta, bezgak chivinida va qora kalamushda ham 2 ta qiyofadosh turlar ma'lum. Qiyofadosh turlar suvda hamda quruqlikda yashovchilar, reptiliyalar, qushlar, hatto sutemizuvchilarda ham aniqlangan. Morfologik mezon turlarni aniqlashda uzoq vaqt asosiy va yagona oʻlchov hisoblangan.

77-rasm. 1 – qushlarda; 2 – sutemizuvchilarda; 3 – hasharotlarda jinsiy dimorfizm.

Fiziologik mezon bir turga mansub individlarda hayotiy jarayonlar: oziqlanish, nafas olish, ayirish, oʻsish, koʻpayish, rivojlanishning oʻxshashligini aks ettiradi. Aslida har xil tur vakillari bir-biri bilan chatishmaydi, chatishsa ham nasl bermaydi yoki nasli bepusht boʻladi. Turlarning chatishmasligi jinsiy organlar tuzilishidagi farqlar, koʻpayish muddatlarining turlicha boʻlishi va boshqa xossalari bilan izohlanadi. Lekin tabiatda ayrim turlar, masalan, kanareykalarning har xil turlari, terak va tollar, it va boʻri oʻzaro chatishishi hamda nasl berishi mumkin. Bu oʻz-oʻzidan fiziologik mezon ham turlarning bir-biridan farq qilishi uchun yetarli emasligini koʻrsatadi.

Biokimyoviy mezon. Har xil turga kiruvchi organizmlar oʻzining kimyoviy tarkibi, oqsil, uglevod, nuklein kislotalar va boshqa organik moddalari bilan farq qiladi. Lekin asosiy farq har bir tur uchun xos irsiy material (DNK, RNK) va hujayradagi oqsillarning sifati va miqdorining oʻziga xosligidadir.

Organizmlarning qaysi turga mansubligini aniqlash uchun ulardagi nuklein kislotalari farqini belgilash hal qiluvchi ahamiyatga ega boʻlishi mumkin.

Geografik mezon. Har bir tur tabiatda o'z arealiga ega. Tur tarqalgan hudud katta yoki kichik, har joyda yoki yoppasiga bo'lishi mumkin. Ba'zan esa ikki, uch turning areali umumiy boʻlishi yoki ba'zi turlarning ishgʻol qilgan areali nihoyatda keng maydonni egallashi mumkin. Bu esa oʻz navbatida geografik mezon boshqa mezonlar kabi nisbiyligidan dalolat beradi.

Ekologik mezon. Bir turga kiruvchi organizmlar ma'lum muhit sharoitiga moslashgan, biogeosenozda oʻzining ekologik oʻrniga ega va oʻzining aniq funksiyasini bajaradi. Masalan, dalalar, yaylovlarda zaharli ayiqtovon, daryo qirgʻoqlari va ariq chetlarida sudraluvchi ayiqtovon, botqoqliklarda achishtiradigan ayiqtovon turlari uchraydi (78-rasm).

78-rasm. 1 – zaharli ayiqtovon; 2 – achishtiruvchi ayiqtovon; 3 – sudraluvchi ayiqtovon.

38 ta xromosomali 42 ta xromosomali

79-rasm. Qora kalamushning qiyofadosh turlari.

Genetik mezon. Har bir tur oʻziga xos kariotipga ega boʻlib, bu mezon xromosomalar soni, shakli, tuzilishi, maxsus bo'yoqlar bilan bo'yalishi bilan ifodalanadi. Qora kalamushning ikkita qiyofadosh turining birida 38 ta, ikkinchisida 42 ta xromosoma bor (79-rasm).

Genetik mezon ham nisbiy sanaladi. Chunki bir turga mansub organizmlarning xromosomalar soni va tuzilishi, farqlanishi har xil turga mansub organizmlarda esa xromosomalar soni teng boʻlishi mumkin. Masalan, karam va turpda 18 tadan xromosoma bor.

Etologik mezon. Bir turga mansub individlar boshqa turga mansub individlardan xulq-atvori va xatti-harakati bilan farq qiladi.

Yuqorida qayd qilingan mezonlardan birontasi ham har yoqlama mutlaq hisoblanmaydi. Shu bois turlarni aniqlashda ularning hammasidan yoki koʻpchiligidan foydalanish talab qilinadi.

Tayanch soʻzlar: tur, tur mezoni, morfologik mezon, fiziologik mezon, biokim-yoviy mezon, geografik mezon, genetik mezon, ekologik mezon, etologik mezon.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Tur deganda nima tushuniladi?
- 2. Tur tushunchasini birinchi boʻlib fanga kiritgan olim haqida ma'lumot bering.
- 3. Dastlab olimlar tur haqida qanday fikrlar bildirgan?
- 4. Tur mezonlari nima?
- 5. Turlarni bir-biridan farqlashda turli mezonlardan foydalanish qanday ahamiyatga ega?
- 6. Sudraluvchi ayiqtovon qayerllarda uchraydi va uning turlari qanday belgilar asosida farqlanadi?

36-§. POPULATSIYA – TURNING TUZILISH VA EVOLUTSIYANING BOSHLANGʻICH BIRLIGI

Siz avvalgi mavzuda tur tushunchasi bilan tanishdingiz. Haqiqatan ham, tur bir-biriga oʻxshaydigan, bir-biri bilan chatisha oladigan organizmlar yigʻindisidan iborat murakkab boʻlgan tuzilmadir. U mazkur tur tarqalgan, nisbatan kichik, alohida arealda yashaydigan populatsiyalarga — kichik tabiiy guruhlarga boʻlinib ketadi. Bir populatsiya ikkinchi populatsiyadan nisbatan alohidalashgan boʻladi.

Populatsiya — tur areali ma'lum hududni egallagan, bir-biri bilan erkin chatisha oladigan yoki boshqa populatsiyalardan nisbatan alohidalashgan, bir turga kiruvchi organizmlar guruhi. Populatsiya doirasida organizmlar oila, gala, poda boʻlib yashaydilar. Lekin ular turgʻun holatda boʻlmay, tashqi muhit ta'sirlari ostida tarqalib ketishi yoki bir-biri bilan qoʻshilib ketishi mumkin. Turning arealda egallagan joyiga qarab unda populatsiyalar soni har xil boʻladi. Keng arealda va sharoiti xilma-xil joylardagi turlarda populatsiyalar soni koʻp, tor arealda tarqalgan turlarda populatsiyalar soni kam boʻladi. Har xil turga kiruvchi populatsiyalar bir-biridan, avvalo, egallagan areali hajmi bilan farq qiladi. Areal hajmi hayvonlarning harakatlanish tezligi, oʻsimliklarning esa chetdan changlanish masofasiga bogʻliq. Tok shilliqqurtining harakatlanish radiusi bir necha oʻn metr boʻlsa, shimol tulkisining harakatlanish radiusi bir necha yuz kilometrga choʻziladi.

Populatsiyadagi individlar soni ham turlicha boʻladi. Ayrim hasharotlarning populatsiyalari yuz minglab, hatto millionlab individlardan iborat boʻlsa, ayrim populatsiyalarda individlar soni juda oz boʻladi. Masalan, Uzoq Sharqda tarqalgan yoʻlbars populatsiyasi 300–400 ta individdan iborat.

Populatsiyani tashkil etuvchi individlar oʻrtasida murakkab oʻzaro munosabatlar mavjud. Individlar oziq resurslari, yashash joyi uchun oʻzaro raqobatda boʻlishlari yoki aksincha dushmandan birgalikda himoyalanishlari mumkin. Ayrim jismoniy zaif, kasal individlarning oʻlimi populatsiya tarkibiy sifatini yaxshilaydi, populatsiyaning oʻzgaruvchan muhit sharoitida yashovchanligini oshiradi.

Jinsiy koʻpayish tufayli populatsiya doirasida toʻxtovsiz genlar almashinuvi sodir boʻladi. Populatsiyalar oʻrtasida mavjud alohidalanishlar tufayli har xil populatsiyalarga mansub organizmlarning oʻzaro chatishish ehtimoli kamayadi. Shuning uchun ham har bir populatsiya oʻziga xos genlar toʻplami – genofondi bilan tavsiflanadi. Shunday qilib, hayot populatsiya darajasining mavjudligi tur tarkibining xilma-xilligi bilan bir qatorda turning turgʻunligini ham ta'minlaydi. Populatsiya darajasida sodir boʻladigan oʻzgarishlar evolutsiyaning tezligi va yoʻnalishini belgilaydi. Yangi turlarning paydo boʻlish jarayoni populatsiya genofondining oʻzgarishidan boshlanadi.

Populatsiya genofondining oʻzgarishiga olib keladigan jarayonlar.

Mutatsiyalar irsiy oʻzgaruvchanlikning asosiy manbayidir. Bir necha millionlab individlardan tashkil topgan populatsiyalar genofondidagi har bir gen avlodlarda mutatsiyalarga uchrashi mumkin. Bu mutatsiyalar kombinativ oʻzgaruvchanlik tufayli nasldan naslga beriladi. Koʻpchilik mutatsiyalar retsessiv boʻlgani uchun geterozigotalar fenotipida namoyon boʻlmaydi, aksincha yashirin saqlanadi. Mutatsiyalar evolutsion jarayonlar uchun material boʻlib xizmat qiladi.

Mutatsiyalar gen, xromosoma, genom va sitoplazmatik xillarga boʻlinadi. Mutatsiyalarning koʻpchiligi zararli boʻladi va tabiiy tanlanish orqali bartaraf etiladi. Ayrim mutatsiyalar organizm uchun shu konkret sharoitda foydali boʻlishi mumkin. Bunday mutatsiyalar organizmlarning koʻpayishi orqali kelgusi boʻgʻinlariga beriladi va nasldan naslga oʻtgan sari populatsiya individlarida toʻplana boradi. Mutatsion oʻzgaruvchanlik uzoq vaqt davomida tabiiy tanlanish natijasida mustahkamlanib boradi va populatsiya genofondini oʻzgartiradi. Bu esa evolutsiya tomon qoʻyilgan dastlabki qadamdir. Populatsiya genofondining oʻzgargan yoki oʻzgarmaganligini qanday bilish mumkin? Odatda, populatsiya genofondidagi u yoki bu gen ta'sirida vujudga kelgan belgini turli xil organizmlarni bir necha boʻgʻinlarda sanash orqali ularning har bir boʻgʻindan takrorlanish miqdori aniqlanadi. Ularning oʻzaro

nisbatini taqqoslash yoʻli bilan populatsiya genofondining oʻzgargan yoki oʻzgarmaganligi haqida mulohaza yuritiladi.

Genlar dreyfi – genetik-avtomatik jarayonlar – bir necha avlodlar davomida gen allellarining populatsiyada uchrash ehtimolining tasodifiy oʻzgarishi, ya'ni populatsiyalardagi individlar orasida tasodifiy kombinativ oʻzgaruvchanlikning yuzaga kelishidir. Kichik populatsiyada ayrim individlar oʻzining genotipidan qat'i nazar, tasodifiy sabablarga koʻra avlod qoldirishi yoki qoldirmasligi mumkin. Koʻpayish davrida hosil boʻladigan gametalarning hammasi ham zigota hosil qilishda ishtirok etmasligi orqali bu hodisaning mexanizmini tushunish mumkin. Bu esa populatsiyada u yoki bu allellarning uchrash chastotasi (takrorlanish tezligi)ni oʻzgartiradi. Tasodifiy ravishda genlar chastotalarining o'zgarishi tufayli ayrim allellarning saqlanib qolishi, boshqasining yoʻqolishi roʻy beradi. Genlarning tasodifiy dreyfi natijasida, bir xil sharoitda yashayotgan, genetik jihatdan o'xshash bo'lgan populatsiyalar asta-sekin oʻzining ayrim allellarini yoʻqotib boradi va populatsiyaning genetik strukturasi oʻzgaradi. Genlar dreyfi amerikalik genetik S. Rayt tomonidan oʻrganilgan. U bir necha oziqli probirkaga A geni boʻyicha geterozigota boʻlgan ikkitadan erkak va urgʻochi drozofilalarni joylashtirib, ularning nasllari ustida kuzatish o'tkazdi. Bir necha bo'g'indan so'ng probirkalardagi drozofilalar tekshirilganda, ba'zi populatsiyada faqat mutant gomozigota borligi, boshqa populatsiya tarkibida u tamoman uchramasligi, uchinchilarida esa dominant hamda retsessiv allel formalar borligi aniqlandi. Demak, genlar dreyfi populatsiya genofondining oʻzgarishiga olib keladi. Genlar dreyfi tabiiy ofatlar (o'rmonlarning yonishi, suv toshqini), zararkunandalarning keng tarqalishi va boshqa hodisalar natijasida populatsiya individlari soni keskin kamayib ketganida aniq namoyon bo'ladi.

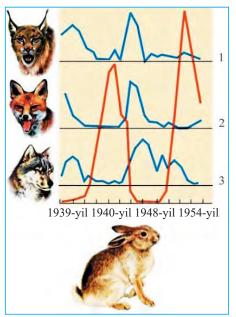
Populatsiya toʻlqini populatsiyani tashkil etgan individlar sonining davriy oʻzgarib turish hodisasidir. Sizlar oʻz kuzatishingiz orqali ob-havo qulay boʻlgan yillari ayrim hayvon, oʻsimlik turiga kiruvchi organizmlarning koʻpayib ketishi, hayot uchun noqulay boʻlgan yillarda esa keskin kamayib ketishini bilasiz. Bahorda yogʻin-sochin koʻp boʻlgan yillarda bir yillik, koʻp yillik oʻt oʻsimliklar: boychechak, yaltirbosh, qoʻngʻirbosh, qoqioʻt, ituzum avj olib oʻsib, koʻp urugʻ beradi. Natijada ular bilan oziqlanuvchi hasharotlar, oʻtxoʻr hayvonlar soni ham koʻpayib ketishi mumkin.

Hasharotlarning, oʻtxoʻr hayvonlarning koʻpayishi oʻz navbatida hasharotxoʻr qushlar, yirtqich hayvonlar sonining ham ortishiga olib keladi.

Individlar sonining ortishi ular orasida kasalliklarning tarqalishiga va individlar sonining kamayishiga sabab boʻladi. Populatsiya tarkibidagi organizmlarning son jihatdan ortib ketishi yoki nihoyatda kamayib ketishi *populatsiya toʻlqini* deb ataladi (80-rasm).

Populatsiya toʻlqini harorat, namlik, yorugʻlikning mavsumiy oʻzgarishi, oziq miqdorining koʻp yoki oz boʻlishi, tabiiy ofatlar tufayli yuz berishi mumkin. Populatsiya toʻlqini natijasida ayrim individlar soni ortishi, ba'zilari sonini kamayishi kuzatiladi. Halok boʻlgan individlardagi genlar va ularga mos belgilar populatsiya doirasida yoʻqolib boradi. Yashab qolgan individlarning genofondi saqlanib qoladi. Bunday voqealarning tez-tez takrorlanishi populatsiya genofondining oʻzgarishiga sabab boʻladi.

Alohidalanish. Tabiatda populatsiyalarning aralashib ketishiga geografik, biologik, ekologik va boshqa alohidalanishlar toʻsqinlik qiladi. Alohidalanish har xil populatsiyalar individlarining qisman yoki toʻliq chatishmasligidir. Populatsiyalar orasida genlar oqimi boʻlib turganda, ularda genetik farqlar toʻplanmaydi. Alohidalanish esa irsiy axborot almashinuvini toʻxtatadi va populatsiyani yangi mustaqil genetik tuzilmaga aylantiradi. Alohidalanishning bir qancha turlari farq qilinadi.

80-rasm. Populatsiya toʻlqini.

Geografik alohidalanish daryolar, togʻlar va boshqa geografik toʻsiqlarning paydo boʻlishi natijasida populatsiyalarning alohidalanishidir.

Ekologik alohidalanish esa bir turning populatsiyalari tur tarqalgan arealning turli qismlarida turli muhitda yashashi natijasida bir-biri bilan chatishmasligiga olib keladi.

Biologik alohidalanish tur ichidagi individlarning jinsiy organlaridagi tafovutlar, oʻsimliklarda gulning tuzilishidagi farqlarning yuzaga kelishi natijasida organizmlarning chatishmasligiga olib keladi.

Etologik alohidalanish hayvonlarning xatti-harakati bilan aloqador. Ba'zi qushlarning oʻziga xos sayrashi, urgʻochisini oʻziga jalb qilishi bilan bir-biridan farq qilishi bunga yorqin misoldir.

Alohidalanishning turli shakllari uzoq muddat davomida har xil allellarga ega organizmlarning erkin chatishishini bartaraf etadi, ya'ni **reproduktiv alohidalanish**ga olib keladi. Bu esa oʻz navbatida alohidalashgan organizm guruhlari bir-biridan farq qilishga, yangi turlarning paydo boʻlishiga olib keladi.

Tayanch soʻzlar: populatsiya, areal, genlar dreyfi, geografik alohidalanish, ekologik alohidalanish, reproduktiv alohidalanish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Populatsiya deb nimaga aytiladi?
- 2. Populatsiya genofondidagi genlarning tasodifiy oʻzgarishi nima deyiladi?
- 3. Populatsiya toʻlqini nima?
- 4. Populatsiya genofondi qaysi jarayonlar natijasida oʻzgaradi?
- 5. Organizmlarda alohidalanish xillarini aytib bering.

2-LABORATORIYA MASHGʻULOTI

Mavzu: Turning morfologik mezonini aniqlash.

Laboratoriya mashgʻulotining maqsadi: ta'lim muassasalari atrofida keng tarqalgan ikki xil tur yoki uning gerbariysi, yoki kolleksiyasidan foydalanib turning morfologik mezoni bilan tanishish, turga xos morfologik belgilarni aniqlay olish, morfologik mezonga koʻra individlarning bir turga yoki har xil turga mansubligini aniqlash.

Laboratoriya jihozlari: 2 ta turga mansub oʻsimliklarning 3–5 tadan gerbariysi yoki tirik namunalari.

Ishning borishi:

- 1. O'simlik namunalarini diqqat bilan o'rganing.
- 2. O'simliklarni morfologik mezon asosida turlarga ajrating.
- 3. Har bir turga morfologik tavsif bering.
- 4. Har bir turga mansub oʻsimliklarning ildizi, poyasi, bargi, gulkosa, gultojibargi, mevasining shakli va rangiga e'tibor bering.
- 5. O'simlik tupidagi gul va mevalar soni, ularning rangi va shakliga ahamiyat bering.
- 6. Jadvalni toʻldiring.

Xususiyatlar	1-oʻsimlik turi	2-oʻsimlik turi
Oʻsimlik nomi		
Sistematikadagi oʻrni		

Ildiz sistemasi turi	
Bargi oddiy yoki murakkab	
Bargining tomirlanishi	
Bargining poyada joylashuvi	
Poyasi o't yoki yog'och	
Poyasining fazoda joylashuviga koʻra turi	
Gulqoʻrgʻoni oddiy yoki murakkab	
Toʻpguli	
Mevasi	

- 7. Nima uchun organizmlarning qaysi turga mansubligini aniqlash uchun barcha mezonlardan foydalanish zarur? Nima uchun morfologik mezon turlarni aniqlashda asosiy oʻlchov boʻla olmaydi?
- 8. Morfologik mezonning nisbiy ekanligiga misollar keltiring.
- 9. Kuzatganlaringiz asosida xulosa chiqaring.

37-§. EVOLUTSION G'OYALARNING PAYDO BO'LISHI

Qadimgi Sharq mamlakatlarida tabiat haqidagi qarashlar. Tabiatning tuzilishi, unda roʻy beradigan voqea-hodisalar haqidagi tushunchalar eramizdan bir necha ming yillar ilgari qadimgi sharq mamlakatlari — Misr, Xitoy, Hindistonda paydo boʻlgan. Xususan, qadimgi Misrda donli, sabzavot, mevali daraxtlar ekib oʻstirilgan. Bir oʻrkachli tuya, mushuk, gʻoz, oʻrdak, kaptar, oqqush turlari xonakilashtirilgan.

Qadimgi hindistonliklar olam 5 ta element (yer, suv, olov, havo, efir)dan iborat deb hisoblaganlar. Qadimgi Xitoyda ham tabiatshunoslik birmuncha rivojlangan. Qishloq xoʻjaligida almashlab ekish, yerlarni oʻgʻitlash joriy etilgan.

Markaziy Osiyoda yashagan odamlar dunyoqarashi, turmush kechirish tarzi, atrofdagi oʻlik va tirik tabiat toʻgʻrisidagi tushunchalari «Avesto» kitobida oʻz ifodasini topgan. Avestoda dunyoning yaratilishi, tabiat va voqea-hodisalar, odamlarning hayot kechirish tarzi tasvirlangan. Avestoning tibbiyotga doir boʻlimida odam tanasining, uy-joylarning tozaligiga e'tibor berish, toza suvni ehtiyot qilish, nopok narsalarni quduq, buloqlarga yaqinlashtirmaslik, tozalik va poklikka rioya qilish, tirnoq va sochlarga pokiza munosabatda boʻlish lozimligi ta'kidlanadi. Shuningdek, tuproq, yer muqaddas sanalgan, dunyo va hayotning yaratilishi, tibbiyotga oid ma'lumotlardan tashqari, ekin yerlarini koʻpaytirish,

shudgor qilish, ularga sara urugʻ ekish tavsiya etilgan, uy hayvonlarini koʻpaytirish, ularga ozor bermaslik, asrab-avaylash lozimligi uqtirilgan.

Qadimgi Yunonistonda tabiat haqida qarashlar. Tabiat haqida qadimgi Yunoniston va Rimdagi tasavvurlar. Qadimgi Yunonistonda tabiatshunoslikning rivojlanishi birinchi muallim nomini olgan Aristotel (eramizgacha bo'lgan 384-322-yillar) hayvonlar klassifikatsiyasining asosini tuzgan, solishtirma anatomiya, embriologiya sohasida dastlabki fikrlarni bayon etgan hamda organlar korrelatsiyasi va tabiatdagi asta-sekin rivojlanish toʻgʻrisida ba'zi fikrlarni ilgari surgan. Uning fikricha, tabiat sekin-asta jonsiz narsalardan rivojlanadi. Aristotel - hayvonlarning 500 ga yaqin turini bilgan hamda hayvonot olamining klassifikatsiyasiga asos solgan olim. U hayvonlarni tasniflashda ularning ayrim xossalariga emas, balki koʻp belgilariga e'tibor berish kerakligini e'tirof etgan. U barcha hayvonlarni 2 ta guruhga - «qonlilar» va «qonsizlar»ga boʻlgan. Bu guruhlar hozirgi «umurtqali» va «umurtqasiz» hayvonlarga toʻgʻri keladi. «Qonlilar»ni 5 ta «katta avlod»ga ajratgan. Aristotelning katta avlodlari umurtqali hayvonlarning hozirgi sinflariga toʻgʻri keladi. Olimning uqtirishicha, meduza, aktiniya, bulutlar tuzilishi jihatidan bir tomondan hayvonlarga, ikkinchi tomondan o'simliklarga o'xshash. Shuning uchun ularni Aristotel «zoofitlar» deb atagan. «Hayvonlarning paydo boʻlishi» asarida uqtirilishicha, embrion ma'lum izchillikda rivojlanadi. U oldin zoofitlar, keyin umuman hayvonlar, soʻng oʻz turiga xos tuzilishga va nihoyat shaxsiy xossalarga ega bo'ladi. Uning fikricha, qonli hayvonlarning barchasida ichki organlar oʻzaro oʻxshash va bir xil joylashgan.

Aristotelning shogirdlaridan biri Teofrast oʻsimliklarning 400 dan ortiq turini oʻrgangan. Ularning tuzilishini, fiziologiyasini, amaliy ahamiyatini tasvirlab bergan. U bir oʻsimlik turi boshqa turga aylanishi mumkin degan fikrni quvvatlagan.

Rim olimi Lukretsiy Kar (er.av. 99–55) olam oʻz-oʻzidan paydo boʻlgan, hayvonlar nam yerdan kelib chiqqan, dastlab ularning mayib-majruh xillari, keyinchalik harakatlanadigan, oziqlanadigan, urchiydigan, dushmandan oʻzini himoya qiladigan normal hayvonlar paydo boʻlgan deb hisoblagan. Klavdiy Galen (130–200) tibbiyot asoschilaridan biri boʻlgan. U qoʻy, it, ayiq va boshqa umurtqali hayvonlar tuzilishini oʻrgangan. Maymun va odam tana tuzilishi oʻxshashligini e'tirof etgan.

Markaziy Osiyoda evolutsion gʻoyalarning paydo boʻlishi. Markaziy Osiyo xalqlarining hayotida dehqonchilik, chorvachilik, tibbiyot va boshqa

sohalardagi faoliyatni, tabiat hodisalarini tasvirlovchi kitoblar juda qadimdan mavjud boʻlgan. Chunonchi, *Ahmad ibn Nasr Jayxoniy* (870–912) Hindiston, Markaziy Osiyo, Xitoy oʻsimliklari va hayvonot dunyosi haqida qimmatli ma'lumotlar toʻplagan. U oʻsimlik va hayvonlarning tarqalishi, mahalliy xalqlar foydalanadigan oʻsimlik va hayvonlar, ularning tabiatdagi ahamiyati haqidagi ma'lumotlarni yozib qoldirgan.

81-rasm. Abu Nasr Farobiy

82-rasm. Abu Rayhon Beruniy

Abu Nasr Farobiy (873–950) botanika, zoologiya, odam anatomiyasi va tabiatshunoslikning boshqa sohalarida mushohada yuritgan. U inson organizmi yaxlit sistema ekanligini, turli kasalliklar oziqlanish tartibining oʻzgarishi bilan bogʻliqligini koʻrsatib bergan (81-rasm).

Farobiy inson dastavval hayvonot dunyosidan ajralib chiqqanligi, shu sababli odamda, hayvonlarda ba'zi o'xshashliklar saqlanib qolganligi haqidagi fikrni ilgari surgan. U tabiiy tanlanish, sun'iy tanlashni e'tirof etgan.

Oʻrta asrlardagi tabiat fani rivojiga Beruniy va ibn Sino katta hissa qoʻshganlar. *Abu Rayhon Beruniy* (973–1048) koʻrsatishicha, tabiat beshta elementdan: boʻshliq, havo, olov, suv va tuproqdan hosil boʻlgan. Beruniy qadimgi yunon olimi Ptolomeyning «Yer olamning markazi boʻlib, u harakatlanmaydigan sayyoradir», – degan ta'limotiga tanqidiy koʻz bilan qaragan va Yer Quyosh atrofida harakatlansa ajab emas, u yumaloq shaklda, deb ta'kidlagan. Binobarin, Beruniy polyak astronomi Kopernikdan 500 yil avval Quyosh sistemasining tuzilish asoslarini toʻgʻri tasavvur qilgan. Uning fikricha, Yer yuzasida doimo oʻzgarishlar sodir boʻlib turadi: suvsiz joylarda asta-sekin daryolar, dengizlar paydo boʻladi, ular ham oʻz navbatida joylarini oʻzgartiradi (82-rasm).

Beruniyning qayd qilishicha, Yer yuzida hayvonlar, oʻsimliklar rivojlanishi uchun sharoit cheklangan. Shu sababdan tirik mavjudotlar orasida yashash uchun kurash boradi. Bu kurash ular hayotining mohiyatini tashkil etadi.

«Agar atrofdagi tabiat oʻsimlik va hayvonlar biror turining urchishiga monelik koʻrsatmaganda edi, — deb ta'kidlaydi olim, — bu tur butun Yer yuzasini egallagan boʻlardi. Biroq bunday urchishga boshqa organizmlar

qarshilik koʻrsatadi va ular orasidagi kurash koʻproq moslashgan organizmlarni roʻyobga chiqaradi. Beruniyning yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish haqidagi fikrlariga asoslanib, vatandoshimiz evolutsiyaning harakatlantiruvchi omillarini ingliz tabiatshunosi Charlz Darvindan 800 yil ilgari ta'kidlab oʻtganligini koʻramiz.

Beruniyning uqtirishicha, tabiatda hamma jonzotlar tabiat qonunlariga muvofiq yashaydi va oʻzgaradi. U tirik tabiatning tarixiy taraqqiyotini e'tirof etmasa-da, asalarilar oʻsimliklardan, qurtlar goʻshtdan, chayonlar anjirdan paydo boʻladi, deb faraz qilgan. Olimning qayd etishicha, Yer yuzining oʻzgarishi oʻsimlik va hayvonlarning oʻzgarishiga olib keladi. Beruniy odamlarning rangi, qiyofasi, tabiati, axloqi turlicha boʻlishiga irsiyatgina emas, balki tuproq, suv, havo, muhit sharoiti sababchi, deb e'tirof etadi. Beruniyning fikricha, odam oʻz rivojlanishi bilan hayvonlardan juda uzoqlashib ketgan.

Markaziy Osiyoning mashhur tabiatshunos olimi *Abu Ali ibn Sino* (980–1037) tabiatning obyektiv borligiga ishonch hosil qiladi. Togʻlar, uning fikricha, suv ta'siri yoki yerning koʻtarilishi natijasida paydo boʻlgan (83-rasm).

Ibn Sino oʻz asarlarida oʻsimliklar, hayvonlar va odam oʻzaro oʻxshash, chunki ularning barchasi oziqlanadi, koʻpayadi, oʻsadi deb uqtiradi. Oʻsimliklar rivojlanishning quyi bosqichida, hayvonlar oʻrta bosqichida, odam esa eng yuqori bosqichida turadi.

Odam tanasining tuzilishini oʻrganish taqiqlangan oʻrta asrlarda Ibn Sino odam anatomiyasi bilan shugʻullangan. Olim koʻp ilmiy asarlar yozgan.

83-rasm. Abu Ali ibn Sino

Ulardan bizlargacha 242 tasi yetib kelgan. Olim tibbiyot asoschilaridan biri sifatida katta shuhrat qozongan. U oʻrta asr Sharq tibbiyot bilimlarining qomusi boʻlgan dunyoga mashhur «Tib qonunlari»ning muallifidir. «Tib qonunlari» beshta kitobdan iborat. Birinchi kitobda odam tanasi organlarining tuzilishi va funksiyalari, turli kasalliklarning kelib chiqish sabablari, davolash usullari bayon etiladi. Ikkinchi kitobda oʻsimlik, ma'dan va hayvonlardan olinadigan dorilar va har bir dorining qaysi kasallikka davo ekanligi koʻrsatiladi. Uchinchi kitob insonning har bir organida boʻladigan kasalliklar, ularni aniqlash va davolash usullariga bagʻishlangan. Toʻrtinchi kitobda jarrohlik, ya'ni suyaklarning chiqishi, sinishini davolash haqida soʻz yuritiladi. Beshinchi kitobda murakkab dorilar, ularni tayyorlash toʻgʻrisida ma'lumotlar keltiriladi. Ibn Sinoning

«Tib qonunlari» asari 500 yil mobaynida Yevropa universitetlarida asosiy tabobat qoʻllanmasi sifatida oʻqitilib kelindi. Olim odamdagi ba'zi kasalliklar (chechak, vabo, sil) koʻzga koʻrinmas organizmlar orqali paydo boʻladi, deb qayd qiladi. Binobarin, mikroskop kashf qilinmasdan, mikrobiologiya fani hali shakllanmasdan 600–700 yil oldin Ibn Sino yuqumli kasalliklar suv va havo orqali tarqalishini e'tirof etdi.

84-rasm. Zahiriddin Muhammad Bobur

Zahiriddin Muhammad Bobur (1483–1530) buyuk davlat arbobi, shoir boʻlib qolmasdan, tabiatshunos olim hamdir (84-rasm).

Bobur tomonidan yozilgan «Boburnoma»da Markaziv Osiyo, Afgʻoniston, Hindiston kabi mamlakatlarning tarixi, geografiyasi, xalqlarning turmush kechirish tarzi, madaniyati bilan birga, oʻsimlik va hayvonot olami toʻgʻrisida qiziqarli ma'lumot berilgan. U oʻzi koʻrgan, kuzatganlariga asoslangan holda hayvon va oʻsimliklarning tuzilishi, hayot tarzi, ularning oʻzaro oʻxshashligi yoki farqlari haqida ma'lumotlarni bayon etgan.

Bobur hayvonlarni toʻrt quruhga ajratgan: quruqlik hayvonlari, parrandalar, suv yaqinida yashaydigan hayvonlar va suv hayvonlariga ajratgan.

Tayanch soʻzlar: murtak, Gippokrat, Aristotel, «Qonlilar», «Qonsizlar».

Savol va topshiriqlar:

- 1. Farobiyning tabiat toʻgʻrisidagi fikrlarini gapiring.
- 2. Beruniy tabiatshunoslikda qanday kashfiyotlar qilgan?
- 3. Abu Ali ibn Sinoning tibbiyot fanining rivojlanishiga qoʻshgan hissasi nimalardan iborat?
- 4. Zahiriddin Muhammad Boburning izlanishlari haqida gapirib bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Miloddan oldin yashagan tabiatshunoslarning tabiat toʻgʻrisidagi tasavvurlarini yozing.

Qadimgi Misr	Qadimgi Hindiston	Qadimgi Xitoy

Oʻrta asrlarda ijod qilgan Markaziy Osiyo olimlarining tabiat tuzilishi haqidagi fikrlarini yozing.

Farobiy	Beruniy	Ibn Sino	Bobur

38-§. K. LINNEY, J.B. LAMARKNING ILMIY ISHLARI, J. KYUVENING EVOLUTSION G'OYALARI

XV asr yarmiga kelib, Yevropa mamlakatlarida feodalizm oʻrniga burjuaziya hokimiyati oʻrnatildi. Natijada sanoat markazlari, yirik shaharlar bunyod etildi, fan, texnika birmuncha rivojlandi. Boshqa yerlardan Yevropaga koʻpgina oʻsimlik va hayvon turlari keltirildi. Bularning hammasi oʻsimlik va hayvonlarni oʻrganishga katta qiziqish uygʻotdi.

Buning oqibatida kishilarning oʻsimlik va hayvonlar toʻgʻrisidagi bilimlari antik dunyoga nisbatan bir necha marta ortdi. Botanika, zoologiya fanlarini yanada rivojlantirish uchun, avvalo, ma'lum bo'lgan o'simlik va hayvon turlarini guruhlash ehtiyoji tugʻildi. Bu masala bilan mashhur shved olimi Karl Linney

(1707–1778) shugʻullandi (85-rasm).

U 10 mingdan ortiq hayvon turlarini tavsiflab beradi. Turlarni avlodlarga, avlodlarni esa oilalarga, oilalarni turkumlarga, turkumlarni sinflarga birlashtiradi. Sizlar botanika, zoologiya fanlarini oʻqiganingizda suvoʻtlari, sporali o'simliklar, ochiq va yopiq urug'lilar, umurtqali va umurtqasiz hayvonlarning bir qancha sistematik guruhlari bilan tanishgansiz.

K. Linney zamonida esa biologiyaning juda koʻp sohalari hali rivojlanmagan edi. Shu sababli K. Lin-

85-rasm. K. Linney.

ney o'simlik va hayvonlarning ayrim belgilarigagina asoslangan holda sun'iy sistema tuzishga muvoffaq boʻldi. U barcha oʻsimliklarni changdonlari soniga, changli iplarning uzun-qisqaligiga va birlashishiga qarab 24 sinfga, hayvonlarni tuzilishiga koʻra 6 sinfga boʻldi. Buning oqibatida kelib chiqishi, qon-qardoshligi yaqin boʻlgan organizmlar boshqa-boshqa sinflarga, aksincha, kelib chiqishi, qon-qardoshligi har xil organizmlar bir sinfga birlashtirildi. K.Linney o'simlik va hayvon turlari o'zgarmaydi, degan fikr bildirgan. Uning tomonidan tuzilgan sistema sun'iy bo'lsa-da, biroq mazkur faoliyat keyinchalik organik olamni atroflicha oʻrganishga imkon berdi. K. Linney ishlaridan soʻng botanika, zoologiya fanlari tez sur'atlar bilan rivojlandi.

6 – Biologiya 10 161

Organik olam evolutsiyasi haqidagi nazariyani birinchi marta fransuz tabiatshunosi **Jan Batist Lamark** (1744–1829) yaratdi (86-rasm). U «umurtqasizlar» va «biologiya» atamalarini fanga birinchi boʻlib kiritdi. Lamarkning evolutsiyaga doir fikrlari «Zoologiyaga kirish», (1801) va «Zoologiya falsafasi», (1809) nomli asarlarida bayon etilgan.

86-rasm. Lamark turlar oʻzgarmaydi, degan gʻoyaga tanqidiy J. B. Lamark koʻz bilan qaragan va evolutsion ta'limotni targʻib qilgan. Lamark fikricha, sinf, turkum, avlod, tur kabi sistematik kategoriyalar sun'iy, real emas. Tabiatda faqat individlar real deb hisoblagan.

Lamark hayvonot olamining tabiiy sistematikasini yaratishni oʻz oldiga maqsad qilib qoʻygan va shu sababli organizmlarning qon-qarindoshligiga asoslangan klassifikatsiyani ilgari surgan. U barcha hayvonlarni 14 sinfga ajratgan. Ulardan 4 ta sinf umurtqalilarga, 10 ta sinf umurtqasizlarga tegishlidir. Hayvonlarni ovqatlanish, qon aylanish, nafas olish va nerv sistemasiga qarab 6 bosqichga ajratdi.

Olim hayvonlar quyi bosqichdan yuqori bosqichga koʻtarilar ekan, qayd etilgan organlar sistemasi murakkablasha borganligini e'tirof etdi. U organizmlarni sistemaga solish ustida ishlar ekan, tuzilishiga qarab ularni tartib bilan joylashtirish mumkinligini aytgan. Lamark fikricha, sodda mavjudotlar o'z-o'zidan anorganik tabiatdan paydo bo'ladi. Keyinchalik tashqi muhit ta'siri ostida o'zgarib, davrlar o'tishi bilan murakkablashib, tuzilishi yuksak boʻlgan organizmlarga aylanadi. Turlar oʻzgarishida vaqt asosiy omil sifatida muhim ahamiyatga ega. Ular muhit sharoitiga muvofiq o'zgaradi. Lamark muhit ta'siriga javob reaksiyasiga qarab, barcha organizmlarni 3 guruhga bo'lgan. Birinchi guruhga o'simliklar, ikkinchi guruhga sodda hayvonlar, uchinchi guruhga nerv sistemasi rivojlangan hayvonlarni kiritdi. Tashqi muhit organizmlarga bevosita va bilvosita ta'sir ko'rsatishi mumkin. Tashqi muhit oʻsimliklar va tuban hayvonlarga bevosita ta'sir koʻrsatadi. Nerv sistemasi rivojlangan hayvonlarga esa muhit bilvosita ta'sir etadi. Muhitning uzoq davom etgan oʻzgarishi hayvonlar hayotiga ta'sir etib, avval ularning talabini o'zgartiradi. Talabning o'zgarishi esa shu talabni qondirish maqsadida qilingan harakatlarning oʻzgarishiga olib keladi. Bunday sharoit davom etsa hayvonlarning xulq-atvori oʻzgaradi. Bu, oʻz navbatida, hayvonlarning ba'zi organlari mashq qilishiga, boshqalarining mashq qilmasligiga sabab bo'ladi. Mashq qiladigan organlarga oziq moddalar koʻp kelib turgani uchun ularning

koʻlami ortadi. Aksincha, mashq qilmaydigan organlarga oziq moddalar kamroq kelishi sababli ular kuchsizlana boradi va rivojlanmaydi. Organlarning mashq qilmasligi ular degradatsiyasi (soddalashuv)ga va yoʻqolib ketishiga sabab boʻladi.

Olim organik olam evolutsiyasi haqidagi nazariyaga asos solgan boʻlsa-da, lekin evolutsiyaning harakatlantiruvchi kuchlari yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish ekanligini bila olmadi.

Biologiya fani rivojiga fransuz olimi Jorj Kyuve ham katta hissa qoʻshdi (87-rasm). U morfologiya, anatomiya, sistematika, paleontologiya sohalarida tadqiqot olib borgan. Kyuve mulohazasiga koʻra, har qanday tirik mavjudot bir butun sistema boʻlib, uning organlari bir-biri bilan uzviy bogʻliq. Shunga koʻra, hayvonning bir organi, masalan, ovqat hazm qilish organining oʻzgarishi u bilan aloqador boʻlgan boshqa organlarning ham oʻzgarishiga olib keladi.

J. Kyuve ilgari surgan mulohazaga binoan har bir hayvon turi oʻzi yashaydigan muhitga muvofiq ravishda

yaratilgan va oʻzgarmasdir. Shu bois, hayvonlarda hech qanday oʻzgarish sodir boʻlmaydi. Kyuve oʻzi kashf qilgan korrelatsiya prinsipini hayvonlar sistematikasiga ham tatbiq etdi. U K. Linneydan farqli ravishda hayvonlarni sistemaga solishda nerv sistemasi tuzilishiga e'tiborni qaratish lozimligini aytdi. Nerv sistemasi tuzilishiga qarab olim barcha hayvonlarni 4 ta guruh (tip) ga ajratdi. Bular: umurtqalilar, molluskalar, boʻgʻimlilar, shu'lalilar.

Qazilma holda saqlangan hayvon va oʻsimliklar toʻgʻrisidagi paleontologiya fani rivojlanishida Jorj Kyuvening xizmatlari nihoyatda katta boʻldi. Olim qazilma holdagi sutemizuvchilar, sudralib yuruvchilarning 150 dan ortiq turini oʻrgandi. U korrelatsiya prinsipidan foydalanib, ilgari yashab, qirilib ketgan hayvonlarning topilgan ayrim suyaklariga qarab butun hayvon qiyofasini qayta tiklash metodini kashf etdi va undan amaliyotda foydalandi. Olim turli era va davrlarda hayvonot olamining turli-tuman xillari yashaganligini aniqlagan. Vaqt oʻtishi bilan ular murakkablashganini koʻrgan boʻlishiga qaramay, olim ularni halokatlar nazariyasi bilan tushuntirishga intildi.

XVII–XIX asrlarda hayvon va oʻsimliklarning shaxsiy taraqqiyotini oʻrganish sohasida ham birmuncha tadqiqotlar olib borildi. Birinchi marta Karl Ber 1827-yili sutemizuvchi hayvonlarda tuxum hujayrasini kashf etdi. Olim joʻja taraqqiyotini sinchiklab oʻrganib, uning organlari asta-sekinlik bilan

rivojlanishini va umurtqalilarning turli sinflariga mansub hayvonlar embrioni rivojlanishining dastlabki bosqichlarida oʻzaro oʻxshashliklarini aniqladi.

XIX asrning 40-yillariga kelib, hujayra nazariyasini nemis olimlari T. Shvann, M. Shleyden yaratdilar. Hujayra nazariyasining kashf qilinishi XIX asrdagi tabiatshunoslik fanining ulkan yutuqlaridan biri hisoblanadi. Hujayra nazariyasiga koʻra, barcha tirik mavjudotlar (oʻsimliklar, hayvonlar, odamlar) tanasi hujayralardan tashkil topgan. Mazkur nazariya barcha organizmlar tuzilishi jihatidan oʻzaro oʻxshash, degan tushunchaga asos boʻlib xizmat qildi.

Tayanch soʻzlar: flora, morfologiya, anatomiya, sistematika, paleontologiya, hujayra nazariyasi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. K. Linney ta'limotini gapirib bering.
- 2. J. Kyuve ta'limotini tushuntirib bering.
- 3. J. B. Lamark ta'limoti haqida nimalar bilasiz?
- 4. Umurtqalilarning turli sinflariga mansub hayvonlar embrion rivojlanishining dastlabki bosqichlarida oʻzaro oʻxshashligini qanday izohlaysiz?
- 5. J. Kyuvening paleontologiya sohasidagi ishlari haqida nimalar bilasiz?

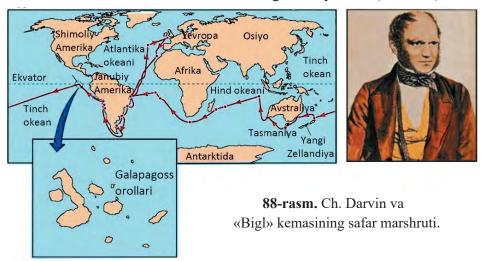
Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Karl Linney, Jorj Kyuve, Jan Batist Lamark ilgari surgan gʻoyalarni ajrating.

Karl Linney	Jorj Kyuve	Jan Batist Lamark

39-§. CH. DARVINNING EVOLUTSION G'OYALARI

XIX asrga kelib Angliya sanoati, qishloq xoʻjaligi rivojlangan yirik kapitalistik mamlakat sanalardi. Sanoatning gurkirab rivojlanishi chorvachilik va qishloq xoʻjaligidan olinadigan xomashyoning tobora koʻpayishini talab qila boshladi. Xomashyoga boʻlgan talabni qondirish maqsadida ingliz seleksionerlari koʻp mahsulot beradigan qoʻy, qoramol, parranda zotlarini, koʻp hosil beradigan sabzavot va donli ekinlar navlarini chiqara boshladi. Seleksiya natijalari oʻsha davrda hukmron boʻlgan hayvon, oʻsimlik organizmlari oʻzgarmas, degan tushunchalarga xotima berdi. Ch. Darvin oʻsimlik va hayvonlarning yangi formalarini chiqarishda seleksiyaning ahamiyatiga yuqori baho berdi, qishloq xoʻjalik amaliyotini nazariy tomondan ishlab chiqdi hamda undan evolutsion ta'limot yaratishda foydalandi.

Darvin 1831-yili universitetni tamomlagandan keyin professor Genslo uni butun jahon boʻylab safarga joʻnatilayotgan «Bigl» kemasidagi ekspeditsiya tarkibida tabiatshunos sifatida ishtirok etishga tavsiya etdi (88-rasm).

Darvinni, ayniqsa, Janubiy Amerikaning gʻarbiy qirgʻogʻidan 500 km uzoqlikdagi Galapagoss arxipelagining hayvonot va oʻsimliklar olami hayratga soldi. U yerda qushlar, sudralib yuruvchilar koʻp uchraydi. Sudraluvchilardan toshbaqalar, chumchuqsimonlar turkumiga kiruvchi vyuroklarning har bir orolda oʻziga xos tuzilishga ega turlarini uchratish mumkin. Vyuroklar boshqa xossalaridan tashqari, tumshugʻining tuzilishi bilan ham bir-biridan farq qiladi. Qizigʻi shundaki, har xil orolda tumshugʻi turlicha tuzilgan vyuroklar tarqalgan.

Umuman olganda, Galapagoss arxipelagining hayvonot va oʻsimliklar olami Janubiy Amerika hayvon va oʻsimliklariga oʻxshash, lekin ayrim belgi, xossalari boʻyicha farq qiladi.

Qirilib ketgan qadimgi oz tishlilarning hozirgi vaqtda yashayotgan yalqov, chumolixoʻr, zirhlilarga oʻxshashligi Darvinni hayratlantirdi. Bu dalillar qirilib ketgan hayvonlar bilan hozirgi davrdagi hayvonlar oʻrtasida oʻzaro qarindoshlik bor, deb taxmin qilishga sabab boʻldi.

Hayvonlar geografik tarqalishining ba'zi o'ziga xos tomonlari ham safar davomida Darvinni ajablantirdi. U Shimoliy va Janubiy Amerika hayvonlarini o'zaro taqqoslab, ular o'rtasida katta farq borligini qayd qildi. Chunonchi, Janubiy Amerikada keng burunli maymunlar, lama, tapir, yalqov, chumolixo'r,

zirhli kabi hayvonlar tarqalgan. Ular Shimoliy Amerikada uchramaydi. Uning fikricha, oʻtmishda Amerikaning ikkala qismi bir boʻlib, faunasi oʻxshash boʻlgan, keyinchalik esa Meksikaning janubida quruqlik koʻtarilishi tufayli hayvonlarning bir qit'adan boshqa qit'aga oʻtishi uchun toʻsiq hosil boʻlgan. Oqibatda Shimoliy hamda Janubiy Amerika faunasi oʻrtasida hozirgi farq vujudga kelgan.

Darvin besh yillik safaridan juda boy kolleksiya bilan qaytdi. Bu besh yillik safar organik olam evolutsiyasi haqidagi ta'limotni yaratish uchun asos boʻlgan dalillarni toʻplash imkoniyatini yaratdi va Darvinning kelajagini belgilab berdi.

Darvinning yirik asarlari. Darvin dunyo boʻylab uyushtirilgan safardan qaytgach, toʻplangan materiallar ustida Angliyaning koʻzga koʻringan tabiatshunos olimlari bilan hamkorlikda shugʻullana boshladi. Shu bilan bir qatorda yangi hayvon zotlari, oʻsimlik navlarini yaratish tajribasini oʻrgandi. U dastlab 1842-yili organik olam evolutsiyasi haqida ilmiy asar yozdi va uni 15 yil davomida kengaytirdi, chuqurlashtirdi, ishonchli dalillar bilan boyitdi. 1859-yili «Turlarning paydo boʻlishi» nomi mashhur asarni nashr ettirdi. U «Xonakilashtirilgan hayvon, madaniy oʻsimliklarning oʻzgaruvchanligi» (1868), «Odamning paydo boʻlishi va jinsiy tanlanish» (1871), «Oʻsimliklar dunyosida chetdan va oʻz-oʻzidan changlanishning ta'siri» (1876) kabi asarlarni yozdi. Bu asarlarda olim organik olam evolutsiyasiga oid koʻplab dalillarni keltirdi va oʻzidan oldin yashab oʻtgan va zamondoshlarining bu sohadagi tadqiqot natijalari, fikr-mulohazalarini bayon etdi. Olim organik olam evolutsiyasining harakatlantiruvchi kuchlari: irsiyat, oʻzgaruvchanlik, yashash uchun kurash va tabiiy tanlanish ekanligini e'tirof etdi. Ch. Darvin 1882-yili vafot etdi.

Sun'iy tanlash. Dunyo boʻylab safardan Darvin tashqi muhit ta'sirida turlar oʻzgarishi mumkin ekanligiga ishonch bilan qaytdi. Geologiya, paleontologiya, solishtirma anatomiya, embriologiyaga oid dalillar turlarning turgʻun emas, balki oʻzgaruvchan ekanligidan dalolat beradi. Shunga qaramay, oʻsha davrdagi hukmron dunyoqarash ta'sirida boʻlgan koʻp tabiatshunos olimlar bir turning boshqa turga aylanganligini koʻrmaganliklarini roʻkach qilib, organik olam evolutsiyasini tan olmas edilar. Shu bois yosh Darvin oʻz faoliyatini evolutsion jarayon mexanizmlarini aniqlashdan boshladi. Avvalo xonaki hayvon, madaniy oʻsimlik navlari xilma-xilligining sabablarini oʻrgandi.

Ongsiz tanlash. Arxeologiya ma'lumotlarining koʻrsatishicha, odam paydo boʻlmasdan ilgari Yer yuzida madaniy oʻsimliklar, xonaki hayvonlar boʻlmagan. Ibtidoiy odamlar yovvoyi hayvonlarni ovlash, tabiatda yovvoyi holda oʻsuvchi

oʻsimliklarning urugʻlari, mevalari va boshqa qismlarini iste'mol qilish bilan hayot kechirgan. Bundan 9–10 ming yil oldin yovvoyi hayvon bolalarini qoʻlga oʻrgatish, yovvoyi oʻsimliklar orasidan oziqabop xillarini oʻz kulbalari atrofiga ekish rasm-rusum tusini olgan va bu tajriba avloddan avlodga oʻta boshlagan.

Insonlar har gal qoʻl ostidagi hayvonlar, oʻsimliklar orasidan koʻp mahsulot beradigan xillarini saralab, boshqalarini oʻz ehtiyojlari uchun ishlatgan. Bunday saralash ming yillar mobaynida davom etgan. Oqibatda odam xohishidan tashqari yovvoyi oʻsimlik, hayvonlardan foydali belgi-xossalari bilan birmuncha farq qilgan mahalliy hayvon zotlari, oʻsimlik navlari paydo boʻlgan.

Insonlar faoliyatida ma'lum belgiga ega yangi nav, zot chiqarish asosiy maqsad qilib olinmaganligini e'tiborga olib, Ch. Darvin bunday ibtidoiy tanlashni ongsiz tanlash deb nomladi. Sun'iy tanlashning ongsiz shakli hozirgi vaqtda ham rivojlanishi qoloq boʻlgan qabilalarda, dehqon xoʻjaliklarda qoʻllanib kelinmoqda. Masalan Ch. Darvin «Bigl» kemasidagi safari chogʻida Janubiy Amerikaning Olovli Yerida yashovchi qabilalar ocharchilik paytida vidra ovlashda unchalik koʻmak bermaydigan it hamda mushuklarni yeb, yordam beruvchi itlarni saqlab qolganlarini koʻrgan.

Ongli tanlash. Keyinchalik insoniyat ongining oʻsishi, fan va texnikaning rivojlanishi tufayli odamlarning oziq-ovqat, kiyim-kechak, dori-darmonga boʻlgan talabining ortishi bilan ongli tanlash nav, zot chiqarish ishida asosiy oʻrinni egallagan. Bunda yaratilmoqchi boʻlgan oʻsimlik navi, hayvon zoti qanday ijobiy belgi-xossalarga ega boʻlishi oldindan rejalashtirilgan. Soʻngra ana shu reja asosida sun'iy tanlash olib borilgan. Bu esa yangi zot, navlar chiqarish muddatining qisqarishiga va tanlash natijasining koʻp jihatdan samarali boʻlishiga imkon bergan.

Insonlar sun'iy tanlash o'tkazar ekan, birinchi navbatda o'z ehtiyojlarini qondirishni asosiy maqsad qilib qo'yadi. Bu ehtiyojlar esa turlicha: iqtisodiy, xo'jalik, estetik talablarni qondirish ko'rinishida namoyon bo'ladi. Chunonchi, bir odam tovuqning ko'p go'sht beradigan, ikkinchisi ko'p tuxum beradigan, uchinchisi urishqoq, to'rtinchisi esa dum patlari uzun, chiroyli zotini yaratishni maqsad qilib qo'ygan va o'z maqsadiga asta-sekin erisha borgan. Sun'iy tanlashni turlicha yo'nalishda olib borish barcha organizmlarga taalluqlidir. Qovunlarning ertapishar (handalaklar) yozgi yupqa va qalin po'choqli hamda kuzgi, qishki navlarini, qo'ylarning qorako'l, hisor, otlarning axaltaka qorabayir zotlari yaratilganligi bunga yorqin misoldir.

Sun'iy tanlash jarayonida inson oʻzi uchun foydali belgi-xossalarini mumkin qadar keskin oʻzgartirishga harakat qilgan. Boʻrdoqi qoʻy, choʻchqa zotlari,

ko'k qoya kaptari; 2 – bo'qoq kaptar; (89–90-rasmlar).

3 – yakobin kaptari; 4 – turman;

urugʻ bermaydigan oʻsimlik navlari, itlarning junsiz, kaptarlarning shamolga qarshi ucha olmaydigan (tovus kaptar) zotlari chiqarilganligi yuqoridagi fikrni tasdiqlovchi dalillardir. Ba'zi madaniy o'simlik navlari, zotlarining yovvoyi ajdodlari hayvon bir tur, boshqalariniki esa ikki-uch tur hisoblanadi. Masalan, it zotlari chiyabo'ri va boʻridan, qoʻylar arxar, muflon kabi yovvoyi ajdod turlardan, tovuq zotlari esa yovvoyi bankiv tovugʻidan, kaptar zotlari, yovvoyi ko'k qoya kaptar turidan, qoramol zotlari Yevropa turidan, karam navlari 89-rasm. Kaptar zotlari: 1 – yovvoyi yovvoyi karam turidan keltirib chiqarilgan

yuqoridagi mulohazalarning Darvin 5 - pochtachi kaptar; 6 - tovus kaptar. asosli ekanligini bir qancha dalillar bilan isbotlagan. Chunonchi, Hindiston va Janubi

Sharqiy Osiyo chakalakzorlarida tarqalgan bankiv yovvoyi tur tovuqlari odamdan unchalik hurkmaydi, kechalari daraxt, buta shoxlarida uxlaydi va xonaki tovuqlar bilan chatishib nasl beradi. Bularning hammasi xonaki tovuqlar bankiv yovvoyi tovuqlardan kelib chiqqanligini isbotlovchi dalillar sanaladi. Mana shunday usul bilan Darvin boshqa xonakilashtirilgan hayvon zotlari, madaniy oʻsimlik navlari qaysi yovvoyi turlardan kelib chiqqanligini asoslagan.

90-rasm. Qoramol zotlari va ularning ajdodi.

Darvin sun'iy tanlash bilan yovvoyi hayvonlarni xonakilashtirish mum-kinligini tajriba orqali isbotlash imkoniyatiga ega boʻlmagan. XX asr ikkinchi yarmida akademik K. D. Belyayev sun'iy tanlash yoʻli bilan yovvoyi hayvonlarni xonakilashtirish mumkinligini tajriba orqali isbotlab berdi. U kumushsimon qora tulkilar ustida kuzatish ishlarini olib borib, ularning odamga nisbatan xatti-harakati har xil ekanligini aniqladi. Tulkilarning bir guruhi odamga tashlanuvchan, oʻta tajovuzkor, ikkinchi guruhi odamga tashlanishga qoʻrqib turadigan, lekin unga tashlanishni xohlaydigan, uchinchi guruhi esa xotirjam instinktli ekanligi ma'lum boʻldi.

K. D. Belyayev uchinchi guruhga mansub erkak va urgʻochi tulkilarni ajratib, alohida urchita boshladi. Nasllar orasidan olim yana odamga tez koʻnikuvchi tulkilarni tanlab bordi. Bunday tulkilarning bir necha avlodida sun'iy tanlash oʻtkazish natijasida xuddi xonaki itlarga oʻxshash, ya'ni odamga tez oʻrganadigan, erkalaganda xursand boʻladigan tulkilar chiqarildi. Xattiharakatiga qarab oʻtkazilgan sun'iy tanlash natijasida tulkilarning morfologik va fiziologik belgilari ham oʻzgardi. Tajribada tashqi quloq suprasi osilgan, dumini esa gajak holda egib turadigan tulkilar olindi. Yovvoyi tulkilar odatda yilda bir marta — aprelda urchisa, xonakilashtirilganlari esa ikki marotaba dekabr-yanvar va mart-aprel oylarida urchigan.

Darvin sun'iy tanlashning muvaffaqiyatli chiqishi tanlash uchun olingan organizmlarning son jihatdan koʻpligiga, ulardagi individual oʻzgaruvchanlikka, seleksionerning tajribasi va sinchkovligiga, tanlash olib borilayotgan organizmlarning nazoratsiz chatishmasligiga, tanlash ta'sirini irsiy oʻzgaruvchanlik tufayli toʻplana borishiga bogʻliq deb hisoblagan.

Sun'iy tanlash oʻzida bir-birini toʻldiruvchi uch hodisani mujassamlashtiradi: koʻzlangan maqsadga mos organizmlarni tanlash va saqlash; inson talablariga mos boʻlmagan organizmlarni yaroqsizga chiqarish; chatishtirish uchun zarur boʻlgan ota-ona formalarini saralash hamda ulardan yangi-yangi nasl olish.

Binobarin, yangi nav va zot chiqarishda irsiy oʻzgaruvchanlik va sun'iy tanlash asosiy omil, ya'ni harakatlantiruvchi kuch hisoblanadi. Darvin zamoniga nisbatan hozirgi vaqtda yangi nav, zot chiqarish metodlari takomillashgan.

Darvin sun'iy tanlash yo'li bilan yovvoyi hayvonlarni xonakilashtirish, yovvoyi o'simliklarni madaniylashtirish, zot va navlarning belgi-xossalarini o'zgartirish mumkinligini aniqlagach, tabiiy sharoitda yashaydigan organizmlarda ham shunga o'xshash jarayon ro'y berishi mumkin degan fikrga keldi. U har qanday o'simlik, hayvon nasl qoldirganda yangi avlod ota-onadan,

shuningdek, oʻzaro ayrim belgi-xossalari bilan farq qilishini kuzatdi va uni shaxsiy oʻzgaruvchanlik deb nomladi.

Darvin organizmlarda shaxsiy oʻzgaruvchanlik borligini yangi tur bilan tur xilini taqqoslash yoʻli bilan ham isbotladi. «Tur xili» deganda olim turga xos belgi-xossalar yaxshi ifodalanmagan organizmlar guruhini tushungan. Olimlar bir tur bilan ikkinchi tur orasida oraliq formalar uchramaydi, lekin tur bilan tur xili orasida oraliq formalarning uchrashi tabiiy bir hol deb hisoblaganlar. Shu bois tur xillarini Darvin yashagan davrda «shubhali turlar» deb ham atashgan. Tur xillarining tabiatda mavjudligi tufayli olimlar turlar sonini aniqlashda qiyinchilikka duch kelganlar.

Tayanch soʻzlar: zot, nav, ongli tanlash, tur xili, shaxsiy oʻzgaruvchanlik.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Ch. Darvinning evolutsion gʻoyalari Lamarkning gʻoyalaridan nimasi bilan farq qiladi?
- 2. Ch. Darvin ta'limotining mazmun-mohiyatini izohlang.
- 3. Ch. Darvin xonaki hayvon, madaniy oʻsimlik navlari xilma-xilligining sabablarini qanday izohladi?
- 4. Sun'iy tanlashning muvaffaqiyatli chiqishi uchun nimalarga e'tibor qaratish lozim?
- 5. Darvin fikricha, shaxsiy oʻzgaruvchanlik nima? Bunday oʻzgaruvchanlik evolutsion jarayonda qanday ahamiyaga ega?

Mustaqil bajarish uchun topshiriq: Sun'iy tanlash bilan tabiiy tanlanish oʻrtasidagi oʻxshashlik va farqlarni yozing.

Koʻrsatkichlar	Sun'iy tanlash	Tabiiy tanlanish
Tanlash uchun material		
Foydali oʻzgarishlarga ega organizmlar taqdiri		
Foydasiz va zararli oʻzgarishli organizmlar taqdiri		
Tanlash yoʻnalishi		
Individual oʻzgaruvchanlik		
tavsifi		
Tanlash ta'sirining jadalligi		
Tanlash natijasi		
Tanlovchi omil		

40-§. EVOLUTSIYANI HARAKATLANTIRUVCHI KUCHLAR. IRSIY OʻZGARUVCHANLIK

Darvin har qanday hayvon, oʻsimlik organizmi nasl qoldirganda, yangi boʻgʻin ota-ona formalaridan va oʻzaro ayrim belgilari bilan farq qilishini aniqlagan va uni *shaxsiy oʻzgaruvchanlik* atamasi bilan ta'riflagan. Darvin yashagan davrda hayvonlar bilan oʻsimliklarning oʻzgarishi toʻgʻrisidagi bilimlar yetarli emas edi. Shunga qaramay, u har qanday oʻzgaruvchanlikning asl sababi atrofdagi muhitning oʻzgarishida ekanligini e'tirof etdi. Uning mulohazasiga koʻra, tashqi muhit organizmga bevosita va bilvosita ta'sir etadi. Bevosita ta'sir etadi. Bilvosita ta'sir mazkur organizmning kelgusi avlodida namoyon boʻladi.

Tashqi muhitning organizmga koʻrsatadigan ta'siri ikki xil — muayyan va nomuayyan boʻlishi ham mumkin. Tashqi muhitning muayyan ta'sir etishida bir tur, zot, navga mansub organizmlar va ularning kelgusi avlodi bir yoʻnalishda oʻzgaradi. *Muayyan oʻzgaruvchanlik guruhli oʻzgaruvchanlik* ham deb ataladi. Masalan, oziqning oʻzgarishi hayvonlarning mahsuldorligiga va oʻsimliklarning hosildorligiga ta'sir etadi. Kunlar sovishi bilan shimolda yashovchi barcha sutemizuvchi hayvonlarning juni qalinlashadi. Muayyan oʻzgaruvchanlik evolutsiya jarayonida organizmlarning reaksiya normasi doirasida muhitga moslanishini ta'minlaydi.

Nomuayyan yoki shaxsiy (individual) oʻzgaruvchanlikda esa tashqi muhit omillari ta'sirida bir tur, zot, navga kiruvchi organizmlar turli yoʻnalishda oʻzgaradi va bunday oʻzgarish ayrim individlarda sodir boʻlib, boshqalarida kuzatilmaydi. Evolutsiya jarayonida muayyan oʻzgaruvchanlikka nisbatan nomuayyan irsiy oʻzgaruvchanlik katta ahamiyatga ega, chunki u nasldan naslga oʻtadi va shuning uchun xonakilashtirilgan hayvon zotlari, madaniy oʻsimlik navlarining tabiiy sharoitda esa turlar vujudga kelishida nihoyatda muhim rol oʻynaydi.

Hozirgi vaqtda organizmlardagi irsiy oʻzgaruvchanlik ularning tabiatiga qarab bir necha xillarga boʻlinadi. Siz irsiy oʻzgaruvchanlik va uning turlari bilan avvalgi boblarda tanishgansiz.

Kombinativ oʻzgaruvchanlik. Bu oʻzgaruvchanlik ota-ona organizmlari genotiplaridagi genlarning qayta kombinatsiyalanishi, ularning oʻzaro ta'siri natijasida vujudga keladi. Kombinativ oʻzgaruvchanlik meyozda gomologik xromosomalarning mustaqil taqsimlanishi, urugʻlanish paytida gametalarning tasodifiy kombinatsiyalari, xromosomalar chalkashuvi va genlarning rekombinatsiyasi asosida kelib chiqadi.

Mutatsion oʻzgaruvchanlik. Irsiy oʻzgaruvchanlikning bu xili organizmlar genotipining oʻzgarishi tufayli sodir boʻladi. Mutatsiyalarning genlar va xromosomalarning oʻzgarishi bilan bogʻliqligi, ota-ona organizmlarida boʻlmagan yangi va turgʻun irsiylanuvchi sifat oʻzgarishlarning kelib chiqishi mutatsion oʻzgaruvchanlikning evolutsiyadagi muhim ahamiyatini belgilaydi.

Mutatsiyalar foydali, neytral va zararli boʻladi. Foydali mutatsiyalar, deyarli kam uchrasa ham ular namoyon boʻlgan organizmlar tabiiy va sun'iy tanlash jarayonida saqlanib qoladi.

Mutatsiyalarni genotipning qaysi tarzda oʻzgarishiga qarab bir qancha tiplarga ajratish mumkin. Gen mutatsiyalari bir gen doirasida sodir boʻladigan irsiy oʻzgaruvchanlikdir. Gen mutatsiyalari boshqa xil mutatsiyalarga nisbatan koʻproq tarqalgan. DNK molekulasida bitta gen doirasida nukleotidlar tartibining oʻzgarishi yoki bir nukleotid oʻrniga boshqasining oʻrnashib qolishi gen mutatsiyasining kelib chiqishiga sabab boʻlishi mumkin. Xromosoma mutatsiyalari xromosomalarning anchagina katta, mikroskopda koʻrsa boʻladigan mutatsiyalardir. Xromosoma mutatsiyalarida xromosomalar soni oʻzgarmaydi, ammo bir yoki bir nechta xromosomada qayta tuzilishlar kuzatiladi. Genom mutatsiyalar, bir tur organizmlariga xos xromosomalar toʻplamidagi xromosomalar sonining oʻzgarishiga bogʻliq mutatsiyalardir. Genom mutatsiyasi toʻplamdagi xromosomalar sonining karrali ortishi xarakteriga qarab turlarga ajratiladi: poliploidiya — xromosoma toʻplami sonining oʻzgarishi, geteroploidiya — toʻplamdagi ayrim gomologik xromosoma sonining oʻzgarishi.

Poliploid turlar oʻsimliklar olamida koʻp tarqalgan. Hayvon turlari orasida poliploid organizmlar juda kam uchraydi.

Shunday qilib, kombinativ oʻzgaruvchanlik, tabiiy va sun'iy ravishda vujudga keladigan mutatsion oʻzgaruvchanlik nihoyatda xilma-xil boʻlib, organizmlar evolutsiyasi va seleksiyada katta rol oʻynaydi.

Tayanch soʻzlar: shaxsiy oʻzgaruvchanlik, muayyan oʻzgaruvchanlik, nomuayyan oʻzgaruvchanlik, avtopoliploidiya, allopoliploidiya, geteroploidiya.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Darvin oʻzgaruvchanlikning qanday turlarini aniqlagan?
- 2. Darvin e'tirofiga ko'ra muayyan va nomuayyan o'zgaruvchanlik qanday izohlanadi?
- 3. Nima uchun nomuayyan oʻzgaruvchanlikni Darvin individual oʻzgaruvchanlik deb atadi?
- 4. Muayyan va nomuayyan oʻzgaruvchanlikning evolutsiyadagi ahamiyatini tushuntiring.
- 5. Irsiy oʻzgaruvchanlikning qanday turlari farq qilinadi?

3-LABORATORIYA MASHG'ULOTI

Mavzu: Tirik organizmlarda irsiyat va oʻzgaruvchanlikni oʻrganish.

Laboratoriya mashgʻulotining maqsadi: Bir turga kiruvchi individlar oʻrtasidagi oʻxshashlik va farqlarni aniqlash, uning sabablarini oʻrganish.

Laboratoriya jihozlari: bugʻdoy boshoqlari, jagʻjagʻ oʻsimligi yoki gerbariylari, formalinga solingan kolorado va bronza qoʻngʻizlari kolleksiyasi yoki ularning rangli rasmlari.

Ishning borishi:

Oʻquvchilar 4 guruhga boʻlinadilar. Har bir guruh oʻzlariga berilgan variant yuzasidan ish olib boradilar va taqdimot qiladilar.

I variant. Jagʻjagʻ oʻsimliklaridagi oʻzgaruvchanlikni oʻrganish.

- 1. Jagʻjagʻ oʻsimliklarini raqamlab chiqing.
- 2. Jagʻjagʻ oʻsimliklari tuzilishidagi oʻxshashliklarni aniqlang.
- 3. Jagʻjagʻ oʻsimliklari tuzilishidagi farqlarni aniqlang.
- 4. Kuzatish natijalarini jadvalga kiriting.

	Kuzatilayatgan halgilar				N	lam	unal	lar			
	Kuzatilayotgan belgilar		2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	O'simlikning uzunligi										l
2	Oʻsimlikdagi barglar soni										
3	Barglar shakli										
4	Barglarning novdada joylashuvi										
5	Toʻpguldagi gullar soni										
6	Gullardagi tojibarglar soni										
7	Tojibarglarning rangi										
	Oʻsimlikdagi mevalar soni:										
8	– yetilmagan mevalar soni										
	– yetilgan mevalar soni										

II variant.

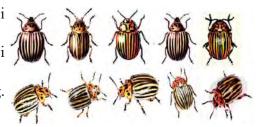
- 1. Bugʻdoy boshoqlarini raqamlab chiqing.
- 2. Bugʻdoy boshoqlari tuzilishidagi oʻxshashliklarni aniqlang.

- 3. Bugʻdoy boshoqlari tuzilishidagi farqlarni aniqlang.
- 4. Kuzatish natijalarini jadvalga kiriting.

Kuzatilayotgan belgilar	Namunalar									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Murakkab boshoqdagi boshoqchalar soni										
Boshoqning uzunligi										
Boshoqlarda qiltiqlarning mavjudligi										
Don shakli										
Don rangi										

III variant. Kolorado qoʻngʻizlaridagi oʻzgaruvchanlikni oʻrganish.

- 1. Kolorado qoʻngʻizlari kolleksiyasi yoki ularning rangli rasmlarini raqamlab chiqing.
- 2. Kolorado qoʻngʻizlari tuzilishidagi oʻxshashliklarni aniqlang.
- 3. Kolorado qoʻngʻizlari tuzilishidagi farqlarni aniqlang.
- 4. Kuzatish natijalarini jadvalga kiriting.

Kolorado qoʻngʻizlarining kuzatilayotgan belgilari	Oʻzaro oʻxshash yoki farq qiladimi?
Bosh, koʻkrak, qorin qismlarining mavjudligi	
Tanasining o'lchami	
Ustki – qattiq qanotlari	
Oyoqlarining soni	
Moʻylovlarining shakli	
Qanotlaridagi chiziqlarning rangi	
Qanotlaridagi chiziqlarning soni	

IV variant. Yashil bronza qoʻngʻizlaridagi oʻzgaruvchanlikni oʻrganish.

- 1. Yashil bronza qoʻngʻizlari kolleksiyasi yoki ularning rangli rasmlarini raqamlab chiqing.
- 2. Yashil bronza qoʻngʻizlari tuzilishidagi oʻxshashliklarni aniqlang.
- 3. Yashil bronza qoʻngʻizlari tuzilishidagi farqlarni aniqlang.
- 4. Kuzatish natijalarini jadvalga kiriting.

Bronza qoʻngʻizlarining kuzatilayotgan belgilari	Oʻzaro oʻxshash yoki farq qiladimi?
Bosh, koʻkrak, qorin qismlarining mavjudligi	quami
Ustki – qattiq qanotlarining mavjudligi	
Oyoqlarining soni	
Moʻylovlarining shakli	
Moʻylovlarining uzunligi	
Qanotlarining rangi	
Qanotlaridagi chiziqlar shakli	
Qanotlaridagi chiziqlar soni	

Quyidagi savollarga javob yozing:

- 1. Bir turga mansub organizmlar oʻrtasidagi oʻxshashlikning sababi nimada?
- 2. Bir turga mansub organizmlarning bir-biridan farq qilishining sababi nimada?
- 3. Irsiyat va oʻzgaruvchanlikning evolutsiyadagi ahamiyatini yozing.
- 4. Xulosa chiqaring.

41-§. YASHASH UCHUN KURASH VA UNING TURLARI

Sizlar kundalik hayotda qoqioʻt, ituzum, uy pashshasi, baqalar va boshqa hayvonlar, oʻsimliklar oʻzidan koʻp nasl qoldirishini kuzatgansizlar. Koʻp hollarda qoldirgan naslning barchasi voyaga yetmay nasl berishga ulgurmaydi. Ularning koʻpchiligi shaxsiy taraqqiyotning turli bosqichlarida nobud boʻladi.

Nobud boʻlish sabablari har xil: oziqaning yetishmasligi, dushmanlarning hujumi, ob-havoning noqulay kelishi. Binobarin, har bir tirik mavjudot yashash uchun va nasl qoldirish uchun doimo kurashadi. Darvin yashash uchun kurash iborasini keng ma'noda, ya'ni organizmlarning oʻzaro hamda anorganik tabiatning noqulay sharoitlari orasidagi murakkab va xilma-xil munosabatlarini, shuningdek, normal nasl qoldirish layoqatini tushungan.

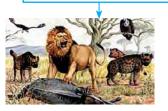
Yashash uchun kurash xillari. Darvin yashash uchun kurashning uch xil: a) har xil turga kiruvchi organizmlar orasidagi kurash; b) bir turga kiruvchi organizmlar orasidagi kurash; d) organizmlarning organik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurashi kabi formalarini farqlagan.

YASHASH UCHUN KURASH TURLARI

Bir turga mansub organizmlar orasidagi kurash

Har xil turlarga mansub organizmlar orasidagi kurash

Organizmlarning anorganik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurashi

Har xil turlarga mansub organizmlar orasidagi kurash nihoyatda turlituman. Chunonchi, boʻri va tulkilar tovushqonlar bilan oziqlanadilar. Shunga

91-rasm. Turlararo kurash. 1 – baliq yeyayotgan suvkesar;

- 2 ilonburgut oʻljasi bilan;
- 3 yoʻngʻichqani boʻgʻayotgan zarpechak.

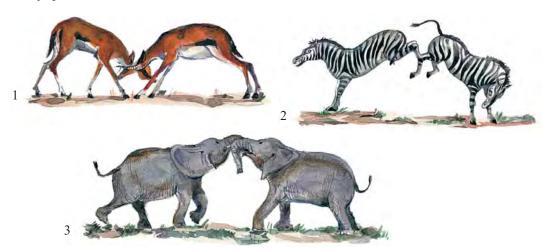
koʻra boʻrilar bilan tulkilar, shuningdek, tulkilar bilan tovushqonlar orasida doimo yashash uchun oʻzaro kurash kuzatiladi.

Yirtqich – oʻlja, parazit va xoʻjayin munosabatlari turlararo yashash uchun kurashning yana bir koʻrinishidir. Markaziy Osiyoda koʻp tarqalgan hind maynasi chigirtkalar bilan ham oziqlanadi. Chigirtkalar chumchuqlar uchun ham oziqa sanaladi. Binobarin, maynalar bilan chumchuqlar orasida raqobat yuz beradi. Tuyoqli hayvonlar oʻsimliklar bilan oziqlanadi. O'simliklar bilan chigirtkalar ham oziqlanadi. Chigirtkalarning tez koʻpayishi tuyoqli hayvonlarning och qolib o'lishiga sabab boʻladi. Ikkinchi tomondan tuyogli hayvonhayoti yirtqich hayvonlarga bogʻliq. O'simliklarning mavjudligi faqat o'txor hayvonlargagina emas, balki ularning changlatadigan hasharotlar, shuningdek boshqa o'simlik o'rtasida bo'ladigan raqobat bilan ham aloqador. Joy uchun kurashda kulrang kalamush asta-sekin qora kalamushni siqib chiqara boshlaydi. Avstraliyaga Yevropadan olib kelingan oddiy ari nayzasi yoʻq kichik mahalliy arini siqib chiqardi (91-rasm).

Turlar orasidagi yashash uchun kurash unchalik shiddatli boʻlmasligi mumkin. Bunga asosiy sabab har turga mansub organizmlarning oziqasi turli xil boʻlishidir. Tulkilar ham oʻz navbatida faqat tovushqonlar bilan emas, balki sichqon, kirpi va qushlar bilan ham oziqlanadilar.

Bir turga kiruvchi organizmlar oʻrtasidagi kurash. Yuqoridagilardan farqli ravishda bir turga kiruvchi organizmlarning oziqa, yashaydigan hudud va hayot uchun zarur boʻlgan boshqa omillarga nisbatan talabi oʻxshash boʻladi. Bir turga kiruvchi qushlar orasida urchish paytida uya qurish uchun joy tanlash boʻyicha raqobat roʻy beradi. Sutemizuvchi hayvonlar, qushlarda erkak organizmlar oʻrtasida urgʻochi organizmlar bilan qoʻshilish uchun kurash ketadi (92-rasm). Gʻoʻza, bugʻdoy va boshqa oʻsimlik urugʻlari zich ekilganda, ular orasida yorugʻlik, namlik, oziqa uchun raqobat kuzatiladi. Oqibatda ular nimjon boʻlib oʻsadilar.

Bir turga kiruvchi daraxtlar, butalar orasida ham bunday holat kuzatiladi. Shox-shabbasi keng quloch yozgan eng baland daraxtlar quyosh nurining koʻp qismini tutib qoladi. Ularning baquvvat ildiz sistemasi tuproqdan koʻproq suv va unda erigan mineral moddalarni shimib oladi. Buning hisobiga qoʻshni daraxtlar zaif boʻlib oʻsadi yoki oʻsishdan toʻxtab nobud boʻladi (93-rasm). Tur ichidagi kurash eng shiddatli boʻladi. Chunki bir tur individlarining hayotiy ehtiyojlari bir xil boʻladi.

92-rasm. Tur ichida kurash. 1 – kiyiklar; 2 – zebralar; 3 – fillar.

daraxtlar oʻrtasidagi raqobat.

Organizmlarning anorganik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurashi.
Anorganik tabiat omillari organizmlarning
rivojlanishiga, yashab qolishiga katta ta'sir
koʻrsatadi. Kuz kelishi bilan bir yillik
oʻsimliklarning hammasi, shuningdek, koʻp
yillik oʻt oʻsimliklarning ham yer ustki qismlari nobud boʻladi, tuproq ostida ularning
urugʻi, ildizi, tugunaklari, piyozlari saqlanib
qoladi. Koʻpchilik hayvonlar, masalan, suvda va quruqlikda yashovchilar, sudralib
yuruvchilar karaxt holatga oʻtadi, qushlar

migratsiya qiladi, sutemizuvchilar qishki uyquga kiradi.

Organizmlar orasidagi munosabatlardan insonlarning foydalanishi. Bir turga kiruvchi organizmlar orasida yashash uchun kurash shiddatli boʻlishini e'tiborga olib, yangi bogʻlar tashkil qilinayotganda mevali daraxtlarning turiga qarab koʻchatlar ma'lum oraliqda ekiladi. Sun'iy yoʻl bilan oʻrmonlar barpo etilayotganda tuproqqa zamburugʻ gifalari solinib, mikoriza hosil qilinadi. Respublikamizdagi koʻllar, suv havzalarida baliqlarni sun'iy yoʻl bilan urchitish uchun avvalo ular yirtqich (choʻrtan) va uncha ahamiyati boʻlmagan (gambuziya) baliqlardan tozalanadi. Shundan keyin suv havzalarida xoʻjalik uchun ahamiyatli hisoblangan baliqlar koʻpaytiriladi. Ovchlik xoʻjaligini ilmiy asosda olib borish uchun hayvonlar biologiyasi, ya'ni urchish davri, nasl miqdori, ularning voyaga yetish muddati, nimalar bilan oziqlanishi, organizmlar orasidagi munosabatlar diqqat markazida boʻladi.

Yirtqich hayvonlar – boʻri, tulkilar yoʻqotilayotganda ularning sanitarlik roli, ya'ni oʻljalar orasida nimjon, kasal individlarni koʻplab yoʻqotishi hisobga olinadi.

Madaniy oʻsimliklarga qaraganda yovvoyi oʻsimliklar yashovchan boʻladi. Ular madaniy osimliklarning rivojlanishiga salbiy ta'sir koʻrsatmasligi uchun (piyoz, sabzi, rediska va boshqalar) oʻtoq qilinib, begona oʻtlardan xalos etiladi. Zararkunanda hasharotlar — xasva, olma qurti, koʻsak qurti, shira va hokazolarga qarshi kurashda, mikrofanus, tillakoʻz, trixogramma, afelinus, tugmachaqongʻizlardan (podoliya), entobakteriyalar tarqatiladi. Zararkunanda hasharotlarga qarshi kurashishga hasharotxoʻr qushlar, chunonchi, chugʻurchuq, chittak va boshqalar jalb qilinadi. Chetdan changlanuvchi oʻsimliklardan yuqori hosil olish uchun asalaridan foydalaniladi.

Tayanch soʻzlar: har xil turga kiruvchi organizmlar orasidagi kurash, bir turga kiruvchi organizmlar orasidagi kurash, organizmlarning anorganik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurashi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Nima sababdan organizm qoldirgan nasllarning hammasi voyaga yetmaydi?
- 2. Darvin yashash uchun kurashni necha xilga ajratgan?
- 3. Yashash uchun kurashning qaysi turi shiddatli boʻladi va nima uchun?
- 4. Har xil turga kiruvchi organizmlar orasidagi kurashga misollar keltiring.
- 5. Organizmlarning anorganik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurashi qanday misollarda aks etadi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Jadvalni toʻldiring.

Yashash uchun kurash turlari	Mohiyati	Misollar

2-topshiriq. Yashash uchun kurash turlariga keltirilgan misollarga mos ravishda «+» ishorasini qoʻying.

Misollar		Yashash uchun kurash turlari				
		2	3			
Sutemizuvchilarda mavsumiy tullash						
Qoʻngʻir ayiqlarning yashash joyi uchun kurashi						
Bugʻdoyzorda yorugʻlik uchun kurash						
Hayvonlarning qishki uyquga ketishi						
Yirtqichlilik						
Qushlarning migratsiyasi						
Kannibalizm						
Boʻrilar va tulkilarning oʻlja uchun kurashi						
O'rmonda daraxt va butalarning yorug'lik uchun kurashi						
Karam kapalagi qurtining oʻsimlik barglari bilan oziqlanishi						
Kulrang kalamush tomonidan qora kalamushlarning siqib chiqarilishi						
Gorillalar oʻrtasida gala boshchiligi uchun kurash						
Bir kenja turning ikkinchi kenja tur tomonidan siqib chiqarilishi						
Jigar qurtining qoramolda parazitlik qilishi						
La chi 1 tum ishida kumaki 2 tumlaman kumaki 2 anamanik tahis		1	1-			

I z o h: 1 – tur ichida kurash; 2 – turlararo kurash; 3 – anorganik tabiatning noqulay sharoitlariga qarshi kurash

42-§. TABIIY TANLANISH VA UNING TURLARI

Yashash uchun kurash koʻpchilik organizmlarning halok boʻlishi, ba'zilarining esa yashab qolishi bilan bogʻliq holda roʻy beradi. Individual oʻzgaruvchanlik organizmda uch koʻrinishda namoyon boʻladi. Ularning bir xillari organizm uchun foydali, ikkinchi xillari organizmlar uchun befarq, uchinchilari esa zararli boʻladi. Odatda zararli oʻzgaruvchanlikka ega organizmlar shaxsiy taraqqiyotning turli bosqichlarida halok boʻladilar. Organizm uchun befarq oʻzgaruvchanlik ularning yashovchanligiga ta'sir koʻrsatmaydi. Foydali oʻzgaruvchanlikka ega individlar tur ichidagi, turlararo yoki abiotik muhitning noqulay sharoitlariga qarshi kurashda birmuncha afzalliklarga ega boʻlganligi sababli yashab qoladi. Yashash uchun kurashda foydali belgi, xossalarga ega organizmlarning yashab qolishi, shunday belgi, xossalarga ega boʻlmaganlarining nobud boʻlishi **tabiiy tanlanish** deb ataladi.

Tabiiy tanlanish – organizmlar evolutsiyasining asosiy harakatlantiruvchi omili. Ch. Darvin fikricha, tabiiy tanlanish – yashash uchun kurashning natijasi boʻlib, foydali individual oʻzgarishlarga ega boʻlgan organizmlarning yashab, nasl qoldirishi, ya'ni moslashgan formalarning yashab qolishi, foydasiz oʻzgarishlarga ega boʻlgan organizmlarning qirilib ketishi, ya'ni moslashmagan formalarning nobud boʻlishidan iborat biologik jarayon. Irsiy oʻzgaruvchanlik tabiiy tanlanish uchun asos hisoblanadi. Tabiiy tanlanish tufayli organizmlar xilma-xilligi ortadi, evolutsiya jarayonida organizmlar tuzilishi murakkablashadi, muhit sharoitlariga yetarli darajada moslasha olmagan turlar nobud boʻladi.

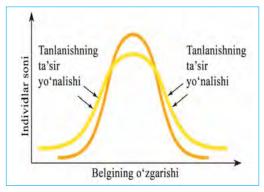
Ch. Darvin tabiiy tanlanish jarayonini sun'iy tanlash bilan taqqosladi. Agar sun'iy tanlanishni inson olib borsa, tabiiy tanlanishni tabiat boshqaradi. Sun'iy tanlanishni oʻtkazishda inson doimo oʻz manfaatlarini koʻzlaydi. Shu sababli sun'iy tanlash tufayli chiqarilgan nav va zotlarda inson manfaati uchun xizmat qiladigan belgi-xossalar yaxshi rivojlangan boʻladi. Tabiiy tanlanishda esa inson manfaati emas, balki organizm manfaatlari birinchi oʻrinda turadi. Yashash uchun kurashga moslashgan organizmlar moslashmagan organizmlarga nisbatan kamroq nobud boʻladi. Bu esa oʻz-oʻzidan tabiiy tanlanish, organizmning muhitga moslashishida yangi populatsiya, turlarning kelib chiqishida asosiy omil ekanligidan dalolat beradi.

Hozirgi vaqtda tabiiy tanlanishning 3 turi farqlanadi: 1) harakatlantiruvchi; 2) stabillashtiruvchi; 3) dizruptiv.

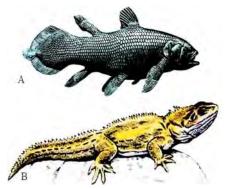
Stabillashtiruvchi tanlanish. Bu tanlanish populatsiyaning oʻzgaruvchanligini kamaytiradi, turgʻunligini oshiradi. Har bir populatsiyaning hayoti muhitga bogʻliq. U yashab qolish uchun doim muhit sharoitiga moslanishi kerak. Agar bir necha boʻgʻin mobaynida yashash sharoiti oʻzgarmasa, u holda populatsiya — yuqori moslanish darajasiga ega boʻladi va tabiiy tanlanish oʻzgaruvchanlikni stabillashtirish tomonga yoʻnaltiradi. Muhitga yaxshi moslashgan, oʻrtacha normaga ega formalar saqlanadi, normadan oʻzgargan organizmlar esa nobud boʻladi.

Fenotipi keskin oʻzgargan formalarning halokatga uchrashi tabiiy populatsiyalarda bir necha bor kuzatilgan. Masalan, G. Bempes tomonidan chumchuqlar ustida oʻtkazilgan kuzatishni olish mumkin. U qattiq qor boʻronidan soʻng chalajon chumchuqlarning 132 tasini daladan laboratoriyaga olib kelgan. Ularning 72 tasi tirilgan. Bempes oʻlik va tirik qolgan chumchuqlarning qanotini oʻlchab koʻrgan. Tirik qolgan chumchuqlar qanotining uzunligi oʻrtacha, nobud boʻlgan chumchuqlarniki esa normadan uzun yoki kalta boʻlgan, binobarin, qanotlari oʻrtacha uzunlikda boʻlgan formalar boʻron paytida tirik qolganligi, normadan oʻzgargan chumchuqlar nobud boʻlganligi aniqlangan.

Hasharotlar yordamida changlanadigan oʻsimliklar gulining yirik-maydaligi va shakli, shamol yordamida changlanadigan oʻsimliklar gulinikiga nisbatan oʻzgarmas. Hasharotlar yordamida changlanadigan gullarning tuzilishidagi turgʻunlik oʻsimliklar va ularni changlatuvchilarning birgalikdagi evolutsiyasi bilan bogʻliq. Qush bolalarining soni bilan ota-ona keltirgan oziq oʻrtasida bogʻliqlik mavjud boʻladi. Chugʻurchuq uyasiga eng koʻpi bilan 5 ta tuxum qoʻyadi. Agar 5 tadan ortiq qoʻysa, oziq yetishmasligi bolalarning nobud boʻlishiga sabab boʻladi.

94-rasm. Stabillashtiruvchi tanlanish.

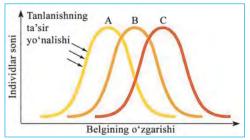

95-rasm. Stabillashtiruvchi tanlanish: A – latimeriya; B – gatteriya.

Stabillashtiruvchi tanlanish ta'siri odamlarda ham uchraydi. Normal odamlar hujayrasida 44 ta autosoma va 2 ta jinsiy xromosoma borligini bilasizlar. Agar ayolning urugʻlangan tuxum hujayrasida 44 ta autosoma va bitta Y xromosoma boʻlsa, boshqacha aytganda X xromosoma yetishmasa, u holda homila ona qornida 2–3 oydan soʻng rivojlanmay qoladi va tabiiy abort roʻy beradi.

Belgilari oʻrtacha darajada yoki unga yaqin darajada boʻlgan individlarning saqlanishiga qaratilgan tanlanish *stabillashtiruvchi tanlanish* deyiladi (94-rasm).

Gatteriya, gingko biloba, latimeriya kabi organizmlar oʻzgarmas muhit sharoitida saqlanib qolganligi stabillashtiruvchi tanlanishning natijasidir (95-rasm).

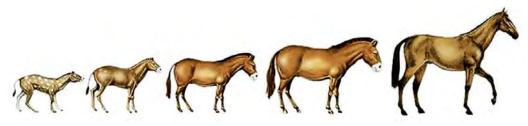

96-rasm. Harakatlantiruvchi tanlanish.

Harakatlantiruvchi tanlanish. Tabiiy tanlanishning bu turi populatsiyadagi irsiy oʻzgaruvchanlik chegarasini kengaytiradi. Harakatlantiruvchi tanlanish oʻzgargan muhit sharoitida eski reaksiya normasi oʻrniga yangi reaksiya normasini vujudga keltiradi hamda uni mustahkamlaydi. Buning oqibatida kelgusi boʻgʻinlarda oldingi boʻgʻinlarning norma-

dagi fenotipidan keskin farq qilgan yangi fenotipga ega organizmlar saqlana boradi. Tanlanishning bu formasi belgi-xossalar eski individlar oʻrniga yangi muhit sharoitiga moslashgan individlar vujudga kelishi bilan xarakterlanadi.

Darvin besh yillik safar chogʻida kuchli shamol tez-tez boʻladigan okean orollarida uzun qanotli hasharotlar kam, rudiment qanotli va qanotsiz hasharotlarning koʻpligini uchratgan. Olimning izohlashicha, bunday orollarda qattiq shamol boʻlishi tufayli normal qanotli hasharotlar unga bardosh bera olmasligi sababli shamol ularni uchirib, halok etgan. Mutatsiyalar oqibatida kelib chiqqan rudiment qanotli va qanotsiz hasharotlar mutlaqo havoga koʻtarilmay, turli yoriq, kavaklarga yashirinib olganlar. Bu jarayon koʻp ming

97-rasm. Ot evolutsiyasi – harakatlantiruvchi tanlanish natijasidir.

yillar davom etishi tufayli irsiy oʻzgaruvchanlik va tabiiy tanlanish okean orollarida hasharotlarning normal qanotlilarning kamayishiga, rudiment qanotli va qanotsiz individlarning kelib chiqishiga sababchi boʻlgan. Organizmlarning yangi belgi-xossalarining hosil boʻlishi va rivojlanishini ta'minlaydigan tabiiy tanlanish xili **harakatlantiruvchi tanlanish** deb ataladi (96-rasm).

Ba'zi bir qushlar, hasharotlar qanotining, tuyoqlilarda yon barmoqlarning, gʻorlarda yashovchi hayvonlarda koʻzning, parazit oʻsimliklarda ildiz va bargning yoʻqolishi harakatlantiruvchi tanlanish ta'siri natijasidir. Muhit sharoitining asta-sekin oʻzgarishi tufayli tabiiy tanlanishning bu turi fenotip va genotip jihatdan yangi formalarni hosil qiladi. U yangi turlarning paydo boʻlishi va organik olamdagi evolutsiya jarayonining asosiy sababchisi hisoblanadi.

Dizruptiv tanlanish. Ba'zi hollarda muayyan joyda tarqalgan bir turga mansub organizmlar orasida bir-biridan farq qiluvchi ikki va undan ortiq individlar guruhi uchrashi mumkin. Bu tabiiy tanlanishning yana bir alohida shakli bo'lgan dizruptiv tanlanish natijasidir (98-rasm). Chunonchi, ikki nuqtali tugmachaqo'ng'izida mavsumiy polimorfizm hodisasini ko'rish mumkin. Bu qo'ng'izning qoramtir va qizg'ish, qattiq qanotli

98-rasm. Dizruptiv tanlanish.

formalari uchraydi. Qizgʻish qanotlilar qishda haroratning pasayishi tufayli kam nobud boʻlib, yoz oylarida kam nasl beradi. Aksincha, qoramtir qanotli formalilar qishda past haroratga bardosh berolmay koʻproq nobud boʻladi va yoz oylarida esa koʻp nasl beradi. Demak, yilning turli fasliga moslashish orqali bu ikki xil tugmachaqoʻngʻiz guruhlari oʻz naslini saqlab kelmoqda.

Tayanch soʻzlar: tabiiy tanlanish, harakatlantiruvchi, stabillashtiruvchi, dizruptiv.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Yashash uchun kurashni qanday izohlaysiz?
- 2. Tabiiy tanlanishni evolutsiyadagi rolini tushuntirib bering.
- 3. Harakatlantiruvchi tanlanishni evolutsiyadagi rolini tushuntirib bering.
- 4. Stabillashtiruvchi tanlanishni evolutsiyadagi rolini tushuntirib bering.
- 5. Dizruptiv tanlanishni evolutsiyadagi rolini tushuntirib bering.

Stabillashtiruvchi	Harakatlantiruvchi	Dizruptiv
tanlanish	tanlanish	tanlanish

43-§. ORGANIK OLAMDAGI MOSLANISHLAR – EVOLUTSIYA NATIJASI

Moslanish bu — organizmlarning ichki va tashqi tuzilishi, organlar funksiyasi, xulq-atvori va hayot tarzining muayyan yashash muhiti sharoitiga mos kelishidir. Barcha tirik organizmlarda mavjud boʻlgan oʻziga xos moslanish belgilari ularning oʻzi yashab turgan muhitda yashab qolishi, yashash uchun kurashda gʻolib chiqishi, normal nasl qoldirib oʻz belgilarini kelgusi avlodlariga uzatishlari uchun imkon tugʻdiradi. Moslanish organizmlarning yashovchanligi, raqobatchanligi va normal nasl qoldirishi bilan uzviy aloqadordir. Yashovchanlik deganda organizmlarning oʻzi tarqalgan muhitda genotipini keskin oʻzgartirmagan holatda normal yashashi tushuniladi. Raqobatchanlik organizmlarning oʻlik va tirik tabiat, shu jumladan, oziq topish, boshqa jins bilan qoʻshilish, yashash joyini egallashdagi qarshiliklarni yengishidir. Nasl qoldirish esa organizmlar urchishining normal kechishi bilan bogʻliq. Moslanishning bu uch komponenti oʻzaro bogʻliq boʻlib, tabiiy tanlanish orqali tarkib topgan evolutsion natija hisoblanadi. Tashqi muhit sharoitlari turli-tuman boʻlganligi sababli, organizmlardagi moslanish belgilari ham xilma-xil boʻladi.

Morfologik moslanishlar. Tashqi muhit omillari ta'siri natijasida organizmlar tana tuzilishida shu muhitga mos xususiyatlar paydo boʻladi. Masalan, qushlarda tana shakli havo muhitida, baliqlarning tana shakli suv muhitida yashashga yordam beradi. Hayvonlardagi morfologik moslanishlarga himoya rangi, maskirovka, mimikriya, ogohlantiruvchi rang, chalgʻituvchi rang misol boʻladi.

Himoya rangi. Koʻpchilik hollarda hayvonlarning tashqi rangi oʻzi yashayotgan muhit rangiga mos boʻlgani uchun koʻzga kam tashlanadi (99-rasm). Odatda choʻlda yashaydigan toshbaqa, kaltakesak, ilonlar qum rangida, shimoliy oʻlka hayvonlari — ayiq, kuropatka, tulkilar oq rangda, kvaksha, beshiktervatar, ninachilar yashil barglar orasida yashagani, karam kapalagi qurti uning barglari bilan oziqlangani sababli yashil rangda boʻladi. Agar muhit rangi fasllarga qarab oʻzgarsa, u holda hayvonlar rangi ham oʻzgaradi.

Masalan, Yevropaning oʻrta mintaqasida yashovchi tulki, tovushqon, kuropatka, gornostay qishda bir, yozda ikkinchi xil rangda boʻladi.

Maskirovka. Ayrim hollarda hayvonning tana shakli va rangi atrofidagi barg, novda, kurtak, oʻsimliklarga oʻxshash boʻladi. Chunonchi, chupchik degan hasharot rangi va shakli ingichka novdani, ninabaliq suvoʻtlarini,

99-rasm. Hayvonlarda himoya rangi:

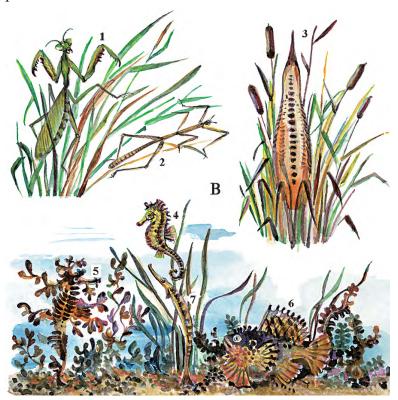
- 1 yashil chigirtka;
- 2 odimchi gurt;
- 3 kvaksha baqasi;
- 4 kuropatkaning yozgi qiyofasi;
- 5 kuropatkaning qishki qiyofasi;
- 6 tentakqush;
- 7 gornostayning yozgi qiyofasi;
- 8 qishki qiyofasi.

dengiz paxmoq otchasi deb ataluvchi baliq suv oʻsimliklarini eslatadi (100-rasm). Ayrim ikki pallali molluskalar shakli suv oʻsimliklarining kurtaklariga oʻxshash boʻladi. Malayada tarqalgan kallima kapalagining qanotlari shakli, naqsh va tomirlari bargga oʻxshash boʻladi.

Ogohlantiruvchi rang. Ba'zi hayvonlarning tashqi koʻrinishi rang-barang boʻlib, koʻzga yaqqol tashlanadi. Tillaqoʻngʻiz, tugmachaqoʻngʻiz, qovogʻari, tukli ari, koʻpgina kapalaklar, «doʻst-dushman» koʻziga yaqqol tashlanib, oʻz ranglari bilan ularni «ogohlantiradilar». Odatda bunday ogohlantiruvchi rangga ega hayvonlarning dushmanlardan himoya qiladigan qoʻshimcha vositalari mavjud. Ularning xususiy himoya vositalariga tanada ishlab chiqariladigan qoʻlansa hidlar, zaharli suyuqliklar, tananing tuklar bilan qoplanganligi,

nayzalar va hokazolar kiradi. Masalan, xonqizi qoʻngʻizi zaharli suyuqlik ajratgani uchun qushlar ularni choʻqimaydilar.

Mimikriya. Ba'zi hollarda dushmanlari tomonidan koʻp qiriladigan hayvonlar tanasining rangi, shakli bilan «ogohlantiruvchi rangli» organizmlarga taqlid qiladi.

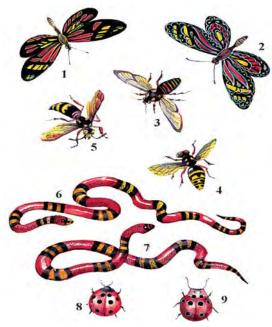
100-rasm.

Hayvonlarda maskirovka.

- 1 beshiktervatar;
- 2 chupchik;
- 3 koʻlbuqa;
- 4 dengiz toychasi;
- 5 lattachi baliq;
- 6 dengiz masxarabozi;
- 7 ninabaliq.

Kushandalari tomonidan koʻp qiriladigan himoyasiz hayvonlarning «ogohlantiruvchi rangli» kam qiriladigan organizmlarga taqlid qilishi *mimikriya hodisasi* deb ataladi. Ba'zi bir pashshalarning va ayrim kapalak turlarining rang jihatdan arilarga, suvaraklarning tugmachaqoʻngʻizlarga oʻxshashligi, zaharsiz ilonlarning zaharli ilonlar rangida boʻlishlari mimikriya hodisasiga misoldir (101-rasm). Shuni qayd qilish lozimki, himoya va ogohlantiruvchi ranglar hayvon xatti-harakati bilan bogʻlangan holda yanada samarali natija beradi.

Qamishzorlarda yashovchi koʻlbuqa qushi patlarining rangi bilan qamishlarni eslatadi. Shunga qaramay biror xavf sezilsa, u darrov boʻynini choʻzib, tumshugʻini koʻtargan holda qimirlamay turadi. Bunday vaziyatda uni dushmani payqamay qoladi.

101-rasm. Hayvonlarda «ogohlantiruvchi» rang va mimikriya hodisasi.

1 – belyanka;

2 – zaharli gelekonius kapalagi;

3 – oynasimon kapalak;

4 – g'o'ng'illovchi pashsha;

5 – oddiy ari;

6 – zaharli korall aspidi;

7 – zaharsiz amerika suviloni;

8 – «xonqizi» qoʻngʻizi;

9 – suvarak.

Rang va shakl jihatidan taqlid qilish faqat organizmlargagina emas, hatto tuxumlarga ham xos. Masalan, kakku qush boshqa qushlar singari in qurmaydi va tuxumini mayda qushlar — qorayaloqlar, jiblajibonlar, bulbul, sirchumchuqlarning inlariga qoʻyadi. Eng muhimi shundan iboratki, kakku tuxum qoʻyishdan oldin ana shu qushlarning inlaridagi tuxumlarni koʻrib ularga taqlid qilib tuxum qoʻyadi va uning qoʻygan tuxumlarining rangi, hajmi in egalarining tuxumlariga oʻxshash boʻladi.

Chalgʻituvchi rang. Bunday hayvon tanasi dogʻlar va olachipor yoʻllar bilan qoplangan boʻladi. Bu dogʻlar, olachipor yoʻllar dushmanning diqqate'tiborini chalgʻitadi. Zebra, jirafalar terisining rangini bunga misol qilib koʻrsatish mumkin.

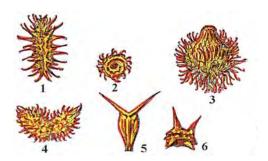
Fiziologik moslanishlar. Ushbu moslanish tana temperaturasi, qonda tuz va qand konsentratsiyasining turgʻun holda saqlanishiga qaratilgan. Organizmlar shaxsiy hayotining turli bosqichlarida atrof-muhitdagi tuz, namlik, haroratning oʻzgarishlariga nisbatan oʻz turgʻunligini saqlaydi. Masalan, oʻsimliklar qishki tinim davridan normal oʻtishi uchun ular hujayrasida suv miqdori kamayib, erigan moddalar konsentratsiyasi ortadi. Uzoq vaqt suv ostida boʻladigan tulenlar qonida kislorodni bogʻlab olishda gemoglobindan tashqari mioglobin nisbatan koʻproq ishtirok etadi. Sahro hayvonlari tanasida koʻplab yogʻ moddalarining toʻplanishi fiziologik moslanishga misol boʻladi.

Etologik moslanishlar. Bu moslanish turi hayvonlarning xatti-harakatlarida namoyon boʻladi. Oʻziga xos harakatlar orqali hayvonlar dushmanlaridan himoyalanadi, oziqa topadi va zaxiralaydi, yil mavsumlariga moslashadi, juft tanlaydi va koʻpayadi, naslini himoya qiladi. Hayvonlar dushmandan saqlanish uchun yashirinadi yoki qoʻrqituvchi xatti-harakatlarni amalga oshiradi. Nasl uchun gʻamxoʻrlik qilish turning yashab qolishida katta ahamiyatga ega. Amerika som baligʻi chavogʻlar rivojlanguncha tuxumlarni qorin tomonga yopishtirgan holda yuradi. Povituxa deb ataluvchi qurbaqa otalangan tuxumlarini to yosh qurbaqalar rivojlanguncha orqa tomonda «opichlab» yuradi. Tuban umurtqalilardan farqli ravishda qushlar tuxumlarini maxsus inlariga qoʻyib oʻz tana harorati bilan ularni isitadilar. Tuxumlarini va joʻjalarini ota-ona qushlar boqadi va himoya qiladi. Nasl uchun qaygʻurish bilan bogʻliq moslanishlar sutemizuvchilarda, ayniqsa, kuchli boʻladi.

Oʻsimliklar olamidagi moslanishlar. Hayvonlar singari oʻsimliklarda ham tashqi muhit omillariga nisbatan bir qancha moslanishlar mavjud. Masalan, nam tanqisligiga oʻsimliklar turlicha moslashgan boʻladi. Bir xil oʻsimliklarning bargi ustki tomondan mum qavat (fikus), ikkinchi xillarda qalin tuklar (sigirquyruq) bilan qoplangan. Saksovulda barglar kichik «tangacha»larga aylangan. Yantoqning barglari mayda va qattiq, koʻpgina shoxchalari tikan shaklida. Kaktus, aloy, agavalar sersuv oʻsimliklar hisoblanadi. Ba'zi oʻsimliklarning vegetatsiya davri juda qisqa, masalan, ayiqtovon, yaltirbosh erta bahorda oʻsib, rivojlanib, urugʻ berishga ulguradi. Yantoq, shuvoq kabi oʻsimliklar qurgʻoqchilik paytida barglarini toʻkish orqali oʻz hayotini saqlaydi.

Oʻsimliklarda chetdan va hasharotlar yordamida changlanish bilan aloqador boʻlgan bir qancha moslanishlar bor. Hasharotlar orqali changlanadigan oʻsimliklarning gultojibarglari yirikligi, rangining xilma-xilligi, xushboʻy hid tarqatishi, nektar ajratishi bilan hasharotlarni oʻziga jalb qiladi. Aksincha, shamol yordamida changlanadigan oʻsimliklarning gullari mayda, koʻrimsiz, hidsiz, changlari juda yengil. Oʻsimliklarda meva va urugʻlarning tarqalishiga nisbatan ham bir qancha moslanishlarni koʻrish mumkin. Shamol yordamida tarqaladigan qayin, qayragʻoch, aylant, zarang meva va urugʻlarida qanotsimon oʻsimtalar, gʻoʻza chigitida tuklar boʻladi. Ittikanak, sariqchoy, qariqiz, qoʻytikan mevalarida ilgak, tikan, tuklar boʻlib, ular hayvonlarning juniga, qushlarning patiga, odamlarning kiyimiga yopishishi orqali uzoq masofalarga tarqaladi (102–103-rasmlar). Etdor, sersuv danakli va danaksiz mevalar qushlar va boshqa hayvonlar tomonidan yeyilib, hazm boʻlmagan urugʻlar axlat orqali

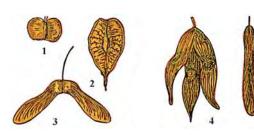
tashqariga chiqarib tashlanadi. Shu yoʻsinda ular boshqa joylarga tarqaladi. Suv orgali tarqaladigan meva va urugʻlarda ham ba'zi bir moslanishlar bor.

102-rasrn. Hayvon va odamlar yordamida tarqaluvhchi mevalar.

1 – repishka mevasi; 2 – ilashuvchi beda dukkagi; 3 – qariqizning «qarmoqli» savatchasi; 4 – qoʻytikanning tikanli mevasi;

- 5 ebalakning sanchuvchi mevasi;
- 6 temirtikanning sanchuvchi mevasi.

103-rasm. Shamol yordamida tarqaluvchi qanotchali mevalar.

- 1 qayin; 2 qayrag och; 3 zarang;
- 4 sassigdaraxt–aylant; 5 shumtol.

Bayon etilganlarga xulosa qilib biz moslanish deyilganda tirik organizmlarning ma'lum muhitda yashab, normal nasl qoldirishini tushunish kerakligini gayd gilib o'tamiz.

Moslanishlarning kelib chiqishi. Darvin tashqi muhitning muayyan sharoitida organizmlardagi murakkab va turli-tuman moslanishlar qanday paydo boʻlganligini ilmiy asosda tushuntirib berdi. Darvin mulohazasi qanchalik to'g'ri ekanligini aniqlash maqsadida kapalaklar

tana rangining o'zgarishiga oid ma'lumotlarni tahlil qilib chiqamiz. XVIII-XIX asrdan boshlab tangaqanotlilarning 70 ga yaqin turida tana rangining oʻzgarganligi ma'lum boʻldi. Bunday o'zgarishlarning sababi qayin odimchisi deb nom olgan kapalak turida atroflicha oʻrganildi (104-rasm). Mazkur kapalakning tanasi oq rangda bo'lib, u oqqayin po'stlog'iga o'tirganda koʻzga tashlanmaydi. Binobarin, u himoya vazifasini o'taydi. Keyingi 200 yil davomida koʻpgina Yevropa mamlakatlarida zavod-fabrikalarning koʻpayishi va ulardan ajralgan

104-rasm. Qayin odimchisi kapalagining shahardagi (qoramtir) va daladagi (oqish) formalari.

chiqindilar hisobiga shahar, sanoat markazlari ifloslanib, daraxt tanalari, shox-shabbalari, barglari qurum, changlar bilan qoplana bordi. Ma'lumki, muhit omillarining oʻzgarishi u yerda yashayotgan organizmlarga ta'sir etmay qolmaydi. Shunga koʻra qishloq joylarda mutatsion oʻzgaruvchanlik natijasida qoramtir kapalaklar paydo boʻlsa, ular tezda hasharotxoʻr qushlar tomonidan yeb bitirilgan. Sanoatlashgan markazlarda esa bunday kapalaklar rangi qurum bosgan daraxt tanasi, shox-shabbasi rangida boʻlgani sababli himoya vazifasini oʻtagan. Shu zaylda shaharda qoramtir, qishloqda oq rangli kapalaklar son jihatdan koʻpaya borgan. Genetiklarning aniqlashicha, qayin odimchisi kapalagida tana rangi xatti-harakatining oʻzgarishi gen mutatsiyasiga aloqador.

Organizmdagi moslanishlarning nisbiyligi. Organizmlarning muhit sharoitiga moslanishi uzoq muddatli tarixiy jarayonda tabiiy tanlanish ta'siri tufayli paydo bo'lgan. Shunga qaramay u mutlaq emas, nisbiydir. Moslanishning nisbiy xarakterda ekanligini juda koʻp dalillar yordamida isbotlash mumkin. Organizmda bir turdan saqlanish uchun paydo boʻlgan moslanishlar boshqa turdan himoyalanishda samara bermadi. Masalan, choʻl toshbaqalarining kosalari koʻpchilik yirtqich hayvonlardan himoya qilsa ham burgut, boltayutar, sarisor kabi yirtqich qushlardan himoya qila olmaydi. Chunki ular toshbaqalarni osmondan qattiq yerga tashlab parchalab yeydilar. Shunga o'xshash tipratikanning «tikanli po'stini» ham uni yirtqich hayvonlardan, xususan, tulkilardan himoya qila olmaydi. Koʻpchilik hayvonlar, va odamlar uchun xavfli hisoblangan zaharli ilonlarni mangustlar, tipratikanlar, choʻchqalar yeyishi ma'lum. Ari, qovogʻarini aksariyat koʻpchilik hasharotxoʻr qushlar yemaydi, lekin ular Sirdaryo atrofida uchrovchi qarchigʻaysimon oilasiga kiruvchi arixo'r qushning asosiy ozig'i hisoblanadi. Qaldirg'ochning uzun qanotlari, havo muhitida foydali bo'lsa-da, yerdagi harakatlanishiga xalaqit beradi. Xuddi shuningdek, togʻ gʻozlari barmoqlarining orasidagi parda suvda suzish uchun qulay, lekin quruqlikda harakatlanish uchun noqulay. Hayvonlardagi yashash uchun kurash tabiiy tanlanish ta'sirida shakllangan instinktlar ba'zan maqsadga nomuvofiq bo'ladi. Chunonchi, tungi kapalaklar oq gullardan nektar yigʻish instinktiga ega. Shu bilan tungi kapalaklar yorugʻ beruvchi lampaga yaqinlashib oʻzlarini nobud qilishlarini har bir oʻquvchi koʻrgan. Bularning hammasi organizmlardagi barcha moslanishlar mutlaq emas, nisbiy ekanligidan dalolat beradi.

Tayanch soʻzlar: yashovchanlik, raqobatchanlik, normal nasl qoldirishi.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Morfologik moslanishlar haqida gapirib bering.
- 2. Oʻsimliklar olamidagi moslanishlarning ahamiyati.
- 3. Organizmdagi moslanishlarning nisbiyligini qanday izohlaysiz.
- 4. Zoologiyadan oʻzlashtirgan bilimlaringiz asosida sutemizuvchilardagi etologik moslanishlarga misollar keltiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

Oʻsimlik nomi	Tarqalish usuli	Meva turi	Moslanish

- 1. Yantoq va sigirquyruq oʻsimliklarini koʻrib chiqing. Ulardagi nam tanqisligiga moslanish belgilarini aniqlang.
- 2. Har ikkala oʻsimliklarda oʻtxoʻr hayvonlardan moslanish belgilarini toping. Kuzatish natijalari asosida quyidagi jadvalni toʻldiring.

T/r	Oʻsimliklar	Nam tanqisligiga moslashganlik belgilari	Oʻtxoʻr hayvonlardan saqlanishga oid moslanishlar
1	Yantoq		
2	Sigirquyruq		

4-LABORATORIYA MASHG'ULOTI

Mavzu: Tirik organizmlarning muhitga moslashganligini oʻrganish.

Laboratoriya mashgʻulotining maqsadi: organizmlarning yashash muhitiga moslanish turlarini oʻrganish, qushlarning havo, baliqlarning suv, toshbaqalarning choʻl muhitiga moslanish belgilarini aniqlash.

Laboratoriya jihozlari: akvariumdagi baliqlar, qafasdagi toʻti, kanareyka yoki qushning tulumi, tirik burchakdagi toshbaqa yoki ularning rangli rasmlari.

Ishning borishi:

- 1. Qafasdagi toʻti, kanareyka yoki qushning tulumini koʻrib chiqing.
- 2. Qushlarning tashqi tuzilishidagi uchishga moslashganlik belgilarini aniqlang.
- 3. Zoologiya darslarida olgan bilimlaringiz asosida qushlarning ichki tuzilishidagi uchishga moslashganlik belgilarini aniqlang.

4. Kuzatish natijalari asosida quyidagi jadvalni toʻldiring.

Qushlarning belgilari	
Qushlarning tashqi tuzilishidagi uchishga moslashganlik belgilari	
Qushlarning skeletidagi uchishga moslashganlik belgilari	
Qushlarning nafas olish organlaridagi uchishga moslashganlik belgilari	
Qushlarning hazm qilish organlaridagi uchishga moslashganlik belgilari	
Qushlardagi moslanishlarning nisbiyligi	

- 5. Zoologiya darslarida olgan bilimlaringiz asosida baliqlarning tashqi va ichki tuzilishidagi suv muhitiga moslanish belgilarini aniqlang.
- 6. Kuzatish natijalari asosida quyidagi jadvalni toʻldiring.

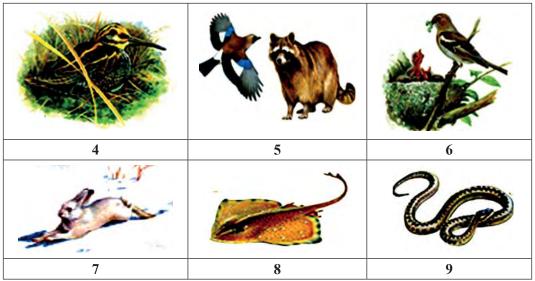
Baliqlarning belgilari	Moslanish belgilari
Baliqlarning tashqi tuzilishidagi suv muhitiga moslanish belgilari	
Baliqlarning ichki tuzilishidagi suv muhitiga moslanish belgilari	
Baliqlardagi moslanishlarning nisbiyligi	

- 7. Zoologiya darslarida olgan bilimlaringiz asosida toshbaqalarning tashqi tuzilishidagi va xulq-atvoridagi choʻl muhitiga moslanish belgilarini aniqlang.
- 8. Kuzatish natijalari asosida quyidagi jadvalni toʻldiring:

Toshbaqalarning jihatlari	Moslanish belgilari
Toshbaqalarning tashqi tuzilishidagi choʻl muhitiga moslanish belgilari	
Toshbaqalarning xulq-atvoridagi choʻl muhitiga moslanish belgilari	
Toshbaqalardagi moslanishlarning nisbiyligi	

9. Berilgan rasmlar ostiga hayvonot olamidagi moslanish turlarini yozing.

Hayvonot olamidagi moslanishlar		
1	2	3

10. Evolutsiyani harakatlantiruvchi kuchlari haqidagi bilimlaringiz asosida moslanishlarning paydo boʻlish mexanizmi haqida xulosa chiqaring.

44-§. EVOLUTSIYANING SINTETIK NAZARIYASI

Populatsiya oʻzidan kichik tarkibiy qismlarga boʻlinmaydigan, tur doirasidagi mustaqil evolutsion rivojlanishi mumkin boʻlgan evolutsiyaning boshlangʻich birligidir. Populatsiya individlardan tashkil topgan. Har qanday foydali mutatsiyaga ega boʻlsa ham yakka organizm hech qachon evolutsion jarayonni sodir etolmaydi. Individlarning evolutsiya jarayoniga qoʻshadigan hissasi koʻpayish jarayonida genetik axborotni nasldan naslga oʻtkazishdan iborat. Tur darajasida, ya'ni tur ichida sodir boʻladigan, yangi populatsiya, kenja tur, tur paydo boʻlishiga olib boradigan evolutsion jarayonlar *mikroevolutsiya* deyiladi.

Populatsiya evolutsiyaning eng kichik va asosiy birligi hisoblanadi. Chunki evolutsion jarayon populatsiya ichida boshlanadi. Populatsiya individlari orasida doimo irsiy oʻzgaruvchanlik paydo boʻlib turadi. Jinsiy koʻpayish tufayli bu oʻzgaruvchanlik populatsiya individlari orasida tarqaladi. Populatsiyada boradigan yashash uchun kurash va tabiiy tanlanish tufayli foydali oʻzgarishlarga ega boʻlgan individlar saqlanib qolib, nasl beradi. Bundan keyingi evolutsion jarayonlarda populatsiya kenja tur va turlarni hosil qiladi. Populatsiya genofondning yoʻnaltirilgan oʻzgarishlari tabiiy tanlanish

7 – Biologiya 10 193

natijasida kechadi. Tabiiy tanlanish tufayli populatsiyalarning genofondida foydali, ya'ni mazkur muhit sharoitida organizmlarning yashab qolishini ta'minlaydigan genlar mustahkamlanadi. Ularning ulushi orta boradi va genofondning umumiy tarkibi oʻzgaradi.

XX asrga kelib irsiyat va oʻzgaruvchanlik, bir va har xil turga kiruvchi organizmlar orasidagi munosabatlar, tur strukturasi kabi masalalar atroflicha oʻrganila boshlandi. Genetika, ekologiya, molekular biologiya singari biologiyaning yangi shoxobchalari shakllandi. Mazkur fanlarning klassik darvinizm bilan qoʻshilishi natijasida evolutsiyaning sintetik nazariyasi yaratildi.

Evolutsiya sintetik nazariyasining asosiy qoidalarini quyidagicha ifodalash mumkin:

- 1. Populatsiya evolutsiyaning eng kichik, elementar birligi.
- 2. Populatsiya genetik tarkibining oʻzgarishi evolutsiyaning elementar hodisasi hisoblanadi.
- 3. Evolutsiyaning boshlangʻich materiali mutatsion va kombinativ oʻzgaruvchanlik hisoblanadi.
- 4. Evolutsiyaning harakatlantiruvchi omillari: populatsiya toʻlqini, genetikavtomatik jarayonlar (genlar dreyfi), migratsiya, alohidalanish, yashash uchun kurashda yuzaga chiqadigan tabiiy tanlanishdan iborat.
- 5. Mutatsion va kombinativ oʻzgaruvchanlik, populatsiya toʻlqini va alohidalanish tasodifiy yoʻnaltirilmagan xarakterga ega omillardir.
- 6. Evolutsiyaning yoʻnaltiruvchi omili yashash uchun kurash asosida paydo boʻladigan tabiiy tanlanishdir.
 - 7. Evolutsiya asta-sekin va uzoq davom etadigan jarayondir.
- 8. Tur oʻzaro bogʻlangan, morfologik, fiziologik va genetik jihatdan farq qiladigan, biroq reproduktiv jihatdan alohidalashmagan birliklar kenja turlar va populatsiyalardan tarkib topadi.
 - 9. Allellar almashinuvi, genlar oqimi tur ichidagina roʻy beradi.
- 10. Evolutsiya divergent xarakterga ega, ya'ni bir turdan bir necha turlar kelib chiqishi mumkin, ba'zan esa yagona bir turdan boshqa yagona tur kelib chiqishi mumkin.
- 11. Mikroevolutsiya tur doirasida, makroevolutsiya turdan yuqori sistematik birliklarda yuzaga keladigan evolutsion jarayonlarni ifodalaydi.

Tayanch soʻzlar: mikroevolutsiya, genofond, genlar dreyfi, populatsiya toʻlqini, alohidalanish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Genlar dreyfini tushuntirib bering.
- 2. Populatsiya toʻlqinini tushuntirib bering.
- 3. Alohidalanishni tushuntirib bering.

45-§. TURLARNING PAYDO BO'LISHI

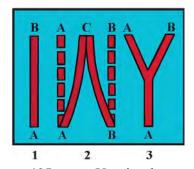
Tabiatda yangi turlarning hosil boʻlish jarayoni mutatsiyalarga boy boʻlgan populatsiyalarda boshlanadi. Olimlar tur paydo boʻlishini uchta asosiy usulini farq qiladilar. Birinchi usulda turlar soni oshmagan holda bir tur oʻrnini ikkinchi yangi tur egallaydi. Ikkinchi usulda ikki xil turga oid organizmlar chatishishi natijasida uchinchi turning kelib chiqishi kuzatiladi. Uchinchi usul belgilarining ajralishi – divergensiya bilan bogʻliq (105-rasm).

Individlar bir tur doirasida har xil populatsiyalarga mansub boʻlsa va erkin chatishib, nasl bersa, tur yaxlit va butun hisoblanadi. Yangi tur hosil boʻlishi uchun esa populatsiyalar orasida alohidalanish yuzaga chiqishi kerak. Alohidalashgan populatsiyalarning belgi va xossalari orasidagi farqlar kuchayib boradi, yangi turlarning paydo boʻlishiga olib keladi.

Turlarning paydo boʻlishini tushuntirishda ikkita qiyinchilik uchraydi: ulardan biri tur paydo boʻlishining uzoq muddatli ekanligi va tajribada oʻrganishning qiyinligi boʻlsa, ikkinchisi – tur paydo boʻlishining har xil

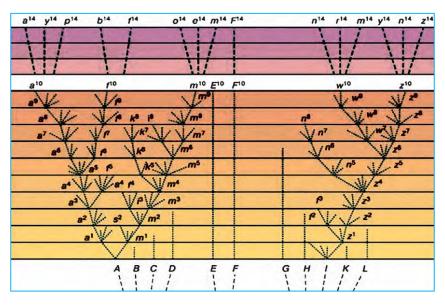
organizmlarda turlicha boʻlishi bilan izohlanadi. Yashash sharoitining oʻzgarishi bilan tabiiy tanlanish tufayli bir turga mansub populatsiyalar oʻrtasidagi farqlar tobora ortib boradi. Oqibatda bir tur doirasida bir-biridan belgi-xossalari bilan farq qiluvchi bir necha guruhlar hosil boʻladi. Yashash uchun kurash koʻpgina hollarda oraliq formalarining sekin-asta kamayib, qirilib ketishiga, oʻzgargan muhitga moslashganlarining esa yashab qolishiga sababchi boʻladi.

Buning oqibatida tarixiy jarayonda bitta ajdod tur bir necha yangi turlarni vujudga keltirishi mumkin. Darvin ta'limotiga binoan yangi

105-rasm. Yangi turlar paydo boʻlishining filetik (1), duragaylash (2), divergensiya (3) yoʻnalishlari.

turlar tabiatda organizmlarda paydo boʻlgan kichik oʻzgarishlarning boʻgʻindan boʻgʻinga irsiylanib, toʻplanib borishi hisobiga vujudga keladi. Bir tur doirasidagi organizmning har xil sharoitga muvofiqlashuvi natijasida bir necha turlar hosil boʻladi, 106-rasmda siz A turdan vaqt oʻtishi bilan uchta, B turdan ikkita yangi tur kelib chiqqanligini koʻrib turibsiz. Bu yangi turlardagi oʻzgarishlar oʻz navbatida 14 ta yangi turni hosil qilganligi ifodalangan. Ayrim hollarda bir tur asta-sekin oʻzgarib, boshqa turga aylanadi. Turlarning son jihatdan koʻpaymay oʻzgarib, E, F turlarning E¹⁰, F¹⁰ turlariga aylanganligi bunga misol boʻla oladi.

106-rasm. Darvin ta'limoti bo'yicha yangi turlarning paydo bo'lishi.

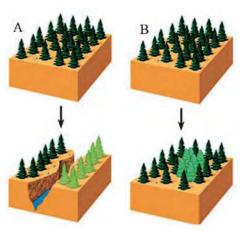
Darvindan soʻng klassik darvinizm bilan genetika, ekologiya, sistematika va boshqa tabiiy fanlarning birlashishi natijasida biologik tur, uning tarkibi, yangi turlarning paydo boʻlishi toʻgʻrisida koʻp ma'lumotlar toʻplandi. Bu ma'lumotlarning koʻrsatishicha, har qanday biologik tur politipik tuzilishga ega ekanligi, ya'ni bir-biridan ozmi-koʻpmi morfologik, fiziologik, ekologik, genetik jihatdan farq qilgan individlardan tashkil topganligi yanada oydinlashdi. Yangi turning paydo boʻlishi ajdod turning yagona, oʻzaro bogʻliq boʻlgan genlar, xromosomalar majmuasini buzib, yangi genofondini vujudga keltirish orqali amalga oshadi.

Tur paydo boʻlishining tiplari ikki xil yoʻnalishda kechadi (107-rasm).

- 1. Allopatrik yoki geografik tur paydo boʻlishi.
- 2. Simpatrik yoki ekologik tur paydo boʻlishi.

Tur paydo boʻlishining birinchi turida geografik toʻsiqlarning paydo boʻlishi, ikkinchi turida reproduktiv toʻsiqlarning paydo boʻlishi populatsiyalar oʻrtasida genlar almashinuvining toʻxtashiga sabab boʻladi.

Allopatrik yoʻnalish yoki geografik alohidalanish bilan tur paydo boʻlishi. Tur areali kengayganda yoki yirik geologik jarayonlar: qit'alarning surilishi, togʻ

107-rasm. A – allopatrik tur paydo boʻlishi; B – simpatrik tur paydo boʻlishi.

hosil boʻlishi, suv toʻsiqlari natijasida bir nechta alohidalashgan populatsiyalar paydo bo'ladi. Populatsiyalardagi irsiy o'zgarishlar, yashash uchun kurash va tabiiy tanlanish natijasida asta-sekin populatsiyalardagi gen tarkibida farq paydo bo'la boshlaydi. Bu jarayon yangi tur hosil bo'lishiga olib keladi. Qirg'ovullarning xiva, yettisoy, murg'ob, kavkaz, manjur, yapon kenja turlari xuddi shu yo'l bilan kelib chiqqan. Galapagos orollaridagi togʻ vyuroklari ham har bir orolda oʻziga xos koʻrinishga ega ekanligi geografik alohidalanish natijasidir (108-rasm). Baykal koʻlida molluskalar, qisqichbaqasimonlar, baliqlar, chuvalchanglarning boshqa joylarda uchramaydigan juda koʻp turlari uchraydi. Chunki 20 mln yil ilgari Baykal koʻli boshqa suv havzalaridan togʻlar hosil boʻlishi natijasida ajralib qolgan. Shuningdek, Sirdaryo, Amudaryoda yashovchi soxta kurakburun baliq turi ham geografik alohidalanish natijasi hisoblanadi. U qadimgi osyotrsimon baliqlarga kiradi. Unga yaqin bo'lgan baliq turlari Shimoliy Amerikaning Missisipi daryosida yashaydi. Gʻoʻza avlodi ham geografik alohidalanish yo'nalishidagi turning paydo bo'lishiga yorqin misoldir. Bu avlodning turlari boʻr davridan boshlab bir-biridan alohidalashgan va Amerika, Osiyo, Afrika, Avstraliyaga tarqalgan.

Simpatrik yoʻnalishda tur paydo boʻlishi ajdod tur areali doirasida alohidalanish sodir boʻlishi bilan bogʻliq. Alohidalashgan populatsiyalar ajdod tur bilan bir arealda tarqalgan boʻladi. Odatda alohidalashgan individlar guruhi ajdod tur vakillaridan urchish muddati yoki yashash joyi, yoxud jinsiy jihatdan

108-rasm. Geografik alohidalanish. Qirgʻovulning kenja turlari.

farq qilishi bilan ajralib turadi. Shunday usulda alohidalashgan populatsiyalardan keyinchalik mutatsion oʻzgaruvchanlik, tabiiy tanlanish tufayli yangi turlar paydo boʻladi. Filippinda 10 ming yil oldin paydo boʻlgan Lanao koʻlida yagona bitta ajdod baliq turidan simpatrik yoʻnalish bilan 18 ta baliq turi, yonsuzar qisqichbaqa turkumining bir ajdod turidan 250 ta yangi tur paydo boʻlgani ma'lum. Shu singari simpatrik yoʻnalishdagi yangi turlarning paydo boʻlishi ekologik alohidalanish natijasi ekanligidan dalolat beradi.

Ekologik alohidalanish natijasida umumiy areal doirasida chittaklarning 5 turi kelib chiqqan. Katta chittak bogʻlarda yirik hasharotlar bilan, moskovka chittagi hasharotlar tuxumlari va qurtlari bilan, lazorevka chittagi daraxt, butalar poʻstlogʻi orasidagi mayda hasharotlar bilan, kokilchali chittak esa oʻsimlik urugʻlari bilan oziqlanadi.

Xromosoma va genom mutatsiyalari, duragaylash natijasida yangi turlarning hosil boʻlishi ham simpatrik tur hosil boʻlish yoʻnalishiga misol boʻladi. Ba'zi hollarda hujayraning boʻlinish jarayonida tashqi muhitning omillari ta'sirida xromosomalarning tarqalishi buziladi. Xromosoma sonining ortishi yoki kamayishi yangi turlarning kelib chiqishiga asos boʻladi. Murakkabguldoshlar oilasiga kiruvchi skerda avlodida 3, 4, 5, 6, 7 xromosomali, iloq avlodida 12 tadan 43 tagacha boʻlgan xromosomali turlari uchraydi. Hujayraning boʻlinish duki (urchugʻi)da sodir boʻladigan oʻzgarishlar xromosomalarni hujayraning ikki qutbga tarqalmay qolishiga va poliploid turlarning kelib chiqishiga sabab boʻladi. Chunonchi, xrizantema avlodiga kiruvchi 18, 36, 90 xromosomali, tamaki avlodiga 24, 48, 72, bugʻdoyda 14, 28, 42 xromosomali turlar borligi aniqlangan. Poliploid turlar xromosomasi diploid toʻplamga ega turlarga nisbatan muhitning noqulay sharoitlariga koʻproq moslashuvchan boʻladi.

Ba'zi bir oʻsimlik turlari duragaylash yoʻli bilan paydo boʻlgan. Chunonchi, olxoʻri olcha bilan togʻolchaning chatishishidan soʻng xromosomalar sonining

ikki hissa ortishi natijasida kelib chiqqan. Olchada xromosomaning gaploid toʻplami 16, togʻolchada esa 8, demak, ularda hosil boʻlgan duragayda xromosomaning gaploid toʻplami 24 ga teng. Olimlarning fikricha, xromosomaning gaploid toʻplami 13 boʻlgan herbatseum turini boshqa 13 xromosomali turi bilan oʻzaro chatishib, soʻng duragay xromosoma toʻplamining ikki hissa ortishi hisobiga 52 xromosoma toʻplamga ega boʻlgan xirzutum, barbadenze gʻoʻza turlari kelib chiqqan deb faraz qilinadi.

Tayanch soʻzlar: filetik, divergensiya, duragaylash, allopatrik yoʻnalish, simpatrik yoʻnalish.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Turlarning paydo boʻlishini tushuntirishdagi qiyinchiliklar nimalardan iborat?
- 2. Tur paydo boʻlishida mutatsiyalarning ahamiyatini izohlang.
- 3. 106-rasmda berilgan sxemani izohlang.
- 4. Allopatrik tur paydo boʻlish mexanizmini tushuntiring.
- 5. Simpatrik tur paydo boʻlish mexanizmini tushuntiring.
- 6. Allopatrik va simpatrik tur paydo boʻlish jarayonlarini taqqoslang.
- 7. Nima sababdan hayvonlarda poliploidiya hodisasi kam uchraydi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Botanika va zoologiyadan oʻzlashtirgan bilimlaringiz asosida allopatrik va simpatrik tur paydo boʻlishiga misollar keltiring.

Allopatrik tur hosil boʻlishi	Simpatrik tur hosil boʻlishi

2-topshiriq. Tur paydo boʻlish bosqichlarini sxema tarzida ifodalang.

46-§. EVOLUTSIYANI ISBOTLASHDA MOLEKULAR BIOLOGIYA, SITOLOGIYA, EMBRIOLOGIYA FANLARI DALILLARI

Evolutsiya juda ham uzoq muddatli tarixiy jarayon boʻlganligi sababli, bu jarayonni qisqa vaqt davomida kuzatishning imkoni yoʻq. Ayniqsa, yirik sistematik birliklarning hosil boʻlishi uchun million yillar kerak boʻladi. Tur doirasida kechadigan evolutsion jarayonlar *mikroevolutsiya* deyiladi. Turdan yuqori boʻlgan sistematik guruhlarning paydo boʻlish jarayoni *makroevolutsiya*

deyiladi. Mikroevolutsiya qisqa muddatda yuz berishi mumkinligi sababli bu jarayonni toʻgʻridan toʻgʻri oʻrganish mumkin. Makroevolutsiya, ya'ni turdan yuqori boʻlgan sistematik birliklar: avlod, oila, turkum, sinf, tiplardagi evolutsion jarayonlar million yillar davomida amalga oshgani sababli uni bevosita kuzatib boʻlmaydi. Shu bois makroevolutsiya bilvosita dalillar, ya'ni qadimgi davrlarda yashab oʻlib ketgan mavjudotlarning hozirgi paytda yashab turganlari bilan, shuningdek, keyingilarining tashqi, ichki tuzilishi, rivojlanishi, ularning hayotiy jarayonlarini oʻzaro taqqoslash orqali aniqlanadi. Makroevolutsiya mikroevolutsiyaning uzviy davomi hisoblanadi. Chunki mikroevolutsiyadagi mutatsion va kombinativ oʻzgaruvchanlik, populatsiyaning genetik va ekologik jihatdan xilma-xil boʻlishi, evolutsiyani harakatlantiruvchi omillari makroevolutsiyaga ham oʻz ta'sirini koʻrsatadi.

Makroevolutsiyani isbotlashda bir qancha fan dalillaridan foydalaniladi.

Molekular biologiya. Hujayra tuzilishida, unda kechadigan jarayonlarni energiya bilan ta'minlashda oqsillar, nuklein kislotalar, lipidlar, uglevodlar asosiy oʻrinni egallaydi. Ular orasida oqsillar va nuklein kislotalar hujayra hayotida muhim oʻrin tutadigan makromolekulalardir.

Kelib chiqishi yaqin va uzoq boʻlgan turlarning ma'lum bir tarixiy taraqqiyot davrida makromolekulalardagi oʻzgarishlarni aniqlash uchun makromolekulalar (DNK)ni duragaylash, oqsil (gemoglobin, mioglobin, sitoxrom) molekula tarkibidagi aminokislotalarning joylashish tartibini belgilash va boshqa usullar qoʻllaniladi. Molekular biologiya rivojlanishining hozirgi holati har xil turlarga mansub organizmlar DNKsidagi nukleotidlar, oqsil molekulasidagi aminokislotalar joylashishidagi oʻzgarishlarni tahlil qilish va oqibatda ular orasidagi oʻxshashlik va farqlar darajasini aniqlash mumkinligini koʻrsatmoqda. Har bir aminokislotani oqsil molekulasidagi almashinuvi bir, ikki, uch nukleotidlarning oʻzgarishi bilan aloqador. Shu bois u yoki bu oqsil molekulasidagi aminokislotalar almashinuvini e'tiborga olib, ana shu oqsil molekulasi sintezida qatnashgan gen tarkibidagi nukleotidlar almashinuv miqdorining maksimum va minimumini kompyuter yordamida hisoblash mumkin. Olingan ma'lumotlarga asoslanib ma'lum vaqt mobaynida oqsil molekulasida oʻrtacha qancha aminokislota almashinilganligi, gen tarkibidagi nukleotidlar joylanishida qanday oʻzgarishlar roʻy berganligi to'g'risida hukm chiqarish mumkin.

Odam eritrotsitlaridagi gemoglobin oqsili oʻzaro oʻxshash ikkita α va ikkita β zanjirdan tashkil topgan. α zanjirning har bir 141 tadan, β zanjirning

har bir zanjiri 146 tadan aminokislota qoldigʻidan iborat. Gemoglobinning α va β zanjirlari oʻzaro farq qilsa ham, ulardagi aminokislotalarning joylanish izchilligi bir-biriga oʻxshash. Bu holat gemoglobin α va β zanjirlari tarixiy jarayonda yagona polipeptid zanjir divergensiyasi natijasida paydo boʻlganligidan dalolat beradi. Organik olamning tarixiy taraqqiyotida turli hayvon guruhlarida mutatsion oʻzgaruvchanlik tufayli α va β zanjirda ham aminokislotalar almashinuvi sodir boʻlgan.

17, 18-jadval

Odam va boshqa hayvonlar gemoglobin zanjiridagi aminokislotalar tarkibidagi farq (V. Grant boʻyicha)

Turlar	Farqlar soni	
	α zanjir	β zanjir
Odam – shimpanze	0	0
Odam – gorilla	1	1
Odam – ot	18	25
Odam – echki	20–21	28–33
Odam – sichqon	16-19	25
Odam – quyon	25	14

Odam va boshqa organizmlarning S sitoxromi aminokislotalar tarkibidagi farq (V. Grant boʻyicha)

Turlar	Farqlar soni
Odam – makaka	1
Odam – ot	12
Odam – kaptar	12
Odam – ilon	14
Odam – baqa	18
Odam – akula	24
Odam – drozofila	29
Odam – bugʻdoy	43
Odam – neyrospora	48

17-jadvalda keltirilgan ma'lumotlardan koʻrinib turibdiki, odam va odamsimon maymunlar gemoglobini aminokislotalar izchilligi boʻyicha deyarli oʻxshash, lekin odam bilan sutemizuvchi hayvonlarning boshqa turkumlari orasidagi farq juda katta boʻlib, 14–33 ga teng. Shunga oʻxshash ma'lumotlar odam va drozofila bilan boshqa organizmlarning sitoxrom S oqsilining aminokislotalar tarkibini taqqoslaganda ham koʻzga tashlanadi.

Oqsil evolutsiyasi darajasining tezligi yil davomida uning tarkibidagi aminokislotalar almashinuvi bilan belgilansa, genlarning evolutsion tezligi nukleotidlar almashinuvini aniqlash orqali aniqlanadi.

Odatda sistematik jihatdan bir-biriga yaqin turlarda mutatsiyalar soni kam, uzoq turlarda esa aksincha, koʻp boʻladi. Shu sababli, masalan, odam DNK molekula tuzilishi makaka maymuni DNK tuzilishiga 66% oʻxshash boʻlsa, hoʻkiznikiga 28%,

kalamushnikiga 17%, lasos baligʻinikiga 8%, ichak tayoqchasi bakteriyasiga atigi 2% oʻxshashligi aniqlangan.

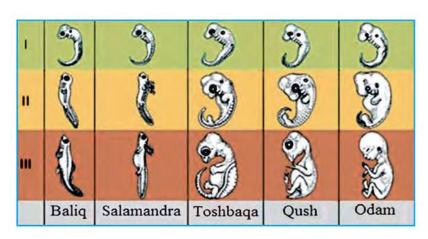
Evolutsiyaning molekular soatlari. Odatda bir qancha turlarda oqsillar divergensiyasini aniqlash orqali ularning bir-biridan ajralish muddati haqida mulohaza yuritiladi. Oqsil tarkibidagi aminokislotalar almashinuviga qarab u yoki bu avlod oila, turkum, sinf, tiplarning divergensiya muddati aniqlanadi. Masalan, β- globin oqsili shajarasini oʻrganish natijasida uning tuzilishi bundan 400 mln yil oldin odam bilan karp baligʻi, 225 mln yil oldin yexidnalar bilan odam, 70 mln yil oldin it bilan odam ajdodlarida oʻxshash boʻlgan degan xulosaga kelindi.

Sitologiya. Oʻsimlik, hayvon, odam tanasi hujayralardan tashkil topgan. Barcha tirik mavjudot tana tuzilishidagi bunday oʻxshashlik ular bir tarmoqdan kelib chiqqanligini isbotlovchi dalil hisoblanadi. Oʻsimlik, hayvon, odam hujayralarida membrana, sitoplazma, yadro, sitoplazmatik organoidlar: endoplazmatik tur, ribosoma, mitoxondriyalar, Golji apparatining borligi, barcha tirik mavjudotlarda genetik kodning bir xilligi ham organik olam turli xil vakillarining kelib chiqishi birligidan dalolat beradi.

Embriologiya. Barcha koʻp hujayrali hayvonlar oʻz shaxsiy rivojlanishini urugʻlangan tuxum hujayra — zigotadan boshlaydi. Zigotaning boʻlinishi, murtakning ikki, uch qatlamli holati, uning varaqlaridan turli organlarning hosil boʻlishi kuzatiladi. Embrionning rivojlanishdagi oʻzaro oʻxshashlik, ayniqsa, bir tip yoki sinfga mansub hayvonlarni oʻzaro taqqoslaganda koʻzga yaqqol tashlanadi. Masalan, umurtqali hayvonlar sinfi: baliqlar, suvda hamda quruqlikda yashovchilar, sudralib yuruvchilar, qushlar, sutemizuvchilar embrional rivojlanishining boshlangʻich davrlarida bir-biriga juda oʻxshash boʻlib, ularning bosh, tana, dum, tomoqlari yonida jabra yoriqlari boʻladi. Embrion rivojlangan sari turli sinfga kiruvchi hayvonlar orasidagi oʻxshashlik kamaya boradi. Ularda shu hayvon sinfi, turkumi, oilasi, avlodi va turiga xos belgi-xossalar paydo boʻla boshlaydi. Chunonchi, gorilla bilan odam embrioni dastlab oʻxshash boʻlsa-da, embrional rivojlanishning keyingi davrlarida odam embrionida peshona, gorilla embrionida esa jagʻ oldinga boʻrtib chiqqanligini koʻrish mumkin.

Binobarin, har bir hayvonning embrional rivojlanishda oldin katta, pirovardida esa kichik sistematik birliklarga xos belgilar rivojlanadi. Boshqacha aytganda, embrional rivojlanishda tarixiy rivojlanishning qisqacha takrorlanishi

hamda belgilarning umumiylikdan xususiylikka tomon ajralishi roʻy beradi (109-rasm). Bu biogenetik qonun deb ataladi. Biogenetik qonun hayvonot dunyosida oʻz ifodasini topadi. Masalan, baqa itbaligʻi suvda ham quruqlikda yashovchilarning ajdodlari boʻlmish baliqlarning rivojlanish bosqichini takrorlaydi. Biogenetik qonun oʻsimliklarga ham taalluqlidir. Chigitdan ungan madaniy gʻoʻza navlarida oldin yaxlit plastinkali, keyinchalik boʻlakli barglar hosil boʻladi. Yovvoyi gʻoʻza turlari raymondiy, klotshianium poyasidagi barcha barglar yaxlit plastinkadan iborat. Lekin shaxsiy rivojlanishda organizmlar tarixiy rivojlanishning barcha bosqichlari emas, balki ayrimlari takrorlanadi, boshqalari tushib qoladi. U ajdodlar tarixiy rivojlanishi million yillar davom etganligi; shaxsiy rivojlanish esa juda qisqa muddatda oʻtishi bilan izohlanadi. Ikkinchidan, ontogenezda ajdodlarning yetuk formalari emas, balki faqat embrion bosqichlari qaytariladi.

109-rasm. Umurtgalilarda embrional rivojlanish bosqichlari.

Filogenez ontogenezga ta'sir koʻrsatar ekan, ontogenez filogenezga ta'sir koʻrsatmaydimi, degan savol tugʻilishi tabiiy. Shuni qayd etish lozimki, ontogenezda faqat ajdodlarning ba'zi bosqichlari tushibgina qolmay, ba'zan ularda kuzatilmagan oʻzgarishlar ham roʻy beradi. Buni rus olimi A. N. Seversov oʻzining filoembriogenez nazariyasi bilan isbotlab berdi. Ma'lumki, mutatsion oʻzgaruvchanlik individ embrion rivojining har xil bosqichlarida sodir boʻladi. Foydali mutatsiyaga ega organizmlar yashash uchun kurash, tabiiy tanlanishda gʻolib kelib, foydali mutatsiyalarni nasldan naslga berib, oqibatda filogenez borishini oʻzgartiradi. Masalan, sudralib yuruvchilar terisida epitelial va uning

ostidagi biriktiruvchi toʻqima hujayralari rivojlanib, tangachalar hosil qiladi. Sutemizuvchilarda esa epitelial va biriktiruvchi toʻqima hosilalari rivojini oʻzgartirib, teri orasida soch xaltasini rivojlantiradi.

Tayanch soʻzlar: makromolekulalar, gemoglobin, mioglobin, sitoxrom, molekular soatlari, filogenez, ontogenez, raymondiy, klotshianum, A. N. Seversov, filoembriogenez.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Makroevolutsiyaning mohiyatini ochib bering.
- 2. Evolutsiyani isbotlashda molekular biologiya fan dalillari nimalardan iborat?
- 3. Genlarning o'zgarishiga nima sabab bo'ladi?
- 4. A. N. Seversovning filoembriogenez nazariyasini qanday izohlaysiz?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

1-topshiriq. Jadvalni toʻldiring.

Biologik qonunlar	Kim kashf etgan	Qonunning mohiyati
Biogenetik qonun		
Embrionlarning oʻxshashlik qonuni		
Filoembriogenez nazariyasi		

I z o h: Embrionlarning oʻxshashlik qonunini 9-sinfda olgan bilimlaringizga asoslanib eslang. **2-topshiriq.** Quyidagi jadvalni toʻldiring.

Fan dalillari	Ta'rifi	Misollar
Rudiment organlar		
Atavizmlar		

47-§. EVOLUTSIYANI ISBOTLASHDA SOLISHTIRMA ANATOMIYA, PALEONTOLOGIYA FANLARI DALILLARI

Solishtirma anatomiya. Makroevolutsiyani isbotlashda gomologik, analogik, rudiment organlar, shuningdek, atavizm hodisasining ahamiyati benihoya katta.

Gomologik organlar. Bajaradigan funksiyasidan qat'i nazar tuzilishi va kelib chiqishi jihatidan bir-biriga oʻxshash organlar gomologik organlar deb ataladi. Umurtqali hayvonlarning quruqlikda, suvda, havoda tarqalgan vakillarida oldingi oyoq yurish, yer qazish, uchish, suzish vazifasini bajaradi. Lekin ularning hammasida oldingi oyoq yelka, bilak, tirsak, kaft usti, kaft va

barmoq suyaklaridan iborat (110-rasm). Gomologik organlar oʻsimliklarda ham uchraydi. Chunonchi, noʻxat gajaklari, zirk va kaktus tikanlari shakli oʻzgargan bargdir.

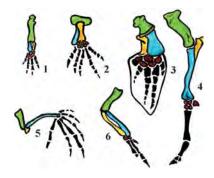
Analogik organlar deyilganda bajaradigan funksiyasi jihatidan oʻxshash, ammo kelib chiqishi jihatidan har xil organlar tushuniladi. Kaktusning tikanlari barg, doʻlananing tikanlari poya, atirgul, malinaning tikanlari esa epidermis oʻsimtalarining oʻzgarishidan hosil boʻlgan (111-rasm). Boshoyoqli molluskalar koʻzi bilan umurtqali hayvonlarning koʻzi ham analogik organlarga misoldir. Boshoyoqli molluskalarda koʻz ektoderma qavatining choʻzilishidan, umurtqalilarda bosh miya yon oʻsimtasidan rivojlanadi.

Rudiment va atavizmlar. Evolutsion jarayonda oʻz ahamiyatini yoʻqotgan organlar *rudiment organlar* deb ataladi. Rudiment organlar qadimgi ajdodlarda normal rivojlangan va ma'lum funksiyani bajargan. Evolutsion jarayonda ular oʻzining biologik ahamiyatini yoʻqotib, qoldiq shaklida saqlanib qolgan (112-rasm).

Oʻsimliklar ildiz poyasidagi qobiqlar rudiment holdagi barg hisoblanadi. Rudiment organlar oʻsimliklarda ham, hayvonlarda ham uchraydi. Otning ikkinchi va toʻrtinchi barmoqlari, kitning dumgʻaza va orqa oyoq suyaklari, pashshalarda bir juft kichik qanotlar ham rudiment organlardir. Oʻsimlik, hayvon va odamlardagi rudiment organlar muhim evolutsion dalil hisoblanadi.

Organik olamning tarixiy rivojlanishini atavizm hodisasi ham tasdiqlaydi. *Atavizm*

dalolat beradi

110-rasm. Gomologik organlar.

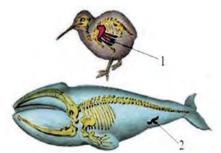
111-rasm. Analogik organlar: 1 – zirkning tikani bargning; 2 – doʻlana tikani novdaning; 3 – oq akatsiyaning tikani yon bargning; 4 – maymunjon tikani poʻstloqning oʻzgarishidan hosil boʻlgan; 5 – kapalak qanoti koʻkrakning orqa tomonidan chiqqan hosila; 6 – burgutning qanoti;

atavızm hodisası ham tasdıqlaydı. *Atavizm* ayrim individlarda ajdod belgilarining takrorlanish hodisasidir. Masalan, ahyonahyonda toychalar orqasida xira yoʻl chiziqlari paydo boʻlish hollari ham uchraydi. Bular xonaki otning yovvoyi ajdodlari yoʻl-yoʻl terili boʻlganligidan

7 – koʻrshapalakning uchish

pardasi oldingi oyoqning

oʻzgarishidan hosil boʻlgan.

112-rasm. 1 – uchmaydigan qush – kivining qanot skeleti suyaklari qoldigʻi; 2 – kitning dumgʻaza va orqa oyoq skeleti qoldiqlari.

Paleontologiya. Paleontologik ma'lumotlar qadimgi oʻsimlik va hayvonot dunyosini bilib olishga, tashqi qiyofasini tiklashga, fauna va floraning qadimgi va hozirgi vakillari orasidagi aloqani koʻrsatib berishga imkon beradi. Biologiya fanida toʻplangan ma'lumotlar organik olam hozirgi koʻrinishda birdaniga paydo boʻlmay, balki uzoq davom etgan tarixiy rivojlanish natijasi ekanligidan guvohlik beradi. Oʻsimliklar va hayvonlar oʻzgarib organik olamning hozirgi vakillarini hosil etgan boʻlsalar,

aksariyat koʻpchiligi yashash uchun kurash, tabiiy tanlanishda qirilib ketgan va qazilma holda Yerning turli qatlamlarida saqlanmoqda. Qattiq skeletga ega boʻlmagan koʻpchilik umurtqasizlar, tuban oʻsimliklar, zamburugʻlar mikroorganizmlar tomonidan parchalanib yuborilgan va oʻzlaridan keyin nomnishon qoldirmagan. Organizmlarning qattiq qismlari ancha sekin parchalanib, ular ichiga kirgan mineral moddalar kremnezem bilan oʻrin almashgan. Bunday hollarda toshga aylanish hodisasi roʻy bergan. Yer qatlamlarida qadim zamonlarda oʻlib ketgan hayvon, oʻsimlik ildizlari, skelet, suyaklar, jagʻlar, tishlar, shoxlar, tangachalar, chigʻanoqlar, oʻsimlik poyalari birmuncha toʻliq holda hozirgi vaqtgacha saqlanib qolgan. Choʻkindi jinslarni tekshirish uchun yupqa, shaffof shliflarni mikroskop ostida kuzatib bakteriyalar va boshqa mayda organizmlar qoldigʻini koʻrish mumkin.

Paleontolog olimlar hayvonlarning qazilma holdagi qoldiqlariga qarab organizmlar hayot davrida qanday boʻlsa, xuddi shunday tashqi qiyofasini va tuzilishini tiklamoqdalar. Tiklashda mashhur fransuz biologi Jorj Kyuvening korrelatsiya qonuniga muvofiq kashf etgan rekonstruksiya (lotincha rekonstruktio – qayta tiklash) metodidan foydalaniladi. Rekonstruksiya metodi kalla, qoʻl, oyoq va tanadagi boshqa suyaklar, muskullarni oʻzaro taqqoslab, nisbatini aniqlashga asoslanadi. Rekonstruksiya metodi yordamida qadimgi davrlarda yashagan bir qancha umurtqali hayvonlar, odam ajdodlarining tashqi qiyofasini tiklashga muvaffaq boʻlindi. Ch. Darvin oʻz vaqtida paleontologik solnoma chala deb koʻrsatib oʻtgan edi. Lekin shunga qaramay fan sohasida toʻplangan paleontologik dalillar qadim vaqtlarda hayvonot va oʻsimliklar olami qanday boʻlganligi toʻgʻrisida tasavvur hosil qilishga imkon beradi.

Tayanch soʻzlar: gomologik, analogik, rudiment va atavizmlar.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Evolutsiyani isbotlashda solishtirma anatomiya fan dalillarini keltiring.
- 2. Evolutsiyani isbotlashda embriologiya fan dalillarini keltiring.
- 3. Evolutsiyani isbotlashda paleontologiya fan dalillarini keltiring.

48-§. EVOLUTSIYANI ISBOTLASHDA BIOGEOGRAFIYA FANI DALILLARI

Yer yuzida tarqalgan hayvonot va oʻsimliklar olami murakkabligi jihatidan bir xil emas. Ba'zi qit'alarda tuzilishi va funksiyasi boʻyicha nisbatan oddiy, boshqalarida esa oʻta murakkab hayvonlar va oʻsimliklar tarqalgan. Hayvon va oʻsimliklarning quruqlikda tarqalishiga qarab olimlar sayyoramizni 6 ta biogeografik viloyatlarga ajratadilar. Bunda ular sutemizuvchilar, qushlar, ochiq urugʻli, yopiq urugʻli oʻsimliklar, sudralib yuruvchilar, suvda va quruqlikdagi yashovchilar hamda quruqlikdagi sporali oʻsimliklarning tarqalishini asos qilib oladilar. Quyida olimlar tomonidan e'tirof etilgan Avstraliya, Neotropik, Hindomalay, Habashiston, Neoarktik, Paleoarktik biogeografik viloyatlarning hayvonot va oʻsimliklari bilan tanishamiz.

Avstraliya biogeografik viloyatiga Avstraliyadan tashqari Yangi Zelandiya, Yangi Gvineya, Polineziya, Tasmaniya orollari kiradi. Bu viloyatda sutemizuvchilar sinfining tuban vakillari tuxum qoʻyib koʻpayuvchi— oʻrdakburun, yexidna, xaltali hayvonlardan kenguru, xaltali krot, xaltali tiyin, xaltali boʻri, xaltali ayiq tarqalgan.

Yoʻldoshli sutemizuvchilar nihoyatda kam. Ular sichqonsimon kemiruvchilar, koʻrshapalaklar, dingo itidan iborat boʻlib, bu hayvon turlari oʻzga qit'alardan oʻtgan, deb taxmin qilinadi. Avstraliyadagi qushlar nihoyatda rangbarang: jannat qushlari, xashaki tovuqlar, kapachi qushlar. Lira qushi, qanotsiz kivi, tuyaqushlardan emu tarqalgan. Sudralib yuruvchilar tuzilishi jihatidan paleozoy erasidagi sudralib yuruvchilarga nihoyatda oʻxshash boʻlgan. Oʻrmonlarda evkaliptlar, janubiy qoraqayin, daraxtsimon paporotniklarni koʻrish mumkin.

Neotropik biogeografik viloyat. Janubiy va Markaziy Amerika hamda Meksikaning tropik qismi, Karib arxipelagidan iborat. Mazkur viloyatda sutemizuvchilardan gajak dumli maymun, gajak dumli ayiq, pampas mushugi, skuns, dengiz choʻchqasi, Janubiy Amerika tulkisi, tuban vakillardan opossum, zirhlilar, chumolixoʻr, yalqov, qushlardan kolibri, yapaloq qush, tasqara, nandu, sudralib yuruvchilardan alligatorlar, iguana, ilonlar uchraydi.

Hindomalay biogeografik viloyati. Hindiston, Hindixitoy, Seylon, Yava, Sumatra, Tayvan, Filippin orollaridan tashkil topgan. Barcha orollarda oʻrmonlar juda koʻp. Faqat Hindistonning gʻarbiy qismi choʻl zonasidan iborat. Hayvonlar orasida primatlardan — orangutan (odamsimon maymun), gibbon, chala maymunlar — tupaylar, hind fili, yoʻlbars, bambuk ayigʻi, antilopalar, tapir, nosoroglar, qushlardan yovvoyi bankiv tovuqlari, qirgʻovullar, tovuslar, sudralib yuruvchilardan — zaharli ilonlar, har xil kaltakesaklar, timsohlar koʻzga tashlanadi. Oʻrmonlarda bambuk, banan, qora daraxtlar oʻsadi.

Habashiston biogeografik viloyati Afrikaning markaziy, janubiy qismini, Madagaskarni egallagan. Bu viloyatning oʻziga xos hayvonot dunyosi martishka, lemur, arslon, fil, begemot, oq va qora ikki shoxli nosoroglar, jirafa, zebra, giyena itlari, odamsimon maymunlar — gorilla, shimpanze, sudralib yuruvchilardan agama, xameleonlar keng tarqalgan. Afrikaning gʻarbiy va togʻli joylari tropik oʻrmonlar, qolgan qismi esa savannalardan iborat. Ularda baobab, qizil daraxt, palma, akatsiya, daraxtlarda oʻsuvchi oʻsimliklar — epifitlar keng oʻrin olgan.

Paleoarktik biogeografik viloyati butun Yevropa, Osiyoning shimoliy, markaziy qismini, Afrikaning shimoliy qismini egallagan. Nihoyatda katta hududga ega boʻlishiga qaramay, bu viloyatda sutemizuvchi hayvonlarning boshqa viloyatlarda uchramaydigan birorta ham turkumi yoʻq. Bu viloyatda tuyoqli hayvonlardan ot, saygʻoq, yelik, kabarga, togʻ echkisi, los, yovvoyi qoʻy, yirtqichlardan — qoʻngʻir ayiq, boʻri, tulki, qunduz, hasharotxoʻrlardan vixuxol, qalqonqanotlilardan — koʻrshapalaklar, qushlardan kar, tustovuq, chittaklar uchraydi. Oʻsimliklardan ignabarglilar— archalar, pixta, qora qaragʻay, qaragʻay, yopiq urugʻlilardan — eman, terak, tol, akatsiya, gledichiy kabi oʻsimliklar uchradi.

Neoarktik biogeografik viloyatiga Shimoliy Amerika, Grenlandiya, Bermud va Aleut orollari kiradi. Neoarktik biogeografik viloyatining oʻziga xos hayvonlariga sixshox kiyik, togʻ echkisi, ilvirs, muskusli qoʻy, badboʻy kaltadum, yenot, daraxt jayralarini kiritsa boʻladi. Mazkur viloyatning hayvonot olami koʻp jihatdan paleoarktikanikiga oʻxshash. Har ikki viloyatda ham qunduz, bugʻu, los, tulki, suvsar, oq ayiq, oq sichqon, oq tovushqon, yumronqoziq, silovsinlarni koʻrish mumkin.

Biogeografik viloyatlardagi hayvonot va oʻsimliklar olamining oʻxshashligi va farqi. Turli viloyatlardagi hayvonot va oʻsimliklar olami oʻzaro taqqoslanganda tiplar, sinflar oʻrtasida tafovutni deyarli koʻrmaymiz. Chunki har bir biogeografik viloyatda xordali hayvonlar tipi, ochiq va yopiq urugʻli oʻsimliklar tipi, sutemizuvchilar, qushlar, sudralib yuruvchilar, suvda va quruqlikda yashovchilar, bir pallali, ikki pallali oʻsimliklar sinflarini uchratish mumkin. Biogeografik viloyatlardagi hayvon va oʻsimliklar orasidagi tafovut turkum, 208

ayniqsa, oila, avlod vakillarini o'zaro taqqoslaganda namoyon bo'ladi. Chunonchi, Habashiston biogeografik viloyatidagi primatlar, xartumlilar, tuyaqushlar, toʻtiqushlar, tovuqsimonlar turkumining vakillari Paleoarktik viloyatda uchramaydi. Yoki primatlar turkumiga kiruvchi gibbonlar oilasining vakillari Hindomalay biogeografik viloyatida tarqalgan boʻlib, Afrikada uchramaydi. Aksincha, martishkalar oilasi Afrikada tarqalgan boʻlsa-da, Hindomalay biogeografik viloyatda boʻlmaydi. Xuddi shuningdek, Neotropik biogeografik viloyatdagi oz tishlilar turkumiga mansub chumolixo'r, yalqov, zirhlilar oilasi Neoarktik biogeografik viloyatida tarqalmagan. Paleoarktik va Neoarktik biogeografik viloyatlardagi oʻsimliklar va hayvonlar turkumi, tartib, oilalar bilan oʻxshasalar ham, ular oʻrtasidagi tafovut faqat avlod va turlarda ekanligi ma'lum bo'ladi. Yevropa zubri Shimoliy Amerikadagi bizonga, Sibir bugʻusi - maral, Amerika bugʻusi - vapitiga, Yevropa yovvoyi qoʻyi – muflon Amerika togʻ qoʻyiga koʻp jihatdan oʻxshashdir. Oʻsimliklari ham Paleoarktik biogeografik viloyat o'simliklarini eslatadi. O'rmonlarda pixta, qoraqarag'ay, boshqa ignabargli o'simliklar, yopiq urug'lilardan eman, buk, zarang va boshqa oilalarga mansub o't o'simliklar tarqalgan.

Turli biogeografik viloyatlardagi hayvonlar va oʻsimliklar orasidagi oʻxshashlik va tafovut sabablarini bir tomondan qit'alarning paydo boʻlish tarixi, ikkinchi tomondan organik olam evolutsiyasi bilan tushuntirish mumkin.

Tabiatshunos olimlarning e'tirof etishicha, bizning koʻhna sayyoramiz hamma era, davrlarda shunday koʻrinishda boʻlmagan. Daniyalik olim A.Vegener «Materiklar dreyfi» nazariyasida qayd etishicha, taxminan bir necha million yillar ilgari Yer yuzida hech qanday qit'alar boʻlmay, sayyoramiz yagona quruqlik — Pangeya va yagona okeandan iborat boʻlgan. Bundan 200 mln yil ilgari mezozoy erasining trias davrida yagona quruqlik — Pangeya ikki boʻlakka, Lavraziya va Gondvanaga ajralgan. Oqibatda yagona quruqlikdagi hayvonot va oʻsimliklar olami ham ikki tomonga boʻlingan (113-rasm).

113-rasm. «Materiklar dreyfi» nazariyasiga koʻra tarixiy jarayonda qit'alarning paydo boʻlishi.

8 – Biologiya 10 209

Gondvana quruqligining bir qismi janubga tomon siljigan. Keyinchalik yer ostki kuchlarining ta'siri tufayli Gondvana oʻz navbatida boʻlaklarga ajragan. Natijada Antarktida, Avstraliya, Afrika, Janubiy Amerika qit'alari paydo boʻlgan. Lavraziyaning boʻlinishi tufayli Yevrosiyo, Shimoliy Amerika qit'alari kelib chiqqan. Yevrosiyo bilan Shimoliy Amerikaning yagona qit'a sifatida bo'lishi kaynozoy erasigacha davom etgan. Yagona quruqlik Pangeyaning qit'alarga ajralishi tabiiy ravishda o'simlik va hayvonlar evolutsiyasiga ta'sir etmay qolmagan. Chunonchi, Avstraliya, Gondvanadan ajragan davrda triasning oʻrtalarida sutemizuvchilarning faqat tuxum qoʻyib koʻpayuvchi turlari hamda xaltalililar tarqalgan. Hali sutemizuvchi hayvonlarning yoʻldoshlilar kenja sinfi vakillari paydo bo'lmagan edi. Shu sababli tuxum qo'yuvchi sutemizuvchilar Avstraliya, xaltali sutemizuvchilar Avstraliya va Neotropik (masalan, opossum) biogeografik viloyatida saqlanib hozirgi vaqtgacha yetib kelgan. Boshqa qit'alarda tuxum bilan ko'payuvchilar, xaltalilar yashash uchun kurashda ularga nisbatan murakkab tuzilishga, koʻpayishga ega boʻlgan yoʻldoshlilar kenja sinf vakillari tomonidan siqib chiqarilgan.

Tayanch soʻzlar: Avstraliya, Neotropik, Indomalay, Paleoarktik, Neoarktik, Paleoarktik.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Avstraliya va Neotropik biogeografik viloyatlarni oʻzaro taqqoslab, oʻxshash hayvon guruhlarini aniqlang.
- 2. Nima sababdan Paleoarktik va Neoarktik biogeografik viloyatlarning hayvonot va oʻsimlik olami koʻp jihatdan oʻxshash?
- 3. Quruqlikni biogeografik viloyatlarga ajratishda qaysi hayvon va oʻsimlik guruhlariga asosan e'tibor qilingan?
- 4. Nima sababdan odamsimon maymunlar faqat ikki biogeografik viloyatlarga tarqalgan?
- 5. Opossumlarning Markaziy va Janubiy Amerikada uchrashini qanday tushuntirasiz?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

- 1. Qit'alarning paydo bo'lishi to'g'risidagi Alfred Vegener nazariyasiga sizning munosabatingiz haqida esse yozing.
- 2. Agar Avstraliya va uning atrofidagi orollar Gondvanadan kaynozoyning uchlamchi davrida alohidalashmagan boʻlsa, sizning fikringizcha, tuxum qoʻyib koʻpayuvchi va xaltali hayvonlarning taqdiri qanday boʻlardi?

49-§. EVOLUTSION O'ZGARISHLARNING TIPLARI

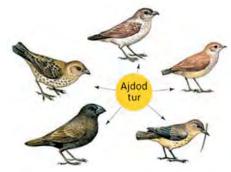
Divergent evolutsiya. Divergensiya (lotincha divergantia – ajralish) – evolutsion jarayonning yangi sistematik guruhlar hosil bo'lishiga asoslangan eng umumiy turi. Divergensiya - har xil yashash sharoitlariga moslashish natijasida ajdod tur belgilarining tarqalishidir. Divergensiya tufayli yangi muhit sharoitlariga moslanishlar kengayadi. Bu jarayon natijasida tip sinflarga, sinf turkumlarga, turkum oilalarga, oila avlodlarga, avlod turlarga ajraladi. Ajdod tur tarqalgan hududlarda ekologik sharoitning har xil boʻlishi divergensiyaga olib keluvchi omil hisoblanadi. Divergensiya jarayoni tarmoqlangan shoxli evolutsiya daraxti koʻrinishida tasvirlanadi. Bu divergent evolutsiya timsolidir: umumiy ajdoddan ikki yoki undan ortiq formalar, oʻz navbatida, ulardan koʻpgina turlar va avlodlar kelib chiqqan. Divergensiya deyarli hamma vaqt yangi hayotiy sharoitlarga moslanishlarning ortib borishini ifoda etadi. Oziq turi, yashash muhitining xilma-xilligi tufayli sutemizuvchilar sinfining hasharotxoʻrlar, oztishlilar, qoʻlqanotlilar, kemiruvchilar, yirtqichlar, juft tuyoqlilar, toq tuyoqlilar, kurakoyoqlilar, kitsimonlar kabi turkumlar kelib chiqqan. Bu turkumlarning har biri oʻz navbatida morfologik, ekologik, etologik, genetik, fiziologik xususiyatlari bilan farqlanadigan kenja turkumlar va oilalarni o'z ichiga oladi. Sutemizuvchilar har xil turkumlarga mansub organizmlardagi oʻzaro oʻxshashlik ularning ajdodi bir ekanligiga, ular oʻrtasidagi farq har xil sharoitga moslashganligiga dalildir.

Galapogoss orollarida morfofiziologik xususiyatlari jihatdan farqlanadigan vyuroklarning bitta ajdod turlardan kelib chiqqanligi divergensiyaga misol boʻladi (114-rasm).

Divergensiya hodisasini oʻsimliklarning shakli oʻzgargan vegetativ organlarida ham koʻrish mumkin. Masalan, noʻxatning gajaklari, kaktus va zirkning tikanlari, bargning shakl oʻzgarishi natijasidir.

Evolutsiya jarayonida turlar orasidagi farq kuchaysa ham, biroq ularning anatomik-fiziologik tuzilishidagi umumiylik saqlana borgan.

Masalan, Arktikada yashovchi oq ayiq oʻrmonda hayot kechiruvchi qoʻngʻir ayiq yoki togʻli oʻrmonlarda tarqalgan qora

114-rasm. Galapagoss orollarida yashovchi vyuroklarning turlari divergensiya natijasidir.

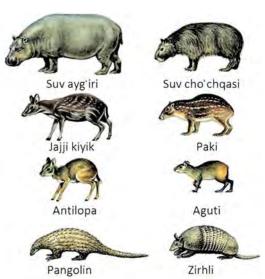
ayiqdan vazni, rangi bilan farq qilsa-da, ular ayiqsimonlar oilasining vakillari hisoblanadi.

Divergensiya asosan mutatsion jarayon, alohidalanish, populatsiya toʻlqinlari, tabiiy tanlanish ta'sirida roʻy bergan.

Divergensiya tur paydo boʻlishining yoʻllaridan biri boʻlib, bunda populatsiyalar evolutsiyaning boshlangʻich omillari ta'siri natijasida ajdod turdan sezilarli darajada farq qiladigan belgilarni toʻplaydi va saqlaydi, oqibatda tur ajralib, yangi turlarni hosil qiladi.

Parallel evolutsiya (grekcha – parallelos – «yonma-yon boruvchi») – birbiriga qarindosh boʻlgan organizmlar guruhlarida bir yoʻnalishda oʻxshash belgilar paydo boʻlishi bilan ifodalanadigan evolutsion oʻzgarish. Masalan, sutemizuvchi kitsimonlar va kurakoyoqlilar bir-biridan mustaqil holda suv muhitiga oʻtishgan va ularda suv muhitiga moslanishlar – kurakoyoqlar paydo boʻlgan. Afrika va Janubiy Amerika qit'alarida tarqalgan sutemizuvchilar tana tuzilishida oʻxshashlikni koʻrish mumkin (115-rasm).

Parallelizm bir-biriga genetik yaqin turlarda belgilarning oʻxshashligi, gomologik tuzilmalarning mustaqil holda oʻzgarishlari natijasida yuzaga keladigan evolutsiyadir. Har xil turlarning bir xil genlarida oʻxshash mutatsiyalar paydo boʻlishi parallelizmga sabab boʻladi. Xuddi shunday hodisani N. I. Vavilovning irsiy oʻzgaruvchanlikning gomologik qatorlari qonuni tav-

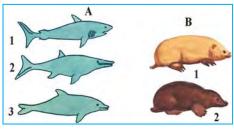
115-rasm. Afrika va Janubiy Amerika sutemizuvchilari tana tuzilishidagi parallelizm.

siflab beradi. Mazkur qonunga muvofiq, bir-biriga qarindosh turlar irsiy oʻzgaruvchanlikning oʻxshash qatorlari bilan ta'riflanadi. Shuning uchun oʻxshash belgilar bir-biriga qarindosh turlarda mustaqil – parallel holda hosil boʻladi.

Konvergent evolutsiya – kelib chiqishi jihatidan uzoq guruhlar (kenja sinf, sinf, tip) organizmlarning oʻxshash belgilarga ega boʻlishi bilan ifodalanadigan evolutsion oʻzgarish xili. Evolutsion oʻzgarishlarning bunday xili qarindosh boʻlmagan turlarning oʻxshash tashqi muhit ta'siriga moslanishlari natijasi hisoblanadi. Konvergent oʻzgarishlar aynan bir

xil tashqi muhit omillari bilan bevosita bogʻlangan organlarda yuz beradi.

Xaltali va yoʻldoshli sutemizuvchilar oʻxshash hayot tarziga ega boʻlganliklari natijasida bir-biriga bogʻliq boʻlmagan holda ularning tuzilishida o'xshash qirralari paydo bo'lgan. Konvergent o'xshashlik sistematik jihatdan bir-biridan ancha uzoq turgan guruhlarda ham kuzatiladi. Qushlar va kapalaklarda qanoti boʻladi, lekin bu organlarning kelib chiqishi turlichadir. Birinchi holatda - bu o'zgargan oldingi oyoqlar, ikkinchisida – xitin oʻsimta.

116-rasm. Umurtqalilarning turli sistematik guruhlariga kiruvchi hayvonlarda konvergensiya; A – suvdagi vakillari; 1 – akula: 2 – ixtiozavr; 3 – delfin; B – quruqlikdagi vakillari: 1 – xaltali krot; 2 – oddiy krot.

Konvergensiya bir-biriga qarindosh boʻlmagan guruhlarning oʻxshash yoʻnalishda evolutsion rivojlanishi ularning bir xil yashash muhitiga moslashishi natijasida oʻxshash belgilarga ega boʻlishidir. Konvergent rivojlanishga akulalar (birlamchi suv hayvonlari), ixtiozavrlar va kitsimonlar (ikkilamchi suv hayvonlari) tana shaklining oʻxshashligini misol qilib keltirish mumkin (116-rasm). Ammo umurtqalilarning bu guruhlari teri qoplami, kalla suyagi, muskullari, qon aylanish, nafas olish va boshqa organlar sistemalarining tuzilishi bilan bir-biridan farq qiladi.

Tayanch so'zlar: divergensiya, konvergensiya, parallelizm.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Evolutsiya tiplari haqida nimalarni bilasiz?
- 2. Divergent evolutsiyaning mohiyatini tushuntiring.
- 3. Divergent evolutsiyaga misollar keltiring.
- 4. Konvergent evolutsiyaning mohiyatini izohlang.
- 5. Konvergent evolutsiyaning sababini misollar orqali tushuntiring.
- 6. Parellel evolutsiyaning mohiyatini tushuntiring.
- 7. Parellel evolutsiyaga misollar keltiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

Evolutsion oʻzgarish tiplari	Oʻziga xos jihatlari	Misollar
Divergensiya		
Parallelizm		
Konvergensiya		

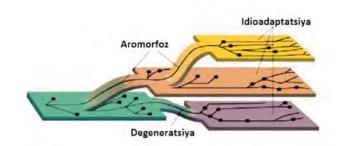
50-§. ORGANIK OLAM EVOLUTSIYASINING ASOSIY YOʻNALISHLARI

Organik olam evolutsiyasi toʻgʻrisida mulohaza yuritganda nima sababdan barcha tirik mavjudotlar oddiydan murakkablanish tomon bir xil rivojlanmagan, ular orasida sodda va murakkab tuzilishga ega boʻlgan mavjudotlar mavjud, degan savol tugʻilishi mumkin. Fan oldidagi bu muammoni rus olimlaridan A. N. Seversov va I. I. Shmalgauzen ijobiy hal qildilar. Ma'lumki, Darvin o'z davrida evolutsion jarayon organizmlarning tinmay muhit sharoitiga mumkin qadar koʻproq moslanishidan iborat ekanligini aytib oʻtgan edi. Atrofmuhitning tarixiy davrlar mobaynida keng yoki tor doirada o'zgarishi odatda organizmlar umumiy yoki xususiy moslanishlarini keltirib chiqargan. Umumiy moslanish hayot uchun nihoyatda zarur boʻlgan organlar sistemasining takomillashuvi bilan aloqador. Agar muhit sharoitining oʻzgarishi bilan: 1) bir turga mansub individlar soni orta borsa; 2) ular ishgʻol qilgan areal kengaya borsa; 3) tur zaminida yangi populatsiyalar, kenja turlar, turlar va boshqa taksonlar hosil boʻlsa, bu jarayon biologik yuksalish (progress) deb ataladi. Hozirgi vaqtda Markaziy Osiyo mintaqasida boshqa qushlarga nisbatan Hindiston maynasi biologik progress holatidadir. Yashash joyiga nisbatan instinktning yoʻqligi, tanasining birmuncha yirikligi, tajovuzkorligi, xilma-xil oziqlar bilan oziqlanishi, tez urchishi, ularning yashash uchun kurashda gʻolib kelib, son jihatdan tobora ko'paya borishiga, arealining kengayishiga sabab boʻlmoqda. Dastlab XX asr boshlarida Hindiston maynasi Markaziy Osiyoning chegara tumanlarida uchragan bo'lsa, hozirgi vaqtga kelib uni shimoliy tumanlar hamda boshqa respublika va viloyatlarda ham koʻrish mumkin.

A. N. Seversov va I. Shmalgauzenlar biologik progressning asosiy yoʻnalishlari haqida mulohaza yuritib, uni aromorfoz, idioadaptatsiya umumiy degeneratsiya asosida boʻlishini aniqladilar.

Biologik progress har xil usulda amalga oshadi. Uning birinchi usulida tarixiy jarayonda organizmlar hayot faoliyati uchun nihoyatda muhim boʻlgan organlar sistemalari takomillashadi. U morfofiziologik yuksalish (progress) – aromorfoz deb nomlanadi. Ikkinchi usulda organizm hayot faoliyati uchun ikkinchi darajali organlar sistemasi oʻzgaradi va organizmlar tuzilishi murakkablashmaydi, lekin muhitga moslashadi. Uchinchi usulda organizmlar tuzilishi murakkabdan soddaga oʻzgarishi natijasida biologik progressga yoʻliqqan boʻladi.

Morfofiziologik yuksalish deganda organizmlar tuzilishining umumiy darajasini, hayot faoliyati yuksalishini amalga oshiradigan evolutsion oʻzgarishlar tushuniladi. Aromorfozlar yashash uchun kurashda ancha afzalliklar yaratadi va tirik mavjudotlarni yangi muhit sharoitida keng doirada moslanishga imkon beradi.

117-rasm. Evolutsion progressning turli yoʻnalishlari: aromorfoz, idioadaptatsiya, umumiy degeneratsiya.

Oʻsimliklarning suv muhitidan quruqlikda yashashga, spora bilan koʻpayishdan urugʻdan koʻpayishga oʻtishi, yopiq urugʻlilarning kelib chiqishi aromorfoz tipidagi yuksalishlardir. Umurtqali hayvonlarda nerv sistemasi, qon aylanish, hazm qilish, nafas organlarining murakkablasha borishi, baliqlar, suvda ham quruqlikda yashovchilar, sudralib yuruvchilar, qushlar, sutemizuvchilar sinflarining kelib chiqishi ham organik olam evolutsiyasining aromorfoz yoʻnalishida amalga oshgan.

Aromorfoz yoʻnalish tufayli organik olam evolutsiyasida oʻsimliklar, hayvonlarning tuzilishi, hayot faoliyati tobora murakkablashgan, ularning yangi-yangi guruhlari paydo boʻlgan, areali kengaygan, turkum, sinf, tip hosil boʻlish jarayoni tezlashgan.

Aromorfoz yoʻnalish uzoq davom etgan irsiy oʻzgaruvchanlik va tabiiy tanlanish asosida roʻy bergan. Oʻsimlik va hayvonlarning har qanday yirik taksonomik birligida aromorfoz tipidagi oʻzgarishlarni koʻrish mumkin (117-rasm).

Idioadaptatsiya organizmlarning muayyan yashash sharoitiga moslashuviga yordam beradigan evolutsion oʻzgarishlardir. Aromorfozlardan farqli oʻlaroq, idioadaptatsiya umumiy moslanish emas, balki xususiy, juz'iy moslanishlar bilan aloqadordir. Ular organizmlar tuzilishi darajasini, hayot faoliyatini ajdodlarga nisbatan yuqoriga koʻtarmaydi. Hayvonlarda himoya rangi, mimikriya hodisasi, oʻsimliklarda shamol, hasharotlar, qushlar yordamida chetdan changlanish boʻyicha xilma-xil muvofiqlanishlar, meva va urugʻlarning tarqalishi bilan bogʻliq moslanishlar idioadaptatsiyaga misol boʻla oladi.

118-rasm. Sutemizuvchilar sinfining hasharotxoʻr turkumiga mansub hayvonlar.
Quruqlikdagi formalari:
1 – sakrovchi;
2 – tipratikan; 3 – yerqazar.
Suvda va quruqlikda yashovchi formalari: 4 – kutora;
5 – qunduzsimon yerqazar;
6 – krot; 7 – oltinrangli krot;
8 – vixuxol.

Hasharotxoʻrlar turkumiga mansub hayvonlarning ba'zilari quruqlikda, suvda yoki yer ostida yashashga moslashganligi ham idioadaptatsiyaga misoldir (118-rasm).

Shunga oʻxshash, suyakli baliqlar har xil tur vakillarining tana shakli, rangi, suzgich qanotlari tuzilishining oʻziga xosligi ham idioadaptatsiya yoʻnalishidagi moslanishlar natijasidir. Bu moslanishlar har bir tur organizmlar uchun muayyan muhit sharoitida yashashga birmuncha qulayliklar tugʻdiradi va biologik yuksalishga sababchi boʻladi.

Umumiy degeneratsiya tarixiy jarayonda murakkab tuzilishdan oddiy tuzilishga oʻtish demakdir. Bunday oʻzgarishlar odatda biologik ahamiyatini yoʻqotgan organlarning yoʻqolishi bilan kechadi. Organik olam evolutsiyasining bu yoʻnalishi organizmlarning oʻtroq yoki parazit holda hayot kechirishiga moslashuvi uzviy aloqador. Masalan, assidiy lichinkasi metamorfozi umumiy degeneratsiyaga misol boʻladi. Ikki pallali molluskalarning kam harakatliligi ularda boshning yoʻqolishiga olib kelgan.

Odam parazitlari, choʻchqa solityori, tasmasimon chuvalchanglarda ichak boʻlmaydi, nerv sistemasi sodda tuzilgan, mustaqil harakatlanish deyarli yoʻq. Lekin ularda «xoʻjayin» ichak devorlariga yopishish uchun soʻrgʻichlar, kuchli

rivojlangan koʻpayish organi boʻladi. Shuningdek, koʻpgina oʻsimliklarda, masalan, parazit holda yashovchi zarpechakda asosiy organlaridan biri barg boʻlmaydi, ildiz oʻrniga poyada soʻrgʻichlar hosil boʻlib, uning yordamida «xoʻjayin» oʻsimlikdan oziq moddalarni soʻrib oladi. Zarpechak koʻplab meva, urugʻ beradi.

Uning urugʻi oʻtxoʻr hayvonlarning oziqlanish organlarida hazm boʻlmaydi. Shunday qilib, umumiy degeneratsiya organizmlar tuzilishini soddalashtirsa ham, biroq bu turdagi organizmlar sonining koʻp boʻlishiga, arealning kengayishiga, yangi sistematik guruhlarning taraqqiy etishiga, ya'ni biologik yuksalishga olib keladi.

Hozirgi vaqtda hasharotlar, suyakli baliqlar, kemiruvchilarning koʻpgina guruhlari, gulli oʻsimliklar biologik yuksalish guruhlari progress holatidadir.

Organik olamning rivojlanishida biologik yuksalish – progressga qaramaqarshi oʻlaroq, biologik regress ham uchraydi. Biologik regressda muhit sharoitiga organizmlar yetarlicha moslasha olmaganliklari sababli ularning: a) avloddan avlodga oʻtgan sari individlar soni kamayadi; b) tarqalgan areali torayadi; d) populatsiyalar, turlar soni qisqaradi.

Oʻsimliklardan ginkgolar oilasi, sutemizuvchilardan hasharotxoʻrlar turkumiga kiruvchi faqat ikki turdan iborat vixuxol avlodi biologik regress holatidadir.

Evolutsiyaning turli yoʻnalishlari orasidagi bogʻlanishlar. Hayvonlar va oʻsimliklarning tarixiy rivojlanishida aromorfozlar idioadaptatsiyaga nisbatan kam uchraydi. Shunga qaramay aromorfozlar organik olamning rivojlanishida doimo yangi, yuqori bosqich amalga oshganligini ifodalaydi. Aromorfoz yoʻnalishi tufayli tuzilishi murakkablashgan organizmlar ajdodlarga nisbatan yangi oʻzgargan muhitga koʻproq moslashadilar. Bu moslashish evolutsiyaning idioadaptatsiya, ba'zan umumiy degeneratsiya yoʻnalishi bilan mustahkamlanib boradi. Binobarin, har bir aromorfozdan soʻng idioadaptatsiyalar uchun yangi imkoniyatlar yaraladi. Idioadaptatsiya va umumiy degeneratsiya esa aromorfoz yoʻli bilan paydo boʻlgan organizmlarning tuzilish darajasini oshirmagan holda muhitga moslashib olishni ta'minlaydi.

Tayanch soʻzlar: progress, aromozfoz, idioadaptatsiya, degeneratsiya.

- 1. Evolutsion jarayonlarning turli yoʻnalishlarini izohlab bering.
- 2. Aromorfozlarning yashash uchun kurashdagi afzalliklarini tushuntiring.
- 3. Idioadaptatsiyalar aromorfozlarga qiyosiy ta'rif bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Quyida berilgan misollar evolutsiyaning qaysi yoʻnalishiga tegishli ekanligini aniqlang va yozing.

T/r	Evolutsion jarayonda hosil boʻlgan moslanishlar	Evolutsiya yoʻnalishi
1	Fotosintez jarayonining paydo boʻlishi	
2	Gulning paydo boʻlishi	
3	Qishda sutemizuvchilarda qalin yung qatlami hosil boʻlishi	
4	Tovushqon yung rangining qishda oʻzgarishi	
5	Parazit chuvalchanglarda soʻrgʻichlarning boʻlishi	
6	Hasharotlarda ogʻiz apparatining xilma-xilligi	
7	Gulli oʻsimliklarda qoʻsh urugʻlanishning paydo boʻlishi	
8	Kaktus oʻsimligida bargning shakl oʻzgarishi	
9	Jigar qurtida harakat a'zolarining yoʻqligi	
10	Qoʻytikan mevasida tikanlarning boʻlishi	
11	Urugʻli oʻsimliklarning kelib chiqishi	
12	Toʻrt kamerali yurakning paydo boʻlishi	
13	Oʻpka bilan nafas oluvchi hayvonlarning kelib chiqishi	
14	Qovogʻarining ogohlantiruvchi rangining paydo boʻlishi	

51-§. YERDA HAYOTNING PAYDO BOʻLISHI HAQIDAGI NAZARIYALAR

Hayotning ta'rifi. Hayotning mohiyati, uning xilma-xilligi, kelib chiqishi va rivojlanishini o'rganish biologiya fanining eng murakkab muammolaridan biridir.

Hayotning paydo boʻlishi toʻgʻrisidagi nazariyalar. Hayotning paydo boʻlishi insoniyatni juda qadim zamonlardan beri qiziqtirib kelmoqda. Hayotning paydo boʻlishi toʻgʻrisida bir qancha farazlar mavjud.

Hayotning oʻz-oʻzidan paydo boʻlishi haqidagi tushunchalar qadimgi Xitoy, Vavilon va Misrda keng tarqalgan edi. Mashhur Aristotel ham bu farazning tarafdori boʻlgan. Bu faraz tarafdorlari tirik organizmlar oʻz-oʻzidan notirik tabiatdan paydo boʻldi deb hisoblaydilar. 1688-yilda Italiya olimi F. Redi tajribada hayotning oʻz-oʻzidan paydo boʻlmasligini isbotlab berdi. F. Redi goʻshtni yopiq idishga solib qoʻyganida pashshalar kira olmaganligi uchun unda lichinkalar paydo boʻlmadi. Lekin hayotning oʻz-oʻzidan paydo

boʻlishi tarafdorlari idishga havo kirmagani uchun shunday boʻldi, deb uni tanqid qildilar. Shunda F. Redi goʻsht solingan idishlarning ayrimlarini ochiq qoldirib, boshqalarini doka bilan yopib qoʻydi (119-rasm).

119-rasm. Redi tajribasi.

Doka bilan yopilgan idishlarda lichinkalar paydo boʻlmadi, ochiq idishlardagi goʻshtda esa son-sanoqsiz lichinkalar paydo boʻldi. Shunday qilib, mohirlik bilan oʻtkazilgan oddiy tajriba yordamida pashshaning lichinkalari chirigan goʻshtda oʻz-oʻzidan paydo boʻlmasligi, pashshaning tuxumlaridan chiqib koʻpayishi isbotlab berildi. F. Redi hayotning hozirgi zamonda faqat mavjud hayot shakllaridan biogenez yoʻli bilan rivojlanishi mumkinligini tajribada tasdiqladi.

XIX asr oʻrtalarida fransuz olimi Lui Paster oʻzining mohirona oʻtkazgan tajribalari yordamida mikroorganizmlarning ham oʻz-oʻzidan paydo boʻlmasligini isbotladi.

Lui Paster kolbada mikroorganizmlar koʻpayadigan oziqa suyuqligini uzoq vaqt qaynatdi. Kolba ochiq qoldirilganda unda bir necha kundan keyin unga bakteriyalar va ularning sporalari tushishi natijasida mikroorganizmlar koʻpayishi kuzatildi. Keyingi tajribasida L. Paster suyuqlikka mikroorganizmlar va uning sporalari kirmasligi uchun kolbaning ogʻziga S simon shakldagi shisha naychani biriktirib qoʻydi (120-rasm).

120-rasm. L. Paster tajribasi.

Mikroorganizmlar sporalari ingichka egilgan naycha devorida oʻtirib qoladi va kolba ichiga oʻta olmaydi. Yaxshi qaynatilgan suyuqlikda mikroorganizmlar oʻlganligi, unga tashqaridan yangilarining kira olmaganligi natijasida suyuqlik steril (toza) holatda qoladi, unda mikroorganizmlar paydo boʻlmaydi.

Shunday qilib, hayotning har xil shakllarining hozirgi zamonda oʻz-oʻzidan paydo boʻla olmasligi F. Redi va L. Paster tadqiqotlarida uzil-kesil tasdiqlandi.

L. Pasterning tajribalari amaliyot uchun katta ahamiyatga ega boʻldi. Oziqa mahsulotlarini konservatsiyalash, sut mahsulotlarini pasterizatsiyalash, tibbiyotda yaralarni va jarrohlik asboblarini sterilizatsiyalash L. Paster kashfiyotlaridan keyin keng qoʻllanila boshlandi.

Panspermiya nazariyasiga koʻra, hayot mangu mavjuddir va u bir sayyoradan ikkinchi sayyoraga koʻchib yuradi. Bu nazariyaning tarafdorlari shved fizik olimi, S. Arrenius, rus olimi V. I. Vernadskiy, Amerika biofizigi va genetigi F. Krik va boshqalardir. Bu olimlarning fikriga koʻra, hayot Yerda paydo boʻlmagan, boshqa sayyoralardan Yerga meteoritlar orqali yoki yorugʻlik nurlarining bosimi ta'sirida kelib qolib, qulay sharoitda, oddiy organizmlardan murakkab organizmlargacha rivojlangan.

Hayotning biokimyoviy evolutsiyasi toʻgʻrisidagi nazariya XX asrning 20–30-yillarida shakllana boshladi. Bu nazariyaga koʻra Yerning ilk rivojlanishi davrlarida undagi iqlim sharoitlari hozirgi zamondagiga nisbatan juda katta farq qilgan. Bunday sharoitda avval oddiy organik birikmalar abiogen usulda sintezlangan va asta-sekin kimyoviy evolutsiya natijasida murakkablashib, eng oddiy hayot shakllariga aylangan va undan keyin biologik evolutsiya boshlangan.

Ch. Darvin fikriga koʻra, hayot faqat hayot boʻlmagan sharoitlardagina kelib chiqishi mumkin. Geterotrof mikroorganizmlar yangi hosil boʻlgan organik moddalarni darrov parchalab tashlaydi. Shuning uchun ham hozirgi davrda hayot yangidan kelib chiqishi mumkin emas. Yerda hayotning kelib chiqishi uchun zarur boʻlgan ikkinchi sharoit birlamchi atmosfera tarkibida kislorod boʻlmasligidir. Chunki kislorod boʻlsa, u yangi hosil boʻlgan organik moddalarni parchalab tashlagan boʻlar edi. Biokimyoviy evolutsiya nazariyasi bilan keyingi mashgʻulotda batafsil tanishamiz.

Tayanch soʻzlar: kreatsionizm, panspermiya, biogenez, ultrabinafsha, meteorit, konservatsiyalash.

- 1. Hayot paydo boʻlishi haqida qanday qarashlar mavjud?
- 2. Hayotning oʻz-oʻzidan paydo boʻlishi nazariyasi tarafdorlarining fikrlarini ayting.

- 3. Hayotning oʻz-oʻzidan paydo boʻlmasligi qanday tajribalarda tasdiqlandi?
- 4. Panspermiya nazariyasiga oʻz fikringizni bildiring.
- 5. Biokimyoviy evolutsiyaning mohiyatini tushuntiring.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Jadvalni toʻldiring.

Hayotning paydo boʻlishi toʻgʻrisidagi	Ushbu farazlarning	Farazda ilgari
asosiy nazariyalar	tarafdorlari	surilgan gʻoyalar
Hayotning oʻz-oʻzidan paydo boʻlishi		
Panspermiya		
Biokimyoviy evolutsiya		

52-§. BIOKIMYOVIY EVOLUTSIYA NAZARIYASI

Hayotning anorganik moddalardan abiogen molekular evolutsiya natijasida hosil boʻlishi toʻgʻrisidagi nazariya rus olimi A. I. Oparin (1924) va ingliz olimi J. Xoldeyn (1929) tomonidan yaratilgan.

Tabiatshunoslar fikriga koʻra, Yer bundan taxminan 4,5–5 milliard yillar oldin paydo boʻlgan. Dastlab Yer changsimon holatda, harorati juda yuqori (4000–8000°C) boʻlgan. Asta-sekin sovish jarayonida ogʻir elementlar sayyoramizning markaziga, yengillari esa periferik qismiga joylasha boshlagan.

Yerda eng qadimgi oddiy tirik organizmlar taxminan 3,5 milliard yil avval paydo boʻlgan deb taxmin qilinadi. Hayot avval kimyoviy, keyin esa biologik evolutsiyaning mahsulidir.

Kimyoviy evolutsiya. Taxmin qilinishicha, Yerning birlamchi atmosferasi tarkibi suv bugʻlari, erkin vodorod, karbonat angidrid, qisman metan, vodorod sulfid, ammiak va boshqa gazlardan iborat boʻlgan. Quyoshdan keladigan ultrabinafsha va rentgen nurlar, chaqmoqning kuchli elektr zaryadi, yuqori harorat ta'sirida gazlardan birmuncha murakkab birikmalar sintezlangan. Shu tarzda oddiy organik birikmalar: uglevodlar, aminokislotalar, azotli asoslar va organik (sirka, chumoli, sut) kislotalar hosil boʻlgan. Yer asta-sekin soviy boshlashi bilan atmosferadagi suv bugʻlari kondensatsiyalanib borgan. Yer yuziga tinmasdan yoqqan yomgʻir juda katta suv havzalarini hosil qilgan. Suvda ammiak, uglerod oksidi, metan va atmosferada hosil boʻlgan organik birikmalar erigan. Suv muhitida oddiy organik birikmalar polimerlarni hosil qilgan.

- A. I. Oparin hayotning paydo boʻlishini tajribada oʻrganish mumkinligi gʻoyasini birinchi boʻlib olgʻa surdi. Darhaqiqat, S. Miller (1953) tajribada birlamchi Yer sharoitining modelini yaratdi. U qizdirilgan metan, ammiak, vodorod va suv bugʻlariga elektr uchquni ta'sir etib asparagin, glitsin, glutamin aminokislotalarini sun'iy sintezladi. Bu sistemada gazlar birlamchi atmosferani, elektr uchquni esa yashinni imitatsiyalaydi.
- D. Oro vodorod sianid, ammiak va suvni qizdirib adeninni sintezladi. Metan, ammiak va suv aralashmasidan ionlashtiruvchi nurlar ta'sirida riboza va dezoksiriboza sintezlandi. Bunday tajribalar natijasi koʻplab tadqiqotlarda tasdiqlandi.

Evolutsiya jarayonida monomerlar biologik polimerlar (polipeptidlar, polinukleotidlar)ga aylangan. Bu farazlar ham tajribalarda tasdiqlandi. S. Foks aminokislotalar aralashmasini qizdirib proteinoidlar (oqsilsimon moddalar)ni sintezladi. Keyinchalik tajribada nukleotidlar polimerlari ham sintezlandi.

A. I. Oparin fikriga koʻra, oqsil molekulalari kolloid birikmalarni hosil qilgan. Bu birikmalar suvdan ajralib turadigan koatservat tomchilari (koatservatlar)ni hosil qiladi (lotincha *koatservus* — quyqa, quyuq narsa ma'nosini anglatadi). Koatservatlar oʻziga suvdan har xil moddalarni biriktirib, bir-birlaridan tobora farqlanib borgan, ularda kimyoviy reaksiyalar kuzatilgan, keraksiz moddalar ajratilib chiqarilgan.

Koatservatlarni tirik mavjudotlar deb atash mumkin emas. Kimyoviy evolutsiyaning soʻnggi bosqichlarida koatservatlar oʻsa boshlagan, moddalar almashinishiga oʻxshagan belgilar paydo boʻlgan. Koatservatlar membrana bilan oʻrala boshlagan va ularda boʻlinish xususiyati paydo boʻlgan deb faraz qilinadi. Bunday koatservatlar *protobiontlar* yoki *birlamchi hujayralar* deb ataladi.

Koatservatlarga oʻxshagan birikmalar A. I. Oparin va uning shogirdlari tomonidan tajribada hosil qilingan va ularning xususiyatlari yaxshi oʻrganilgan.

Protobiontlar ham hali hayot shakli emas. Ularda asta-sekin fermentlar (kofermentlar, xususiy fermentlar), ATFga oʻxshash birikmalar abiogen usulda paydo boʻla boshlagan deb faraz qilinadi.

Protobiontlarning haqiqiy hujayralarga aylanishida oqsillar va nuklein kislotalar funksiyalarining oʻzaro muvofiqlashuvi natijasida matritsali sintezning usuli paydo boʻlishi katta ahamiyatga ega boʻlgan.

Matritsali sintez jarayoni paydo boʻlishi bilan kimyoviy evolutsiya oʻz oʻrnini biologik evolutsiyaga boʻshatib bergan. Hayotning rivojlanishi endi biologik evolutsiya yoʻli bilan davom etgan.

Dastlabki tirik organizmlar – protobiontlar, geterotrof boʻlgan, ya'ni tayyor organik moddalar bilan oziqlangan. Atmosferada erkin kislorod boʻlmagani uchun hayotiy jarayonlar anaerob usulda kechgan. Abiogen sintez juda sekin kechgani uchun organik moddalar zaxirasi kam boʻlgan. Evolutsiya jarayonida tabiiy tanlash ta'sirida avtotrof organizmlar kelib chiqqan. Fotosintez xususiyatiga ega organizmlar – birlamchi koʻk-yashil suvoʻtlarining kelib chiqishi eng yirik aromorfozlardan biri hisoblanadi. Fotosintez atmosferani kislorod bilan boyitadi. Fotosintezning kelib chiqishi organizmlarning abiogen sintezlanuvchi organik moddalar uchun raqobatini susaytiradi. Fotosintez natijasida atmosferada ozon ekranining paydo boʻlishi ultrabinafsha nurlarining halokatli ta'siridan organizmlarni himoya qiladi. Atmosferada erkin kislorod paydo bo'lishi natijasida organizmlar aerob nafas olishga o'ta boshlagan. Aerob nafas olish anaerob usulga nisbatan juda samarali boʻlgani uchun organik olamning rivojlanishi va murakkablashishi tezlashadi. Hozirgi vaqtda anaerob organizmlar faqat kislorod yetishmaydigan sharoitlardagina mavjuddir. Dastlabki organizmlar prokariotlar boʻlgan, atmosferada kislorodning miqdori koʻpaya boshlagandan keyin eukariot organizmlar paydo boʻlgan.

Tayanch so'zlar: protobiontlar, kofermentlar, abiogen, matritsali sintez.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Hayotning kimyoviy evolutsiyasining asosiy bosqichlarini aytib bering.
- 2. Hayotning biologik evolutsiyasi qachon boshlanishini tushuntiring.
- 3. Koatservatlar hosil boʻlishi jarayonini tushuntiring.
- 4. Hozirgi zamonda hayot abiogen sintez yoʻli bilan qaytadan hosil boʻlishi mumkinmi?
- 5. Abiogen sintezni tasdiqlovchi qanday ma'lumotlarni bilasiz?

53-§. ARXEY, PROTEROZOY ERALARIDAGI HAYOT

Yer Quyosh sistemasidagi boshqa sayyoralar bilan birgalikda 5 mlrd yil ilgari paydo boʻlgan. Yerning va undagi turli qatlamlarning yoshini aniqlashda, odatda, radioaktiv elementlarning parchalanishi asosiy mezon qilib olinadi. Yer paydo boʻlganidan to hozirga qadar rivojlanish tarixi eralarga, eralar esa davrlarga, davrlar epoxalarga boʻlinadi. Eralarning nomi yunon tilidagi *arxey* (arxeis) — eng qadimgi, *proterozoy* (proteroszoe) — dastlabki hayot, *paleozoy* (paleozoe) — qadimgi hayot, *mezazoy* (mezos) — oʻrta hayot, *kaynazoy* (kainos) — yangi hayot degan ma'nolarni bildiradi.

Arxey erasi 900 mln yil davom etgan. Eraning qatlamlari yuqori harorat va bosim ta'sirida koʻrinishini oʻzgartirib, oʻzidan hech qanday hayot izlarini qoldirmagan. Dastlabki tirik organizmlar arxey erasida paydo boʻlgan. Organik birikmalardan ohaktosh, marmartosh, koʻmirli moddalarning boʻlishi arxey erasida tirik organizmlar, bakteriyalar, koʻk-yashil suvoʻtlari boʻlganligidan dalolat beradi. Yerda hayot evolutsiyasining eng muhim bosqichi fotosintezning paydo boʻlishi bilan bogʻliq, natijada organik olam oʻsimlik va hayvonot dunyosiga ajraldi. Dastlabki fotosintezlovchi organizmlar – prokariotlar, ya'ni koʻk-yashil suvoʻtlari – sianobakteriyalar boʻlgan.

Proterozoy erasi 2000 mln yil davom etgan. Togʻ hosil boʻlish jarayonlari jadal kechgan. Natijada koʻpgina quruqliklar hosil boʻlgan. Bu erada bakteriyalar, suvoʻtlari avj olib rivojlangan. Qirgʻoqqa yaqin joyda hayot kechiruvchi suvoʻtlarida tana tabaqalashib, uning bir qismi substratga — biron sirt yuzasiga joylashib, boshqa qismi esa fotosintezni amalga oshirishga moslashgan. Havo va suvning kislorod bilan toʻyinishi oqibatida aerob organizmlar paydo boʻlgan. Proterozoy oxiriga kelib, koʻp hujayrali organizmlar rivojlanadi. Kovakichlilar, yassi chuvalchanglar, keyinchalik halqali chuvalchanglar, molluskalar, boʻgʻimoyoqlilar paydo boʻladi.

Proterozoy erasida roʻy bergan aromorfoz tipidagi yirik oʻzgarishlarga ikki tomonlama simmetriyali hayvonlarning kelib chiqishini misol qilib keltirish mumkin. Bu ular tanasi oldingi va keyingi, yelka va qorin qismlariga boʻlinishini ta'minlaydi. Oldingi qismida sezgi organlari, nerv tugunlari boʻladi. Hayvonlarning yelka tomoni esa himoya qilish funksiyasini bajaradi, qorin tomoni harakatlanish va oziq tutishni ta'minlaydi. Proterozoy erasining oxiriga kelib dastlabki xordali hayvonlar — bosh skeletsizlar kenja tipi paydo boʻlgan.

Tayanch soʻzlar: era, davr, arxey, proterozoy, paleozoy, mezozoy, kaynazoy.

- 1. Yerning yoshini aniqlashda qanday mezonga asoslanadi?
- 2. Arxey erasida nima sababdan tirik organizmlarning hech qanday qoldiqlari saqlanib qolmagan?
- 3. Arxey erasidagi aromorfozlarni tushuntiring.
- 4. Proterozoy erasida o'simliklar evolutsiyasi qanday kechgan?
- 5. Proterozoy erasidagi hayvonot dunyosi aromorfozlarini aytib bering.

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar:

Arxey erasidagi hayot

Oʻsimliklar	Hayvonlar		
Proterozoy erasidagi hayot			
Oʻsimliklar	Hayvonlar		
	Proterozoy erasidagi hayo		

54-§. PALEOZOY ERASIDAGI HAYOT

Paleozoy erasi 340 mln yil davom etgan.

Kembriy davrida iqlim moʻtadil boʻlib, oʻsimlik va hayvonlar dengizda tarqalgan. Ularning ba'zilari oʻtroq, ba'zilari suv oqimi bilan harakatlangan. Paleozoy erasida hayvonot dunyosi xilma-xil boʻlgan va nihoyatda tez rivojlanganligi sababli, kembriy davridayoq, hayvonlarning barcha tiplari mavjud boʻlgan. Ikki pallali, qorinoyoqli, boshoyoqli molluskalar, halqali chuvalchanglar, trilobitlar keng tarqalgan va faol harakatlangan. Umurtqali hayvonlarning dastlabki vakillari — qalqondor baliqlar paydo boʻlgan, ularda jagʻ boʻlmagan. Qalqondorlar hozirgi davrda yashayotgan toʻgarakogʻizlilar — minogalar va miksinalarning olis ajdodi hisoblanadi.

Ordovik davrida dengizlar sathi ortib, unda yashil, qoʻngʻir, qizil suvoʻtlari, boshoyoqli, qorinoyoqli molluskalarning xilma-xilligi ortdi. Korall riflarining hosil boʻlishi avj oldi. Bulutlar hamda ba'zi ikki pallali molluskalarning turlitumanligi kamaydi.

Silur davrida togʻ hosil boʻlish jarayonlari kuchayib, quruqlik sathi ortdi. Iqlim nisbatan quruq boʻlgan. Qirgʻoq yaqinidagi suvlarda tarqalgan koʻp hujayrali yashil suvoʻtlarining ba'zilari yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish tufayli quruqlikka chiqishga muvaffaq boʻlgan. Tuproq dastlabki quruqlikdagi oʻsimliklar psilofitlarning tarqalishiga imkon bergan. Tuproqda organik birikmalarning toʻplanishi keyinchalik zamburugʻlar paydo boʻlishi uchun imkon yaratgan. Boshoyoqli molluskalar nihoyatda koʻpaygan. Silur davrida atmosfera havosi bilan nafas oladigan dastlabki quruqlikda yashovchi boʻgʻimoyoqlilar paydo boʻlgan. Markaziy Osiyoda kuchli vulqonli jarayonlar roʻy bergan. Iqlim iliq boʻlgan. Zarafshon togʻ tizmalarida kovakichli hayvonlar bilan past boʻyli psilofitlarning toshga tushgan tasviri topilgan.

Devon davrida dengizlar sathi kamayib, quruqlik ortishi yanada davom etgan. Iqlim moʻtadil boʻlgan. Quruqlikning koʻpgina qismi dasht, yarim dashtga aylangan. Dengizlarda togʻayli baliqlar rivojlanib, «qalqondor» baliqlarning yashash uchun kurashda kamaya borishi roʻy bergan. Soʻngra suyakli baliqlar kelib chiqqan. Sayoz havzalarda ikki yoqlama nafas oluvchi baliqlar, panjaqanotli baliqlar rivojlangan. Bu davrda baland boʻlib oʻsuvchi qirqquloqlar, qirqboʻgʻimlar, plaunlardan dastlabki oʻrmonlar hosil boʻlgan. Boʻgʻimoyoqli hayvonlarning ayrim guruhlaridan koʻpoyoqlar va dastlabki hasharotlar rivojlangan.

Devon davrining oʻrtalariga kelib suv hamda quruqlikda yashovchilarning dastlabki turlari vujudga kelgan.

Toshkoʻmir davrida iqlim nam, havoda karbonat angidrid koʻp boʻlgan. Quruqlikdagi pasttekisliklarda botqoqli yerlar koʻp uchragan. Ulardan balandligi 40 m ga yetadigan qirqquloqlar, qirqboʻgʻimlar, plaunlar oʻsgan. Bulardan tashqari ochiq urugʻli oʻsimliklar paydo boʻlgan. Daraxtsimon oʻsimliklarning yoppasiga halok boʻlishi oʻsha joylarda keyinchalik koʻmir qatlami hosil boʻlishiga olib kelgan. Suv hamda quruqlikda yashovchilarning dastlabki vakillari hisoblangan stegotsefallar nihoyatda koʻp va xilma-xil boʻlgan. Uchuvchi hasharot — suvaraklar, ninachilar rivojlangan.

Perm davrining boshlariga kelib iqlim birmuncha quruq va sovuq boʻlgan. Bunday sharoitda suvda hamda quruqlikda yashovchilarning anchagina qismi qirilib ketgan. Yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish suvda hamda quruqlikda yashovchilarning ma'lum guruhining oʻzgarishiga sabab boʻlgan. Keyin ulardan sudralib yuruvchilar sinfining vakillari kelib chiqqan.

Tayanch soʻzlar: kembriy, ordovik, silur, devon, toshkoʻmir, perm.

- 1. Paleozoy erasi nechta davrdan iborat?
- 2. Dastlabki quruqlik oʻsimliklari qaysi davrda kelib chiqqan?
- 3. Dastlabki suvda hamda quruqlikda yashovchilarning turlari qaysi davrda vujudga kelgan?
- 4. Paleozoy erasidagi oʻsimliklar evolutsiyasidagi aromorfoz hodisalarini tushuntirib bering.
- 5. Suvda hamda quruqlikda yashovchilarning qirilib ketishiga nima sabab boʻlgan?
- 6. Paleozoy erasidagi hayvonlar evolutsiyasidagi aromorfoz hodisalarini tushuntirib bering.

6	
	4

Davrlar	Iqlim sharoiti	Oʻsimliklar	Hayvonlar

55-§. MEZOZOY, KAYNAZOY ERALARIDAGI HAYOT

Mezozoy erasi 175 mln yil davom etgan. Trias davrida iqlim quruq kelgan. Oʻrmonlar ignabargli oʻsimliklar, sagovniklar, sporali oʻsimliklardan iborat boʻlgan. Quruqlikda sudralib yuruvchilarning xilma-xilligi oshgan. Ularning keyingi oyoqlari oldingisiga nisbatan kuchli rivojlangan. Hozirgi vaqtda yashab turgan kaltakesak, toshbaqalarning ajdodlari ham shu davrda paydo boʻlgan. Yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish natijasida ba'zi bir yirtqich sudralib yuruvchilar tarixiy jarayonda oʻzgarish tufayli tanasi kalamushdek dastlabki sutemizuvchi hayvonlar kelib chiqqan. Taxmin qilinishicha, ular hozirgi oʻrdakburun va yexidnalar singari tuxum qoʻyib, koʻpaygan.

Yura davrida oʻrmonlarda ochiq urugʻlilar hukmronlik qilgan. Ularning ba'zilari, ya'ni sekvoyalar hozirgi vaqtgacha yetib kelgan. Dastlabki gulli oʻsimliklarning tuzilishi ibtidoiy boʻlgan. Sporali va ochiq urugʻli oʻsimliklarning gurkirab rivojlanishi natijasida oʻtxoʻr sudralib yuruvchi hayvonlar tanasi nihoyatda yiriklashgan. Ba'zilarining tanasi 20–25 m ga yetgan. Sudralib yuruvchi hayvonlar faqat quruqlikda emas, balki suv, havo muhitiga ham tarqalgan. Arxeopterikslar shu davrda paydo boʻlgan.

Boʻr davrida iqlim keskin oʻzgargan. Osmonni qoplagan bulutlar juda kamayib, atmosfera quruq va shaffof boʻlgan. Quyosh nurlari toʻgʻridan toʻgʻri oʻsimlik barglariga tusha boshlagan. Iqlimning bunday oʻzgarishi koʻpgina qirqquloqlar va ochiq urugʻlilar uchun noqulay boʻlgan va ular kamaygan. Yopiq urugʻli oʻsimliklar esa, aksincha, koʻpaya boshlagan. Boʻr davrining oʻrtalariga kelib yopiq urugʻli oʻsimliklarning bir urugʻ pallali, ikki urugʻ pallali sinflarining koʻp oilalari rivojlangan. Ularning xilma-xilligi, tashqi qiyofasi koʻp jihatdan hozirgi zamon florasiga yaqinlashgan.

Boʻrning ikkinchi yarmida sutemizuvchilarning xaltali va yoʻldoshli kenja sinf vakillari paydo boʻlgan.

Kaynozoy erasi 70 mln yil davom etgan. Iqlim iliq, moʻtadil boʻlgan. Kaynozoy erasida gulli oʻsimliklar, hasharotlar, qushlar, sutemizuvchi hayvonlar avj olib rivojlangan.

Uchlamchi davr oʻrtalarida iqlim quruq va moʻtadil, oxirida esa keskin sovigan. Iqlimdagi bunday oʻzgarishlar oʻrmonlarning kamayishiga, oʻtsimon oʻsimliklarning keng tarqalishiga olib kelgan. Hasharotlar avj olib rivojlangan.

Quruqlikda, havoda qushlar, sutemizuvchilar, suvda esa baliqlar, ikkinchi marta suv muhitida yashashga moslashgan sutemizuvchilar koʻpaygan.

Yoʻldoshli sutemizuvchi hayvonlarning qadimgisi hasharotxoʻrlar turkumi boʻlib, ularning tuzilishi nisbatan sodda boʻlgan, ulardan dastlabki yirtqichlar va primatlar kelib chiqqan. Davrning oxiriga kelib odamsimon maymunlar rivojlandi. Oʻrmonlarning qisqarishi bilan ba'zi odamsimon maymunlar ochiq yerlarda yashashga majbur boʻldi. Natijada janubiy «maymunlar» – avstralopiteklar kelib chiqqan.

Kaynozoy erasining toʻrtlamchi davrida Yerning katta qismi muz bilan qoplangan. Issiqsevar oʻsimlik qoplami janubda saqlanib qolgan, koʻp oʻsimlik turlari yoʻqolgan. Toʻrtlamchi davrda odam ajdodlari evolutsiyasi tezlashadi. Odamlarning son jihatdan orta borishi va keng tarqalishi oʻsimliklar va hayvonot olamiga ta'sir eta boshlaydi. Dastlabki ovchilar faoliyati tufayli oʻtxoʻr yovvoyi hayvonlar soni asta-sekin kamaya boradi. Yevropa va Osiyoda mamontlar, qalin yungli karkidonlar, Amerikada mastodontlar, ot ajdodlari, bahaybat yalqov, dengiz sigiri degan hayvonlar dastlabki ovchilar tomonidan qirib yuborildi. Yirik oʻtxoʻr hayvonlarning qirilishi ular bilan oziqlanuvchi gʻor arsloni, ayigʻi va boshqa yirtqich hayvonlarning qirilishiga sabab boʻldi.

Tayanch so'zlar: mezozoy, trias, yura, bo'r, kaynazoy, oraliq forma.

- 1. Mezozoy erasida oʻsimliklar yashash uchun kurashda qanday moslanishlar hosil qilgan?
- 2. Yura davrida oʻtxoʻr hayvonlar tanasining yiriklashuviga nima sabab boʻlgan?
- 3. Odam evolutsiyasi qaysi davrda tezlashgan?
- 4. Yer yuzida odamlar populatsiyalarining ortishi dastlab qaysi hayvonlarning qirilib ketishiga sabab boʻlgan?

56-§. ANTROPOLOGIYA – ODAM EVOLUTSIYASI HAQIDAGI FAN

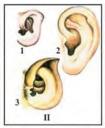
Odam — biologik evolutsiyaning eng yuqori bosqichi sanalib, ijtimoiy mavjudot sifatida fikrlash qobiliyati va ma'noli nutqqa ega boʻlganligi sababli, avlodlardan qolgan tarixiy-ma'naviy manbalarni oʻrganish, fikr yuritish, ularni baholash, kelajakni rejalashtirish imkoniyatiga ega. Inson har qanday axborotni kelgusi avlodga yozma yoki ogʻzaki tarzda yetkazishi, jamiyat taraqqiyoti uchun barcha sohalarda muvaffaqiyatli faoliyat yuritishi mumkin.

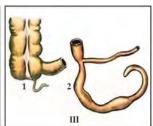
Antropologiya – fanlararo sintetik fan boʻlib, odamning ijtimoiy-biologik mavjudot sifatida tarixiy rivojlanishi va evolutsiyasini oʻrganadi.

Odamning tarixiy rivojlanishi haqidagi zamonaviy fikrlar asosan molekular biologiya, sitologiya, solishtirma anatomiya, fiziologiya, embriologiya va paleontologiya dalillariga asoslanadi. Barcha tirik mavjudot tana tuzilishidagi bunday oʻxshashlik, ular bir tarmoqdan kelib chiqqanligini isbotlovchi dalil hisoblanadi. Odamning ilk embrional taraqqiyoti bosqichida hamma xordalilar kabi asosiy oʻzak organlar: nerv nayi, xorda va ichak nayi hosil boʻladi. Odamda boshqa sutemizuvchilarga xos boʻlgan quyidagi belgilar mavjud: 7 ta boʻyin umurtqasi, qoʻl va oyoq skeleti qismlari, ter, yogʻ va sut bezlari, alveolalar, diafragma, 4 kamerali yurak, ikkita qon aylanish doirasi, chap aorta yoyi, oʻrta quloqdagi 3 ta eshitish suyakchasi.

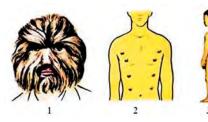
Odamda bir qancha rudiment organlar uchraydi. Ularga koʻrichakning chuvalchangsimon oʻsimtasi, dum umurtqalari, qisqarish faoliyatini yoʻqotgan dum muskullari va uning bir juft nervi, quloq suprasini harakatlantiruvchi muskullar, tanadagi tuklar, uchinchi qovoq, quloq suprasidagi Darvin doʻmboqchasi va boshqalar kiradi (121-rasm).

121-rasm. Odamdagi rudiment organlar. I – uchinchi qovoq: 1 – odamniki; 2 – qushniki. II – quloq suprasi: 1 – olti oylik embrionniki; 2 – katta odamniki; 3 – maymunniki. III – koʻrichak va uning chuvalchangsimon oʻsimtasi: 1 – odamniki; 2 – tuyoqli hayvonniki.

122-rasm. Odamdagi atavizm hodisasi. 1 – sherbashara odam; 2 – koʻp emchakli bola; 3 – dumli bola.

Odamlarda ba'zan atavizm hodisasi ham uchraydi (122-rasm).

Odamsimon maymunlar bilan odam skeleti va ichki organlar tuzilishida oʻxshashliklar nihoyatda koʻp. Qoziq, jagʻtishlarining soni ham bir xil. Odamsimon maymunlarda va odamda dum boʻlmaydi. Odam uchun xos toʻrtta qon guruhi gorilla, shimpanze, orangutanlarda ham uchraydi. Xromosomalarni maxsus usul bilan boʻyash

orqali odam va shimpanze xromosomalarining nihoyatda nozik koʻndalang chiziqlari ham oʻxshashligi ma'lum boʻldi. Odamsimon maymunlarda 48 ta xromosoma bor. Maymunlarning ikki juft xromosomasi odamda qoʻshilib ketganligi tufayli uning kariotipi 46 ta xromosomadan iborat.

Koʻpgina parazitlar (bosh biti) va kasalliklar (gripp, chechak, vabo, qorin tifi va boshqalar)ning boʻlishi umumiydir. Odamsimon maymunlarda ham mimika muskullari yaxshi rivojlangan.

Odam skeletining tuzilishida tik yurishga bogʻliq boʻlgan oʻziga xos bir qator oʻzgarishlar yuzaga kelgan. Uning umurtqa pogʻonasida tabiiy egilmalar, tovonida gumbaz paydo boʻlgan, oyoq panjasining bosh barmogʻi boshqa barmoqlarga yaqinlashib, tayanch vazifasini bajaradi, chanoq suyaklari ancha kengaygan.

Tayanch soʻzlar: shimpanze, gorilla, orangutan, rudiment, atavizmlar.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Odamning biologik individ sifatida sistematikada tutgan oʻrnini koʻrsating.
- 2. Odam evolutsiyasini isbotlashdagi embriologiya, solishtirma anatomiya fan dalillarining mohiyatini yoritib bering.
- 3. Odamdagi rudiment organlarga nimalar kiradi. Ularning boʻlishi nimani isbotlaydi?
- 4. Odamdagi atavizm hodisasiga misollar keltiring. Atavizm hodisasi nimadan dalolat beradi?
- 5. Odam embrional rivojlanishining qaysi bosqichida hayvonlarga oʻxshash boʻladi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Embrional rivojlanishning keyingi davrlarida odamda peshana, gorilla embrionida esa jagʻ oldinga boʻrtib chiqqanligini izohlang.

57-§ ODAM EVOLUTSIYASINING ASOSIY BOSQICHLARI

Odamning tarixiy rivojlanishiga oid paleontologik materiallar uning evolutsiyasida toʻrt bosqich – odamning boshlangʻich ajdodlari, eng qadimgi odamlar, qadimgi odamlar, hozirgi zamon qiyofasidagi odamlar boʻlganligini koʻrsatadi.

Odamning boshlang'ich ajdodlari. Bundan taxminan 25 mln yil muqaddam driopiteklar yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish, irsiy o'z-garuvchanlik tufayli ikki tarmoqqa — hozirgi odamsimon maymunlar va odamlarning dastlabki ajdodlariga ajralganlar. Birinchi tarmoq vakillarining kelgusi rivojlanishidan gorilla, shimpanze kelib chiqqan.

Sharoitning keskin oʻzgarishi tufayli driopiteklarning ba'zilari ikki oyoqlab yurishga oʻtganlar. Natijada «janubiy maymunlar» — avstralopiteklar paydo boʻlgan. Ularda ikki oyoqlab yurish tayyor tayoqlar, toshlar, yirik hayvon suyaklaridan qurol sifatida foydalanish imkonini bergan. Ular oʻrmon-dasht, ochiq yerlarda yashagan. Boʻyi 120–140 sm boʻlib, tanasining massasi 36–55 kg, kalla suyagining hajmi 500–600 sm³ boʻlgan. Avstralopiteklar chanoq suyagining tuzilishi ikki oyoqlab harakatlanganligidan dalolat beradi.

Avstralopiteklarning suyak qoldiqlari Keniyaning Rudolf koʻli atrofidan 5,5 mln yoshda boʻlgan yer qatlamlaridan topilgan. Avstralopiteklarning bir turi rivojlanib, dastlabki odam (*homo habilis*)ni hosil qilgan. Bosh miyasining hajmi 650–680 sm³ boʻlgan. Boʻyi 135–150 sm. Ular tayyor tosh, yogʻoch qurollar yordamida yirik hayvonlarni ovlaganlar, oʻsimliklarning yer ostidagi piyozlari, tuganaklari, ildizlarini kovlaganlar. Homo habilis olovdan foydalanishni bilgan hamda yirik toshlardan oʻzlari uchun kulba yasagan. Shu sababli ular «uquvli odam» deb atalgan.

Eng qadimgi odamlar – (arxantroplar). Arxantroplar tik yuruvchi odam – homo erectus turiga kiritiladi. 1891-yili gollandiyalik olim Dyubua Yava orolidan pitekantrop (maymun odam)ning suyak qoldiqlarini topgan. Uning boʻyi 170 sm, miyasining hajmi 800–1100 sm³ boʻlgan. Pitekantroplar toshdan, suyakdan qurollar yasagan, olovdan foydalanishni bilgan va jamoa boʻlib yashagan. 1927–1937-yillarda Pekin atrofidagi gʻordan sinantrop odamning suyak qoldiqlari topilgan. U 500–300 ming yil avval yashagan. Sinantroplar miyasining hajmi 850–1220 sm³, boʻyi 150–160 sm boʻlgan. Ular olov yoqishi va uni saqlashni bilganlar. Pitekantroplar, sinantroplar, hozirda homo erectus turiga kiritilib, eng qadimgi odamlar arxantroplar

sanaladi. Arxantroplar o'lgandan keyin yaqinlarini ko'mganlar, go'rlarini har xil hayvon shoxlari, tishlari bilan bezaganlar.

Qadimgi odamlar (paleoantroplar). Germaniyaning Neander daryosi yaqinida, shu jumladan, Surxondaryo viloyatining Teshiktosh gʻoridan qadimgi odamning kalla, jagʻ va oyoq suyaklari topilgan. Unga neandertal odam deb nom berilgan. Neandertallar 250–40 ming yil avval yashaganlar. Uning peshanasi qiyali boʻlib, iyagi yaxshi rivojlanmagan. Boʻyi 155–165 sm, miyasining hajmi 1400 sm³ boʻlgan. Ular jamoa boʻlib yashaganlar. Ular bolalarga, keksalarga va kasallarga gʻamxoʻrlik qilganlar, oʻlganlarni koʻmganlar.

Hozirgi zamon qiyofasidagi odamlar (neoantroplar).

Dastlabki neoantroplarning skeletlari 1868-yili Fransiyaning janubidagi Kromanyon gʻoridan topilgan. Shuning uchun dastlabki hozirgi zamon odamlari kromanyonlar deb ataladi. Ular 50–60 ming yil avval paydo boʻlgan. Kromanyonlarning boʻyi 180 sm, miyasining hajmi 1600 sm³, iyagi boʻrtib chiqqan va peshanasi keng boʻlgan. Ularda ma'noli nutq yaxshi rivojlangan, tanasining tuzilishi boʻyicha kromanyonlar hozirgi odamlardan farq qilmaganlar. Kromanyonlar murakkab qurollarni yasay olganlar, uy qurganlar, uning devorlariga ov epizodlari, raqslar, hayvonlar va odamlarning tasvirini ishlaganlar. Yovvoyi hayvonlarni xonakilashtirganlar va dehqonchilik bilan shugʻullana boshlaganlar.

Tayanch soʻzlar: arxantroplar, paleoantroplar, neoantroplar.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Odam evolutsiyasining bosqichlarida roʻy bergan oʻzgarishlarni muhit omillari bilan bogʻlab tushuntiring.
- 2. Arxantroplarga xos belgilarni ayting.
- 3. Paleoantroplarning tashqi tuzilishini tasvirlang.
- 4. Neoantroplarga xos xususiyatlarni izohlang.

58-§. ODAM EVOLUTSIYASINI HARAKATLANTIRUVCHI KUCHLAR

Odamning paydo boʻlishida biologik omillar katta ahamiyatga ega boʻlsada, biroq ularning oʻzi antropogenezni tushuntirish uchun yetarli emas. Bu jarayonda biologik omillar bilan bir qatorda ijtimoiy omillar ham muhim rol oʻynagan. Organik olamning evolutsiyasining biologik omillari — irsiy

oʻzgaruvchanlik, yashash uchun kurash, populatsiya toʻlqini, genlar dreyfi, alohidalanish va tabiiy tanlanish odam evolutsiyasiga ham tegishli ekanligini Ch. Darvin koʻrsatib bergan edi. Odam evolutsiyasining ilk bosqichida atrofmuhitning oʻzgaruvchan sharoitiga yaxshi moslashishga qaratilgan tanlanish hal qiluvchi ahamiyatga ega boʻlgan. Biologik omillar tufayli odam ajdodlari organizmida bir qancha morfofiziologik oʻzgarishlar yuzaga kelgan. Mutatsion oʻzgaruvchanlik, yashash uchun kurash, tabiiy tanlanish tufayli mehnat operatsiyalari uchun foydali boʻlgan qoʻllari oʻzgargan individlar saqlanib borgan.

Antropogenez uchun ijtimoiy omillar: mehnat faoliyati, jamoa boʻlib yashash, nutq va tafakkur xarakterlidir.

Odam evolutsiyasida qomatning tiklanishi bilan qoʻlning mehnat vositasiga aylanishi muhim omil boʻlgan. Mehnat qurollarini yasash odam qoʻlining tobora oʻzgarib borishiga sabab boʻlgan.

Odam evolutsiyasida jamoa boʻlib yashash ham muhim ahamiyatga ega boʻlgan. Ular birgalashib, yirtqich hayvonlardan himoyalanganlar, ov qilishgan va bolalarini tarbiyalashgan. Jamoa boʻlib yashash, qadimgi odamlarni bir-birlari bilan tovush, imo-ishora va mimika orqali munosabatda boʻlishga ehtiyoj tugʻdirgan. Irsiy oʻzgaruvchanlik va tabiiy tanlanish natijasida hiqildoq oʻzgarib odamning nutq organiga aylangan. Bosh miya va tafakkurning rivojlanishi mehnat va nutqning takomillashuviga olib kelgan. Yuksak hayvonlardan farqli ravishda odamda ikkinchi signal sistemasi rivojlangan. Ovchilik bilan shugʻullanish, baliq ovlash faqat oʻsimliklar bilangina emas, balki aralash ovqatlanishga ham imkon bergan. Bu esa oʻz-oʻzidan ichaklarning qisqarishiga sababchi boʻlgan. Olovda pishirilgan oziqni ming yillar mobaynida iste'mol qilish bora-bora chaynash apparatiga boʻlgan ogʻirlikni yengillashtirgan. Oqibatda baquvvat chaynash muskullari birikadigan tepa suyagining qirrasi oʻzining biologik ahamiyatini yoʻqotgan.

Xulosa qilib aytganda, tik yurishga oʻtish, qoʻlning yurishdan ozod boʻlishi, mehnat qurollarini yasash, goʻsht iste'mol qilish, olovdan foydalanish, jamoa boʻlib yashash, ong va nutqning rivojlanishi odam evolutsiyasida katta ahamiyatga ega boʻlgan.

Odam irqlari. Zamonaviy odamlarning hammasi bitta «homo sapiens» turiga mansub. Insoniyatning birligi, uning kelib chiqishining umumiyligi, tuzilishining oʻxshashligi turli xalqlar orasidagi nikohdan sogʻlom avlod tugʻilishi bilan tasdiqlanadi. Homo sapiens sapiens turining ichida yirik sistematik guruhlar — irqlar mavjud. Irqlar bir-birlaridan, terisining rangi, koʻzining, burnining, labining shakli, tanasining proporsiyasi, ba'zi biokimyoviy

koʻrsatkichlari, ekologik, xulq-atvor va boshqa biologik xususiyatlari bilan farq qiladilar. Hozirda odamlarning 3 ta katta irqlari farqlanadi.

Yevropoid irqqa mansub odamlar terisi och rangda (oq tanli), sochlari tekis yoki toʻlqinsimon, rangi sargʻish yoki qoʻngʻir, koʻzlari koʻk yoki kulrang-yashil, lablari yupqa, burni ingichka, erkaklarida soqol-moʻylovlari yaxshi oʻsadi.

Mongoloid irqqa mansub odamlarning terisi qora magʻiz, sargʻish, koʻzlari qoʻy koʻz, sochlari tekis, qattiq va qora, yuqorigi qovogʻi osilgan. Mongoloid irq vakillari asosan Osiyoda tarqalgan, lekin migratsiya natijasida ular Yer shari boʻylab tarqalib ketganlar.

Negroid irq – terisi qora, sochlari jingalak, qora, burni keng va yassi, qoʻy koʻz. Koʻpchilik vakillarida qalin lablari boʻrtib chiqqan boʻladi.

Olimlar fikriga koʻra, hozirgi zamon odami shakllanish jarayonida uning dastlabki vatani hisoblangan Janubiy-Sharqiy Osiyo va unga qoʻshni Shimoliy Afrikada ikki irq — janubi-gʻarbiy va shimoliy-sharqiy irqlar paydo boʻlgan. Birinchi tarmoq keyinchalik yevropeoid va negroid irqlari, ikkinchisi esa mongoloid irqining kelib chiqishiga sabab boʻlgan.

Irqlarning kelib chiqishi, tabiiy tanlanish, mutatsiya, alohidalanish, populatsiyalarning aralashib ketishi kabi omillarga bogʻliq. Irqlar shakllanishining ilk bosqichida tabiiy tanlanish muhim ahamiyatga ega boʻlgan. Tabiiy tanlanish, muayyan sharoitda hayot faoliyatini yuksaltiradigan, adaptiv belgilarning populatsiyada saqlanishi va koʻpayishiga sabab boʻlgan.

Tayanch soʻzlar: antropogenez, biologik omillar, ijtimoiy omillar, ong, nutq, yevropeoid, mongoloid va negroid.

Savol va topshiriqlar:

- 1. Odamning rivojlanishida biologik omillar deganda nimani tushunasiz?
- 2. Eng qadimgi odamlar va qadimgi odamlarning belgilari nimalardan iborat?
- 3. Hozirgi zamon qiyofasidagi odamlar qaysi belgilari bilan ajralib turadi?
- 4. Odamning rivojlanishida rol o'ynagan ijtimoiy omillarni sharhlang.
- 5. Odam irqlari qachon paydo boʻlgan?
- 6. Odam irqlari qanday toifalarga boʻlinadi?

Mustaqil bajarish uchun topshiriqlar: Hozirgi kunda odamlarning jismoniy mehnat faoliyatidan mexanizatsiyalashgan, kompyuterlarda boshqariladigan mehnat turiga oʻtishi ularning tana tuzilishiga, ruhiyati, aqliy faoliyati va yashash muhitiga qanday ta'sir koʻrsatadi deb oʻylaysiz?

ATAMALAR LUG'ATI

Adenozindifosfat, ADF – adenin, riboza va ikkita fosfat kislota qoldigʻidan iborat boʻlgan nukleotid.

Allofen – allo... (yunoncha allos – boshqa, yot), gen mutatsiyalari emas, balki somatik gibridizatsiya yoki transplantatsiya natijasida hosil boʻlgan, genetik jihatdan aralashgan fenotip. Allofen iborasi 1955-yilda Y. Xadorn tomonidan kiritilgan.

Amitoz – hujayraning xromosomalar hosil qilmasdan toʻgʻridan toʻgʻri, mitoz boʻlmagan boʻlinishi.

Antigenlar – organizm tomonidan yot moddalar kabi qabul qilinadigan va maxsus immun reaksiyasini keltirib chiqaradigan moddalar.

Batsillalar – tayoqchasimon koʻrinishga ega boʻlgan bakteriyalar.

Biotexnologiya – tirik organizmlar va ularda kechadigan jarayonlardan ishlab chiqarishda foydalanish.

Blastula – koʻp hujayrali organizmlarning blastulatsiya bosqichidagi murtagi.

Blastulatsiya – koʻp hujayrali hayvonlar tuxumi boʻlinishining oxirgi davri. Bu davrda murtak blastula deb ataladi.

Divergensiya – lotincha ajralish. Belgi-xossalarning bir-biridan farqlanishi.

Dizruptiv – bir populatsiya doirasida bir-biridan farqlanuvchi bir nechta polimorf formalarning hosil boʻlishiga olib keluvchi tabiiy tanlanishning bir shakli.

Elektroforez – molekulalarni elektr maydoniga joylashtirilgan maxsus gel ichida kattaligiga koʻra bir-biridan ajratish usuli.

Ekssiziya – (inglizcha "excision" – chiqib ketish) profagning bakteriya genomidan chiqib ketish jarayoni.

Endonukleaza – DNK zanjirining kesuvchi qismlari (restriktaza).

Filogenetik shajara – avlodlar shajarasi boʻlib, filogenez kechishi va turli organizmlar guruhlarining qarindoshlik aloqalarining grafik aks ettirilishi.

Fotoperiodizm – yorugʻ kun uzunligi oʻzgarishiga bogʻliq holda organizmlar oʻsishi va rivojlanishi jarayonlaridagi oʻzgarishlar.

Genlar dreyfi – tasodifiy sabablar ta'sirida populatsiya genetik tuzilishining oʻzgarishi – genetik avtomatik jarayon.

 $\textbf{Genlarni klonlash} - koʻzlangan \ DNK \ boʻlagini vektorlar vositasida koʻpaytirish.$

Genofond - populatsiya tarkibiga kiruvchi organizmlarning genlar toʻplami.

Genom – xromosomalarning gaploid toʻplamidagi genlar majmuasi.

Interferon – virusli kasalliklarda organizm hujayralarida hosil boʻladigan oqsil.

Kallus toʻqima – hujayralarning boʻlinishidan hosil boʻlgan, deyarli ixtisoslashmagan hujayralar massasi.

Kariotip – u yoki bu turga xos boʻlgan xromosoma toʻplami belgilarining yigʻindisi.

Kodon (yoki triplet) – sintezlanayotgan oqsilga kiritiladigan qat'iy ma'lum bir aminokislotani kodlaydigan uchta nukleotid ketma-ketligi.

Kodominantlik – geterozigota organizmda belgining yuzaga chiqishida har ikkala allelning ishtirok etishi.

Konvergensiya – qarindosh boʻlmagan turlarda oʻxshash muhit sharoitlarida yashashga moslanish sifatida oʻxshash belgilarning mustaqil holda rivojlanishi.

Lizis – lizosoma yoki boshqa agentlardagi erituvchilik xususiyatiga ega boʻlgan fermentlar ta'sirida hujayralarning yemirilishi yoki erib ketishi.

Lizogen bakteriya – genom tarkibida nofaol profag tutgan bakteriya.

Lizogeniya – bakteriofagning bakteriya genomiga profag holida joylashib olishi.

Mangust – yirtqich sutemizuvchilar turkumining suvsarsimonlar oilasiga mansub hayvon.

Monoklonal antitana – bir tur antitana hujayralarining rak hujayralariga duragaylash orqali olingan gomogen antitana oqsil molekulalari.

Partenogenez – jinsiy koʻpayish xili boʻlib, bunda urgʻochi jinsiy hujayralar urugʻlanmasdan rivojlanadi.

Politipik – bir turga kiruvchi organizmlarning turli nusxada boʻlishi.

Pubertat (pubertat davri) – jinsiy yetilish; oʻsmir organizmidagi kechadigan oʻzgarishlar boʻlib, ularning natijasida oʻsmir voyaga yetadi va naslni davom ettira oladi.

Reduksiya – ontogenezning boshlangʻich davrida yoki ajdodlarda normal rivojlangan organning rivojlanmaganligi yoki butunlay yoʻqolishi.

Rekombinant T-DNK – yot DNK molekulasini vektor plazmida tarkibiga kiritishdan olingan genetik konstruksiya.

Retrotranspozon – i-RNK matritsa vositasida oʻz nusxasini sintezlab, genomning boshqa joyiga koʻchib oʻtadigan virussimon DNK molekulasi.

Sayt – (ingl. site – joy) DNK molekulasidagi yagona nuqta. Bu nuqta borayotgan jarayonga muvofiq restriksiya sayti, rekombinatsiya sayti yoki transpozitsiya sayti deyiladi.

Sentromera – mitoz va meyoz boʻlinishlar vaqtida boʻlinish urchugʻi iplari birikadigan xromosoma qismi.

Takson – sistematika qabul qilingan organizmlar guruhlari (masalan, tur, avlod, oila).

Ti-plazmid – agrobakteriya hujayrasidagi oʻsimliklarda shish kasalligini keltirib chiqaruvchi plazmid.

Tizim (yunoncha butun, qismlardan tuzilgan; birlashish) – bir-biri bilan bogʻlangan, ma'lum bir butunlikni tashkil etadigan koʻpgina elementlar.

Vidra – yirtqichlar turkumining suvsarsimonlar oilasiga mansub suvda yashovchi hayvonlarning bir turi.

MUNDARIJA

Soʻzb	poshi	3
	I BOB. BIOLOGIK TIZIMLAR HAQIDA TUSHUNCHA	
	Biologiya – hayot haqidagi fan	
	II BOB. HAYOTNING MOLEKULA DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR	
4-§. 5-§.	Hayotning molekula darajasi va uning oʻziga xos jihatlari	
	III BOB. HAYOTNING HUJAYRA DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR	
8-§. 9-§. 10-§.	Hayotning hujayra darajasi va uning oʻziga xos jihatlari	33 38 42 47 50 58
	IV BOB. HAYOTNING ORGANIZM DARAJASIDAGI UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR	
13-§. 14-§. 15-§. 16-§.	Hayotning organizm darajasi va uning oʻziga xos jihatlari	60 63 66 69 74
18-§. 19-§. 20-§. 21-§. 22-§. 23-§.	Irsiyatning umumiy qonuniyatlari. G. Mendelning irsiyat qonunlari va ularning mohiyati	97 103
25-§.	Odamda uchraydigan irsiy kasalliklar. Reproduktiv salomatlik	116

27-§.	Hujayraning genetik elementlari	123
	Hujayra irsiyatining oʻzgarishiga olib keladigan jarayonlar	
	Gen muhandisligida qoʻllaniladigan fermentlar	
	Rekombinant DNK olish	
	Gen muhandisligiga asoslanib oʻsimlik irsiyatini oʻzgartirish	
	Hujayra muhandisligi asosida hayvonlar irsiyatini oʻzgartirish. Gibridoma	
	Gen va hujayra muhandisligiga asoslangan biotexnologiya	
	Oʻzbekistonda gen muhandisligi va biotexnologiya fani yutuqlari	
J-1-y.	O zoekistolida geli ilidilalidisligi va olotekilologiya lalii yutuqlati	173
	V BOB. HAYOTNING TUR VA POPULATSIYA DARAJASIDAGI	
	UMUMBIOLOGIK QONUNIYATLAR	
	UMUMBIOLOGIK QONONTATLAK	
35-§.	Hayotning tur va populatsiya darajasi. Tur tushunchasi. Tur mezonlari	147
36-§.	Populatsiya – turning tuzilish va evolutsiyaning boshlangʻich birligi	151
	2-laboratoriya mashgʻuloti	155
37-§.	Evolutsion g'oyalarning paydo bo'lishi	156
	K. Linney, J.B. Lamarkning ilmiy ishlari, J. Kyuvening	
Ü	evolutsion g'oyalari	161
39-8.	Ch. Darvinning evolutsion g'oyalari	
	Evolutsiyani harakatlantiruvchi kuchlar. Irsiy oʻzgaruvchanlik	
3.	3-laboratoriya mashgʻuloti	173
41-8	Yashash uchun kurash va uning turlari	
	Tabiiy tanlanish va uning turlari	
43-8	Organik olamdagi moslanishlar – evolutsiya natijasi	184
15 3.	4-laboratoriya mashgʻuloti	191
44_8	Evolutsiyaning sintetik nazariyasi	
	Turlarning paydo boʻlishi	
	Evolutsiyani isbotlashda molekular biologiya, sitologiya,	1)3
- 10−§.	embriologiya fanlari dalillari	100
17.8	Evolutsiyani isbotlashda solishtirma anatomiya,	177
4 7-8.	paleontologiya fanlari dalillari	204
18 8	Evolutsiyani isbotlashda biogeografiya fani dalillari	
	Evolutsiyani isootiasiida ologeografiya fani daffiari	
49-g.	Organile alam avalutaiyagining agagiy ya nalishlari	211
50-g.	Organik olam evolutsiyasining asosiy yoʻnalishlari	214
	Yerda hayotning paydo boʻlishi haqidagi nazariyalar	
	Biokimyoviy evolutsiya nazariyasi	
	Arxey, proterozoy eralaridagi hayot	
	Paleozoy erasidagi hayot	
	Mezozoy, kaynazoy eralaridagi hayot	
	Antropologiya odam evolutsiyasi haqidagi fan	
	Odam evolutsiyasining asosiy bosqichlari	
58-§.	Odam evolutsiyasini harakatlantiruvchi kuchlar	
	Atamalar lugʻati	235

Oʻquv nashri

A. Gʻafurov, A. Abdukarimov, J. Tolipova, O. Ishankulov, M. Umaraliyeva, I. Abduraxmonova

BIOLOGIYA

O'rta ta'lim muassasalarining 10-sinfi va o'rta maxsus, kasb-hunar ta'limi muassasalarining o'quvchilari uchun darslik

1-nashr

«Sharq» nashriyot-matbaa aksiyadorlik kompaniyasi Bosh tahririyati Toshkent – 2017

Muharrir Rustam Boytoʻra
Badiiy muharrir Sarvarjon Xojimuratov
Rassom Shirin Abilxayirova
Texnik muharrir Ra'no Boboxonova
Sahifalovchi E'zoza Yoʻldoshova
Musahhihlar M. Ziyamuhamedova, Sh. Xurramova,
S. Allayeva, Sh. Xoldorova

Nashr litsenziyasi AI № 201, 28.08.2011-y.

Bosishga ruxsat etildi 18.08.2017 Bichimi 70x90¹/₁6. Times New Roman garniturasi. Ofset bosma. Shartli bosma tabogʻi 17,55. Nashriyot-hisob tabogʻi 18,01. Adadi 428 121 nusxa. Buyurtma № 4908.

«Sharq» nashriyot-matbaa aksiyadorlik kompaniyasi bosmaxonasi, 100000, Toshkent shahri, Buyuk Turon koʻchasi, 41.

Ijaraga berilgan darslik holatini koʻrsatuvchi jadval

Oʻquvchining ismi, familiyasi	Oʻquv yili	Darslikning olingandagi holati	Sinf rahbarining imzosi	Darslikning topshirilgandagi holati	Sinf rahbarining imzosi

Darslik ijaraga berilganda va oʻquv yili yakunida qaytarib olinganda yuqoridagi jadval sinf rahbari tomonidan quyidagi baholash mezonlariga asosan toʻldiriladi:

Yangi	Darslikning foydalanishga birinchi marotaba berilgandagi holati.
Yaxshi	Muqova butun, darslikning asosiy qismidan ajralmagan. Barcha varaqlari mavjud, yirtilmagan, koʻchmagan, betlarida yozuv va chiziqlar yoʻq.
Qoniqarli	Muqova ezilgan, birmuncha chizilib, chetlari yedirilgan, darslikning asosiy qismidan ajralish holati bor, foydalanuvchi tomonidan qoniqarli ta'mirlangan. Koʻchgan varaqlari qayta ta'mirlangan, ayrim betlariga chizilgan.
Qoniqarsiz	Muqova chizilgan, yirtilgan, asosiy qismidan ajralgan yoki butunlay yoʻq, qoniqarsiz ta'mirlangan. Betlari yirtilgan, varaqlari yetishmaydi, chizib, boʻyab tashlangan, darslikni tiklab boʻlmaydi.